மாதர் மஞ்சரி: மலர் - 3

புகழேந்திப்புலவர்

இயற்றிய

அல்லியரசாணிமாலை

சித்திரப்படப் பதிப்பு.

MADRAS

PRINTED AT THE VAIJAYANTI PRESS,
(Madras Times Printing & Publishing Co., Ltd)
BY
W. F. GRAHAME ESQ. I.C.S. (RETIRED) AT 22 MOUNT ROAD

1913

All Rights Reserved] [ரிஜிஸ்தர் செய்தது.

முகவுரை

நூலாசிரியர் வரலாறு

பல்லியங்க ளார்ப்பரிக்கப் பல்லாண்டு வாழ்த்தெடுத்துச்
சொல்லியற் கவிவாணர் தோத்திரங்கள் செய்திருக்க
வில்லியலில் வல்லவளாய் வியன்மதுரை யாண்டிருந்த
அல்லியின் கதைதன்னை அரிவையருந் தாம்படிக்க
நல்லியற் றமிழ்தன்னில் நயமாகச் செய்துவைத்த
வல்லியற் புலவர்வெண்பாத் தமிழ்வளத்தில் மிக்கவராம்

புகழேந்திப்புலவர் சரித்திரம் கர்ணபரம்பரையில் பலரால் பலவாறாக வழங்கப்பட்டு வருகிறது. அவர் காலம், நாடு, நகரம், சாதி இவைகளிவையென்றுத் துணிந்து சொல்ல முடியாது. ஆயினும் அவர் கம்பர் காலத்தில் இருந்தவரெனக் கூறுகிறார்கள். படிக்காசுப்புலவர் பாடிய தொண்டைமண்டலசதகம் என்னும் நூலில் புகழேந்திப்புலவர் தொண்டைநாட்டிற் செங்கற்பட்டுக் கருகிலுள்ள பொன்விளைந்தகளத்தூரிற் பிறந்தவரென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி, முன்னே சொல்லியபடி கர்ணபரம்பரையில் வழங்குகிற அவருடைய சரித்திரத்தைச் சுருக்கமாயக் கூறுவோம்.

வரகுணபாண்டியன் என்னோர் அரசன் மதுரையில் அரசு செலுத்திவந்தான். புகழேந்திப்புலவர் அவனுடைய சமஸ்தான வித்துவானாக இருந்தார். அக்காலத்தில் உறையூரில் குலோத்துங்கசோழன் என்றொரு மன்னன் இருந்தான். இந்த மன்னனுக்கு வித்தியா குருவும், சமஸ்தான வித்துவானுமாக இருந்தவர் ஒட்டக்கூத்தர் என்பவர். இவரைச் சோழன், பாண்டியநாடு சென்று பாண்டியன் மகளைத் தனக்கு மணம்பேசி வரும்படி அனுப்பிவைத்தான்.

ஒட்டக்கூத்தரும் அவ்வாறே பாண்டியனிடம் சென்று சோழனுக்கு அவன் பெண்ணை விவாகம் செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று

கேட்டார். அப்பொழுது பாண்டியன் ஒட்டக்கூத்தரை நோக்கி "உமது சோழமன்னன் எமது பெண்ணைக் கொள்ளத்தக்கவனோ? எவ்வகையில் அவன் எங்களினும் ஏற்றமானவன்?" என்று பரிகாசமாகக் கேட்டார். இதைக்கேட்ட கூத்தர், கவிஞராதலால் பாண்டியனை நோக்கி "உமது நாட்டு வைகையாறு, எங்கள் காவேரி தீர்த்தத்திற்குச் சமமாகுமா? உமது சந்திரகுலம் களங்கமற்ற எங்கள் சூரியகுலத்திற்குச் சமமாகுமா? உமது மீன்கொடி எங்கள் புலிக்கொடியாகுமா?" என்ற இதுபோன்ற இன்னுஞ் சில கருத்துக்களையமைத்து,

> கோரத்துக் கொப்போ கனவட்ட மம்மானே
> கூறுவதுங் காவிரிக்கு வைகையோ வம்மானே
> ஆருக்கு வேம்புநிக ராகுமோ வம்மானே
> ஆதித்த னுக்குநிக ரம்புலியோ வம்மானே
> வீரர்க்குள் வீரனொரு மீனவனோ வம்மானே
> வெற்றிப் புலிக்கொடிக்கு மீன்கொடியோ வம்மானே
> ஊருக் குறந்தைநகர் கொற்கையோ வம்மானே
> ஒக்குமோ சோணாட்டுக்குப் பாண்டிநா டம்மானே

என்று பாடல் ஒன்றைச் சொன்னார்.

இந்தப் பாட்டைக் கேட்டார் புகழேந்திப்புலவர், 'பாண்டியன் சமஸ்தான வித்துவானாக நாமிருக்க, நம்மெதிரே நமது மன்னனைக் குறைவுபடுத்தி ஒரு புலவன் பேச நாம் சும்மாயிருப்பதா?' என்றெண்ணி, ஒட்டக்கூத்தர் பாட்டுக்கு எதிர் பாட்டாக "சம்பந்தர் இட்ட ஏடு எதிரேறிப் போனது காவேரியிலா வைகையிலா? சிவன் முடியில் ஏறுவது சூரியனா சந்திரனா? திருமால் அவதாரங்களில் ஒன்று புலியா, மீனா?" என்ற இதுபோன்ற வேறுசில கருத்துக்களையும் அமைத்துப் பாண்டியனை உயர்த்தி,

> ஒருமுனிவ னேரியிலோ வுரைதெளித்த தம்மானே
> ஒப்பரிய திருவிளையாட் டுறந்தையிலோ வம்மானே
> திருநெடுமா லவதாரஞ் சிறுபுலியோ வம்மானே
> சிவன்முடியி லேறுவதுஞ் செங்கதிரோ வம்மானே

ரண்டு வருஷமாக மழையும் குன்றியது. குடிகள் வலசை வாங்கிப் போனார்கள்.

பாண்டியன் நாட்டில் தங்கியிருக்க மனமில்லாத சொக்கநாதர், மீனாக்ஷி சமேதராய்க் கானகஞ் சேர்ந்தார். அங்கே அருமையாய்த் தழைத்துப் பசசென்றிருந்த தனி வில்வ மரத்தின்கீழ், இருவரும் தங்கி இளைப்பாறினார்கள். அப்போது அந்த மரத்தின்மீதிருந்த நீர்க்காக்கை ஒன்று ஆகாசத்திற் பறந்து தண்ணீர் தெளித்தது. அதனால் குளிர்ந்த சொக்கநாதர், பக்ஷியாயினும் பத்தர்க்கு இரங்குபவர் ஆகையால், மிக மகிழ்ந்து, அந்தப் பறவையை அழைத்து அது அந்த வில்வமரத்தைக் காத்துவந்த உத்தம கைங்கரியத்துக்காக மானுடஜன்மம் கொடுத்தருளினார். அதனால் அது ஒரு பெண்ணுருவடைந்து பாண்டியன் வீட்டு வெள்ளாட்டியாயிற்று. இவ்வெள்ளாட்டிக்கு நீன்முகன் என்னும் ஆண்பிள்ளை பிறந்தது. சித்திராங்கதபாண்டியன் உள்ளிட்ட ஆறாயிரம் பாண்டியரும் தவஞ்செய்து பிள்ளை வரம் பெறும் பொருட்டு ஆரணியத்திற்குச் சென்றார்கள். அப்பொழுது வெள்ளாட்டியின் புத்திரனாகிய நீன்முகன் பாண்டிய ராசியத்தைத் தான் கைப்பற்றி ஆண்டுவந்தான். பாண்டியர் தவத்தால் அம்மையப்பர் இரங்கி இவர்களுக்குப் பொதுவில் ஒரு பெண்மகவு அளித்தனர். இக்குழந்தை, மீனாக்ஷியம்சமாய் அல்லியிலே அவதரித்தது. அக்காரணத்தால், அல்லி யென்று பெயர் பெற்றது. 'இது பெண்மகவானாலும் வீரதீரங்களில் ஆண் என இருந்து, எட்டாம் வயதில் நீன்முகனைக் கொன்று பட்டங் கட்டி அரசாளும்' என அம்மையப்பர் வரந் தந்திருந்தபடியால், பாண்டியர் இதனை நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளர்த்து வந்தார்கள்.

நீன்முகன், பாண்டியர்களை மதியாமல், அவர்களிடத்திற் பகுதி வாங்கிச் செருக்குற்றிருந்தான். ஆகையால் ஏழு பிராயத்தில் இதனை உணர்ந்த அல்லியம்மாள், நீன்முகனை எதிர்த்துச் சங்கரித்து, தானே பட்டங் கட்டிக்கொண்டு பெண்ணரசியாய் மதுரையை ஆண்டிருந்தனள்.

ஆனையும் பெண்ணானை
ஆட்களும் பெண்ணாடுகள்
குதிரையும் பெண்குதிரை

கூட்டமெல்லாம் பெண்கூட்டம் ஆகித் தன்னைச் சூழ்ந்திருக்க, மங்கைப்பருவம் அடைந்து மாவீரதீர பராக்கிரமத்தோடு அல்லி யம்மை அணிமதுரையை அரசாண்டு அமர்ந்திருந்தாள்.

தீர்த்தயாத்திரைசென்ற அர்ச்சுனனும் கிருஷ்ணனும், வேட்டைமேற்சென்ற அல்லியை, மதுரையருகில் கானகத்திற் கண்டார்கள். அர்ச்சுனன் அல்லியை மணக்கவிரும்பிக் கண்ணனோடு யோசித்தான். கண்ணபிரான், அவளை அவன் மணப்பது அசாத்திய மென்கூறி, அவனுக்குக் காதல் அதிகரிக்கச்செய்தனர். அவர் அல்லிபோற் படமெழுதிக் குளத்தோரத்தில் மரத்திற் கட்டி வைத்துவிட்டு, அர்ச்சுனனை அதில் தண்ணீர்கொண்டுவரச் சொன்னார். அவன் அந்தப் படத்தைப் பார்த்தபோதே, மையல் அதிகரித்து மயங்கியிருந்துவிட்டான்.

'பெண்மயக்கம் பொல்லாது பேய்பிடித்தாற் போலெவர்க்கும்
உண்மயக்கும் சொல்லுமொழி விக்கும்'

என்றபடி அல்லி மயக்கத்தால் அர்ச்சுனன் வாடினான். இதனை யுணர்ந்த கண்ணபிரான் தாமொரு வனக்குறத்தியாய் வடிவெடுத்து

தினதேந்தினு தினதேந்தினு தினதேந்தினு தினனு
தென்னுதி நாதினனு தினதேந்தினு தினனு.

எந்தனது திருநாடு கேட்கிறீரோ தம்பி
மற்றுமுள்ள இந்திரன் ராஜ்யமெங்கள் நாடு
சந்திரர்கள் சூரியர்கள் தவம்புரியும் நாடு
தவமுனிவர் ருஷிகளெல்லாம் வாழுமெங்கள் நாடு
கொச்சிமலை குடகுமலை எங்களது நாடு
குமரேசர் வாழுவதும் எங்களது நாடு
பச்சைமலை பவளமலை எங்களது நாடு
பரமசிவன் வாழுவதும் எங்களது நாடு
வங்காளஞ் சிங்காளம் மகதமெங்கள் நாடு
வளம்பாடிக் குறியுரைக்க வந்தேனடா தம்பி

பசிக்கால மாறுலே பழங்கூறி வருவோம்
பரமசிவ னுமைபவட்குக் கைபாக்குங் குறத்தி
ராமக்காள் லட்சுமக்காள் பொம்மக்கா ளென்போ
நலமறிந்து குறியுரைப்போம் நட்டணையாய் நாங்கள்
உண்மையாய்க் குறியுரைப்போம் உன்றனக்குத் தம்பி
என்றனை உன்றனை என்றவனுஞ் சிரித்தான்

சிரித்துக்கொண்டே,

திங்களாம்தி பிறை நதிஞ் சிவனுடைய மகனை
திருத்தணிகை வாழ்முருகா சேவையருள் வேண்டும்
வனக்குறத்தி வள்ளியம்மை வந்துதவ வேண்டும்
மலையாள பகவதியே வாக்கருள வேண்டும்
அலர்மேலு மங்கைபரே மலைமேலுறை சிந்தை
அனைவோரும் வந்து தறி அன்புதர வேண்டும்
ஆகாய வாணிதுர்க்கை ஐயனார் பிடாரி
அம்மைவல்லி யுமையவளும் அரியகுறி சொல்லும்
பொங்கல் நாயிறுருகளும் பொற்கொடியே தெய்வம்
பூவாடைக் காரியம்மை புகழ்ந்து குறி சொல்லும்
தெய்வங்களை நினைந்தாலே சிலிர்த்துக்கொள்ளு துடம்பு
தேகமெல்லா மயிர்க்கூச்சல் இடுகிறதே தம்பி

என்று அர்ச்சுனனுக்குக் குறிசொல்லி, அல்லியம்மையை வசப்படுத்த மருந்துகொடுத்தார். அர்ச்சுனன் அப்பொய்மருந்தை மெய்மருந்தாக நம்பி, அல்லிக்குளத்தில், அல்லியின் பேரைச்சொல்லி, அவளுடைய தாதியர் அறியத் தண்ணீரில் உரைத்தான். அதனை அறிந்த அல்லி, அர்ச்சுனற்கு ஆக்கினையிட்டாள், வெப்ப வெய்யிலில் வெம்பாமணலில் அர்ச்சுனனை உருட்டுவித்தாள். கண்ணன் கிருபையினால் அர்ச்சுனற்குக் கெடுதியில்லை. அல்லியின் தாதியர்கள், தூக்குமரஞ் செப்பனிட்டு அர்ச்சுனனை ஏணிமேலேற்றித் தூக்குக்கயிற்றில் மாட்டிக்கொள்ளத் தூண்டினார்கள். கிருஷ்ணமூர்த்தி பெருச்சாளி ரூபங்கொண்டுவந்து ஏணியைத் தள்ளிவிட்டார். அர்ச்சுனனுக்குப் பதிலாக ஏணிமேல் ஏறியிருந்த தாதி, செங்கமலம் என்பவள் தூக்கில் மாட்டிக்கொண்டு தொங்கி மடிந்தாள், அர்ச்சுனனைக் காளிக்குப் பலி

யிடக்கொண்டு சென்றார்கள். கண்ணன் கிருபையால் காளியம்மை, ஆண்பலி ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அதனால் அர்ச்சுனன் பிழைத்தான். பிறகு, தாதியர்கள், அவனைப் பூதக்கிடங்கில் போட்டடைத்தார்கள் கண்ணன் கிருபையால் அங்கேயும் அர்ச்சுனனுக்குக்கெடுதியில்லை + ✓

தெய்வப் பெண்போல [1]ஸ்ரீராமர் வடிவெடுத்தார்
செங்கச் செவேலெனவே தீவுக் கிளிபோல
மின்னுகிற காந்திமைப்போல வேரிற பவளம்போல
காயக்கும் பிராயம்போல கன்னிகட்டும் பிராயமுடன்
பூக்கும் பிராயமுடன் பிஞ்சுவிடுங் காலமதாய்
கொஞ்சம் வயதவட்டுக்க நேர முந்தெல்லாம் பிஞ்சுவிடும்
பாதிப் பிராயமவள் பக்கமெல்லாம் பிஞ்சுவிடும்
இருண்ட மூந்த சோலையிலே சிவந்தெழுந்த சூரியன்போல
குன்றின்மேற் சந்திரன்தான் குதித்தெழுந்த பாவனைபோல
அழகு நடைகுலுங்க ஆனந்தங் கொஞ்சிடவே
முத்து நடைகுலுங்க முகமெங்கும் ஒளிவீச
மதுரைத் தெருவினிலே வந்தாளே தெய்வகன்னி.

வந்து அங்குள்ள பெண்களைநோக்கி,

அக்கைமாரே தங்கைமாரே அம்மைமாரே பாட்டிமாரே
எட்டுநாள் ஆயிற்றம்மா என்கணவன் வீடுவிட்டு
ஆரோ தெரியாது அடக்கி வசங்கொண்டார்கள்
(என்) கணவனைக் காணாமல் கலங்கித் திரிகிறேனே
அறிந்தால் உரையுங்கள் அக்கைமாரே என்றழுதாள்

அவள் அழுத குரல்கேட்ட தாதியர்கள் அல்லிக்கறிவித்தார்கள் அதுகேட்ட அல்லி, அதனைநம்பி, அர்ச்சுனனைச் சிறையிலிருந்து விடுவித்தாள். பிறகு கண்ணன் கிருபையால், அர்ச்சுனன் நாணற்பூபோலே நரைத்த கிழவனைப்போல வடிவெடுத்து அல்லியைப்போல் படமெழுதி வைத்துக்கொண்டு அவள் வீட்டுவாசலில் உட்கார்ந்திருந்தான். அல்லி, அவனைக் கொல்வதற்குப் பாம்புகளையும் யானையையும் ஏவினாள். அவைகளால் அவன் இறக்காமையால்,

[1] ஸ்ரீராமர் = கண்ணர்.

அல்லி அதிசயித்தது, அவன் விரும்பியபடி அவனுக்குத் தனது சேலை யிலே ஒருமுழத்துண்டு தானஞ்செய்தாள். அதனைப் பெற்றுக் கொண்ட அர்ச்சுனன், கண்ணனோடு கலந்து, தான் ஒரு பாம்பாக வும், கண்ணன் பாம்பாட்டியாகவும் வேடம்பூண்டு அல்லியிடத்திற் சென்றான். பாம்பாடும் அதிசயத்தைக்கண்ட அல்லி, அதன்மேல் ஆசைப்பட்டுப், பிடாரன் அனுமதியோடு அதனை ஓரிரவு தன்னிடத் தில் வைத்துக்கொண்டாள். கண்ணன் மாயையால், அன்றிரவு அல்லிக்கு மாறாத நித்திரை பொருந்தியது. அப்பொழுது பாம்பாகிய அர்ச்சுனன் தனது நிஜவடிவங் கொண்டிருந்தான். மறுநாள் எப்போதும்போலப் பாம்பாகி இருந்த அர்ச்சுனனைக் கண் ணனாகிய பிடாரன் மறுபடியும் அல்லியிடத்திலிருந்து மீட்டுக் கொண்டுபோனான். அதுமுதல் அல்லி, கருவுற்றிருந்தாள். அது அவளுக்கே தெரியாது. மறுபடியும் கண்ணன் மாயையால், அல்லி வேட்டைமேற் சென்றாள். அங்கே இளைப்படைந்து கானகத்தில் திரிந்த அல்லி நீர் வேண்டி வருந்தினாள். அதற்கு முந்தியே அவ் விடத்தில் அர்ச்சுனன் ஒரு காசிப்பிராமணனாகவும், கண்ணபிரான் ஒரு பிராமணத்தியாகவும் வடிவெடுத்துத் தண்ணீர்ப்பந்தல் வைத் திருந்தார்கள். அர்ச்சுனனாகிய வேதியன் கிழவன், இவனுக்குக் கண்ணபிரானாகிய வேதிய மாதரசி இளையாள், இவர்களுடைய தண்ணீர்ப்பந்தலில் தாகந்தணித்துக்கொண்ட அல்லி இவர்கள் வர லாற்றை வினவினாள்.

அதற்கு, அந்த வேதியமாது,

" தெய்வலோகம் தன்னில்வாழும் தெய்வப் பிராமணத்தி
(நான்) வாழ்ந்த பெருமைகளும் மகிழ்ச்சிகளும் மெத்தவுண்டு
ஆண்டி பரதேசி அமுதுக்கு வந்தார்கள்
அள்ளிப் பதரையிட்டேன் அநியாயஞ் செய்ததனால்
இந்தவிதமாக இருக்கின்றேன் பெண்ணரசே
சங்கரனார் சாபத்தால் தவிக்கின்றேன் மாதரசே
சாபந் தொலைவதற்குத் தண்ணீர்ப்பந்தல் வைத்தேனம்மா
அண்ணனில்லை தம்பியில்லை அரிய மனிதரில்லை
மாமனில்லை மாமியில்லை மற்றும் ஒருவரில்லை

தாங்கி நுழைவதற்குத் தாழ்வாரம் இல்லையம்மான்
எட்டி நுழைவதற்கு இறவாணம் இல்லையம்மான்
வாரிவன் நுழைப்பதற்கு மனிதரொருவரில்லை
தோலும் எலும்புகளும் தொங்குகிற கிழவனுக்கு
மாளுங் கிழவனுக்கு மாலையிட்டேன் ஆபசியமே
இந்தக் கிழவனினும் இறந்து மடியவில்லை
பாவம் தொலையவில்லை பத்தினியே என்னசெய்வேன்
எவ்வப் பணிகள் செய்வேன் எங்காகிலும் பிழைப்பேனே"

என்று கூறினாள். அதைக் கேட்ட அல்லி, அவளை அவள் கணவனுடன் தனது அரண்மனைக்குக் கொண்டு சென்றாள். அங்கே, அர்ச்சுனன், கண்ணன் மாயையால் அல்லிக்குத் தாலிகட்டி, அவளுடைய விருந்துக்குத் தருப்புரம் போய்விட்டான். தாலிகட்டினவன் அர்ச்சுனன் எனத்தெரியாத அல்லி, பல தேசத்து மன்னர்களையும் வரவழைத்துச் சத்தியஞ் செய்யச் சொன்னாள். எல்லாரும் சத்தியஞ் செய்தார்கள். அங்கு வந்திருந்த வீமன் மட்டும் அங்ஙனம் செய்யாமல் பக்கத்திலிருந்த கொப்பரையில் கையை வைப்பதற்கு மாறாக வாயைவைத்து நெய்யெல்லாங் குடித்துவிட்டு யாருக்குந் தெரியாமல், கண்ணனோடு தருப்புரம் போய்விட்டான். அல்லியரசி, அதற்காக மிகவும் கோபித்து, பாண்டவர் மேற் படையெடுத்துச் சண்டைக்குச் சென்றாள். அங்கே, அல்லியை எதிர்த்த பீமனும் கிருஷ்ணனும் தோற்றுப் போனார்கள். பிறகு, சகாதேவன், புலிக் கூண்டு கொண்டுவந்து, தந்திரமாக அல்லியைப் பிடித்துக்கொண்டான். பிடிபட்ட அல்லியரசி, திரௌபதை முதலியோருடைய தூண்டுதலால், மனந்திரும்பி, அர்ச்சுனனுக்கு மாலையிட்டாள்.

உ

கணபதி துணை

அல்லியரசாணிமாலை

காப்பு

விநாயகர் தோத்திரம்

ஐநது காததோனே அருளுமையாள புததிரனே
அறுமுகறகு மூததவொரு யானைமுகப பிளளையாரே
விததைக களஞசியமே வேழமுகப பிளளையாரே
தொநதி விநாயகனே தொபபைக கணபதியே
பானை வயிறறுேனே பழமேநதுங கையோனே
மூல முதலே முனனடகக வேணடுமையா

சரசுவதி தோத்திரம்

நாவிற சரசுவதியே நானமுகனா தேவியரே
சதுாமுகனா தேவியரே தாயே சரசுவதியே
வாக்கு வரமருளவாய மறையவனா தேவியரே
நாவு தவறுமல நறகருததுத தாருமமமா
இநதக் கதைதனககு இனிகருத்தைத தாருமமமா
பூவி லமாநதவொரு பொறகொடியே நானசரணம
சரணமெனை றடிபணிநதேன தறகாகக வேணடுமமமா
தப்புக ளுண்டாயின் தாயே யருளபுரிவாய்
குற்ற மிருநதாலுங கொணடணைகக வேணடுமமமா
அல்லி கதையுரைக்க அருளபுரிய வேண்டுமமமா.

நாட்டுச்சிறப்பு

ருகுஞ் சோலை தெனனன வளநாடு
ஞ் சோலை கனமதுரை நனனாடு

வடகாஞ்சி முத்திறங்கும் வடமதுரைப் பட்டணமாம்
தென்காஞ்சி முத்திறங்கும் தென்மதுரைப் பட்டணமாம்
வாழை வடக்கினும் வடமதுரைப் பட்டணமாம்
சோலை கிழக்கினும் துய்யபலா மேற்கினும்
வாழை வடக்கினும் வாங்கமுகு மேற்கினும்
கரும்பு மிளநீரும் கணதிறந்து மடைபாயும்
கடுக்க கலங்காணும் கதிருழக்கு நெறகாணும்
அரிதா ளறுத்துவர மறுதாள பயிராகும்
அரிதாளின கீழாக ஐங்கலந்தேன கூடுகட்டும்
ஆனைகட்டுந தாளும் வானமட்டும் போராகும்
மாடுகட்டிப போரடித்தால மாளாது செந்நெலென்று
ஆனைகட்டிப போரடிக்கும் அழகான தென்மதுரை
தானுகத தானவளாந்து தழைத்தோங்கும் தென்மதுரை
சோலை மலருடைய சொக்கர் கிருபையினுல
அங்கயறகண் மீனுட்சி அம்மை யருளாலே
மாதமொரு மும்மாரி வருஷிக்கும் தென்மதுரை
மும்மாரி பெய்யும் முறைமையுள்ள தென்மதுரை
பஞ்சை பனுதி பரதேசி கிடையாது
பஞ்சம் கிடையாது பாண்டி வளநாட்டில்
கருப்புக கிடையாது கனத்ததொரு மதுரையிலே
கூலி குறையாது குறைமாக்கா ளக்காரர்கள்
அங்காடி கூடை யதிரவிலை கூறுவர்கள்
ஏழை பரதேசி யில்லறங் குடிவாழக்கை
தழைத்தோங்கி வாழ்வார்கள் சங்கரன் கிருபையினுல
எங்கெங் கணுமிருந்து ஏழைபர தேசிகளும
அடுப்பார் பரிசனங்கள் அந்த மதுரையிலே
மதுரையை யடுத்தவர்கள் வாழ்வரசு பெற்றிடுவார்

பாண்டியன் பெருமை

நீதி மனுமுறைகள் நெறிதவரு மன்னவனும
செங்கோல பிடித்தசித்தி ராங்கத பாண்டியனும
மகுட முடிசூடும் மன்னன்சிங் காதனத்தில

தங்க முடிசூடி தரணிபதி யாண்டிருந்தான
சொககா வலிமையுணடு துரைராஜ பாணடியறகு
மீறுடசி வலிமையினுல மேனமையுட ணுணடிருநதான
ஆறி லொருகடமை யாசனவன வாஙகுவது
சககர நெறிபபடியே தாணிதனை யாணடிருநதான
சொககா திருவிழாச சோராமற செயதிடுவான
ஐயன திருவிழா ஆனநத மாயநடததி
உலகந தழைததோஙக உததம ணுணடிருநதான
தாழவுக ளிலலாமற றழைததோஙகி வாழநதிருநதான
அபபடி வாழநது அரசாளுமநாளையிலே

சோழராஜன் வறுமை அல்லது சிறுமை

சோழராஜன் தனுட்டிற சொானகிரிப் படடணததில
மழையும கிடையாது மனனனது சீமையிலே
தூறல் கிடையாது சோழனது சீமையிலே
பயிரும விளையாது பறவைகள நாடாது
குடிககஜலங கிடடாது குருவிகள நாடாது
தீய்நதன பயிரகளெலலாந தேசஙக ளததனையும
காய்நதன மரஙகளெலலாங கனியும கிடையாது
ஏரி குளஙகளிலே இறைககஜலங கிடடாது
பூமி தனிறபுலலு பூணடுங கிடையாது
சருகுபோ லுலாநதனரே தனிசசோழன படடணததில
அன்னங கிடையாது அரிய மனிதருககு
சோறு கிடையாது சோழனது சீமையிலே
எலலாரும பரதேசி யேழைகளாயப போனுரகள
பெணடுடனே பிளளைகளும புருஷ ஜனஙகளெலலாம
இனியிருநதா லிவவிடததி லிறநது மடிவோமெனறு
சொலலாம லோடுகிருா சோழராஜன சீமைவிடடு
† வலசைவாஙகிப போனுரகள மனனா பரிஜனஙகள
குடிவலைசை வாஙகிஞுரகள குடிததனக காரரெலலாம
அணடிப பிழைககவெனறு அனைவோரு மோடிவிட்டார

† 'வலசை' வாஙகல = 'குடிசையை விடடோடல'

வநதுமிகச சோநதாாகள மதுரைவள நனனாட்டில
பாண்டியன தேசமதிற பரிசனஙகள வநதடுததா
அபபோது சோழமனனன அவனுடைய பட்டணஙகள
பாழடைநது போயிறறே பரிசனஙக ளிலலாமல
சோழனது சீமையிலே தாககுறி யடைநதனவே
பனனிரணடு தன்வருஷம பாரிலமழை யிலலாமல்
மாடு கிடையாது மனிதருங கிடையாது
தஙகநிழல கிடையாது தரிததிரமே பெரிதாசசு
என்னசெய வேனெனறு எணணமிட்டான சோழனவன
வாடி மனநதளாநதான வாடும பயிரதுபோல
செடியினகிழப புலலதுபோற செழிதத திருமுகஙகள
களாநிலததுப புலலதுபோற கருகி நிறஙகுலைநதான
எண்ணுது மெணணி யேஙகி மனநதளாநது
ஆரை யடிததோமோ அநியாயஞ செயதோமோ
கூலி குறைததோமோ குறைமரககா விட்டோமோ
பஞைசை பஞுதிகளைப பறககவடித தோட்டினேமோ
அநதணா வேதியறகு அபசாரஞ செயதோமோ
தெய்வததின தனசெயலோ திருவுளததின சோதனையோ
ஆரை யடுபபோம அணடிப பிழைததிடுவோம
எவரை யடுபபோம இககுறையைத தீாததிடுவோம
தேசமும பாழாசசு ஜனஙகளெலலாம பறிபோசசு
அனைவரும போயடுததா ரணிமதுரைப பாணடியனை
பாணடியன் தேசமது பதவி யடைநததுகாண
சொககா கிருபையினுற சுகமாயிறறு தெனமதுரை
மீனாட்சி வலிமையினுல மேனமைபட்டான பாணடியனும
தெய்வச செயலாலே சீாபெறறுன பாணடியனும
நானு மவருடைய நாதரடி தாளபணிநது
பாணடிய னுமதியாற பகவானை நாமவணஙகி
சொக்கா மீனுட்சியரின துணையடியை நாடிபணிநது
பாண்டியனைக கணடு பகவானுக் கறிககையிட்டு
ஐயா் கிருபையினு லதிஷ்டம பெறவேணடும
இதுதான வயணமலலால இதைவிட வேறேயுணடோ

மகாதேவர் கண்திறநதால மழைககுக குறைசச லுண்டோ
தழைத்திருக்குஞ சீமையெனறு தரணிபதி எழுநதிருநதான
மதுரைககுப் போகவெனறு மனன னெழுநதுவநதான
சிநேகநதான செய்துகொளவோம தெனமதுரைப பாண்டியனை
எனறு பயணமிட்டான இடருகளைத தானதொலைகக
கொஞசமுளள சேனைகளைக கூடத துணையாககி
பூவின முடிதுலஙக பொனனு பரணமினன
வாளுங கடகமும வயிரமணி டாலதுலஙக
புரவியின மேலேறிப புறபபட்டான சோழனவன

சோழராஜன் பாண்டியனைக் காண்கிறது

பாணடியன தேசததிற பகருவமாய வருகிறுனே
வெகுதூர மயநடநது வேஷ்டைகள தானபட்டு
தொலைதூர மாயநடநது தொனமதுரை வநதானே
மதுரை வளநாட்டில வநதுவிட்டான சோழனவன
கோட்டைககுள ளேநுழைய கொறறவனுஞ சோழனவன
தூதுவாக ளோடிபபோயச சொனனாகள பாணடியறகு
சநதோஷங கொணடு தனிமதுரைப பாணடியனும
வரசசொலலு மெனறு மனனன கொலுவமாநதான
அப்போது தூதுவாவந தறிககையிட்டார சோழனுககுக
கொலுமுகததைத தேடி கொறறவனுந தானடநது
பாணடியனைக கணடு பரிவுடனே தணடனிட்டான
தணடனிட சோழனுமே சிததிராங கதராஜன
திடுககிட டெழுநதிருநது சிஙகாதன மேடைவிட்டு
கூடவே கையெடுததுக குமபிட்டான பாணடியனும
கட்டித தழுவி களிகூாந துறவாடி
கூட்டிவநது கொலுமுகததிற கூடவுட காரவைததான
இடடசிம மாசனததி லிருநதானே சோழராசன
சிநேகிதன முகமபாாததுத தெனபாண டியாாசன
சோழன முகமபாாததுச சொலலுகிறுன பாணடியனும
எஙகேவநதீ ரெனனசேதி எனனுயிாக குயிாததோழா
அவசரமாய் வநததெனன ஆடகளபடை யிலலாமல

வோவை பொழிநதிடவும வேறறுமுக மாவதெனன
சிநதை கலஙகத திருமுகந தானவாட
பூமாலை தாணகசஙக பொனமகுடந தானகருக
அழகுமுற றுமமாறி யனலிலிடட மெழுகதுபோல
உருமாறி வநததெனன வுணாவுடைய மனனவரே
எனறனுககுத தானதெரிய இயமபிடுஙகா ணெனறுரைகக

சோழராசன் பாண்டியனிடத்தில் சொல்வது

அவவாரததை தானகேடடு அபபோது சோழனவன
தனககுளள வருததமதைச * சாஙகமாயச சொலலலுறறா
பனனிரணடு வருஷமாகப பாரிலமழை யிலலாமல
தவிககிற தேயுலகந தாஙக முடியவிலலை
நிருவகிகக மாடடாமல நிலைககாம லோடிவிடடா
தாள முடியவிலலை தனிமதுரைப பாணடியரே
நாணிளைததுப போனலே னனமையோ வுனறனுககு
உமமுடைய ராசசியநதா னெருகுறைவு மிலலாமல
தாழவுக ளிலலாமற றாணிகள தானதழைகக
தேசனு செழிககச சிறபபுடனே நீராழக
எளியவன போலேநான இநதச சிறுமைபட
பாககமனம வநததோ பாராளும பாணடியரே
என, தேசனு செழிகக ஜனஙகளு மீடேற
அவ்வளவு நீருதவி அனுககிரகஞ செயதாலே
நனறி மறபபேனோ நானுளள நாளவரைககும
சகாய மறபபேனோ தாரணி யுளளளவும
உதவி மறபபேனோ வூழியுளள நாளவரைககும
இநதச சகாயமதை யெபபோதும யானமறவேன
சஞசலந தீரவைபபாய தனிமதுரைப பாணடியரே
அவவச னஙகேடடு அழகுளள பாணடியனும
சோழன முகநோககிச சொலலுவா னெருவசனம
எனனாலே யாகுமோ இவவுலகந தானதழைகக
நமமாலே யாவதுண்டோ நாடுகள தழைததோஙக

* சாஙகம = (ஒழுஙகு), சாஙகோபாஙகம

உனனாலு மெனனாலு முலகந தழைததிடுமோ
தேவாதி தேவா திருவருள தானிருநதால
நாத ரதுதயவு நமககு இருநததெனறால
சொகக ரதுதயவால தொலலுகந தானறழைககும
அவருடைய செயலலலா லரசனு லாவதுணடோ
தெரியாதோ வுனறனுககுத தெளிவறிநத சோழமனனு
நாதரா லெனனுடைய நாடுந தழைநததெனறான
அவவச னஙகேட்டு அருஞசோழ னேதுரைபபான
உமது தயவாலே உரிமைபட வெனறனுககு
நாதருககுச சொலலி நாடு தழைககவையும
சொககருககுச சொலலித தேசம செழிககவையும
எனறுமிக வேணடி னான இராசனநது பாணடியனை
அபபடியே நலலதெனறு அனதொரு பாணடியனும
வேநதன வளவனுககு விருநதமுது செயதுவைதது

பாண்டியனும் சோழனும் சொக்கரிடம் வந்து கண்டது

இருவருங கூடி ஈசரது ஆலயததில
சொககரது கோவிலுககுத துரிதமுடன வநதாரகள
நாதரது சனனிதிககு நலமுடனே வநதாரகள
சுவாமியைக கணடுதொழு தடிகளைப பணிநதாரகள
சாஷ்டாஙக தணடன சரணமென றடிபணிநதார
இருவருமே யடிபணிநது ஈசரைத தோததிரிததார
கைகட்டி வாய்புதைததுக காததரைத தோததிரிததார
தும்பைமலர சூடுகினற சொககரைத தோததிரிததார
ஆல விடமுணட ஐயரைத தோததிரிததார
நஞசை யமுதுசெய்த நாதரைத தோததிரிததார
இடருகளை நீககிவிடும ஈசனே சரணமெனறார
துனபததை நீககிவிடுஞ சொககரே சரணமெனறார
ஏழைமுகம பாருமையா ஈசனே சரணமெனறார
அபபோது சொககலிஙகா அநத மொழிகேட்டு

சொக்கர் சொல்வது

புனசிரிபபு கொணடாரே பொனமுடிக கைலாசா
ஏது வகையாக இருவருமாய வநதீரகள
வநத விவரமதை வகையாகச சொலலுமெனறா
அவ்வச னஙகேடடு அழகுளள பாணடியனும
சொககரைச சேவிததுச சொலலுகிறான ராஜனவன
மதுரையி லேவாழும மகதேவா ஆணடவனே
எனறனுககுக குறைவிலலை புனற னருளாலே
இநதசோழ ராஜனுககு வநதஇத துனபநதான
சொலலத தொலையாது துயரமிகதத தோனறுதையா
மழையும கிடையாமல வையகமும பாழாகி
உலாநத சருகதுபோ லுலகஙக ளததனையும
வாடித தவிககிறாகள மணிதாக ளெலலோரும
அனனங கிடையாது அரசனது படடணததில
சோறு கிடையாது சோழனது சீமையிலே
மிகவும வருததமுறறான வேநதனும சோழராஜன
தயவு புரிநது தறகாகக வேணடுமையா
மனது களிதது மழைபெய்ய வையுமையா
நாடு செழிபபதறகு நாதரே கணபாரும
பூமி செழிபபதறகுப புனிதரே கணபாரும
கணபாாகக வேணடுமெனறு காததரே தணடனிட்டோம.

சொக்கநாதா சொல்வது

அவ்வச னஙகேடடு ஆணடவரு மேதுரைபபார
அரசா களேநீஙகள அஞசவே வேணடாஙகாண
எவனெவன றனறனககு எநதவதி காரமுணடோ
அநத வதிகாரம அவனவனே செயகிறது
எனககநத வதிகாரம இல்லைகாண பாணடியனே
வருண பகவானும மனதுவைததா ராலே
பேயா மழைபெய்து பெருகவைபபார பூமியெலலாம
சாகர மழைபெய்து தரணியெலலாம பெருகவைபபார
வருணனுக கதிகாரன வானவாகோ னிநதிரன்காண

மேகத்துக் கதிகாரன் மேலான இநதிரனகாண்
இநதிர னோங்க ளிருவருமவணங்கிடுங்கள
தேவேந திரனைத தெரிசிததீ ராமாகில
உங்கள் குறைவதனை புரையுங்க ளிநதிரறகு
மனதிரங்க வேணடியே வணங்கினீ ராமானால
வருணனைத தானழைதது மழைபெயய வைபபானகாண
மேகததைத தானழைதது விடைகொடுபபா னிநதிரனும
இநதிரன தனதயவால எங்குந தழைததோங்கும
தெய்வலோகம போஙகளெனறு சிவனா விடைகொடுததா
அவவச னஙகேட்டு அழகுதுரை பாணடியனும
சொககா விடைகொடுககச சோழனும பாணடியனும
நலலதென றேசொலலி நாத ரடிபணிநது
இருவருமாய நடநதாாகள ாசாநது கோயிலவிட்டு
ஆலயத தைவிட்டு அபபால நடநதாாகள

இந்திரலோகங் காண்கிறது

தெய்வலோ கமபோகச சீககிரமாய நடநதாாகள
சோழனும பாணடியனுந துரிதமாய நடநதாாகள
இநதிர லோகததிறகு இசைநது நடநதாாகள
தெயவ பதியதறகுச சீககிரமாய்த தாமநடநதாா
அமரா பதிதேடி அரசாகள தாமநடநதாா
வானுல கஙகிட்டி வருமநத வேளையிலே
ஆயிரங கண்ண ரரசி லமாநதிருநதாா
முபபததது முககோடி முனிவாகளுந தேவாகளும
நாறபதது எணணாயிரம நலமான ரிஷிகளுடன
தும்புரு நாரதருந துாவாச மாமுனியும
கிமபுருடா கினனராகள கெருடாந தருவருடன
கினனரி வீணைகள கீதஙகள பாடிநிறக
மேனகை ரமபையும மெலலி திலோாததமையும
ஊாவசி நாட்டியஙக ளுசசிதமாய்ச செயதுநிறக
இநதிராணி தேவியுடன இநதிரன கொலுவிருநதான
அநதச சமயததி லழகுளள பாணடியனும
சோழனும பாணடியனுந துரிதமாய வநதாாகள

இந்திரன் கொலுதேடி யிருவரும வருகையிலே
கண்டானே இநதிரனும காவலாகள வருகிறதை
பூலோக ராசாககள பொன்னுலகம வருகிறாாகள
நரமனித ராசாககள நாடிவரக காரணமேன
இவாவலுவால வருவாரோ ஈசுவரனா தமமருளால
சொக்க ரருளபெறறு சொாககபதி வருகிறாாகள
நலலதென் றேசொலலி நலமுடனே பாாததிருநதாா
பாண்டியனுஞ சோழனுமாய்ப பதிகொலுவில வநதாாகள

இந்திரனைக் கண்டது

சொாககலோக இநதிரனைச சோழனவன தானபாாததுு
மிகவும பயநது மேனமையுளள இநதிரறகு
அஞசிப பயநது அடிதொழுது தண்டனிட்டான
சாஷ்டாஙக தண்டனிடடான சசிதேவி நாயகறகு
தெணடனிடட சோழனைத தேவேநதி ரனவாழ்ததி
வணங்கிய சோழனை வாயாரத தானவாழ்ததி
பொறபீடம போடுமென்றாா பூலோகச சோழனுககு
எட்டுப படியின்கீ ழிட்டாாகள பொறபீடம
அநதமுளள பீடததி லமாநதானே சோழனவன
மதுரையாளும பாணடியனோ வணஙகாமல தானிருநதான
ஏனென்[illegible]ல நமமைபபோலே யிவனொரு ராசனலலோ
இநதிரனை நாமும எபபடி வணஙகுவது
பூலோக இநதிரனபோற பொனமதுரை யாளுகிறோம
சஙகரன் கிருபையினாற றரணியை யாளுகிறோம
ஈசன தயவிருகக இவனைநாம வணஙகுவதோ
சொக்கா மகததுவததால் தொழாம லெதிரேநின்றான
எதிாநின்ற பாணடியனை இநதிரன தானபாாததுு
வநதிருககும பாணடியனறான வணஙகாம லிருபபதெனன
நமமை மதிக்கவில்லை நரனான பாண்டியனும
எதனால மதியாம லிருக்கினறான பாண்டியனும
சொக்கர் வலிமையினாற றொழாம லிருககின்றான
நாதர் உதவியினால் நமமை மதிக்கவிலலை
பூலோக மன்னனுக்குப் புகழ்மைகள தானுமுண்டோ

கெருவம் படைத்தோற்குக கேடுவருந தெரியாது
இவனுடைய மகததுவததை யினியறிய வேணடுமென்று
நலல தனத்திலே நடுங்கவைகக வேணடுமென்று
உபாயத திலைலே யொடுங்கவைகக வேணடுமென்று
மாமததைக கொண்டாராம வானவாகோ ளிநதிரரும
ஆரடா தூதுவரே யருகிருககுங காவலரே
சரியொதத பாண்டியறகுச சரிபீடம போடுமெனறா
எதிராகப போட்டாாகள இலஙகுபொற சிமமாசனம
குநதுமென்றா பாணடியனைக கொலுககூடச சபைதனிலே
சரியாகக குநதினை தனிமதுரைப பாணடியனும
ஆரடா தூதுவரே யரசாளும மனனனுககு
வநதொரு மனனனுககு மாலையொனறு போடுமெனறா
கணகாட்ட இநதிரருங கனமுடனே மலலருககு

இந்திரன் கெண்டிமாலை சூடினது

பாணடிய ராஜனுககுப பதிததமுததுக கெணடியொனறு
ஆயிரம போசுமக்கும ஆணிமுததுக கெணடியொனறு
கொண்டுவநது போடுமெனறா கூடலவாழ பாணடியறகு
அபபடியே ஓடினாகள அநதபபுறந தானுமழைநது
ஆயிரம போமலலா ஆள்பிடிததுத தோளேனறி
நெகக்ி யெடுததாாகள நேரான முததுககெணடி
இததோடே பாணடியனறன ாால நடுஙகிடுவான
தூக்கிகொண்டு வநதாாகள சூராாம மலலாகளும
இநதிரன கணகாட்ட எதிாவநதாா மலலாகளும
பாண்டியறகு வெகுமதியாய்ப பாாமாலை சூடுமெனறா
போட்டாாகள கழுததிலேதான் போாமலல ராயிரமபேர்
அப்பெரிய மாலையைததான அழகுளள பாணடியனும
நாதரது கிருபையினால நடுககமே யிலலாமல
சொக்கரைத துதிசெய்து தோளிலே தாஙகிககொணடான்
மார்பை நெளிததது மாலையைத தாஙகிககொணடான்
கண்டார்க ளெலலாருங கனமான பாணடியனை
தேவேநதி ரன்கண்டான் திறமையுளள பாண்டியனை

இவனாலே யொன்றுமில்லை யீசனார் தமபலன்தான்
அறிவோ மிவனுடைய ஆங்கார வலிமையென்று
பாணடியன மேலே பகைவைததா னிநதிரனும
ஒருவருககுந தெரியாமல உளளததிற பகைவைததான்
பாண்டியன முகமநோககிப பணபுடனே இநதிரனும
சோழனும நீருமாய்ச சொககபதி வநததெனன
வநத வயணமதை வகைபிரிததுச சொலலுமெனறா
அபபோது பாணடியனும அருளபுரிநது ஏதுரைபபான
எனறன அலுவலினு லிவவிடததில வநததிலலை
சோழனுககா யிஙகுவநதேன சொககாதிபதியோனே
அவவரச னலுவலகொணடு அமராபதி வநதேன
தொநதரை படுகினறன தோழனிநத சோழனுமே
மழைமாரி யிலலாமல வருததஙகள மிகவாகி
கமமுதே ராசசியமும கருகுதே பூமியெலலாம
பரிசனங்க ளெலலாரும பரதேசி யானாகள
பனனிரணடு வருஷமாயப பாரிலமழை கிடையாது
அநத விசனததா லடிததுவநதா னெனறனைததான
என்னாலே யாகாதெனறு ஈசரணடை போயுரைததேன
உமமணடை போக உததரவு செயதாாகாண
ஈசன் விடைபெறறு இவ்விடததில வநதோமநாம
உமமாலே யான உதவிசெயய வேணடுமெனறுன
அநத மொழிகேடடு ஆயிரஙகண ணிநதிரரும
சோழன முகமபாாததுச சொலலுவா ரிநதிரரும
ஏதுககும அஞசாதே இனபமுளள மனனவனே
ஈசா கிருபையினு லினபசவுக கியமுணடு
அப்படியே செயவிபபேன அஞசாதே சோழாநீ
நெறிமுறைமை தானறிநத நீதியுளள மனனவனே
நாதர்தன் வாாததைககு நானெனனும பேசுவேனோ
அப்படியே யானடபபேன அரசனே நடவுமெனறா
தேவேநதி ரனசொலலத திடுககென றெழுநதிருநது
சாஷ்டாஙகத தண்டனிடடுச சரணமென றடிபணிநதான
வாழ்ததி விடைகொடுததாா வானவாகோ னிநதிரரும

உத்தரவு பெற்ருன்காண் உலகாளுஞ சோழராஜன்
பாண்டியனு மப்போது பகருவமா யெழுநதிருநது
இநதிரரே விடைதாருமு எங்க ளிருவருககுமு
போய்வாரு மென்று போக விடைகொடுததார
அதிக மனமகிழவாய் அரசாக ளிருவருமாய
தெய்வ லோகமவிடடுத திருமபிஞா பூலோகம
மதுரை வளநாட்டில மனனவாகள வநதாாகள
வநதசோழ னுககுவெகு மதிகளசெய தனுபபிடவே
பாணடியன விடைபெறறுப பாாமனனன சோழனவன
சொககரைத தரிசிததுச சோழன நடநதானே
தனனுடைய ராசசியததிற றனஞசயனுந தானடநதான
இபபடி யாககசோழன இருககுமநத நாளையிலே

இந்திரன் கோபித்துச் சோழன் பெருமைபடவும் பாண்டியன் சிறுமைபடவுஞ் செய்தது

ஆகாச இநதிரனுா அனபுடனே யேதுசெயதாா
பாணடியன வநததுவும பாாசோழன வநததுவும
தனனை வணஙகாமற றயிாியமாயப போனதுவும
நானன பாணடியனும நமமை வணஙகாமல
மதியாமற போனதெனன மடடடகக வேணடுமென று
கோபமுமு கொண்டானே கொழுநதணலபோ லிநதிரனும
எரிபறநத கணகளுடன இநதிரனு ரேதுசெயதாா
மேகங்க ளேழினையும மேனமையுடன வரவழைததுச
சபதமேக மததனையுந தானே வரவழைதது
வருண பகவானை வரவழைதது இநதிரனும
கேளுஙகள நீஙகள கெடியான எனவசனம
இன்றுமுதல நீஙகள ஈடழிவான் மதுரையிலே
கால்வைக்கக் கூடாது கருமுகிலே நீங்களெல்லாம
அநீதவான் மதுரையிலே அடிவைககக கூடாது
தூறலவிழப போகிறீாகள துனமாாககன் மதுரையிலே
எட்டியடி வையாமல இடைநதுமே பெய்யுஙகள
பாண்டியன் சீமையிலே வருஷிககப போகாது

மதுரையிலே நீங்கள்போய் மழைபெய்தீ ராஞககால
கால்விலங்குங கைவிலஙகுங கழற்றுப பெருவிலங்கும
தாளவிலங்கும தோளவிலஙகும தரிககாப பெருவிலஙகும
விலஙகுகள போட்டு வெட்டி யெறிநதிடுவேன
வாாததையைத தடுதது வருஷிககப போகிறீாகள
சோழனது சீமையிலே சொானமழை பெயதிடுஙகள
மாத மும்மாரி வருஷியுஙகள சோழனுககு
முபபோகந தானவிளைய மும்மாரி பெயதிடுஙகள
கலகந தெளியவேதான கருமுகிலே பெயதிடுஙகள
எநநாளுஞ சோழனுககு இடையூறு வாராமல
அவனுடைய நாட்டிலே அமாநது பொழியுஙகள
என்று விடைகொடுததா ரிநதிரனு ரபபோது
நல்லதென றேசொலலி நலமான மேகமெலலாம
மதுரையை நாடாமல வருகிறதே மேகமெலலாம

சோழராஜன் பெருமைபட்டது

சோழனது சீமையிலே சொலிககிறதே மினனலகள
கடலிரைசசல போலே கமறிறறே மேகஙகள
குமுறிறறு மேகமெலலாங குடஙகொணடு வாாததாறபோல
இரைகிறதே மேகஙகள ஏகவெளளம பெருகிடவே
சோனை மழைபபோலே சொரிகிறதே மேகமெலலாம
நல்லமழை பெயவதனுல நாடுஞ செழிததனவே
பூமி குளிாநதனவே பொய்கை நிரமபினவே
ஏரிகள் நிரமபி யெதிாககிறதே மேகவெளளம
மடுவுகள நிரமபி வழிகிறதே வெளளமெஙகும
ஆறுகள் நிரமபுவதால அடைபடும வெகுசனஙகள
கழனிகள் நிரமபி காலவாய்கள தாமநிரமபி
ஊற்றுகள் தாமசுரநது ஓடிறறே சலமவிசையாய்
தடாகங்கள் தாமநிரமபி தாமரைகள பூததனவே
வயல்கள நிரமபி வாயககாலுந தாஞேடி
உலாநத மரஙகளெலலாம உயிருணடாயத தளிாததனவே
அடியற்ற மரஙகளெல்லாம அனபாயத தளிாததனவே
இலையுந தளிர்களெலலாம ஏகமாய்த தளிாததனவே

காடு செடிகளெலலாம கனககவே தானறழைககும
செடிகள மரஙகளெலலாஞ செழிததுத தழைததனவே
பூககா மரங்களெலலாம பூததுச சொரிநதனவே
காயா மரங்களெலலாம காயததுச சொரிநதனவே
கிள்ளப் பழுததனவே கிளிகளவநது சோநதனவே
அள்ளப பழுததனவே அளிகளவநது பாயநதனவே
செநநெல விளைநதனவே தேசஞ செழிததனவே
பயிாகள விளைநதனவே பலனைக கொடுததனவே
சோலைகள சாலைகள சூழ்நத தடாகஙகளில
குயிலக ளடுத்தனவே குருவிகளும வநதனவே
மயிலக ளடுததனவே வானகோழி வநதனவே
தாராவும உளளானுந 'தாவி யடுததனவே
அனனஙகள பேடைகள ஆநதை யடுததனவே
கொககுவக்கா கூசசலிடக கோகிலஙகள பாடுவன
பண்டுகள தினறு பட்சிகள பாடுவன
கனிகளைத தினறு களிததன பறவையெலலாம
ஏருகட்டி யுழுவாரும இளநாறறு நடுவாரும
பயிரிடுங குடிகளெலலாம பலபபடடுப போனாாகள
ஓடுங குடிகளெலலாம ஊரைவநது சோநதாாகள
பரதேசி யாதேசி பஞசை பஞதியெலலாம
சோழராசன படடணததிற சுகபபடடு வாழநதாாகள
பிசசைககார ரெலலாரும பெருமை யடைநதாாகள
சோழமண் டலங்களெலலாஞ சுகமாயத தழைததனவே
சோழ மகாராசன தொலைததான விசனமெலலாம
கீர்த்திக ளைபபெறறான கிருபைக கடலானான
இநதிரனைத தனமனததி லெண்ணி நினைநதிருபபான
மாதமு மும்மாரி வருஷிககு மணடலததில
சோழமண் டலமெனறு சொலவாா கவிவாணா
அப்படி யாகவாழ்நதான அழகான சோழமனனன

பாண்டியன் வறுமை யடைந்தது

பாண்டிய நாட்டாாகள பரதேசம போகிறாாகள
மழையே கிடையாது மதுரைநகா சீமையிலே

தூறறல் கிடையாது தொனமதுரைச சீமையிலே
துளிகள விழுவதிலலே சொககா மதுரையிலே
காய்நது உலாநதனவே கனமதுரைப பட்டணததில
எரிநது புகைகிறது ஈரங கிடையாமல
குடிககநீா கிடையாது குளஙகள மடுககளெலலாம
காகங குடிபபதறகுங காணடிசலங கிடையாது
ஆறுகள வறணடன ஆறறுமணற சூடெழுமபி
ஏரிகள வறணடன ஏறறககோ லாழமடடும
பூமிகள சூடெழுமபி பொஙகிறதே தணலாக
விளேவு கிடையாது வேநதன மதுரையிலே
களேயும கிடையாது கனமதுரைச சீமையிலே
பொனமதுரை நாட்டிலே புழுதி யடைநததுவே
சருகுபோ லுலாநதனவே தழைதத மரஙகளெலலாம
பூமி யுலாநததே பூணடு கிடையாமல
பறவை கிடையாது பாணடியன தேசததிலே
குடிவலசை வாஙகிறாகள கொடிமதுரை யுளளவாகள
பஞசை பஞசியாய பரதேசம போகிறாகள
அனனங கிடையாது அழகுளள மதுரையிலே
மதுரையைச சுறறுமுளள வனஙகள செடிகளெலலாம
காய்நது மிகததீயநது கருமபுகைசசல கொணடனவே
தஙகநிழல கிடையாது தனிமதுரைச சீமையிலே
ஊரிலே யுள்ளவாகள உறககஙகள கொணடாாகள்
பாழடைநத முகமாஞா பாணடிய நாட்டிலுளளோா
அனன விசாரம அதுவே பெரிதாசசு
பனனிரணடு வருஷமாய்ப பாாகருப பாயிறறு
சரீரம வெளுததாாகள சலலடைககண ணாஞாகள
பெணடுகள புருஷர்கள பிளளேக ளொருதேசம
திககுகள கெடடுத திசைமாறிப போஞாகள்
அபபடி யெலலாம அணிமதுரை யலேநதோட
இநதிர ஞலே இடாுகள நோநதனவே
ஆயாசத துடனநத அணிமதுரைப பாண்டியனும
மழையில்லா நாடு வையகந தாஞேமோ

என்று விசனமா யிருக்கும்நத வேளையிலே
சப்தமே கமபொழியுந தனிசசோழன சீமையிலே
மேகங் குமுறி மேலாகப போயவிடுமாம
மதுரையை நாடாமல வகையுடன போயவிடுமாம
இபபடியா யோடும்போது இதிலே யொருமேகம
குட்டிமே கமொன்று குறுககிட்டோ டும்போது
வருகிற விசைதனிலே மதுரையெனறு தெரியாமல்
பொழிநதுகொண்டே யோடிறறு போகும விசைதனிலே
அநத மழைவெள்ளம அணிமதுரை பெருகிறறு
வெள்ளம புரண்டதே வேநதன மதுரையிலே
வையைப பெருககெடுத்து மாவெள்ள மோடுதையா
கண்டானே பாண்டியனுங கடுக வெழுநதிருநதான
துரிதமா யெழுநதிருநதான சுநதர பாண்டியனும

பாண்டியன் வைகையாற்றை அணைகட்டியது

ஓடுகிற வெள்ளததை யுள்ளடக்க வேணுமெனறு
அபபுறம போகாமல அணைகட்ட வேணடுமெனறு
ஆரடா தூதுவரே அணிமதுரைப படடணததில
வீட்டுககு ஓராளதான விடுபடடு வரவேணடும
அவரவா வீட்டுககு ஆளொருவன வரவேணடும
ஆளனுப பாவிட்டால ஆககினை செயவேனெனறு
அணைகட்ட வரசசொலலி அடியடா தமுககெனறான
அபபடியே தானடிததான ஆனதொரு சாமபுவனும
அந்தத தமுககடிக்க அணிமதுரை யுள்ளவாகள
வீட்டுககோ ராளாக விடுபட்டு வருகிறாகள
அவரவா தமமுறைககு ஆளொருவா வருகிறாகள்
மண்வெட்டி கொணடு வருகிற ரணைகட்ட
பங்குவீ தமாகப பாறைகொணடு ஓடிவநதார
அவரவர்க குபபஙகு அளநது கொடுததாரகள
அளநதிட்ட பஙகுதனில அதிலே குறைவுபடடால
பஙகுவீ தக்காரனைப பட்டாவுக கிரையிடுவேன
என்றுதிட் டஞ்செய்தான இராஜனநதப பாண்டியனும
அவரவர் பங்குவீதம அனைவருங கட்டும்போது

மதுரையி லேயொருததி வாணிசசி யெனபவளாம
அவளுககு யாதொரு ஆணதிககு தானுமிலலே
அவளுக கொருபஙகு அணேகடடச சொனனூாகள
பிடடு சுடடுவிறறுப பிழைககுமநத வாணிசசி
எனனசெய் வேனெனறு எணணமிடடாள வாணிசசி
ஆளுங கிடையாது ஆருமறற பாவிநான
எனககிடட பஙகுதனே எபபடிச செயவேனயான
அணேகடட எனறனுககு ஆளுங கிடையாது
ஆளிலலே யெனறுல அரசனுங கேடபானே
எனறு விசனமுடன எணணி யிருககையிலே

வாணிச்சி பிட்டுக்குச் சொககா மண்சுமந்தது

அவளுடைய விசனததை யாறறவே வேணடுமெனறு
ஆணடா ளுளுசொககா ஐயரவ ரேதுசெயதார
அவளுககு ஆளாகி அணேகடட வேணடுமெனறு
ஒட்டனேப போலே உருவெடுததுச சொககலிஙகர
தடடுடனே மணவெடடி கலேமேலே தாமெடுதது
வாணிசசி யண்டையிலே வநதுநினறு ரொட் டனுக
ஒட்டனேக கணடாளே உததமியாள வாணிசசி
ஆரடா வொட்டாநீ அணேகடட வநதாயோ
எனபஙகுக காளாகி யெனககணேநீ கடடுவையா
கட்டுவே னெனறுரே சுனமதுரை யொடடனவா
கேடட தொருகூலி கிளாசசியுடன தருவேனெனறுள
அவவாா ததை யைககேட்டு அநதவொடட னேதுசொலவார
கூலிககுப பிடடு கொமபனேயே நீகொடுததால
உதிரநதுவிடும பிடடதனே உததமியே நீகொடுததால
பிடடுககு மணசுமநது போடுகிறே னணேயாக
அபபடியே நலலதெனறுள அககிழவி யமமாளும
பிட்டு சுடுமபோது பிடடு உதிரநததுகாண
உதிரநதபிடடு தானெடுதது உததமியாள கைகொடுததாள
வநதி மடியிலவைதது ாசுவரனூ ஒடடனவா
வாணிசசி பஙகுககு வநதாரே அணேகடட
உதிரநதபிட டைததினறு ஒருகூடை மண்சுமநது

போடுவா ரொருதட்டு பிட்டுஞ சரியாகும
மறுபடியுந தானவருவார வாணிசசி யணடையிலே
பிட்டு சுடுவாளாம பொடிபொடியா யுதிநதிடுமாம
உதிநததொரு பிட்டுககு ஓட்டாவநது நிறபாராம
பிட்டெடுதது தானகொடுபபாள போரான வொட்டருககு
பிட்டுதினறு போவாராம போடுவார தட்டுமணணு
ஒருதட்டு மணணுககு உதிநதபிட்டு சரியாகும
வாணிசசி தனனிடததில வநதுநிறபா ரொட்டருமே
பிட்டு சுடும்போது பொடிபொடியா யுதிநதிடுமாம
உதிநததொரு பிட்டுககு ஓடிவநது நிறபாராம
பிட்டைக கொடுபபாளாம போவாராந தினறுகொணடு
தட்டுமண போடுவதில சரியுதிநத பிட்டுககு
மறுபடியும வருவாராம வாணிசசிப பிட்டுககு
ஒருபிட்டு சுட்டாலும உதிராம விருபபதிலலை
சுடடபட்ட பிட்டனைததுஞ தூளதூளா யுதிநதுவிடும
உதிநததொரு பிட்டுககு ஓடிவநது நிறபாராம
பிட்டுதின றுகொணடே போடுவா ரொருதட்டு
பிட்டுவிலலை யாகவிலலை ஓட்டனவேலை சாயவிலலை
பாதியணை யாயிறறு பாதியினனங கட்டவிலலை
அவரவாகள பஙகுககு அணைகட்டி யாயிறறு
வாணிசசி பஙகுககு வரபபுகட்டித தீரவிலலை
பிட்டுகளைத தினகிறதும போகிறதும வருவதுமாய
ஓட்டன திரிவதிலே உதிநதபிட்டுஞ சரியாசசு
பொழுது மறைநதது பொனமதுரைப பாணடியனும
கட்டின அணைகளைக கனமுடனே பாரககவநதான
வாணிசசி பஙகுககு வரபபுஇனனங கட்டவிலலை
ஆருதடா இநதபபஙகு அணைகட்டித தீரவிலலை
எவாது இநதஅணை யெனறனே பாணடியனும
அரசனுககுச சொலலுகிறார அணைகட்டு மனனவாகள
இநககிற பிட்டுசுட்டு எலலோாககும விறபவளாம
நனனிலைசோ வநதியாம நஙகை யொருததிபஙகு
வாணிசசி பஙகுககு வநதானொரு ஓட்டனவன

அவனுடைய பஙகிதுதான அணைகடட விலலையெனறா
கோபமும கொணடானே கொறறவன பாணடியனும
எஙகேய டாஒடடன இழுததுகொணடு வாருமெனறான
அடிககுஙகோல கையிறகொண டருகிலநினற சேவகாகள
திடுககெனறு தானபயநது தேடினா ஓடடனையும
ஓட்டனைப பிடிததுவநதாா உலகாளும ராஜனணடை
கணகள சிவபபேறி கனமதுரைப பாணடியனும

சொக்கர் பிரம்பா லடிபட்டது

பிடடுககு மணசுமநத பெமமானென றறியாமல
ஓடடனென றேசொலலி உததமனும அபபோது
கைபபிடிதத பிரமபதனைக கரகரெனறு தானசுழறறி
ஓட்டன முதுகினமே லோஙகி யடிததானே
ஐயரநதச சொககருககு அநத அடிபடவே
வருததமிகக கொணடாரே மதுரைசொகக நாதருமே
அநத அடியுநதான அலலவாககும படடதுவே
அவரவாகள தமமுதுகில அடிததழுமபு நோநததுவே
திககுத திசைகள தீவாநத ரஙகளெலலாம
அணடஙகள தீவுகள ஆகாய மெவவிடததும
சகலசீவ செநதுககுந தழுமபுமிக வுணடாசசு
பாணடியன் முதுகினமேற பாரத தழுமபாயிறறு
எலலா ருமபயநதா ரிநத அடியாலே
பாணடியன அபபோது பயநது நடுநடுஙகி
எஙகேயநத வொடடனெனறு ஏறெடுதது பாககுமபோது
எஙகெஙகுந தேடினனே எழிலமதுரைப பாணடியனும
காணாத தினாலே காவல னிடிவிழுநதான
வநதவா ஓடடாலலா மாயாணடிச சொககரவா
ஆணடவ ராகவேணடும ஆளடிமை செயயவநதா
தெரியாமற போசசுதெனறு சிநதை மிகவாடி
தீவினைககு ஆளானோந தெயவமெனறு பாராமல
வலவினைககு ஆளானோம வரனென றறியாமல
இநத விதிபபயனை யெபபோது தொலைததிடுவோம
வந்தது நமக்கு மதிமோச மெனறுசொலலி

எநத விததநிலேயும ஈடேறப போவதிலலை
தெரிநதது நமககெனறு தெனமதுரைப பாணடியனும
மெதத விசனமாய் விடுதிககு வநதுவிடடான
அழகிய சொககரவா ஆண்டவனா அபபோது
ஒட்ட ஞுருவமதை யுததமனா் தானமறைதது
ஆலயததி லேவநதாா அடடாளுஞ சொககலிஙகா
வருததத துடனே வநதுநினறு ராலயததில
அப்போது மீனாட்சி யணடையிலே ஓடிவநது
ஏதுதான சுவாமி இபபடிககு வநததென்று
அலையக் குலேயவநத அககுறையைச சொலலுமெனறாள
கேளாயென நாயகியே கிளிமொழியே மீனாடசி
வாணிசசி தனககாக மணசுமககப போயிருநதேன
பிட்டுககு மணசுமககப பிரமபடி படடுவநதேன
அடிததான பிரமபாலென னஙகந தழுமபேற
கொடுததான் முதுகினிலே கொடுமபாவி பாணடியனும
சகாயஞ செய்யபபோனேன அபாயம வநததடி
அபாயமே செய்தவனே யாதரிககப போவதிலலே
எனறுரைக கசசொககா எடுததுரைபபாள மீனாடசி
அறியாமற செய்தபிழை பெரியோா மனமபொறுபபாா
மாறு ரூபஙகொண்டு மணசுமககப போனதினுல
ஆளடிமை யென்று அடிததான பிரமபாலே
ஐயரெனறு தானறிநதால அடிபணிநது தொழுதிடுவான்
தெரியாத வன்செயதால சிததததில வையாமல
ஆதரிகக வேண்டுமெனறாள அஙகயறகண மீனாடசி
அவளவச னஙகேட்டு அழகுசொகக ரேதுசொலவாா
என்னை யடிததஅடி எலலாககும படடதுகாண
உலகததுக கெலலாம உறைததநே பிரமபடிதான
சிததாகள முனிவாகள் தேவருக்கும படடதுவே
வானவ ரொடுரிஷிகள மாயவற்கும படடதுவே
சபத ரிஷிகளுடன தபோதனாக்கும படடதுவே
கனனியாகள கொபபக கருவுககும படடதுவே
இந்தப பழிபாவம எபபடித தொலையுமடி

இநதப பழிககுநான மைநதன வரஙகொடுககேன்
அநதப பழிபாவம அததோடே தொலையுமடி
எனறே இவருரைகக ஏநதிழையும பேசாமல
மவுனமாய்த தானிருநதாள மதுரைமீ னாடசியரும
இபபடிச சிலகாலம இருககுமநத நாளையிலே
பாணடிய நாடடுப பரிசனஙக ளெலலவரும
அரச னதுநாடு அருமைமழை யிலலாமல
தததளிததுப போகிறதே தனிமதுரைச சீமையெலலாம
அரனுரைத தானடிதத அககொலைப பாதகமும
கமழுதே நாட்டிற கதறுதே பூமியெலலாம
மைநதனு மிலலை மகுடமுடி யரசனுககு
பிளளையு மிலலை பேரான மனனனுககு
அபபடி யாகததுனபம அரசனும படடிருநதான
ஆரையும வணஙகானே அசசிததி ராஙகதனும
சிறுததே னெனறுசொலலி பெருததவரைப போயடுககான
தெய்வமே கதியெனறு தேசததை யாணடிருநதான
சொககரே கதியெனறு தோததிரஙகள் செயதிருநதான
பனனிரண டுவருஷம பாரிலமழை யிலலாமல
துனபங களுடனே துரைததனம பணணிவர

சொக்கரும் மீனாட்சியுங் கானகம் வநதது

மதுரையி லேவாழும மகாதேவா சொககலிஙகா
அஙகயறகண மீனாடசி அமமனுஞ சொககருமாய
இருவரு மபபோது ஏகாநத வேளையிலே
தேவிய ரைபபாரதது சுவாமியவ ரேதுசொலவார
பெணணேகணணே மீனாட்சி பொறகொடியே ஆலயததில
தணலா யெரிககிறது தனிககாற றடியாமல
சூடுககமே யாகிறது உளமதுரைப படடணததில
காறறுவா டைககுநாம கானகததிற போய்வரலாம
மதுரையைச சுறறியே வருவோமநாம பெணமயிலே
வாருமென றேசொக்கா மயிலணையைத தானழைகக
அபபடியே நலலதெனறு அஙகயறகண மீனாட்சி
சம்மதப பட்டு சதியும புருஷனுமாய்

இடபததின மேலேறி யீசுவரனும ாசுவரியும
எருதின மேலேறி யிருவரும வெளியானா
ஆலயத தைவிட்டு ஐயாவெ ளியானா
மதுரையை விட்டு மகாதேவா வெளியானா
மதுரையைச சுறறி வநதாாக ளிருவருமாய
பட்டணங களசுறறி பாாதது வருகையிலே
அழகு மறைநதது அழகான தெனமதுரை
அணட வொருநிழலும ஆதரிககக கிடடாது
ஒனற நிழலிலலை யொருமாமும கிடடாது
தோடடங கிடையாது துறவுகள தூாநதிருககும
நிறக நிழலுமிலலை நிலததில தரிபபோமெனறால
கானகஙக ளததனையுங கடடையா யுலாநதிருககும
செடியுங கிடையாது செடடும கிடையாது
தழையும கிடையாது சறறே யிருபபோமெனறால
வெய்யி லுறைககிறது வெஙகானல வீசிடுமாம
கான லுறைககிறது கடுஙகானல வீசிடுமாம
வோவை பொழிகிறது விமலருககும பாாவதிககும
அணடமுடி கூடவிலலை அககினி வாடையது
அககினி வாடையது அனலகொணடு வீசுதையா
நடுககாட்டில வநதாாகள நாதரும தேவியுமாய
அநத நடுககாடடில அலைநது வருகையிலே
அஙகொரு விலவமாம அடாநது தழைததிருககும
பசுமையா கததழைததுப படாநது நெருஙகிருககும
சநதுகள தெரியாமல தழைததிருககும விலவமாம
எஙகோ முஞசலஙகள இலையிற படாநதிருககும
காயததுப பழுததுக கனிக ளுதிாநதிருககும
பூததுப பழுததுப புடபம பரிமளிககும
தெனற லதுவீசுந தேகங குளிாநதிருககும
அநத மாமொனறு அவவிடததிற றழைநதிருககும
அவவிடததில வநதாாகள அரனும உமையவளும
தேகமுந தானகுளிாநது சோபந தெளிநதாாகள
இநத நடுககாட்டி லிதுதழைதத அதிசயததை

கண்டறிவோ மென்று கடுகியே கீழிறங்கி
எருதை நிழலிலவிட்டு இறங்கினா மாததருகில
ஆயாசந தீரவதற்கு அவ்விடததி லுட்காாநதாா
சவுக்கிய மானாகள தஙகள் சரீரததில
இருவரு முடகாாநது ஏகாநத மாயிருகக
பட்டப் பகலிலே பகலான வேளையிலே
உசசியிற் சூரியன் உருமததின் வேளையிலே

நீர்க்காக்கையைக் கண்டது

அங்கொரு நீர்க்காகம அலைகடலிற போய்முழகி
கடலில முழுகியே கடலஜலததைத தானவாாி
செபபட்டை யில நிறைய ஜலஙகொணடு வருகிறதாம
கடலநீரை ரககையிலே காகமது கொணடுவநது
விலவ மாததினமேல மேலாகத தானபறநது
மேலாகத தானபறநது மேலிருநது வீசினது
மழைபெய்வ தேபோலே வருஷிககுங காகமது
வருஷிதத துஜலமும மகாதேவா மேறபடவே
குளிாநதது தேகங் கூடலவளா சொககருககு
அங்கயற்கண் ணமமனுககும அஙகங் குளிாநததுகாண்
ஏதிநத ஜலமென்று ஏறெடுததுப பாாததாாகள
சங்காருஞ சஙகரியுந தலையெடுததுப பாாககையிலே
நீர்க்காகஞ ஜலமபொழிநது நின்று பறநதது
அநதநலல காகததை ஆண்டவனா தானபாாதது
பார்த்தாயோ பெண்ணேநீ பட்சியின தனனறிவு
கண்டாயோ பெண்ணேநீ காகததின் தன்னறிவு
இநத மாத்துககு இககாகம நீரதெளிகக
எதனால் தெளிக்கிறதோ இதையறிய வேண்டுமென்று
காகத்தைத் தானகேட்டு காரிய மறிவோமெனறாா
அப்படியே யழையுஙகள அறிவுளள காகமதை
என்றே உமையுரைகக ஈசுவரரு மபபோது
ஆகாசத் தைப்பாாத்து அநதநீாக காகமதை
கைகாட்டித தானழைத்தாா கைலாய நாதருநதான்
கண்டது காகமுங் கைலாய நாதரென்று

அஞசிப பயநது ஆகாயம விட்டிறங்கி
தாயதகபபன வநதாரோ தறகாகக நமமையெனறு
சீககிரமாய்த தானிறங்கி திடடெனவே யோடிவநது
முககால வலமவநது முடிவணஙகித தெணடனிடடு
நாறகால வலமவநது நமஸகரிததுத தெணடனிட
தெணடனிட்ட பட்சியைச சிவனுருந தானவாழததி
அடிபணிநத காகமதை யாளுருந தாமவாழததி
இநத மாததுககு இறைபபதெனன நீசலததை
இநத மாததிலுலே இததனை வருததமெனன
வருததததோ டிஙகேநீ வநதுநீர தெளிபபதெனன
சொலலுமெனறு கேட்டாாகள சொககரும அமமனுமாய்
கணடது காகமது கனகக மிகபபயநது
சொலகிறது காகமது சொகக ரவாகேடக
தஙகளுக கேயுகநத தணிததமா மெனறுசொலலி
விமலாக குகநததாம விலவமா மெனறுசொலலி
அதனுற கடலநீரை அளளிவநது யானதெளிததேன
நாடோறும யானதெளிததேன நாதருககு ஏறறதெனறு
இதுவுமவந தெனறனுககு ஈசுவரனா கட்டளைதான
அவவாாததை யைககேடடு அரனுரும அமமனுமே
பூரிததா ரிருதோளும புததியுளள காகமெனறு
ஆநநதமாயப பூரிதது அறிவுளள காகமெனறு
கட்டித தழுவியே காகததை முததமிடடு
எநதமக கேறறதொரு இநதமா மெனறறிநது
களையாக வநதவாககுக களையாறறி வைததாயே
இநதச சகாயமதை யெஙகளுககுச செயதாயே

சொக்கர் நீர்க்காக்கைககு வரங்கொடுத்தது

உனககோா சகாயமாய உதவிசெயவே னெனறுசொலலி
எனன வரமவேணடும இனபமுட னுனறனுககு
கேட்டவாந தருவேனெனறுா கிருபை களிகூாநது
அபபோது காகநதான அரனுரைச சேவிதது
சொலகிறது காகமது சொககருககுத தெணடனிடடு
கைலாய நாதரே கணமூன றுடையவரே

என்மனத்தி லேயிருக்கும் எண்ணத்தைச் சொல்லுகிறேன்
கன்னிகைப் பெண்ணுக்குக் கனமதுரைப் பாண்டியனை
சேரவே வேண்டுமென்று சிந்தையில் நினைத்திருந்தேன்
என்னுடைய பாலனுக்கு இசைந்துப் பட்டந் தரவேண்டும்
அந்த வரமெனக்கு அருள்புரிய வேண்டுமையா
காகமது சொல்லுவதைக் கண்டாரே சொக்கலிங்கர்
ஆறு லொருவரத்தை அன்பான காகமேகேள்
கன்னிகைப் பெண்ணுக்குக் கனமதுரை நீபோனால்
மன்னனைச் சேர்ந்தாலும் மலடியாய்ப் போய்விடுவாய்
உன்னைப்பெண் ணுக்கிப் ஒருமாதக் காப்பிணியாய்
அனுப்பிவைப்பே னுனாலும் அவசர மாகவந்து
ஆரென்று கேட்பானே அணிமதுரைப் பாண்டியனும்
ஆருமற்ற பாவிநான் அண்டிவந்தே னுமைமென்று
சொன்னுயே யாமாகில் தோழியாய் வைத்துக்கொள்வான்
தாதியா யிருந்தாயானால் தையலரே யுன்றனைத்தான்
வசந்தநா ளானாலதான் மருவ மனங்கொள்வான்
ஆரு மறியாமல் அணைவானே உன்றனைத்தான்
உன்வயிற்றி லேபிறக்கும் உறுதியுள்ள பாலனுக்கு
பட்டந் தரிப்பான பட்டணத்தி லொருபங்கு
அந்த வரமளித்தேன் அப்படியே நடவுமென்றார்
சமமதித்துக் காகமது சந்தோஷங் கொண்டதுவே
காகத்தைப் பெண்ணுக்கி கருப்பமு முண்டாக்கி
நீர்காக்கை யென்றே நேரிழைக்குப் பேர்கொடுத்தார்
நடவுமென்று விடைகொடுத்து நாதரவர் போய்விட்டார்

நீர்க்காக்கை பெண்ணுகிப் பாண்டியனை யடுத்தது

அப்போது நீர்க்காக்கை யரிவையந்தப் பெண்ணணங்கு
மதுரை நகர்தேடி வந்தாளே பெண்மயிலாள்
பாண்டிய னிடத்திற்குப் பக்குவமாய் வந்துநின்றாள்
அப்போது பாண்டியனும் அரிவையரைத் தான்பார்த்து
சுந்தரமும் வடிவுமு ள்ள தோகையரைத் தான்பார்த்து
ஆரடி பெண்ணேநீ யறிய வுரையுமென்றான்
அவ்வச னங்கேட்டு ஆரணங்கும் ஏதுசொல்வாள்

ஆருமிலலாப பரதேசி அணடிவநதே னுமமையெனறாள
ஒருமாதம கருபபம உததமியா ளெனறனுககு
ஆருமறற எனறனைநீ ஆதரிபபீ ரெனறுரைததாள
அவவச னஙகேடடு அநதநலல பாணடியனும
காபபமான மஙகையிவள கனிமொழியா ளாகையினால
காபபாறற வேணடுமெனறு கனனியரே யஞசாதே
அபபடியே செயவேனென றரிவையரைக கூடடிபபோய
தனனுடைய தேவியணடை தாதியாய வைததுவிடடான
சகல விசாரணைககுந தாதியாயத தானிருநதாள
அழகுந திருமேனி யலஙகார மாயிருபபாள
புததியுளள குணவதியாயப பூவையருந தானிருநதாள
பாணடியன தேவிககும படசமாயத தானிருநதாள
சுநதரமும யவவனமுஞ சொலலத தொலையாது
வாலிபமாய்ப பெணமயிலும மனனனது தேவியணடை
அதிகாரம பெறறுககொண்டே அவளிடத திருககையிலே
வசநதமா னகாலம வநதுமிக நேரிடவே
மனமத வேதனையால மனனனநதப பாணடியனும
தனனுடைய தேவியாந தைய லரணமனைககு
மாளிகை தேடியே வருகினற வேளையிலே
வாசற படியிலே மயிலபோலே தாதியவள
பொறபதுமை போலே பொனனா பரணமினன
நினறாளே நீககாககை நேரிழையைத தானபாரததான
அதிகமையல கொணடானே அநதமுளள சுநதரிமேல
ஒருவரக கொருவர உடனபட டிருவருமாய
ஆசையுடன சேரவதறகு அரிவையரைத தானழைததான
அதறகநத நீககாககை அரிவையருஞ சமமதிதது
எனவயிறறி னிறபிறககும இனிதான மைநதனுககு
படடங கொடுபபீர பாணடியரே யென்றாளாம
நாலி லொருபஙகு நடததுவேன மஙகையரே
அபபடிககே சமமதிததாள அரிவை யிளமாதும
ஆரு மறியாமல அஙகொருவர காணாமல
கூடி யணைநதானே கோலவிழி மாதரசை

ஆரனா வரததாலே ஆசைகளி தீாநதாளே
சுகததுட னேசோநது தரிதமுடன பாணடியனும
தேவியிடம பாணடியனுஞ சீககிரமாய நடநதுவிட்டான
இபபடிச சிலகாலம இருககுமநத நாளையிலே
அபபோது நீாககாககை யரிவை யிளமபிறையும
மாதமும பததாகி வருநதி மிகததளாநது

நீர்க்காக்கை நீன்முகனைப் பெற்றது

பிளளையைப பெறறாளே போரான மதுரையிலே
மைநதனைப பெறறாளே மாதநத நீரககாககை
தாதி வயிறறிற சநததி பிறநதெனறு
சநதோஷஙகள கொணடு சருககரை வழஙகினாாகள
நீாககாககை பெறறெடுதத நேரான பாலனுககு
நீனமுக னெனறே நோததியாயப பேருமிட்டாா
பிளளையிலலா மாளிகையிற பிளளை பிறநததெனறு
பாணடியன தேவியும படசமாயத தானவளாததாள
பிளளையும வளாநது போரான மாளிகையில
தாதியின பிளளையெனறு சலஙகைக கொலுசுமிட்டு
காபபுங கட்டமிட்டு கணட சரமணிநது
ஆடை யணிநது ஆபரணங தானபூட்டி
வயதுமைந தாகவேதான வளாததுவரும நாளையிலே
ஐநது வயதாகி அமாததினாா பளளியிலே
பனனு தமிழவிததை படிககவைததாா பளளியிலே
சகலமுங கறறு சாமாததிய மானபினபு
அமபும பிடிததறிநதான ஆயுதமும தொட்டுததறிநதான
அவனுககு வேறே யரணமனை யமாததிவைததாா
வெளளாட்டி பெறறெடுதத வீரிய நீனமுகனும
மீறி வளாநதிருநதான வீரன மதுரையிலே
இபபடியா யிருகக எழிலான பாணடியனும
நமககுபிளளை யிலலையெனறு ராஜனநதப பாணடியனும
சிமமா சனமீதிற செஙகோலுங தானபிடிகக
பட்டததை யாளவதறகுப பாலக னிலலையெனறு
விசனததைக கொணடாலும வேநதனநதப பாணடியனும

சித்திராங கததனுடனே சோநதிருநத பாணடியாகள
ஆறுயிரம போகள அணிதிரளாம பாணடியாகள
பிளளைக ளிலலாத பெருமலடாயப போனாகள
ஆறு யிரவாக ளனைவோரு மலடானா
அவாக ளுடனகூட ஆராரோ தானமலடு
ஆணமலடு பெணமலடு அனைததுயிருந தானமலடு
பாணடியாக ளேறிவரும படடததா னைமலடு
கொடடாய் நிறைநததொரு குதிரையெலலா நமமலடு
பாட்டை நிறைநததொரு பாறபசுககள தாமமலடு
தொழுவம நிறைநததொரு துளளாடு தாமமலடு
இறபபிலே யிருககினற எலிகளெலலாந தாமமலடு
தெருவிலே கூடுகடடுஞ சிறுகுருவி தாமமலடு
தெருவிலே தாமிருககுந தெனனைமா முமமலடு
கொலலையிலே தானிருககும கொனறைபுனனை யுமமலடு
வாசலிலே நிறகுமநத வாழைமாந தானமலடு
அழுககெடுககும வணணானும அமபடடனுந தானமலடு
வளாககினற நாயகளுடன வாழபபூனை தானமலடு
மைநதனு மிலலாமல மாபாவி யானாகள
பிளளையு மிலலாமற பெருமபாவி யானாகள
குழநதைக குரலகேளாக கொடுமபாவி யானாகள
மைநதனபெற வேணடுமெனறு வருநதியே பாணடியாகள
சாலைகள போடடுவைபபாா சததிரஙகள கடடிவைபபாா
நடபாயி திருககுளமும நலலதணணீா கிணறெடுபபாா
தவிதது வருவாாககுத தணணீாபநத லிடடுவைபபாா
பசிதது வருவாாககுப பாலமுதம செயதுவைபபாா
ஆலயஙக டோறு மணிமதிற கடடிவைபபாா
கோயிலக டோறுங கோபுரஙகள கடடிவைபபாா
காணாத கோவிலகடகுக காணிககை யனுபபிவைபபாா
செஙகலலைக கணடவுடன தெய்வமெனறு கைதொழுவாா
கருஙகலலைக கணடவுடன காததனெனறு கைதொழுவாா
எததருமஞ செயதாலு மேதாலும பிளளையிலலை
தவசுககுப போகவெனறு தஙகள மனதிலெணணி

நீன்முகனுக்குப் பட்டங்கட்டி பாண்டியர்கள் தவசுக்குப் போனது

வெளளாடடி பெறறெடுதத வேலவேநத னீனமுகனை
மதுரையை யாளவதறகு மனனனுககு படடஙகடடி
நீனமுகனைத தானழைதது நீதியுளள படடஙகடடி
ஆதி சிவனைநோககி யருநதவசு செயயவேணடும
மைநதன வரததைபபெறறு வருகிற நாளவரைககும
எலலியர சாணுமெனறு இனியபடடங கடடிவைததாா
ஆயிரம பாணடியாக ளையமா ரனைவோாகள
ஆணபெண ணடஙகலு மரியதவஞ செயவோமெனறு
போகிறாா பாணடியாகள பொனமலையைத தானதேடி
வனமாய வனஙகடநது வருகிறாா பாணடியாகள
காடு செடிதாணடி கரியமலை தானதொலைதது
சிறுவத பருவததனைச சோநதாாகள பாணடியாகள
ஆறாயிரம பாணடியரும அவருடைய தேவியரும
தாபபா சனமபோடடுத தவசுகள செயகிறாாகள
கணணிரணடும மூடியே கையிரணடு மேநதிககொணடாா
பரம சிவனைநோககிப பாரதவம பணணுகிறாா
மைநதனை வேணடியலலோ மாளிகை மறநதாாகள
புததிரனை வேணடியலலோ பூமியை மறநதாாகள
பாணடியாக ளேறிவரும படடதது வெளளானை
ஆறா யிரவருடன யானைதவஞ செயகிறது
நாறகா லுயரெடுதது நடுவொரு துமபிககையால
துமபிககை நாடடியலலோ துயயதவஞ செயகிறது
இபபடி யாகவே இவாகளதவம பணணுகிறாா
அபபோது பரமசிவன அரிய கயிலையிலே
ஆவணி மாதததிறறு னனபாண நாளையிலே
பிட்டு திருநாளுககுப புறபபடடாா சொககலிஙகம
தேவாதி தேவருடன தெருசுறறி வலமபெறவே
அரகரா வெனறசததம அலைகடலபோற கோஷடமிட
சிவசிவா வெனறசததந தேவருககுங காதடைககும
அசசததந தானகேடடு அஙகயறகண ணேதுசொலவாள

எனசுவாமி யெனகுருவே எனனுடைய காததாவே
அரகரா வெனறசததம அலைகடலபோற கேட்கிறது
சிவசிவா வெனறசததகஞ செவியடைநது போகிறது
இவவனந தனிலிநத இரைசசலெனன ஆணடவனே
எனறுதான கேட்டளவி லீசுவரரு ரேதுசொலவார
ஆறுயிரம பாணடியாக ளரியதவம பணணுகிறா
மதுரை நகராளும வாழபாணடி நாட்டாரகள
புததிரனை வேணடியே பூசைதவம பணணுகிறா
மைநதனை வேணடியே வருநதிதவம பணணுகிறா
கோவிலுககுப போவோமவா கோமளமே யெனறழைததார
இவவாரததை தானகேட்டு ரசுவரியு மேதுரொலவாள
தவசுபண்ணும விநதைதனை சாமியே நானறியேன
ஏதுதவம பணணுகிறா ரீசுவரரே போயபாரபபோம
வாருமெனறு ருவனுடன வநதாளாம பாரததியும
அமமனும ஐயருடன அனைவருங கூடிவநதார
ஆறு யிரவாகளின அருநதவசு பாரததாரகள
புறறுமூடிப போனதுவும புழுகரையா னரிததுவும
புலனுமூடிப போனதுவும புழுதி யடைநததுவும
ஆனை தவசிலே யருநதவசு பணணுவது
உறறுறறுப் பாரததாளே உததமியா ளீசுவரியும
ஐயா பரமரே ஆறு யிரவருககும
புததிர னளிததுவிடும புகழான பாணடியாககு
மைநதன வரஙகொடுபபீர மகாதேவா எனறுசொலல
ஆறறகேள பெணமயிலே அவாகளசெய்த கொடுமைகளை
கூலி குறைததவாகள குறைமரககா லிட்டவாகள
அஙகாடி கூடைதனனை யதிரவிலே யிட்டவாகள
பட்டடையில நெறகளிலே பதரைக கலநதவாகள
பசிததார முகமபாரார பாலடைககுப பாலவாரார
தவிததார முகமபாரார தாகஙகொடுததறியார
ஆண்டிபர தேசியைபபோ லஙகொருநாள வடிவெடுததேன
பாணடிய ராஜாகள பருமுத தளகைகயிலே
சிவதருமம மெனறுசொலலி சோநதுவநது பிசசையெனறேன

பதரான முததெடுதது பாவிகள இட்டாரகள
சொததைமுதது போடடாரகள தோஷரநதப பாணடியாகள
பதரிட்ட பாவிகடகுப பாலன கொடுபபதிலலை
பிட்டுககு மணசுமநதேன பிரமபா லடியுமபடடேன
• எனனதவம பணணிஞலு மேதாலுமபிளளையிலலை
ஏழு பிறபபிலேயு மிபபிறபபிற பிளளையிலலை
எனறது தானகேட்டு ஈசுவரியா ளேதுசொலவாள
எபபாவஞ செயதாலு மீசுவரனே மனமிரஙகி
புததிர னளிககவேணடும புகழான பாணடியாககு ( )

பாண்டியர்க்கு ஈசுவரி புத்திரிவரங்கொடுததது

ஈசுவரரே உனசிதத மிரஙகாமற போஞலும
பெணணேனுமளிபபேனெனறு பேருலகிற பாணடியர்க்கு
அஙகயற கணணமமை யவளதிக மனமகிழநது
அலலியுங கொடியுமா யடாநததொரு பொயகையிலே
செநதாமரை வெணடாமரை சோநததொரு பொயகையிலே
வானவரு மிநதிரருமவநதிருககும பொயகையிலே
சநதிரருஞ சூரியருமசநதிபணணும பொயகையிலே
தாமரைப பொய்கையிலே தணணீர தடநதனிலே
தோடசதை யைககிளளி தூர வெறிநதுவிடடாள
அலலி யிலைமேலே வநது விழுநததுகாண
கையாகி காலாகி கணணுமுக முருவமாகி
குவ்வாகுவவா வெனறுசொலலி குழநதை யழுகிறது
சநதிர னைபபோலே தஞுமபியது பொயகையிலே
சூரிய னைபபோலே துலஙகுகிற தககுழநதை
மேகதது மினனலைபபோல மினனுகிற தககுழநதை
இபபடி யாகவேதா னிருககினற வேளையிலே
அஙகயற கணணமமை யவளு மனமகிழநது
குழநதைதனக கேறறபடி குமரி வரஙகொடுததாள
ஏழாம பிராயநதனி லிளவரசு படடமெனறு
பனனிரணடாம பிராயததிற பாரததனுககு மாலையிட்டு
எலலையெலலாமரசாண டிருகக வரஙகொடுததாள
அமமன கழுததததனி லணிநத பதககமுடன

சுவாமி கழுத்திற் றரிதத பதககமும
வாஙகித தரிததாளே வரிசையுள்ள குழநதைககு
அலலியெனறு பேருமிட்டு அஙகயறகண மீனாட்சி
பாண்டியரைத தானழைததது பாரவதியு மேதுசொலவாள
ஆறு யிரவரே யணிதிரளாம பாணடியரே
அலலி யிலைமேலே யழகுமைநத னிருககிறது
ஆணுமது பெண்ணுமது ஆறுயி ரவருககும
எடுத்துப போகுமெனறு ஈசுவரியும போயமறைநதாள
அபபோது பாணடியரும அரனுரைத தானவணஙகி
தவசு நிலைகலைநது தானெழுநதார பாணடியாகள
அலலி யிலைமேலே யழுதிருநத மைநதனைததான
தாஙகளபெற றதுபோலே தழுவி யெடுததாகள
வாரி யெடுததாகள மாரபோ டணைததாகள
மதுரை நகாநோககி வருகிறா பாணடியாகள
ஆளோட விட்டாரக ளறிககையிட்டார பாணடியாகள
மஞசளைப் பேறுபெறறு வருகிறா பாணடியாகள
புததிரனைப பேறுபெறறு புணணியாகள வருகிறாகள
நீனமுக ராஜனுககு நீதியுடன சொலலுமெனறு
தூதனுடன சொலலியே தூதுவிட்டார பாணடியாகள
ஒறறு ளொருவனுநதா னுததமறகுச சேதிசொனனான
கேட்டநத நீனமுகனும காவ மதிகமாகி
ஆரடா தூதுவரே அகஙகாா மலலாகளே
பாண்டிய ராஜருடன பாஙகாக வாாததைசொலலும
நீனமுக ராசனவன நிலைகொணடான ராசசியததை
நீஙகள் தரிததுவைதத நிரணயப பட்டமது
பட்டங் குறைவதிலலை பாருலகை விடுவதிலலை
மதுரைக்கு வநதாலே வலலுயிரை வாஙகுவேனயான

நீன்முகராசனுக்குப் பாண்டியா பகுதிகட்டத் தீர்மானித்தது

எஙகேநீங்க ளிருநதாலு மென்றனககுப பகுதிகட்டி
வருஷத்துக் கொருதரம வரவனுபபும பாறகுடஙகள
ஆறுயிரம பாற்குடங்க ளனுபபவேணடு மெனனகாககு

அனுப்பாமற் போனுககா லாககினைகள செய்திடுவேன
நீன்முக ராசன நிசசயமாய்ச சொனனனெனறு
பாண்டிய ராசருககுப பாஙகுடனே சொல்லுமெனறுன
ஒற்று ளொருவனவ னேடினன ராசரணடை
ஆறுயிரம் பாண்டியாக ளையருககே தெணடனிட்டு
நீன்முகன் சொனனசெயதி நிகழததினா தூதாகளும
எங்களால வநதவினைக கெவரெனன செய்வாாகள
அவனை வெறுக்கவெனறு லதிகமே பாவமவரும
வடமதுரைப பட்டணததில வநது குடிததனமாய
உழவு குடித்தனமா யுததமாகள வாசமபணனா
வருஷத்துக கொருதரநதான வரவிடுவார பாறகுடஙகள
இநதவித மாகவேதா னிருநதாாகள பாணடியாகள
சொக்க ரருளாலே சுநதரியா ளலலியறகு
மாணிககத தொட்டிலிட்டு வளாததாாகள பாணடியாகள்
ஒருமாத மிருமாத மொனறிரணடு மூனறுசசு
ஐநதா மாததததிலே அலலிகவிழந தாளதவிழநதாள
ஒருவருஷ மிருவருஷ மொனறிரணடு மூனறுசசு
சிற்றுடை கட்டுவாளாந சிறுகமபி கோலிடுவாள
பவாடை கட்டுவாளாம பநதுவிளை யாடிடுவாள
அமமனா பநதுகளு மழகான புளளடிபபாள
ஐநதாம வருஷமதி லழகாகப பளளிவைததாா
ஏழு பிராயமட்டு மிளஙகொடியாள தானபடிததாள
வேத மொருநான்கும வேழம பரியேறறம
அமபுவிததை விலவிததை யாஸ்தான விததையெலலாம
காணலாவு பநதயஙகள கற றுககொணடா ளலலியரும
பள்ளியினக ணேதி பகறபாட மொபபிவிதது
தொகைக்கணக்கு வாசகஙகள தோகைநலலா ளொபபிவிதது
பகலமுத மூண் ணுகைககுப பததினியாள வருதலுறறுள
அபபோது நீனமுகனறு னறுயி ரவரணடை
ஆறுயிரந தூதுவரை யனுபபினனை நீனமுகனும
ஆறுயி ரங்குடததி லபபட்ட மானபாலாய
வாங்கிவரச் சொலலியே வரவிட்டான தூதுவரை.

மலைகளுடன றலைகொடுககும மலலாவெளிப படடாாகள
காறறிலும வேகமான கடுநதூதா வநதாாகள
தஙகக குடமெடுததுத தானவநதாா மலலரெலலாம
பாண்டிய ராசராணடை பாஙகுடனே வநதாாகள
பகுதிகளைக கட்டுமெனறு பாறகுடஙகள முனனேவைத்தாா
அரணமனைக கேககவேணடு மனுபபுஙகள பாலையெனறாா
அவவாாததை தானகேட்டு அஞசி பயநதெழுநது
காராம பசுமபாலைக கறநதுவநது பாணடியாகள
ஆறுயி ரஙகுடததி லனபாக நிரபபிவைததூ
மஞசளதுணி மேலேகட்டி மாலைதனைச சுறறிவைததாா
வரிசை வரிசையாக வைததாாகள பாறகுடததை
பதினாயிரந தூதருககுப பாலோடு போசனஙகள
போசனஞ சமைககலுறறாா புகழான பாணடியாகள
அரிபபதும பொரிபபதுவு மடிசில சமைபபதுவும
இநத விதமாக இருககினற வேளையிலே
அநதச சமயததி லலலியமமாள வநதுவிட்டாள
பதினாயிரந தூதுவரைப பாலகுடஙகள பாாததாளே
அரிபபதுவும பொரிபபதுவு மடிசில சமைபபதுவும
இநத மகிழசசிகணடு ஏதுசொலவா ளலலியமமாள
ஒருநாளுங கணடதிலலை யுசசித சமபிரமஙகள
இன்று அதிசயமா யெனறனுககுத தோனறியது
இநத உறனமுறையா ரெஙகிருநது வநதவாகள
ஒருநாளுங கணடதிலலை யுசசித மானவரை
இனறு புதிதாக இஙகுவநத தாாகாணும
இவ்வாாததை தானகேட்டு ஏதுசொலவாா பாணடியாகள்
அவ்வாாததை யுநதனுககே னமுதுணணப போடியமமா
பாலமுத முண்டுநீயும பளளிககுப போவாயெனறாா
அவ்வார்ததை தானகேட்டு அலலி மனதுநொநது
(இது) சொலலாமற போனீராகில நலலதொரு பாண்டியரே
வலல பிராணனைநான கலலோடே மோதிடுவேன்
செதது மடிநதிடுவேன செலவழிநது போயவிடுவேன்
மாண்டு மடிநதிடுவேன வைகுநதஞ சோநதிடுவேன

அவ்வாரததை தானகேட்டு ஆருயி ரவாசொலவார
ஆருயி ரவருமே யாணமலடு பெணமலடாய்
மைநதனை வேணடியலலோ மகாதவம பணணோமமமா
என்ன தவம பணணிலு மேதா லும பிளளேயிலலை
மகாமுனிவா தவசுபணணு மாமலையைத தானதேடி
நாஙகள தவததிறகு நகாவிடடுப போவதறகு
வெளளாடடி பெறறதொரு வீருன நீனமுகனை
படடந தரிததுவைததுப பாரத தவசுபோனோம
சிறுவத பருவததிற சோநதுதவம பணணோமமமாள
மீனுடசி தயவாலே மிககசொகக ரருளாலே
அலலி யிலைமேலே ஆரணஙகைப பெறறெடுததோம
(ஒருவா) வயிறறிற பிறநததிலலை வனகொடுமை செயததிலலை
குடலிற பிறநததிலலை குலககொடுமை செய்ததிலலை
ஓடுகிற தண்ணீரில யுளமணற சேறுமுணடு
அடிககிற காறறதனி லலைகாறறில துருமபுணடு
காலகால கணடருககுக கணடததிற கறுபபுமுணடு
குன்றுமணிக காணுலுங கொஞசங கறுபபுமுணடு
சநதிரறகு மாசுணடு சறறே கறுபபுமுணடு
(உனககு) மயிரே கறுபபொழிய மறறக கறுபபுமிலலை
புருவங கறுபபொழிய பினனை கறுபபுமிலலை
அலலி யிலைமேலே ஆரணஙகே நீபிறநதாய்
வாததிலுற பேறுபெறறு வநதாயே தெனமதுரை
வெளளாடடி பெறறெடுதத வீருன நீனமுகனும
ஊரிலவர வொட்டாம லோடடிவிட்டா னபபுறததே
உழவு குடியாக வூரிற பிழையுமெனருன
ஆருயிரம பாணடியறகு ஆருயிரம பாறகுடமும
வருஷததிற கொருதரநதான வாஙகுகிருன பகுதியவன
உனனைப பெறவேணடி யூரிழநதோம பதியிழநதோம
செஙகோல துரைததனமும சீமை யிழநதோமமமா
ஏழு வருஷமமமா இபபடி யனுபபுகிரோம
இநத வருஷமுமே யிஙகுவநதார மலலரவா
பாறகுடம நிரபபிவைததோம பாலமுதம செயகிரோமயாம
பாலமுத முணடுநீ பளளிககுப போவாயெனருா

அல்லியம்மாள் மல்லர்களை யவமானஞ் செய்தனுப்பியது

அவ்வார்ததை தானகேட்டு அலலிமிகக கோபமதாய்
எட்டிப் பழமபோலே இருகண சிவநதாளே
கோவைப பழமபோலே கூரிய கணசிவநது
வெள்ளாட்டிப பையனுககு வீரியஙக ளுணடாமோ
எருது பசுவாமோ இளைதத புலியுமுணடோ
உயரப பறநதாலும ஊர்ககுருவி பருநதாமோ
கொசுவும பருநதோடு கூடப பறநதிடுமோ
விரலே யுரலாகு முரலெனன ஆகுமையா
வெள்ளாட்டிப பையனைததான வெட்டிததலை தளளாமல
பாணடிய ராஜாகளே பாராள வைததீர்கள
உஙகளைபபோல ராஜாகக ளுலகததில நானறியேன்
என்றுமிகக கோபமுட னெழுநதாளே அலலியமமாள்
எழுநதிருநது அலலியமமாள எழிலான பாறகுடததை
இடதுகால தனனாலே யெட்டி யுதைததாளே
ஆறுயிரம பாறகுடததை யகஙகொண டிடறிவிட்டாள
ஆர்டா மலலர்களே யழையும பிடாரனைததான
ஓடி யழையுமென்று ளொருநொடியில வாருஙகள
அஙகிருககு மலலரவ ரதிதுரித மாகவோடி
பாமபுப பிடாரர்களைப பறநதோடி யழைததுவநதார்
வாழ்வரசி அலலியறகு வநதுதணடம பணணினார்கள
எமமை யழைத்தவகை யேது கருமமென்றார்
காட்டுக்குப் போய்நீஙகள கணணிபுறறு மருநதுவைத்து
கருநாகஞ செநநாகம கணணாடி விரியனோடு
மண்ணுளி தாசரியு மலையேறி விரியனுநதான
ஊது சுருட்டைபபாமபும உரகமிரு தலைமணியன
நீககத்து குட்டிநாகம நீதியுள்ள பாமபுகளும
வானவானப பாமபுகளும வகைவகையாய்த தாமபிடிதது
ஓட்டம் நடையாக வொருநொடியில வாருமெனறாள
அவ்வார்ததை தாமகேட்டு அநதபபி டாரரெலலாம
ஓட்டம நடையாக வோடிவநதார் பிடாரரெலலாம

காட்டுக்குப் போனார்கள் கணணிபுறறு மருநதுவைததார
வண்ணவணணப பாமபுகளை வரிசையுடன தாமபிடிததார
பெட்டி நிரமபவே பிடிததார்கள பிடாரரெலலாம
காடு செடிதாணடி கடுகியே யோடிவநதார
அலலி யரசாணி யாரணஙகு முனபுவநதார
பாமபுகளை முன்னேவைததுப பணிநதார பிடாரர்களும
அலலிப பெருமாளும ஆரணஙகு மேதுரைபபாள
பாறகுடஙகள தனனிலேதான பாமபை யடையுமெனறாள
பஞசவானச சீலேயினுற பாலேவாய கடடுமெனறாள
ஆறுயி ரஙகுடததி லடையுமெனறாள பாமபையெலலாம
பஞசவானச சீலேகடடி பைஙகிளியின முனனேவைததார
அலலிப பெருமாளு மாரணஙகு மேதுரைபபாள
அமபட்ட ரைததேடி யழையுமெனறு எலலியரும
ஓடி யழைததலவோ வோட்டமநடை யாகவநதார
ஆறுயிரந தூதுவரை யழகுமொட்டை செய்யுமெனறாள
தாடி சிரைததவரை தலேபோடி பணணுமெனறாள
மீசை அடியுமெனறாள முனபோடி பணணுமெனறாள
கருமபுள்ளி செமபுள்ளி கலநதழகாயக குததுமெனறாள
அலலியமமாள சொறபடியே யழகுமொட்டை யிட்டார்கள
முனமீசை தானசிரைதது முகமெலலாம பொட்டுமிட்டார
ஆரடா தூதுவரே அனபான வாரதைதகேளும
நீனமுக ராஜனுககு நீஙகளபோய சொலலுஙகள
பாணடிய ராஜனுககுப படசமுளள அலலியமமாள
இநத வரிசைகளை யனுபபினு ளெனறுசொலலும
(உன), தொணடைககுதத தூண்டிமுள தொபபுளுககு வீராணி
(அவன்), மணடைககுக கோடாலி மாரபுககுச செபபுலககை
கழுத்தடியிற கததியவள காமாடசி யமமையெனறு
ஊட்டி யறுக்கவநத வுணமைப பாஞசோதி
தலேமாட்டிற் பாமபலவோ தாயநத அலலியெனறு
சொல்லுஙகள தூதுவரே துரையான நீனமுகறகு
வெளளாட்டிப பையனுககு விநதையைச சொலலுமெனறாள
ஆறுயிரம தூதுவர்க ளககுட மெடுததுககொண்டார

வருகிறார் மதுரையது வடமதுரை தானவிடுதது
தேனு மதுரையது தெனமதுரை வருகிறாகள
தெததுத தெருககடநது தேரோடும வீதிவிடடு
மகாராசன கொலுதனிலே வநதாாகள தூதுவாகள
அபபோது நீனமுகனு மபபிஙஙன மாடுகைககு
சனியெண்ணெய் மணடபந தானமாநான வாழமாபன
எணணெயிட டுககொணடே யிருககிற வேளைதனில
பாறகுடததை முனனாலே பாாமீ திறககிவைததாா
வரிசை வரிசையாக வைததாாகள பாறகுடததை
வநதிருககும தூதரெலலாம வரிசையாய நினறாாகள
இதுஎனன வதிசயஙக ளெவாசெயத வனமையிது
எடடிப பழமபோலே யிருககணணும தாமசிவநது
கோவைப பழமபோலே கூாவிழிக கணசிவநதான
இபபடிச செயதவரை யெனககறியச சொலலுமெனறான
பாலவாாத தனுபபாமற பாமபை யடைததெனன
ஆரடா தூதுவரே யறிய வுரையுமெனறான

நீன்முகராசனுக்குத் தூதாகள் சேதி சொல்லுதல்

அவ்வாாததை கேடடவாக ளஞசி யுரைககலுறறாா
ஐயாவே நீாகேளும அடியே மொருவாாததை
ஆறாயிரம பாணடியாககே யரிய வொருமகளாம
அலலி யிலேமேலே ஆரணஙகு பெணபிறநதாள
ஏழு பிராயமுணடு இளஙகொடியாள மாதுகனனி
பாண்டிய ராஜரைநாம பகுதிபோய்க கேடடவுடன
பகுதியுங் கட்டினாாகள பாறகுடஙகள தாமநிறைததாா
எஙகளுககுஞ சாபபாடு இனபமுட னேசமைததாா
அவ்வளவி லலலினலலா ளானநத வாழமாாி
பளளிககூ டமபடிததுப பகலமுத முணணவநதாள
எஙகளைக கணடவுட னிவாகளாா ரெனறுகேடடாள
பாறகுடஙக ளேதையா பாணடியரே சொலலுமெனறாள
அவ்வளவிற பாணடியாக ளஞசிப பயநதுரைபபாா
(உடமகககு), பட்டநதரிததுவைததுப பாாதவம போனதுவும
அலலியைப பெறறதொரு அதிசயததைச சொனனாாகள

அதுகேட்டு அலலியவள அதிகமான கோபமுடன்
வெளளாட்டிப பையனுககு வீரியஙக ளுணடாசசோ
ஆறுயி ரங்குடததை யரைநொடியி லிடறிவிட்டாள
பாமபைப பிடிததுவநது பாறகுடததி லேயடைததாள்
வாருமென் றமபட்டரை மழுஙகமொட்டை யாககுமெனறாள்
தலைபோடி பணணினாகள தனிபபொட்டு மிட்டாாகள
கருமபுள்ளி செமபுளளி கலநதழகாய்ப பொட்டுமிட்டார்
(உன்,) தொணடைககுத தூணடிமுளளு தொபபுளுககு வீராணி
மண்டைககுக கோடாலி மாாபுககுச செபபுலககை
கழுததடியிற கததியவள காமாட்சி யமமனென்றாள்
ஊட்டி யறுககவநத உணமைபாளு சோதியெனறாள
உனறனுககுச சொலலுமெனறு உததமி யனுபபினாளே
தருமதுரை மகராசி தபபவிட்டா ளெஙகளைததான
பிழைதது வநதெஙகள் பெரியோாசெய புணணியநதான
என்றுசொல லககேட்டு எழுநதானே நீனமுகனும

நீன்முகராசன் அல்லியின்பேரிற் படையெடுத்தது

ஆரடா தூதுவரே யழையுஙகள் மநதிரியை
இனறுவெளிக கூடார மியலுடனே போடுமென்றான்
பாளையஙக ளுளளதெலலாம பயணமிட்டு வாருமென்றான்
சண்டைக கொடிபோட்டு சணடைமுரசடியுமெனறான
தேரை யலஙகரிததுச சீககிரமாய வாருமெனறான
ஆறுயிர மநதிரிக ளலலவருமப பயணமெனறான
காலாள் பரிசேனை கடுகியே பயணமெனறான
ஆறுயிரம் பாணடியரை அதமபணணிப போட்டுவிட்டு
அல்லியெனும பெண்ணரசை யரைநொடியிற பிடித்துவந்து
தலைபோடி பண்ணியே தமபலனு சுமககவைபபேன்
எண்ணெயிட்ட வெனறலைககே யியலபா யரபபிடுவேன
அபபோது ஸ்நானமா யாடுவே னபிஷேகம
என்றே எழுநதானே இயலபுளள நீனமுகனும
கட்டினது கசசுமலல கைதனிலே விலலுமலல
முகததிலே மீசையலல முனகட்டுச சீலையலல
தலையிலே பாகையல்ல தரிததது ஆடையலல

எனறவனு மாாலைபதட்டி யெழுநதானே நீனமுகனும
முததி ஞறுமாலை முகமாகயக கட்டினனே
அமபறாத தூணிமுது கணிநதமபு விலலெடுததான
காஙகுககசசை தானணிநதான கததிவாளும தொளிலிட்டான
தேரைசசுறறி நமஸகரிததுத தேரினமேல் லேறினனே
ஏறின தேரமேலே யெடுததார நெடுஙகுடைகள
தானல தனககெடுததார கறுபபுநலல கூடாரம
வெயயிலுக கெடுததாரகள வெளளைநலல கூடாரம
பனிகளுக கெடுததாரகள படடுநலல கூடாரம
கறுபபுநிசான* சிவபபுநிசான கலநது பாரநிறைந்து
அடிபடும ரணமுரசு அணைவருககும கிடுகிடென்ன
கோடைகாலத திடிபோலே குமுறிதே பேரிகையும
வெணகலப பேரிகைகள விருது முழுஙகிட
அதிரதருஞ சமரதரும அதிதாதா வருகிறாரகள
கலிஙகர தெலுஙகருடன கனனடரும வருகிறாரகள
துலுககா மலுககருடன சோனகரும வருகிறாரகள
வணணியருஞ சகணியரும மாடடியரும வருகிறாரகள
வருகிற சனஙகளாலை மணடி மிதஙகளிலலை
கொககு வெளுததது போல குடமலலி பூததது போல
வானங கவிநதது போல மலலிகை பூததது போல
நீனமுகன சேனையெலலாம நெருஙகி வருகிறது
செநதூர ளமுமபுததது தெருவெலலாங சாயபுதது
கருநதூர ளமுமபுககது கதிரோனை கபபுகுது
கோட்டை கடநதாரகள கொமபெனவே வருகிறாரகள
அபபோது பாண்டியாரகள அறிநதாரகள சேதிகளை
நீனமுகன வருஞசேதி நிமிஷததில் அறிநதார்
ஐயோ மகளேயென்று அலறுகிறார் பாண்டியாரகள
தவசுபணணிப பெறறோமே தவஙகிடநது நாளாசசு
பாரததவம நாஙகளசெயது பாலகியைப பெறறோமே
நீனமுகன கையாலே நீமடிய நாளாசசோ
வருகிறுன நீனமுகனும மட்டிலலாத சேனையுடன

நிசான = கொடி

என்னசெய்வோம மகளே யென்று விழுநதழுதார
அல்லிய பெருமாளுடம ஆரணஙகு தானகேட்டு
அஞ்சாதீ ரையமாரே அவனைபலி கொணடிடுவேன
மாணடு மடிவேனெனறு மனததிலேநீர நினையாதீர
செகது மடிவேனெனறு சிநதைதனில வையாதீர
அரைநாழிக குளளேயவ னுஙகார நானழிபபேன
எனசமாதநதைப பாருமெனறு எழுநதாளே யலலியமமாள

அல்லியம்மாள் செக்கரையும் அம்மனையுந் தொழுது வரம்பெற்றது

உலலிக குளமுழுகி யலாதா மனாயெடுதது
சொககரது ஆலயததிற சுநதரியுட போயபபுகுநதாள
கோவிலை வலமவநது குமபிட்டுக தணடனிட்டாள
கொணடுவநத பூமலரைக கொமபனையும பூசைசெய்தாள
(ஒருவா) வயிறறிற பிறவாமல வனகொடுமை செயயாமல
குடலிற பிறவாமல குலககொடுமை செயயாமல
அலலியிலே மேலெனனை யாயசசியா பிறபபிததாய
பொறறு மரையிலேதான பிறபபிததா யீசவரியே
நீனமுகனைக கொலலவேணடும நீலிபட்டஙக கட்டவேணடும
மாறறுனைக கொலலவேணும வைபபததை யாளவேணும
வாழததியே தோகொட்டமமா மநதிரவாள கைகொட்டமமா
எனறு வணஙகியே இரஙகி நமஸகரிததாள
மாணிககச சொககா மனது மிககக்குளிாநது
அகிலாணட நாயகியா ளஙகயறகண மனமகிழநது
மதுரைமீ னுட்சியுநதான மஙகை மனமிரஙகி
மசசு ரதஙகொடுததாள மநதிரவாள கைககொடுததாள
தீவிசசு கைககொடுதது திருநீறு மளளியிட்டாள
வணணலட்சந தூதாகளை மகாதேவா தானவிடுததாா
அலலியறகுத துணையாக அநேகமபோ வநதுவிட்டாா

அல்லியம்மாள் நீன்முகனைச் சங்கரித்தது

காலாளுஞ சேனைகளுங கடுகியே பயணமாசசு
தேரைசசுறறித் தணட்னிட்டுத தேரினமீ தேறினளே

அமபுவிலலுங கைபபிடிததது ஆயுதமூந தோளிலவைததது
மநதிரவாள கைபபிடிததது மசசுரதந திருபபிவிடடாள
தேவதூந துமிமுழங்க தேனமொழியாள வருகிறாளே
சிததிரத தேருமசெருககளததே வருகிறதே
வநது வளைததாளே வலலிடிபோ லலலியருமம
விலவளைதது நாரிபூடடி விலகுணைந தொணிகளசெயதாள
மாரி சரமபொழிநதாள மகாசேனை யுளளவாமேல
தொடடாளே விலலதனைச சொரிநதுவிடடாள பாணமது
விடடாள சரபாணம மேனிபெலலாந தானமறைய
யானைசேனை பரிவாரம அடஙகலுங கொலலலுறறாள
யானைத தலைகளெலலா மபயமிடடுக கீழவிழவே
ஒட்டகத தலைகளெலலா மோலமிடடுக கீழவிழவே
குதிரைத தலைகளெலலாங கொககரிததுக கீழவிழவே
ஆனைமே லிருநதவாக ளபயமிடடுக கீழவிழவே
ஒடடகததின மீதிருநதோ ரோலமிடடுக கீழவிழுநதார
குதிரைமே லிருநதவாகள கொககரிதது மணணைககவவ
தெனனஙகாய போலாகச சேனைதலை யுருளவிடடாள
பனஙகாய்கள போலாகப பாரதனிலே தலையுருள
செணடுசெணடாய வேணதலை செருககளத துருளவிடடாள
அறுநத தலைகளெலலாம அமமாறு ராடுகுது
ஆலைவாய்க கருமபதுபோ லரைதது ரசமபிழிநதாள
கருமபுக காணைபோலே கணடிததாள வேணதலை
மதபபடட யானைகளதா மடுவைநக கலககிறறபோல
குடடிமத யானைகளுங குளஙகலககி விடடதுபோல
கிணணியிலே சநதனததைக கூடடி வழிததததுபோல
நீனமுகன சேனையெலலாம நிரததூளி பணணலுறறாள
பிடாரியமமன கோவிலுககுப பலிகொடுககும பாவனைபோல்
அமமையார கோவிலுககு ஆடுவெடடும பாவனைபோல
அரைநாழிக குளளே அததமபணணுள பாளையததை
சணடைபணண மாடடாமற றளாநதோடிப போகிறாாகள
பண்டார மெனபாரும பரதேசி யெனபாரும
நாமத்தைக் காணபிததது நானதார்த னெனபாரும

பூநூலைக காணபிததது பிராமணை னெனபாருமை
சமாககுவர விலலையெனறு சலாநசெயது ஓடுவாருமை
தணணீர தணணீ ரெனறுசொலலி தவிசசுமாம பாலையஙகள
வடுகரெலலாம நீரெனபார வைறமிழர தணணீரெனபார
துலுககரெலலாம பானியெனறு சொலலிப புலமபுகிறா
இவவிதமாயப பாலையகதைத இறககடிததா னலலியமமாள
நீனமுக ராசனணடை நேரிமையுமை வைநதிருநதான
ஆரடா நீனமுகனே யறிவுகெடட பாதகனே
வெளளாடடிப பயலே வீரிய முணககேணடா
தமபல வடடிலேநதுந தாநிடெறற மகனோடீ
மதுரம புளியாமா வைகாசி தையாமா
எருது பசுவாமா எதிாததுவநதா யானைபினளையாய
உனனைக கெடுபபேனே உனககுமொரு சேவகமோ
உயரப பறநதாலுமை ஊரககுருவி பருநதாமோ
கொசுவுமை பறநதாலுமை கூடப பறககுமோடா
அணிபபிளளை யசககினாலுமை அரிககூடடி கிழவிழுமோ
ஓதிபெருததாற றானுமா ஓடடாஙகசசி முலையாமா
கொலலவெனறே பூவுலகில அலலியிலே பெணபிறநதேன
பொறறு மனையிலே பிறபபிததா ளீசுவரியாள
(உன) தொணடைககுத தூணடி முளளநதொப்புளுககு வீராணி
மணடைககுக கோடாலி மாரபுககுச செபபுலககை
கழுததைத யறுககவநத உணமையாநது சோதியடா
உனகுலதெயவமடா ஓஙகார அலலியமமாள
அறியாமற போனையடா அறிவுகெடட நாயததலையா
அரைநாழிக கொளளையிலே அநதகனூர சேர்ககிறேனபார
காலநாழிக கொளளையிலே கைலாயம சேர்ககிறேனபார
உணடஉபபு மாணடதோ ஊறறுபபால மாசசுதோ
தினறஉபபு மாணடதோ தெருவுபால மாசசுதோ
கால னுயரவநது கைககாடடி யழைததானோ
இயமனு ருயரவநது இஙகேவா வெனறாரோ
ஆசையி னாலேயடா அமருககு வநதுவிடடாய
எனசமாததுநு சேவகமு மிபபோ தறிவாயபார

தேரைத தாததிவிட்டாள செஙகையிலே விலலெடுததாள
கேடடநத நீனமுகனுங காவ மதிரமுமாய
நெறறிககண ணீசுவரனா நிமிரநதுவிடடு பாாததுபோல
வலதுபககு மீசையது வலலயமபோ லேதுடிகக
இடதுபகக மீசையது ாடமபோ லேதுடிகக
மீசை துடிககிறதுட முனகோப மாகிறதும
சாணுணடே பெணணேனா நீ சமாததா ாய போகிறாய
சவுரியததை நானழிபபேன தபபலைாக வோாததைபபேன
வலலமையைப பாரெனறு வளாததானே விலலதனை
இவவிருவா தேரு மிருநிலததி ருனசுழல
மாணிககச சொககரையு மனததில நினைததாளே
அஙகயறகண ணுயமையை ஆதிபரமேசுவரியை
மனததில நினைததலலோ வாஙகிவிடடாள பாணமதை
பாவியநத நீனமுகனும பதறிச சரமபொழிநதான
விடடான சரபாணம மெலலிநலலாள மேனியிலே
கோடான கோடிபாணம குறிததானே நீனமுகனும
அலலிப பெருமாளும அதிகமான கோபமுடன
ஒனறுககுப பததுகணை யொருநூறுக காயிரமாய
சரமேற சரமபொழிநதாள சாமாததி முளளகனனி
வாயுவி னஸதிரஙகள வருணனது அஸதிரஙகள
தியநலல அஸதிரஙகள தீாககமுளள அஸதிரஙகள
சணமுக னஸதிரமாம சநதிர னஸதிரமாம
பானுவி னஸதிரமாம பாாவதி யஸதிரமாம
வகாதநத னஸதிரமாம வருணனது அஸதிரமாம
இடிபகவா னஸதிரமாம இநதிர னஸதிரமாம
ராமசசநதர னஸதிரமாம நவசசநதிர னஸதிரமாம
பிரமனுட அஸதிரமாம பெருமாளி னஸதிரமாம
காததிகை மாதமதில கனததமழை பெயததுபோல
ஐபபசி மாதமதில அடாநதமழை பெயததுபோல
சோனை மழைகளுமே சொரிநததுபோல தூவிவிடடாள
விடடதொரு பாணமது மடடுமி தஙகளிலலை
காஞசநாள மடடும நலலசணடை பணணுறாா

விறபிடிதத கைகளது மெததகிவப பேறியது
அமபிழுதத கைகளாளு லலலிபபூ வாணமாசசு
நெலலிப பழமபோலே நெருஙகிடுங கொபபளஙகள
இநத விதமாக இருவாசணடை பணணிணாகள
அபபோது அலலியமமாள அமமனைத தோததிரிதது
இடியாஸ திரமதனை யெடுததுமநதர தூபமிடடு
மாாபளவு வாஙகியேதான தோளபிளகக வேதொடுததாள
வாயகளில நெருபபெரிய வநது விழுநததுவே
தேரு முடைநததுவே செமபுரவி செததததுவே
போடடசடடை வசாகபாய பொடியாகத தானழிநது
சட்டைதமான வசா*கபாய தவிடுபொடி ஆசசுது
சலலடைக கணபோலே சரீரஙகள தொளையாகி
பததியாய நினறுனே பராககிரம நீனமுகனும
எடுததான வளைதடியை ஏறறிணன கேடயததை
கணடாளே அலலியமமாள கணசிவநது கோபமுடன
கேடயமும வாளெடுதது காசசிததுக கிழககுதிததாள
எலியைககணட பூனையைபபோ லெழுமபிணு ளலலியமமாள
பசுவைககணட புலியதுபோற பாயநதானே நீனமுகனும
யானைகணட சிஙகமேபோ லலலி எழுமபிணுளே
கொககைககணட ராஜாளிபோற குதிககிறுன நீனமுகனும
மானைககணட சிவிஙகியைபபோல வருகிறு ளலலியமமாள
உனனைவிடு வேனெனறு உனமனததி லெணணுதே
நீனமுகா வுனதலையை நிமிஷததில வாஙகுவேனபாா
இடசாரி வலசாரி இருவரும சுழலுகிறுா
சககாஞ சுழலவதுபோற சமாததாகச சுறறுகிறுா
வணடுதுமபி போலாக வடடமிடட கருடனைபபோல
முனகநது பாயநதலவோ முதுகினமேல வெடடுவாளாம
தட்டி உதறிநிறபான தாககுவா னலலியரை
எமனும எமனபோல இநதிரனு மிநதிரனபோல
மலையும மலையோடு வநதெதிாதத பாவனைபோல
புலியும் புலியுடனே பதுஙகி யெதிாததுபோல

* நீல அஙகி

நான்குநா ழிகைமட்டும நல்லசணடை பணணிஞாகள
பொறறு மனைதனிலே பிறநதெடுதத அலலியரும
ஆலவாய்ச சொககரெனனும ஆணடவனைத தானினைநது
மதுரைமீ ஞடசியை மனதிலே தானினைநது
முனகநது பினகநது முபபதநி ரணடுகநதும
பககவள வாகவநது பாயசசனுட னேயெழுநது
வீசிஞள வாளாலே வேறிரணடு துணடாக
கருபபங கணையைபபோற கணடிததுக கீழவீழததி
ஏறிஞள தேரமே லெடுததாள நெடுஙகுடையை
நீனமுகன் விழுநதானெனறு நீளசஙகு தானதொனித்தாள்
தேரைத திருபபிவநதாள தேனமொழியா ளலலியமமாள
நீனமுகன மாமதில நீலிரத மோடிஞளே
ஐயஙகள ஐயஙகளெனறு ஐயபேரி போடடுவநதாள

அல்லியம்மாள மதுரைக்குவந்து பட்டங் கட்டிககொண்டது

எழுபது சேனுபதி யெலலாரு மோடிவநதார
தபபிப பிழைததவாகள சகல ஜனஙகளெலலாம
அலலிபெரு மாளுககு அடிபணிநது தணடனிடடார
அடைககல மாய்சசியெனறு அடிபணிநது தணடனிட்டார
தேவதுந துமிமுழஙக தேவாபூ மாரிபெயய
ஆயி ரவரெனனு மையனமார தாமறிநதார
சநதோஷப பட்டஙகு தாரவேநத ரோடிவநதார
மகளதனனைப பாரததலவோ மகிழநதாரகள பாணடியாகள்
மதுரைத தெருவனைததும மாவிலை யாசிலையால
தோரணங கடடுமெனமுள துரைமக ளலலியரும
அரைநாழி கைககுளளே அலஙகரிததார படடணததை
எஙகு மலஙகரிதது எததிசையும நீரதெளிதது
வாழை கமுகுமாம வாசலெலலாம நடடாரகள
சேனைகள சூழநதுவர ஐயபேரி யடிததுவர
மேளஙக ளாரபபரிகக மொயகுழலி வருகிருளே
மதுரைத தெருவைசசுறறி மாளிகையில வநதமாநதாள

சிம்மாசனத்தினமீ தேறினாள தேனமொழியாள
ஆறாயிரம பாணடியரா மையமா ரானவாகள
பட்டங கரித்தாரகள பத்தினியா ளலலியறகு
சீமைத தாரைததனமுஞ செஙகோலுங தந்தாரகள
பொமமைம விருதுகளும பூதகலைக கட்டிவைத்து
அலலிக கொடிகட்டி யரசுநிலை யாளுகிறாள
மதுரையைமபத் தாமகாதம மாதுமையா ளாளுகிறாள
ஆணபட்டங கட்டியே யரசுநிலை யாளுகிறாள
பெணபட்டங கட்டியே பூமியா ளாளுகிறாள
இநத விதமாக ளலலியரசாணடிருநதாள
இபபடி யாகவேதான இருநதரசு ஆளுகையில
ஆறு லழுததனனை அரசாணடு மபோது
இநதிரப பட்டணத்தில வநது நிலைநின்ற
பஞசுநிருப போனசெயதி பாரததீபன தானறிநது
அமபோடு விலலெடுதது அரசனமணையில போயநுழைநது
ஏழாம நிலையினமேல இனபமாய போய்நினறு
கருமநந தூதாபபசசைக்கு சநநிவிளா யபிசைக்கையில
குஙகுமப பூமேடையிலே கூடிபபூ வாடினதாள
கலநதிருநத வணணமதனை கணணாலே கணடுவிட்டான
முனனிடட காலையவன பினனிடடு வாயினிலே
மநதாரக குநதியவள மாதாவைத தேடிவநதான
ஆயசசியா தமபாத பூவணஙகித தெணடனிட்டான
வாழ்ததி விடைகொடுத்து வாணிகத்தாள குநதியமமாள
ஆயசசியாரே யெனதாயே யடியேன செயதவாரததை
அணணனுந தேவியரும மனபாக மெததையினமேல
கலநதுவிளையாடுவதைக கணணாலே கணடேனமமா
சருவமய லாகையிலே சபிதிமிலையாள கணடுவிட்டேன
பாாதத படியினாலே பாவமவநது நேரநததமமா
ஆகாத பாவததுககு ஆளானேன ஆயசசியாரே
பொலலாத பாவமவநது போததப பலிததததமமா
இபபாவந தீரவதறகு எததலஙகள யாததிரைககு
கோதா வரியமுனை குமரி சரஸவதியும

கங்கை நருமதை காவேரி துங்கபத்ரி
காசிஸ்நானஞ் செய்யவேணுங் கன்பரவந் தீரவேணும்
பாராத ஸ்தலங்களெல்லாம் பார்த்து வருகிறேனய்யான
சிவஸ்தலம் விஷ்ணுஸ்தலந் தரிசனம் செய்வேனய்யான
காலகொண்ட தூரமெல்லாங் கண்டு வருவேனய்யான
போகவே வேண்டுமென்று பொன்னடியைத் தண்டனிட
அவ்வார்த்தை தான்கேட்டு அழுது புலம்புலுற்றாள்
உன்னையான பாராம லொருநிமிஷம் நிற்கமாட்டேன்
பாரா திருப்பதற்குப் பாவி மனம்வருமோ
செத்து மடிந்து செல்வழிந்து போவேனென்றாள்
அழுது புலம்பலுற்றாள் ஆரணங்கு குந்தியம்மாள்
அழுத குரல்கேட்டு அத்தருமராயர் வந்தார்
சந்தன வடிவழகன் தருமராயர் வந்துவிட்டார்
ஏதுக்க ழுவதுதா னென்தாயே சொல்லுமென்றார்
அர்ச்சுனன் சொன்னதெல்லா மாய்சரியருந் தாமுரைத்தாள்
மாதா மொழிகேட்டு மறவிமைந்தன் மனம்நொந்து
சொற்பேசக் கேளானே சுந்தரப் பூமுடியான்
என்வார்த்தை கேட்கானே இளவிஜய ராசனென்று
யாரை நினைத்தானோ அளவற்ற சிந்தையிலே
எவரை நினைத்தானோ இனமுள்ள சிந்தைதனில்
எம்பெருமாள் மேகவண்ணர் ஏழுலக ளந்தவரே
அடியளந்த மாயவரே ஆதிமூலம் வாருமென்றார்
இவ்வேளை பிச்சமயம் இங்கேவா சுவாமியென்றார்
தருமா நினைத்தந்நேசர் சுவாமி பிதுவறிந்தார்
ஏழை யழுதகண்ணீர் வாளர யறுத்ததுவே
தருமா நினைத்ததுதான் தபமாற றுமறிந்து
வட்டமாங் கருடனேறி வந்துவிட்டார் எம்பெருமாள்
சிவந்த கருடனேறி ஸ்ரீராமர் வந்துவிட்டார்
காடு செடிதாண்டி கரியமலை தான்கடந்து
ஆறு சுனைதாண்டி யதிகவனந் தான்கடந்து
சந்தன வடிவழகன் தருமரண்டை வந்துவிட்டார்
வாகனம் விட்டிறங்கி வந்து சரணமிட்டார்

என்னை யழைத்தத்துக்கா னேது கருமமென்றார்
சிம்மாச னம்போட்டுச் சீரா யிருமென்றார்
இட்டசிம்மா தனத்தில் எம்பெருமாள் வீற்றிருந்தார்
சந்தன வடிவழகர் தருமராய ரேதுரைப்பார்
ஆணு லழகுமன்னன் அர்ச்சுன ராசனவன்
தீர்த்தயாத் திரைபோகச் சிந்தையில் நினைந்தானே
காசியாத் திரைபோகக் கருத்தில் நினைந்தானே
யார்சொல்லுங் கேளாமல ருச்சுனன் போகலுற்றான்
தனியே அனுப்புதற்குச் சற்றுமனந் தோன்றவில்லை
அருச்சுனற்குத் துணையாக அரிராமா போய்வாரும்
கூடத் துணைபோங்கள் கோபால சுவாமியேநீர்
கும்பிடுந் தெய்வமேநீர் குழைத்திடும் நாமமேநீர்
உன்னையே நம்பியநான் உயிர்கொண் டுலாவுகிறேன்
யாரைச் சதமென்பேன் அண்ணியரைத் தஞ்சமென்பேன்
எவரைச் சதமென்பேன் இனியாரைத் தஞ்சமென்பேன்
உம்மையல்லால் வேறுதுணை உண்டோவிம் மாநிலத்தில்
அருச்சுனனார் பின்சென்று அழைத்துவந்து சேருமையா
போய்வாருஞ் சுவாமியென்றார் பழவேந்தன் தருமலிங்கம்
மாதாவாங் குந்தியம்மாள் வாழ்த்திச் செலவுதந்தாள்
மாயனு மருச்சுனனும் வணங்கி யெழுந்திருந்தார்

மாயவனும் அர்ச்சுனனும் தீர்த்தயாத்திரை போகிறது

காஷாயந் தானுடுத்துச் சந்நிவேஷங் கொண்டார்கள்
சந்நியாசி வேஷங்கொண்டு தவமுனிபோல வடிவெடுத்தார்
அம்புவில்லுங் கைப்பிடித்து அரியமுனி போலநடந்தார்
தருமாபுரம் வீமாபுரங் கரணியுந் தாங்கடந்தார்
இந்திர வனங்கடந்து இனியவனம் போகலுற்றார்
காடு செடிதாண்டி கரியமலை தான்தாண்டி
* காசிநதி போய்முழுகிக் கனதீர்த்த மாடினார்கள்
விசுவநாத சுவாமியைத்தாம் வேண்டித் தொழுதார்கள்
துங்கபத்ரி கோதாவரி தொலைதீர்த்த மாடினார்கள்

* காசிநதி = கங்கை

நருமதை சரஸவதியில ஸநானமுஞ செயதாாகள
மலலிகாாச சுனமவநது மகேசுவானைப பூசைபணணுா
திருபபதியே வநதாாகள தெரிசனமே செயதாாகள
வேடனது எசசிலைததான விருமபியுணட விததகனா
கணணபபன காடசிபெறற காளததி வநதாாகள
காளததி நாதனைக * கா ஸமபையுடன கணடாாகள
திருபபாலை வனநதனிலே சிருடனே வநதாாகள
பாலீச நாதனைததாம பணிநதுதணடஞ செயதாாகள
வானமீகா பூசைசெயத மருநதீச னாதநதொழுதாா
திருவொறறி யூரிலவநது தியாகரைப பூசைசெயதாா
கழுககள வலமவநது கடைநயினா பூசைசெயத
திருககழுக குனறபபதி தேடியே வநதாாகள
வேதகிரி லிஙகததை வேணடி சரணமிடடாா
வணணாப பெணணுககா மணமபோனு றெனறுசொலலி
அணணு மலையாரை யாணமுகா தேடிவநதாா
அருணகிரி நாதனைததா மடி பணிநது தெணடனிடடாா
புறறிடங கொணடதொரு பொனதிரு வாரூாபோயத
தியாகரைத தரிசிததுத திருமபினு ரிருவருமாய
சிதமபரந தனனிலேதான சபாபதியைத தொழுதாாகள
மாயூரங குமபகோணம வநதுதரி சிததாாகள
ஸ்ரீரஙகம வநதலவோ ஸ்ரீரஙகரைப பூசைசெயதாா
ஜமபுகேசுவ ரததிலேதான ஜமபுலிஙக ரைததொழுதாா
இராமேசு வரததுககு இருவருமா நடநதாாகள
சேதுவில ஸ்நானஞசெயது சேதுலிஙகம பூஜைசெயது
பிடடுககு மணசுமநத பிததரைக காணவெனறு
மதுரை நகாதேடி வருகிறு ரிருவருமாய
வருகிற வழிதனிலே வாணிய னொருவனவன
அலலி யாசாணி யாரணஙகு மாதினுககு
நிததமவன முததளககும நீதியுளள வாணியனதான
அனறுட முததனில அளவு குறைநததென று

---

* கானமமை = ஞானமபாள = ஞானபபூஙகோதை ஞானம எனபது கானம எனறு சாதாரணமாய வழஙகுகிறது.

படிமுதது குறைநதெனறு பதறிப புலமபுகிருன
வாயி லறைநதுகொணடு மணணிற புரளுகிருன
அழுத குரலகேடடு அஙகுவநதா ரிருவருமாய
ஆரடா தமபியரே அழுது புலமபுவதென
(உனனை,) அநநீதம பணணவோ ரடிததுப பறிததவரார
இபபோதுன னுடைமைகொளளை யிடடா ரெவா கூறும
அழுது புலமபுவதே னவவயணநதே சொலலுமெனருர
வணஙகியுஞ சநநியாசி வாாததையைத துவஙகுநாரகேள
ராஜாததி வாாததையைத நாலுமாககக கூடாது
சொனனேனே யாமாகிற சுகமாககப போறீரோ
உஙகளா லாவதெனன ஒருவழியே போஙகளெனருள
அவவாாததைை தானகேடடு அருசபனனு மேதுனாபபார
சொனனுற குறைவுமுணடோ சுகமபெறுவீா வாணியரே
பெரியோாககுச சொனனதிலுற பிழையுணடோ வனறனககு
(உன) மனது குறைவகறறி வகைமானது செயதிடுவோம
அழுத வயணமதை யறிய வுரையுமெனருன
ஆனறகேள சநநியாசி யவவயணநது சொலலுகிறேன
ஐயா பெரியவரே ஆணடவரே கேளுமையா
மாறு மதுரையது வடமதுரைப படடணததில
தெனமதுரை யாளுகினற தேனமொழியா ளலலியமமாள
ஆருயிரம பாணடியாககு அரிய துரைமகளகாண
வயிறறிற பிறநததிலலை வனகொடுமை செயததிலலை
குடலிற பிறநததிலலை குலககொடுமை செயததிலலை
ஓடுகிற தணணீரி லுளளணற சேறுமுணடு
அடிககிற காறறதனி லலைகாறறிற றுருமபுமுணடு
சநதிரறகு மாசுமுணடு சறறே கறுபபுமுணடு
குனறுமணிக காளுலுங கொஞசங கறுபபுமுணடு
புருவங கறுபபொழிய பினனே கறுபபுமிலலை
மயிரே கறுபபொழிய மறறகக கறுபபுமிலலை
ஆருயிரம பேரும அரியமைநத னிலலாமல
மாளுவோ மெனறுசொலலி மனமேற றவமிருநதார
மாளாதே யெனறுசொலலி மலரி லவதரிததாள

பொறறு மனைதனிலே பிறநதாளே மாதுநனனி
அலலி யிலைமேலே அருமையாயத தானபிறநது
அலலியெனறு பேருமிடடு ஆரணஙகு பெணவளாநதாள
ஏழு பிராயமதி லெதிரதது வநத நீணமுகனை
நீணமுகனைக கொனறவளும நீலிபடடங கடடிக கொணடாள
பொமமை விருநதுகடடி பூமியர சாளுகிறாள
அவவாரததை தானகேடடு அரசசுனனு மேதுமாயான
அழகில மிகுநதபெணணை ஆணபகா சொலலுமெனறான
அவளழகும பாவனையு மையாகேள சொலலுகிறேன
எலலார தலைமயிரு மிருமுழமுழ மொருமுழமாம
எலலார தலைமயிரு மிருபாக மொருபாகம
ஆரணஙகு கூநதலது அறுபதது மூனறுமுழம
வணடுமூது கோடுபோலே மயிரநிறமா யிருககிறது
தேயபிறைச சாயலைபபோல திருநெறறிக கணணழகும
வேபபிலைச சாயலைபபோல மேறபுரு வதநதழகும
கூரிய மூககழகுங குளிரநத முகததழகும
முததுபபோற பலவரிசை முருஙகிதழபோற செவவுதடும
* நீரமுடடைக கணணழகும நெரிநதபுரு வஙகளுடன
சஙகு கழுததழகுஞ சாதிலிஙக மேனிகளும
கறபகச சாயலைபபோற கைநதல மிரணடழகும
ஆலிலை போலாக அமரநத திருவயிறாம
சிஙகத திடைபோலச சேரநத இடையழகும
இளவாழைத தணடதுபோ லிருதொடை வடிவழகும
முததுசசிபபி போலே முழஙகா லிரணடழகும
புததகஞ சேரததுபோற புறஙகாலின பேரழகும
சுவரி லெழுதலாகுஞ சிததிரமபோற பாரககலாகும
படடதி லெழுதலாகும பதுமையைபபோற பாரககலாகும
வேரிற பவளஙகள மினனுகிற காநதியவள
மினன லொளிபோலே மெலலிநலலாள தனநிறஙகள
கொமபனையாள வாரததையது குயிலகள குரலோசை
காயககும பிராயமையா கனனிகடடுங காலமையா

---

* நீரமுடடை = நீரககுமிழி

பூககும பிராயமையா பிஞசுவிடுங காலமையா
அவளைபபோ லழகுடையா ளாருமிலலை வையகததில
கடடழகி மாதினுககுக கலியாண மாசசுதாடா
மாலைய பசுஙகிளியு மணமுகூாததஞ செயதனளோ
ஆறுறகேள சநநியாசி யவவாாததைந சொலலுகிறேன
கொளளவநத மாபபிளளைககுக கூறடா கொடுபபேனெனறுள
ஆளவருஞ சமபநதியை யடிபபனெனறுள * சேருபநதால
கலியாண மெனறவரைக கணணைப பிடுஙகிடுவாள
முனவாசற படிதனிலே முசசிகொடடா கடடிவைததாள
பாலைக கறநதுதான படடணததில வைததாககால
பறககினற காகமது பாாதது நலைபொடுததது
ஆணகாற றடியாது அலலியமமாள கோடடைதனில
ஏறுவதும பெணகுதிரை இருபபதுவும பெணசேனை
பனனிரணடு வயதாசசு பாலப பிராயமையா
நிததஙகல முததளபபேன நீகியுளள மாதினுககு
(அவளுககு) அனறுட முததததனில அளவு குறைநததையா
ஆசைபபி னாலேயா னழுது புலமபுகிறேன
வெட்டி யெறிநதிடுவாள வீரமணி வாளினாலே
கொலல நினைபபாளே குடிகேடு வநதிடுமே
ஆசையி னாலேதா னழுது புலமபுகிறேன
அவனுககா தரவுசொலலி யபபுறமே போகையிலே

அருச்சுனன அல்லியினமேலாசை கொண்டது.

அருசசுன ராஜனவ னதிகமோகங கொணடானே
அபபுறம நடககறியான அருசசுன ராஜமனனன
அலலியாமே லாசையது அதிகமோகங கொணடானே
காமவி காரததிற கலைதாஙகிப போனானே
மனமத னெயதகணை மாாபைப பிளககிறதே
சிததசன தொடுததகணை சிறுமாா புருகிறதே
மோகம அதிகரிதது மூாசசைபபடடுப போனானே
பாணஙக ளைநதும படடுநெஞசு சுருகிறதே

* சேருபநது = சோபநது = கசை = சவுககு

மாரனவிடும பாணமது மாாபுருகிப போகிறதே
ஆயன் பெருமாளே அடியே ஞெருவாாததை
கட்டின விருதுகளைக கடுகி யவிழககவே ணும
அலலியரை மாலேயிட்டு அழகுமண ஞ செயயவேணடும
எநதவித மானு மிணேமாலே சூட்டவே ணும
மாலேயிட்டா லலலாது மாயவனே வருவதிலலே
செதது மடிவேனேயா செலவழிநது போயவிடுவேன
அவவாாததை தானகேட்டு அரிாமா ரேதுசொலவாா
கட்டெனன காவலெனன காவலதி காரமெனன
ஆருயி ரவாகளா மையனமாா சேனேயெனன
சேவக மிருநதொரு தேனமொழியா ளலலியருமை
கலியாணம பணணுதறகுக காணமோ அதுமோதான
கொலல நிணேபபாளே குடிகேடு வநதிடுமே
செதது மடிவாயே செலவழிநது போயவிடுவாய
தேசததிற பெணகளோடா சேனேயா கிட்டாதோ
சாதியி லொருபெணணை தாலிகட்டி வையாயோடா
குலததி லொருபெணணை கோலமாயணணி வையாயோடா
மாதுடைய வாாததையைததான மறநதுவிடு வாளவிசயா
பெணணெனற வாாததையை போட்டுவிடு வாளவிசயா
அலலியரை மாலேயிட ஆகாது உனனுலே
செதது மடிநதிடுவாய செலவழிநது போயவிடுவாய
நசசுநசசு எனனுதே நாமபோவோம ராசாவே
தீாததயாத திரைவநது சேனேநா ளாசசுதடா
தருமருந தமபியருந தவிததுப புலமபுவாரே
ஆரணிய வாசமவநது அநேகநா ளாசசுதடா
எனறது தானகேட்டு ஏதுசொலவான வாளவிசயன
(நான) செதது மடிநதாலுஞ செலவழிநது போனுலும
மாணடு மடிநதாலும வைகுநதஞ சோநதாலும
செதத விடநதனிலே செஙகழுநீா பூபபேன
மாணட விடநதனிலே மலலிகைப பூபபேன
பஞசணை மெதததையிலே பதிகமைமல ராவேனயான
கொணடைககுப பூவாவேன கொசவணததிற பையாவேன

நெறறிககுப பொடடாவேன நீலவிழி மையாவேன
முனறானைத தொஙகலிலே முளளாகி யொடடுவேனயான
காலுககு * மிஞசிபோலுங கைவளையல தானுவேன
மாலையிடடா லலலாது மாயவனே வருவதிலலை
கலியாணஞ செயதுவையுங கரியமா லெமபெருமாள
(உள,) புணணியததி னாலெநான பிழைககவழி பாருமையா
பாததிபன மாலினது பாதமப ணிநதானே
ஆயர பெருமானுமப அருளாள ரேதுசொலவார
புததிகெடடு நானுமுனறன பினனாலே வநதேனடா
அறிநது மிருநதுமநான அறிவழிநது வநதேனடா
பெணகளைப பாரததுப பேதைபோற புலமபுகிறாய
அலலியாமேற சிநதைவைதது அருசசுனனுஞ சோபமானான
காமக கணைபடடுக கலையாசிக கிறலிழுநதான
ஆயன பெருமானுமப ஆலோசனைசெயதார
மாதெனனு மலலியரை வாவழைகக வேணடுமெனறு
மாயததால மிருகஙகளை மாயவருந தானாககிவிடடார
காடடானை சிஙகஙகளுங காடுபுலி யாளிகளும
மானு முயலகளுடன மடடற்ற பனறிகளும
மயிலுங குயிலனனம வணணவணணப படசிகளும
அநேக மிருகஙகளை யரிராம ருணடாககினார
மதுரைச குடிபபடைகள மசசினனக காததனையும
காடடிலவரத தாமயபநது கனணிநலலாள முனனேவநதார
அலலியாககுத தணடனிடடு அடிபணிநது வநதுரைபபார
இததனை நாளபிழைததோம மிருகமிலலை யெனறிருநதோம
எனனகுறை செயதோமோ எணணவொணணு மிருகஙகள
காடடுககுப போவோமெனறு கணகக மிருகமமமா
பொலலாத மிருகஙகள புலிகள ஆரததுதமமா
எதாற பிழைபபோமெனறு றெலலாருந தாமழுதார
அலலிப பெருமாளுமப ஆணைதது மேதுரைபபாள

மிஞசி = கால மோதிரம

அல்லியரசாணி வேட்டைக்கு வருகிறது

மிருகததால மடிவமெனறு மிகவும பயபபடாதீா
வேடடைககு நானேபோய வேண மிருகமெலலாம
அரைநாழி கைககுளளே அதமபணணிப போடுகிறேன
அஞசாம லெலலாரு மாணமனைககுப போஙகளெனறாள
அததணட போகளெலலா மாணமனைககுப போனபினபு
ஆரடி தாதியரே யலஙகாரச செஙகமலம
வேடடையாடும பெணடுகளை விரைநதழைதது வாருமெனறாள
குறவாபெணகள மறவாபெணகள கூடடிவாரும தாதியரே
விலலியா பெணகளைநீ விரைநதோடி யழையுமெனறாள
குதிரைமேற சீனிகடடுங கொபபனவே தாதியெனறாள
அவவாாததைத தானகேடடு ஆரணஙகு தாதியவள
இலாயததில கடடிவைதது இருககினற புரவிகளில
பாராசாரி புரவிதனனைப பாஙகுடனே தானவிழதது
குதிரை குளிபபாடடி கொணடுகடி வாளமிடடு
நாலுகாறகும வளடயமாம நடிககழுதநிற கொலுசுகளும
பககததிலஙகுபபடி பதியவைததா ரபபொழுது
கணணாடி *சலலி கவரிமான சுபததுவிடடு
முததுததுரா கவிஙகததுரா முனனாலே தானசொருகி
இமாமபடசி யிறகுதனனை யியலபாகத தானசொருகி
குதிரையை யலஙகரிததுக கொணடுவநது முனபுவிடடாா
அமபுவிலலுங கைபபிடிதது அமபறாத தூணிகடடி
பதினாயிரந தோழிமாாகள பாஙகாகச சூழநதுவர
ஆயிரம யானைசேனை அலலியுடன பயணமாசசு
வெளளித தமுககடிததாா வெணகலககொம பூதினாாகள
பொனனூத தமுககடிததாா புறபபடடாா பெணகளெலலாம
வேடடைநாய சஙகிலியும விருதுகடடி வருகிறாாகள
மானவலையும வலலயமும வளைதடியுஞ சககரமும
காறசெருபபுந தோறகுலலா கைதனில சிலலாககோல
அநதவிதப பெணகளெலலா மலலியரைச சூழநதுவர
அபபோது அலலியமமா ளாரணஙகு தானெழுநது

* சலலி = தொஙகல

புரவி யருகில்வந்தாள் பெண்கொடியாள் மாதுகன்னி
புரவிதன்னைச் சுற்றிவந்து போதவே சரணஞ்செய்தாள்
கழுத்து மயிர்பிடித்துக் கடிவாளங் கைப்பிடித்தாள்
தட்டினாள் புரவிதன்னைச் சடுதியிற்றா னேறினாளே
அடிவயிற்றில் தட்டினதால் அப்பாரியா யோடியது
ஆயிரங் குதிரைகளு மல்லியுடன் கூடவிட்டார்
ஆயிரங் குதிரைகளி லல்லியம்மாள் குதிரையது
காற்றாய்ப் பறந்ததல்லவோ கிட்டியே வருகிறது
பட்டணந் தான்கடந்து பாரவனந் தான்புகுந்தாள்
காட்டை வளைத்தார்கள் நந்நாயைச் சூழ்விட்டார்
செடியை வளைத்தார்கள் செங்காயைச் சூழ்விட்டார்
கோணக்கொம்பு பூதுவார்கள் கொம்பெனத் தமுக்கடிப்பார்
ஆயன் பெருமாளும் அர்ச்சுனரைத் தானெழுப்பி
வருகிறாள் அல்லியரும் வனந்தனிலே வேட்டையாட

அல்லிக்கு அருச்சுனன் அம்பு பொறுக்கித் தருவது

(அவள்) எய்கிற பாணமெல்லா மெழில்விசயா நீபொறுக்கி
அம்புகள் தாம்பொறுக்கி யல்லியர்க்கு நீகொடுத்து
வல்லமையாய் வந்தாலே மாலையிட்டு வைப்பேனென்றார்
அந்த மொழிகேட்டு அர்ச்சுனன் தானெழுந்தான்
மாய மிருகமது வந்ததே அல்லிமுன்பு
புள்ளிமான் றன்னையே பொற்கொடியாள் கண்டுவிட்டாள்
மானைத் துரத்தியேதான் வருகிறா ளல்லியம்மாள்
காற்றாய்ப் பறந்ததுவே கானகத்தில் மானதுதான்
குதிரை சவாரிவிட்டு கொப்பனவே துரத்தலுற்றாள்
கூடத் தொடர்ந்தானே கோபாலன் மைத்துனனும்
அல்லியர சாணியவள் அம்புகள் எய்ததெல்லாம்
பொறுக்கித் தருவானே போர்விசய னர்ச்சுனனும்
காடெல்லாம் வேட்டையாடி களைத்தாளே அல்லியரும்
விடுவிடு நேரமது வெயிலான வேளையிலே
ஆல மரத்தடியி லங்கே யிறங்கிவிட்டாள்
ஆரடி தாதியரே ஆசனம் போடுமென்றாள்
அரைத்துணியைத் தான்விழுத்து அர்ச்சுனனுங் கீழ்ப்போட்டான்

குதிரையைக் கட்டுமென்று கொப்பனவே தானடுத்தாள்
அகிலமாந் தன்னுடனே யணைத்தாளைக் கட்டினாள் குதிரைதனை
பாங்கியரே என்னுடைய பாதம் பிடியுமென்றாள்
அர்ச்சுன ராசனுரை அல்லியாக் கெதிரேவந்து
அல்லியம்மாள் தன்பாதம் அர்ச்சுனன் பிடிக்கலுற்றான்
கைக்கால் பிடிக்கையிலே கணையாழி கழற்றிக்கொண்டான்
ஆரடி தாதியரே யலங்காரத் தோழியரே
(நீங்கள்) கற்ற கதைதனிலே கதையொன்று சொல்லுங்கள்
களைகள் தெளியவேண்டுங் கதையொன்று சொல்லுங்கள்

அருச்சுனன் அல்லியாக்குக் கதை சொல்லல்

ஆணழகு மன்னன னல்லியாக்குக் கதையுரைப்பான்
குருகுல வங்கிஷமாங் குந்திமக்க ளைந்துபேரம்
துருவாசர் மந்திரத்தால் துலங்கவந்த நவமணிகள்
சந்திர குலம்விளங்கத் தருமாவ ரைந்துபேர்கள்
பாண்டுராசன் பெற்றெடுத்த பஞ்சவர்க ளைவருண்டு
தருமருக்கு நேரிளையான் தாக்குடைய வீமராசன்
வீமருக்கு நேரிளையான் வில்வாங்கு மருச்சுனன்தான்
நெருப்பிற் பிறந்ததொரு நேரிழையாள் துரோபதையை
எட்டாத வில்வளைத்து இளங்கொடியை மாலையிட்டான்
மீசை முறுக்கழகன் விழியிலே கறுப்பழகன்
நாவுதனில் நட்சத்திரம் நயனவிழிப் பார்வையுள்ளான்
தோளிலே துளசிமாலை யமுதகலசம் தொப்புளிலே
பல்லிற் பாசவீணை பாதத்திற் செந்தாமரை
முதுகிலே மச்சரேகை மாணிக்கம் முழங்காலில்
முன்னிலும் பின்னழகன் மோகக்கன்னி மணவாளன்
பின்னிலும் முன்னழகன் பெண்களுக்கு மணவாளன்
அருச்சுனனைப்போலே அழகுடையா ராருமில்லை
திக்குநல்ல பாலகரை ஜெயம்பண்ணுஞ் சேவகன்றான்
இவ்வார்த்தை தான்கேட்டா ளிளங்கொடியா ளல்லியம்மாள்
என்னகதை சொன்னாயென்று ஏறமுகம் பார்த்தாள்காண்
மீசைகட்டும் பாவனையும் விழியழகுங் கண்டுவிட்டாள்

அருச்சுனன்பேரில் அலலியரசாணி கோபித்தது

ஆரடா ஆண பிளளையெனறு ஆயுததததைத தானெடுததாள
காறறுயப பறநதானே கடடழகன அருசசுனனும
கததி யெடுககையிலே காதவழி யோடிவிடடான
திறகத தரியாமல நீலவணணன பககப வநதான
அஙகே நடநதசேதி யாணடவறகுத தானுரைததான
கதைகளுஞ சொனனேனையான காலும பிடிததேனே
கணையாழி மோதிரததைக கழறறிவநதேன மாயவனே
காலும பிடிததேனே கனனிகள தெளியவிலலை
மாலைப பசுஙகிளியை மாலையிடடு வையுமையா
உளள முருகிறதே யுறறசீவன போகுதையா
ஆவி யுருகிறதே யாணசீவன போகுதையா
ஐநதுபாணந தைததலவோ அடியெனநெஞ சுருகிறதே
பஞசிவிடட தீயேபோற பதைததுநெஞ சுருகிறதே
அவளைபபோ லழகுடையா ளவனியிலே நானறியேன
'பாரததுமறியேனையா படததிலேயுங கணடறியேன
ஈழததுத தசசனவ னெழுதிவா விடடானோ
மேலநாடடுத தசசனவன விளைததுவா விடடானோ
ஏதாயசி ருஷடிததானோ இயலான பிரமதேவன
அலலியெனபான மெலலியெனபா னனநதலிலே பெணணேனபான
காமக கணையாலே கனிதாஙகிப போனானே
மூரசசைபடடு விழுநதானே முடிமனன னருசசுனனும
அபபோது தாதியாகள அததனைபேர தோழிகளும
பாஙகிமார தோழியரும பததினியா ளருகிலவநதார
ஆரடி தாதியரே யருகிலவநத செஙகமலம
ஆரோ ஒருவனவ னுனையப பிறநதவனென
காலும பிடிததானே கதைகளுரைததானே
ஆஙகாரப படடவளை யாககினைகள செயயவேணடும
ஆயிரந தோழிகளை யஙஙனமே தேடவிடடாள
எஙகெஙகும தேடியேதான இனியவிட மாராயநதார
களளன திருடனைததான காணோமெனறு வநதுரைததார
பேயோ பிசாசோ பினதொடாநது வநததமமா

ஆணுருவாய்த தோனறிறஙருே ஆயசஙியரே யுநதனககு
அதறை பழுதுமிலலை யாயசஙியரே யெழுநதிருஙகள
எறிறுள புரவியினமே லேகசனறு சூழநதுவர
பாஙகியருந தோழியரும பககம புடைசூழ
காடு செடிகளதாணடி கரியமலை தானகடநது
மாளிகை வாசலெனறு மணடபமபோயச சோநதாளே

கிருஷ்ணபகவான படமெழுதி குளததோரம
மரததில கட்டிவிட்டு அாசுனனைத தண்ணீர
கொண்டுவரச சொனனது

அபபோது எமபெருமாள ஆலோசனைகளசெயது
அலலியைப போலாக அழகு படமெழுதி
படஙக ளெழுதியே பாரளநதார தானுமஙகே
குளததங கரையிலுறற கோஙகு மரநதனனில
உயாநத மரமதனில உலகளநதார கடடிவைததார
தணணீரில நிழலதெரிய சுவாமியஙகே கடடிவைநதார
அருசசுனனைத தடடியே அரிராமா தானெழுபபி
காணடீபா எநதனுககுக களையாய வருகிறதே
தணணீருங கொணடுவநது தநதாயே யாமாகில
மாலைப பசுஙகிளியை மாலையிடடு வைபபேனயான
எனறுசொலலக கேடடு எழுநதா னருசசுனனும
கமணடலததைத தானெடுததுக கடுகியே யோடலுறறுன
வனததிற குளநதேடி வருகிறுனே அருசசுனனும
தணணீர விறஙகுமபோது தையலரைக கணடுவிடடான
அலலியரைத தானபாாதது அருசசுனனு மேதுசொலவான
தணணீரிற போயிருககத தையலரே காரியமேன
எனனிலும புருஷனடி எஙகே கிடைபபாாகாண
கடடிலுணடு மெததையுணடு காலபிடிககப பெணகளுணடு
ஆடவெனறு ஊசலுணடு அமாநதிருகக மெததையுணடு
பநதாடி செணடாடி பளளாங குழியாடி
அமமானை யாடியேதான அருகிலே வீறறிருபபாய
தேனே பசுஙகிளியே சிஙகாதனம வீறறிருபபாய

உனசொலலே மேலாக உததமியே வீறறிருபபாய
உனனுளை கொணடதனுல உழனறு திரிகிறேனே
(உன) மாய மருநதாலே தாயை மறநதேனடி
அணணனைநத தமபிமாரை அலலவரை நானமறநதேன
காடனை கணணயாலே கனைதாஙகிப போறேனடி
ஆசையெலலா முனமேலே அலையுதடி யென சீவன
வாயைத திறவாயோ மறுவாரததை சொலலாயோ
முததான வாயதிறநது உகததாரநத சொலலாயோ
தாளைத திறவாயோ தனிவாரததை சொலலாயோ
வாயைத திறநதாயானுல வசசிர முதிருமடி
வசசிர முதிரநதாலே வாரி யெடுககிறனடி
முதது முதிரநதாலே முநதானை பேநதுறனடி
தாளைத திறநதாலே தஙக முதிருமடி
தஙக முதிரநதாலே தட்டி யெடுபபேனடி
உன-சிததிர வாயதிறநது செபபாயோ ஒருவாரததை
எததனை நேரமட்டும இநதககாஙகள சொலலுவேனயான
கலலும கரையுமடி கறறுணணு மிறறுவிடும
(உன)-மனது கரையவிலலை மாலைப பசுஙகிளியே
தணணீரில யானிறஙகி தழுவிப பிடிபபேனடி
எனறு குதிததானே இளவிஜய ராஜனவன
மூசசைப பிடிததவனறு முழுகித தடவலுறறான
ஜாமநேர மட்டாகத தணணீரில தட்டினனே
தவளையும பாமபுகளும தட்டி வலிநதெடுததான
அலைநது சலிததவனும அருசசுனன வெளியிலவநதான
கரையினமேல வநதவனும கனைநது புலமபுகிறுன
எனறனை மோசஞசெயது எஙகேபோனுளெனறறியேன
போன விடமறியேன போயபதுஙகுந தாவறியேன
தஙகு மிடமறியேன சஞசரிககுந தாவறியேன
எனறு விசாரமிட்டு இறஙகியவன பாரககையிலே
தணணீர தெளிநதலலவோ கையலரைப பாரததுவிட்டான
இநநேரந தட்டினேனே யெஙகிருநதா யேநதிழையே
எனனவிததை சூஸதிரஙகள இளஙகொடி கறறவளகாண

மாய மறிந்தவளோ மந்திரங்கள் கற்றவளோ
மலையாள வித்தைகளை மந்திரத்தைக் கற்றாயோ
ஏந்திழையே புணைபிடிக்க என்னைக்கயி லாகாதோ
மறுபடியுங் குதித்தானே மன்னன்துரை ராசாவும்
அவ்வளவில் மாயவனு ரங்கனுமே யோடிவந்து
படத்தை யவிழ்த்தவரும் பார்த்தார் போய்மறைந்தார்
நாலுநாழிகைவரையில் நல்விஜய ராசாதுரை
குட்டி மதயானை குளங்கலக்கி விட்டதுபோல்
முழுகித் தடவினனே முடிமன்னன் ராஜனிவன்
அல்லியரைக் காணாமல் அலைந்து விசாரிட்டான்
வந்துவெகு நேரமாச்சு மாயவரென் சொல்லுவாரோ
கனத்த விசாரமுற்று கமண்டலத்தில் பிறந்து
மாயவனார் தம்மருகில் வந்தானே யருச்சுனனும்
என்காணு மருச்சுனரே இந்நேரம் மேதுசெய்தாய்
சாமநெடு நேரமாச்சே தண்ணீர்கொண்டு போராய்போய்
என்ன அதிசயமா யிருந்ததுகாண் அருச்சுனரே
ஐயா பெருமானே அடியேனிந்த வார்த்தைநான்சொல்லுவேன்
தண்ணீருக்குப் போனபோது தையலரைக் கண்டேனையா
தண்ணீரில் விருந்ததுபோல் தவித்த நெந்துருகு
குதித்துத் தடவினேனையான கொம்பனையைக் காணவில்லை
முழுகித் தடவினேனையான மெய்யதுழவரக் காணேனே

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் நித்திரைசெய்ய அருச்சுனராஜன் அல்லியரைத் தேடிப்போனது

அவ்வார்த்தை தான்கேட்டு அரிராமர் ஏதுசொல்வார்
அல்லியாமேற் சிந்தையது அசாவில்லை யருச்சுனரே
பல்லிக்கை யாகிறது பார்த்தீபா வந்தனார்த்து
நித்திரை செய்தபின்பு நேரிழையைப் பந்தனுக்கு
மாலைப் பசுங்கிளியை மாலையிட்டு வைப்பேனடா
வாள்விஜயன் தொடைமேலே மாயனுந் தான்படுத்தார்
கள்ளக் குறட்டைவிட்டு கரியமால் தூங்குகிறார்
அப்போது வாள்விஜயன் அருச்சுனனேது செய்வான்
சிரசை நழுகவிட்டுத் தோவிஜயன் தானெழுந்தான்

பாராஙகலலைத தூககிககொணடு பாரதநீபன வருகிறுனே
எமபெருமான மாயவரும எண்ணுது மெணணுகிறுா
தலைமேலே கலலைபபோட தாரவிஜயன தானிளைததான
என்று கலஙகியே எணணமிடடுத தானிருநதார
கலலை யெடுததுவநது நாணடீபன அருசசுனனும
தலைககுயரம வைததானே சுவாமியைப படிககவைததான
அலலியாமேற சிநதைகொணடு அருசசுனன போகலுறறுன
மதுரைககுப போகவெனறு மாதுதனைக காணவெனறு
காடு செடிதாணடி கடிகி வருகையிலே
அருசசுன னேகுஞசெயதி அறிநதாரே மாயவனா
அருசசுன ராசனுககு அனாததமவநது நேரநததெனறு

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான குறத்தியுருக்கொண்டுவருதல்

மாயன பெருமானும வடிவெடுததா ரெனனவெனறல
செககச செவலையாயச சிறுபெண குறததியானா
அககுமணி கொககுமணி அழகான பவளமணி
பசசைமணி பவளமணி பாஙகா யலஙகரிதது
குறததியைப போலாகக கூடை யிடுககிவநதார
கணடானே குறததியைக கடடழக னருசசுனனும
ஆயசசி குறததியரே அடியேனயான தெயவடனமமா
கைபாரதது குறியுரைககக கடடழகி வலலவியோ
மனதில நினைதததைக குறி சொலவாயோ மாதாவே
எநதனூ ருஙகளது எனககறியச சொலலுமெனறுன

குறம

தினதெநதினு தினதெநதினு தினதெநதினு தினனு
தெனனுநதி நாதினனு தினதெநதினு தினனு
எநதனது திருநாடு கேடகிறையோ தமபி
ஏறறமுளள இநதிரனு ராளுமெஙகள நாடு
சநதிரரகள சூரியரகள தவமபுரியும நாடு
தவமுனிவா ருஷிகளெலலாம வாழுமெஙகள நாடு
கொசசிமலை குடகுமலை எஙகளது நாடு
குமரேசா வாழுவதும எஙகளது நாடு

பசசைமலை பவளமலை எஙகளது நாடு
பரமசிவன வாழுவதும எஙகளது நாடு
வஙகாளஞ சிஙகாளம மகதமெஙகள நாடு
வளமபாடிக குறியுரைகக வநதேனடா தமபி
பசிகால மாறுலே பழஙகூறி வருவோம
பரமசிவ னுமையவடகுங கைபாரககுங குறததி
ராமககாள லடசுமககாள பொமமககா ளெனபோ
நலமறிநது குறியுரைபபோம நடடணையாய நாஙகள
உணமையாய்க குறியுரைபபோம உனறனககுத தமபி
எனனுணை உனனுணை எனறவளுஞ சிரிததாள

வேறு

ஆறுறகேள கட்டுவசசி அடியே ஞெருவாததை
தெயவக குறததியெனறு செபபுங குறியெனககு
உண்மைக குறியுரைததால உசசிதஙகள தருவேனடி
காதிலிடுங குணடலமுங கையிறுபபு வுநதிரமும
(நான) உடுதது முடைமானம உநதனுககுத தருவேனடி
கைபாததுக குறியுரையுங கடடழகி யெநதனுககு
நாமக குறததியவள நலமாக வுதுசொலவாள
வணமைக குறததியவள வாய்நிறநது வுதுசொலவாள

குறத்தி அருச்சுனனுககுக குறிசொன்னது

குறம்

தினதெநதின தினதெநதின தினதெநதின தினன
தெனனுதி நாதினன தினதெநதின தினன
திஙகளமதி பிறைசூடுஞ சிவனுடைய மகனே
திருததணிகை வாழமுருகா சேவையருள வேணடும
வனககுறததி வளளியமமை வநதுதவ வேணடும
மலையாள பகவதியே வாககருள வேணடும
அலாமேலு மஙகையரே மலைமேலுஞ சிநதை
அனைவோரும வநதுகுறி அனபுதர வேணடும்
ஆகாய வாணிதுாககை ஐயனார பிடாரி
அமமைவலலி யுமையவளும அரியகுறி சொலலும

பொஙகலஙபி ஞருகளுடம பொறகொடியே தெயவம
பூவாடைக காரியமமை புகழநதுகுறி சொலலும்
தெயவங்களே நிணைநதாலே சிலிாததுககொளளு துடமபு
தேகமெலலா மயிரககூசசல இடுகிறதே தமபி
வாடைமணம வீசுதடா மயிலவாவந தாறபோல்
மயககுகினற தெனனுடமபை சனனதஙகொண் டதுபோல
கூடைகொணடு கவியுதடா கொறறவனே யெனககு
கோலவிழி துடிககிறது குறிகளசொலவேன கேளு
சநதிரகுல ராசாககள தருமனைவா நீஙகள
தரணிமுழு தாளுகினற தருமாதமபி நீதான
சிலேநுதலின வடிவழகன தோவிஜயன நீதான
தீாததயாத திரைபோகத தோழனுடன வநதாய
வடிவழகி சிலேநுதலாள் தெனமதுரை வாழும
மாதாநத அலலியினமேல மையலகொணடாய நீயும
ஆருயிரம பாணடியாககும அரியதுரை மகளாம
அலலியினமே லாசைகொணடு அலேகிறடா இபபோ
பொயயோடா எனகுறிகள மெயயோ நீ புகலவாய
புணணியனே தருமாதமபி புதுமையுடன சொலவாய
எனறவனே த தானபாாதது இணைவிழியால மிரடடி
இளஙகுறததி தனேபபோலே இடைதுவள நகைததாள்

வேறு

மெயதானகா ஞயசசியரே விளமபிடு யெனதனககு
கணடது கணடாறபோல கட்டுவசசி சொலலிவிடடாய்
பாாததது பாாததாறபோல பக்ஷமாய நீயுரைததாய
தெயவக குறததிநீ தெளிவான கடடுவசசி
உளள குறியெனககு உததமியே நீயுரைததாய
அலலியரை மாலேயிடடு அழகுமணஞ சூடடுவேனோ
(என) மனதுக கிசைநதபடி வருவாளோ அலலியவள
எனமீதி லிசசைகொணடு இசைநதுவரப பாருமமாள
பாதம பணிநதானே பாாததீபன அருசசுனனும
ஆறுறகேள தமபியரே அலலி வருவதறகு
மூன்றாவிதக குளிகையது முடிமனறு நானதருவேன

அமமருநதை நீவாஙகி அலலிபுரம போயசசேரநது
தெனமதுரைப பட்டணமாம திருககுளம போயசசேரநது
(நான) தநத மருநதெடுதது தணணீரில நீயுரைததால
அலலியமமாள பேரைசசொலலி அமமருநதை நீயுரையும
மருநது கரையுமபோது அவளமனது கரையுமடா
குளிகை கரையுமபோது குணமுந திருமபுமடா
அலலி மனதுவநது அழகுமணஞ செயதிடுவாள
பொமமககா பேரைசசொனனால திமமககா நோநதுவிடும
ராமககாள பேரைசசொனனால லட்சுமககாள நோநதுவிடும
பொயயலல எனமருநது புணணியனே நானதருவேன
உனற னுடைமான முடிததியதைத தாருமெனறாள
காதிலிடுங குணடலமும கையிறப வுதிரமும
கச்சுகளுந தட்டிகளுங கழறறிக கொடுததானே
பக்ஷமா யிமமருநது பலியாமற போனாககால
தெரிநதெங்கே உனனைககணடு தேடுவேன ஆயச்சியரே
ஆனாலகேள தமபியரே அறபமே யாசசுதானால
நாலு மலைகளுககு நடுவேயடா எனகுடிசை
ஏழு குடிசைகளில எதிர்குடிசை எனறனது
ராமககாள பொமமககாள லட்சுமககா ளெனறழைததால
உனனுடைமை யானதருவேன உததமனே யஞ்சாதே
அருசசுனன தரிததிருநத ஆபரண முழுவதெலலாம
பட்டுகுலலா தட்டிகசசு பலவித வுடைமைகளும
வாஙகி நடநதாளே மலைககுறததி தனைபபோலே
ஆணை லழகுமனனன அருசசுனன வழிநடநதான
உளளங குளிரநதவனும உததமனும போகலுறறான
காடு செடிதாணடி கடுகிவநதான தெனமதுரை
அலலிப பெருமாளும அவளபிறநத பொயகைககணடான

அருச்சுனன் திருக்குளத்தில் மருந்திழைத்தது

பவளககட்டுத திருககுளததின படியி லிறஙகியவன
வணண மருநதெடுததுத தணணீரி லுரைககலுறறான
அனநதலிலே தானகூட அலலிஅலலி யெனபானே
மருவி யணைவதறகு வருவாயே அலலியெனபான

மருநது கரையுமபோது மனமுங கரையாதோ
குளிகை கரையையிலே குணமுந திரும்பாதோ
சிதத மிரஙகியே தேடி வருவாளோ
எபபோ மனமவருமோ எனனருகில வாராயோ
காமன கணையாலே களைததாஙகிப போகிறேனே
மனமத பாணமபடி மாலையைப பினகுததடி
சிததசன தொடடகணை சிபபோா புருததடி
உனனுசை கொணடுநான உடனறு திரிகிறேனே
அனநதலிலே தானகூட அலலிஅலலி யெனபானே
மருவி யணைவதறகு வருவாயே அலலியெனபான
அலலியலலி யெனறுசொலலி அலைகிறு னாசசுனனும
வணண மருநதெடுததுத தணணீரி லுரைககலுறறுன
அலலிப பெருமாள அவளுடைய தாதியாகள
ஆயிரந தாதிமாாகள ஆணஙகு தாமெழுநது
தஙகக குடமெடுதது தணணீாககு வருகிறுாகள
பவளககட்டுத திருககுளததின படியோரம வநதாாகள
மருநதுரைககும வணமைகளுடா வாாததைகள சொலகிறதும
அலலியரை வைகிறதை அவவாாததை கேட்டாாகள
இடிவிழுவான சொனனசொலலை எலலவருங கேட்டாாகள
அலலிப பெருமானை அரசாளும நாயகியை
வமபுதுமபு சொலவாாகள மணடலததி லாருமிலலை
அலலியெனற பேரைசசொனனுல அழுதபிளளை வாயமூடும
ஆகிடுமபு வாாததையெலலாம ஆயசசியாககே சொலலவெனறு
ஓட்டம நடையுமாக ஓடிவநதாா தாதியாகள
அலலியமமாள முனனுலே அடிபணிநது தெணடனிட்டாா
ஆரபணியுந தாதியாரே அறிய வுரையுமெனறுள
ஆரபணியு மலலநான அடியேன திருபபணிதான
தஙகக குடமெடுததுத தணணீாககுப போனேனமமா
பவளககட்டுத திருககுளததின படியி லொருவனமமா
வணண மருநதுகளைத தணணீரி லுரைககிறுனே
ஆகடியஞ சொலலுகிறுன அழுமபுகளும பேசுகிறுன
வமபுதுமபும பேசுகிறுன வாயபபழுது சொலலுகிறுன

காதாரக கேடடோமமமா கனஙகுலைநது வநதோமமமா
அவவாாததை தானகேடடு அலலிவெகு கோபமதாய
எடடிப பழமபோலே இருகணகள தானசிவநது
செநதலை நாகமபோற சீறியவள கோபமதாய
ஏழு பிராயமதில எதிாததுவநத நீனமுகனை
நீனமுகனைக கொனறுநான நீலிபடட மாணடேனே
அடிபெணணே அலலியெனபாா ஆரு மொருவ ரிலலை
பொமமை விருதுகடடி பூமிநக ராளுகிறேன
பாலைக கறநதுதான படடணததில வைததாலும
பறககிற காகமது தலையெடுததுப பாராது
ஐமபததாறு காதமுமென னுகசீனகள மெததவுணடு
அஞசாமல வநதுமிஙகே அழுமபுசொனனு ராபடி தான
பாஙகியிலும நலலவளே பவளசேனை நீகேளும
(அவனை) எனன விதமாக ஆககினைகள செயதிடுவோம
எனறு மவளகேடக எதுசொலவாள பவளசேனை
கடடும விருநதுதது கலியாணஞ செயவதறகு
மணடலநது ராசாவோ வானவரோ தேவனோதான
மணஞகூடட வநதவனபோல மாநரசே காணகிறது
எணணுத யோசனைகள எணணியவள தனமனதில
அலலிபபெரு மாளதனககு ஆலோசனை எதுசொலவாள
விடுவிடு நோததிலே வெயிலான வேளையிலே
வெமபா மணலிலேதான அமபாகக கூறுகைககு
ஆகிடுமபான தனனைநாம ஆறறிற புரடடினாலே
செனம முருகியவன செததுமடிநதிடுவான
ஆரடி தோழியரே ஆயிரமபோ கூடிவநது
ஆறறு மணலதனிலே அவனைபபு ரடடுமெனறாள
வெமபா மணலதனிலே வீழததிப புரடடுமெனறாள
கடடிப புருடடுஙகள களளன திருடனைததான
செதது மடிநதபினபு சேதிவநது சொலலுமெனறாள
அவவாாததை தானகேடடு ஆயிரந தாதியாகள

அருச்சுனனுக்கு அல்லியரசாணி, முதலாவது ஆக்கினையிட்டது

ஓட்டம நடையுடனே ஓடிவநதாா தாதியாகள
ஆயிரந தாதியாகள அருசசுனனைரத தூககிஞாகள
ஆறறு மணலதனனில அருசசுனனைரப போடடவநதாா
காணடீபன அருசசுனறகு கனமோசம வருகுதெனறு
ஆயன பெருமாளும அநநேரந தானினைததாா
தினகர பகவானைத திருமாலுந தானினைததாா
கான லுறைககவேணடாங காணடீப னருசசுனறகு
பூமிதேவி பெணணரசே போதமண லுஞசுடாமல
அருசசுனனைரக காருமெனறு ஆயனுந தோததிரிததாா
அபபோது தோழியாகள ஆறறருகில வநதுநினறு
ஆறறு மணலிறபோடடு அருசசுனனைப புரட்டிஞாகள
கொறறவஞா அருசசுனறகுக குளிாநதஜலம போலிருககும
ஆயிரந தாதிகடகும அககினியாயப பறறுதஙகே
நெலலிப பழமபோலே நெருஙகிறறுஙக கொபபுளஙகள
சஙகம பழமதுபோற சரீரமெஙகுங கொபபுளமாம
அததணட தோழிகளும அலைகுலைநது ஓடுகிறுா
அபபோ தருசசுனரும ஆணமுக வேதுசொலவாா
அலலியரும நானுமாக அமாநதுவினை யாடுதறகு
மருவிவினை யாடுதறகு மணடபநதான கிடடாதோ
ஆறறிலே வநதோா அமாநதுவினை யாடடிருபபாய
எபபோது தானவருவாள எனனுசைச தீாவதறகு
மனது வருவதெபபோ மருவி யணைவதெபபோ
சிததம வருவதெபபோ தேவியணைவ தெபபோ
எனறு தெரிநதிடுமோ எககாலஞ செனறிடுமோ
எனறு புலமபுகிறுா இயலான அருசசுனரும
அபபோது தாதிமாாகள ஆரணஙகு ஓடிவநதாா
அலலியாககுத தெணடனிடடு ஆரணஙகு மேதுரைபபாா
வெமபா மணலதனிலே வேகவே புரட்டினேமயாம
ஆறறுமண லிறபோடடு அருசசுனனைப புரடடுமபோது
(எஙகள) சரீரஙக ளெலலாமுஞ சஙகமபழம போலாசசு

நெலலிப பழமபோலே நீாகசொபபுள மாசசுதமமா
வாடடம வததககமிலலே மகாபாவி யவனறனககு
அலலியலலி யெனறுசொலலி அலேகிறுன பாவிமகன
உனமேலே சிநதையாகி உருகிப புலமபுகிறுன
அலலிப பெருமாளுமா ஆரணஙகு ஏதுசொலவாள
வானரு சுழலவோதான மருநதுணடோ பாவிகையில
பூமி சுழலவதறகுப பொடியுணடோ அவனகையில
எனன மருநதறிவான இடிவிழுவான பாவியவன
எனன விததததினலே இவனேநாம கொலகிறது
பாஙகிகளில நலலவளாம பவளசேனே ஏதுசொலவாள
தூககு மரததிறபோடடு தூககிவிடச சொலலுமெனருள
செஙகமலத தாதியரைத தோழியரைத தானழைதது
ஊருககு மேறகாக ஒருகாத வழிதனிலே
தூககுமாரு செபபணிடடு தோழியரே போடுமெனருள

அருச்சுனனுககு அல்லி, இரண்டாவது ஆககினேயிட்டது

அவவாாததை தானகேடடு அருகிருநத செஙகமலம
திககென றெழுநதிருநது தோழியருந தானுமாக
தசசன மகளாரைத தையலருங கூடடிவநது
தூககுமாரு செபபுணிடடு சோடிதது வநதாாகள
ஊருககு மேறகாக ஒருகாத வழிதனிலே
கொணடுவநது தூககுமரங கொபபனவே நடடாாகள
ஏணியுரு சாறறினாாகள கயிறதனில மாடடினாாகள
அருசசுன ராசாவை அஙகே யெடுததுவநதாா
சுறறி வளைநதாாகள சூழநதாாகள தாதியாகள
ஏணிமே லேறுமெனருா இயலான மனனவனை
கயிறறைக கழுததததனில கடடியே போடுமெனருள
அபபோ தருசசுனரும ஆணழக ரேதுசொலவாா
பாாதது மறியேணடி பாருலகிற கணடதிலலே
கணடு மறியேணடி காதாரக கேடடதிலலே
போடடு மறியேனகாண் புதிதாகத தோனறுகுது

எனககுத தெரியுமவகை இனபமாயக காணபியுஙகள
ஏணியினமே லேறிநினறு கயிறெடுததுப பூட்டிககொளளும
இநதவித மெனறுசொலலி யெனறனககுக காணபியுஙகள
அறியாத எனதனககு அறியவே காணபியுஙகள
தெரியாத எனதனககுத தெரியவே காணபியுஙகள
இவவாரததை தானகேடடு எழுநதாளே செஙகமலம
சொரணைகெடட பாதகனே தெரியாதோ இநநடககை
இதோபாரு மெனறுசொலலி ஏணிமே லேறிஞளே
கயிறறை யெடுததவளும கழுததிலே பூட்டிக கொணடாள

ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தி பெருச்சாளிரூபங்கொண்டு வந்து ஏணியைத்தள்ளிவிட்டது

அதுசமயம பாாததாரே அரிராம மெமபெருமாள
பெருசசாளி போலவநது புரட்டி விட்டா ரேணிதனனை
சுருககு வலிததுககொணடு தொஙகுகிறுள தோழியவள
காலகை யுதறிககொணடு கணவிழி பிதுஙகிககொணடு
நாவை யிழுததுககொணடு நலலுயிர தான போசசுதுசாண
செதது மடிநதாளே செஙகமலத தோழியவள
காணமபன அருசசுனரும கடடழக ரேதுசொலவார
காலை யுதறுவதும கணபிதுஙகி நிறபதுவும
நாககைப பிடிஙகிககொணடு நலல* வூஞச லாடுவதும
இவவளவோ சூஸ்திரஙகள எனககுத தெரியவரும
இனிமேல தெரியவரும இறஙகினா தோழியரே
ஐயோகோ தெய்வமெனறு அழுகிறுா தோழியாகள
ஓட்டம நடையுமாக ஓடிவநதா ராயசசியணடை
மகுடத துரைசசியரே மாதாவே நீாகேளும
தூககு மாநதனிலே தோழியவள போடடபோன
செஙகமலத தோழியவள தூககில மடிநதாளே
அவவாரததை தானகேட்டு அலலி மனதுநொநது
பாககியிலும நலலவளே பவளசேனை நீகேளும
எனன விதமாக இவனைநாம கொனறிடலாம

* ஊஞசல = ஊசல

ஆரடி மநதிரியே ஆலோசனை சொலலுமெனருள
அபபோ பவளசேனை ஆலோசனை சொலலுகிருள

அருச்சுனனை மூன்ருந்தரம் காளிக்குப் பலியிடச் செய்தது

வடவாசல் செல்வியமமன மாகாளி யமமனுககு
பொஙகலை யிட்டுநீஙகள பொலிபோடடு வாருஙகள
அவவாரததை தானகேட்டு ஆயிரந தோழிமாாகள
சீககாயு மெணணெயுடன தேஙகாயு மிளநீருமம
புதுபபானை யரிசிகளுமம புஷபமுஞ சநதனமுமம
கறபூரஞ சாமபிராணி காளிககுக கொணடுவநதாா
ஆரடி தாதிகளே அழைததுவா ஒசசபபெணணை
அவ்வளவில தாதிமாாகள அவாமுநதி யோடுவாாகள
ஆயன பெருமாளுமம அவவாாததை தானறிநது
கரிமேக வணணனுருங காளியணடை ஓடிவநதாா
வாருமமமாள தஙகையரே வாாததையொனறு நீாகேளுமம
அலலிப பெருமாளை அழகுமணஞ சூடடவெனறு
காளையநத அருசசுனனுங கனவேஷங கொணடுவநதான
அருசசுன ராசனெனறு அறியாமல அலலியமமாள
காளியமமா ளுனறனககுக காவுதரச செலவுதநதாள
பொஙகலிட் டுன்றனககுப பொலிபோடச செலவுதநதாள
ஓசசபபெண போலே உததமியே வருவேனமமா
பூசையான பிறபாடு பொஙகலிடடுத தீாநதபினபு
எனமேலே சனனதமா யிநதபலி வேணடேனெனபேன
எனவாாததை கேடகாமல உனவாாததை கேடபாாகள
நானுரைதத பாவனைபோல நாயகமே நீருரையுமம
அருசசுன ராசனுககு அழிவுவநத தாககால
வெறறி மதயானை வீமனுனனைப பிழைககவிடான
வசர கதையாலே மணடியிடடுத தலையுடைபபான
தண்டா யுதமெடுததுத தலையறுபபான வீமராசன
துணடநதுணட மாகவுனனைத துணிததிடுவான வீமராசன
கத்தி யெடுததுனனைக கழுததை யறுததிடுவான
காளியெனறுமம பாராமல கனததவுயிா வாஙகிடுவான

காளியாககுத தா முரைததுத தரியமால தாணடநதார
ஓசசபபெண போலாக உலககாநதார வடிவெடுததார
ஓரககதி வாசலிலே உடகாரந திருககிறாளகாண
ஓடடம நடையுமாக வோடிவநதார தாதியாகள
கோவிலுககுப போகவேணடிங தூசசெடிதது வாருமெனறாள
திறவுகோல தாமெடிததுத தேனமொழியாள போகலுறறாள
கடுகி முடுகியே காளிகோவில வநதாரகள
கோவில கதவுதனனைக குசசிடடுத தானதிறநதாள
குளததில முழுகிவநது கொமபனையாள பூசைசெயதாள
அபிஷேகஞ சூடடி வைததாள ஆஙகாரக காளியாககு
செநநெல லரிசிகொணடு தேவியாககுப பொஙகலிடடாள
கோவில திருவிளககுத துறையிலலார தேறறினாரகள
தேஙகா யுடைததாரகள தீபதூபந தானகொடுததார
ஆசசனைக கூடடிவநது அமமனுககெதிரே வைததது
மணபிறககு முனபிறநத வழககாடும நலலசெலவி
யுகமபிறககு முனபிறநத உததணட பததிரகாளி
காயநத மழுவேநதுங காததூடடே தேவியரே
எரிநத மழுவேநதுமீசுவரி தேவியரே
வடவாசல செலவியமமாள மனிதபலி *யோவைகொளளு
வருணிககும போதையிலே வநதுவிடுஞ சனனதஙகள
ஓசசப பெணமேலே உததருககுத தெயவமவநது
ஆணகாற றடியாரே அலலியாலா நாயகிககு
அவளுடைய எலலைககுமா ஆஙகாரக காளியலலோ
மதுரையைக காததிருககும மணணுப பிடாரியலலோ
அலலியருக காகாதது செலவியமமநது ஆகுமோடி
இநதப பலிவேணடேன ஏாவையிலலை யெனறனககு
பெணபலி யநதாலே பூசையது ஏாவைகொளவேன
ஆணபலி யநதாலே அநாததபபாணிப போடடிடுவேன
மதுரைக குடிபடையை மாளபபலி கொணடிடுவேன
இவவாரததை தானகேடடு ஏதுசொலவார தாதியாகள
நீசொனன வாககியஙகள நிசசயமு மாகாது

---

* ஏாவை = ஏலவை = ஏறறுககொளளல

காளியமமன வாயாலே கடுகி யுரைததாலே
ஈசுவரியாள வாககுரைததால எலலாரககும நிசசயஙகாண
எனறு பணிநதாாகள இயலான காரியநம
அபபோது காளியமமன அபபடியே வாககுரைததாள
அஞசிப பயநதாாகள அலலியிட மோடி வநதாா
மகுடத துரைசசியாாககு வநது தெணடம பணணினாாகள
காளியாககுப பூசையுடன கனததபொஙகல இடடோமமா
ஓசசபபெணமேற சனனதஙக ளோயநாயமாய வநததமமா
ஆணபலி வேணடேனெனறு ஆடுறாள சனனதமாய
அமமொழி நமபாமல அமமனசொலலை வேணடுமென
அபபடியே காளியமமன ஆணபலி வேணடேனெனறாள
அலலிப பெருமாடடு ஆணகாறறு ஆராகு
எனறனககு மாகாது எனறுரைததா ளலலியரசாள
ஆணபலி தநதாலே அநதததமமணணி விடடோமெனறாா
மதுரைக குடிபடைகளை மகாபலி கொளளவோமெனறனா
இவவாாததைத கேடடவுடன மறுமொழி சொலவாள அலலியமமாள
வானஞ சுழலவதறகு மருநதளிததைத தநதவரோ
பூமி சுழலவதறகுப பொடிகள தநதவரோ
எனன மருநதறிவான இடிவிழுவான நானறிவேனா
எநத விததகததிலே யெநதிரமோ சொலலுவாா
பாஙகியிலும நலலவராம பவாரதோ மோகினிபபெணகள
பூககிடஙகிலே போடடடைபபாய நாகராய
பூதம பிடிஙகிததினனும பெணமணியாம சொநதமெனபாள

அருசசுனனுக்கு நாகபாசம நணணியிடடது

ஆரடா தாதிகளே அலஙகாரத தோபபிலே
பூததக கிடஙகதனிற போடடடையு மெனறுசொனனாள
எமபெருமாள மேகவணணனா இவவணணந தானறிநதாா
பூதஙகள தனனருகே பெருமானை மோடிவநதாா
மாயவரைக கணடவுடன வணஙகினதே பூதமெலலாம
ஆரடா பூதஙகளே அஙகார நாடடததோ
அருசசுனனரைக கொணடுவநது அடைககவருவாாகள
பாாததீபன அருசசுனாககுப பணிவிடைகள செயதிடுஙகள

சஙகீதந தனனுடனே சநதோஷமாய வைததிருஙகள
அருசசுன ராசனுககு அழிவுவநத தாளுககால
வெறறி மதயானை வீமராசன தானறிநதால
வசர கதையாலே மணடியிடடுத தலையுடைபபான
தணடா யுதமெடுததுத தாககுடைய வீமராசன
அஞசாறு துணடமாக அறுததிடுவான வீமராசன
பூதஙக ளுககுசசொலலிப பெருமாளும போயநடநதார
அபபோது தாதிமாாகள அருசசுனனைக கூடடிவநதார
பூதக கிடஙகதனிற போடடடைததார அருசசுனனை
ஆாகாளும பூதஙகளே அலலியமமா *உததாரம
பொலலாத பாதகனைப பலியது கொணடிடுஙகள
இவனைப பலியாக எடுததுப † பொசிததிடுஙகள
தளளிக கதவடைததுச சஙகிலியைப பூடடினாாகள
முதுகிலே மசசரேகை கணடதே பூதமெலலாம
மெதத நடுநடுஙகி வேநதரவா அருசசுனாககு
பஞசணை மெததைபோடடுப பாாததிபனை யிருககவைதது
அததணட பூதமெலலாம அருசசுனாககுப பணிகளசெயயும
வெணசா மரைபோடும விஜயரநத அருசசுனாககு
கைபிடிககுஞ சிலபூதம காலபிடிககுஞ சிலபூதம
பாதம பிடிபபதுவும பாடடுகளைப பாடுவதும
கூததுக ளாடுவதும கொணடா டிபபதுவும
தாவிஜயன அருசசுனறகுச சஙகீதம பாடுவதும
ஆடாத கேளிககையும அருமபவனி நாடகமும
சஙகீதம பாாததுககொணடு தாவிஜயன தானிருகக
கணடாாகள தாதியாகள கனமான பேயககூததை
அலலிப பெருமாளின அருகாக ஓடிவநதார
சாஷடாஙக மாகவேதாம சரணமிடடு ஏதுசொலவார
பூதக கிடஙகதனிற போடடடைததோம பாதகனை
பூதப பசாசனைததும பணிவிடைகள செயகினறன
பாதம பிடிககிறதும பணிவிடைகள செயகிறதும

* உததாரம = உததரவு எனபதன மரூஉ
† பொசிததிடுஙகள = புசிததிடுஙகள

கூததுக ளாடுவதும கொணடா னடிககிறதும
பாாததுவநதோம ஆயாசியெனறு பாதம பணிநதாாகள
அலலிப பெருமாளும ஆரணஙகு மேதுசொலவாள
எனன மருநதறிவா னிடிவிழுவா னெனறறியேன
வானஞ் சுழலவதறகு மருநதறிவான சணடாளன
பூமி சுழலவதறகு மருநதறிவான சணடாளன
எனறு விசாரஙகொணடு இருநதாளே அலலியமமாள
மாயன பெருமாளும மலலாம யேதுசெயதாா
அருசசுன ராசாவை யழைததுவர வேணுமெனறு
எனன வடிவெடுததாா எமபெருமாள மேகவணணா

கிருஷ்ணாபகவான பெணருபங்கொணடு அருசசுனனை அழைபபது

தெயவப பெணபோலே ஸ்ரீராமா வடிவெடுததாா
செககச செவலைபோலே தீவுக கிளிபோலே
மினனுகிற காநதியைபபோல வேறிற பவளமபோல
காயககும பிராயமபோற கனனிகடடு பிராயமவள
* பூாககும பிராயமவள பிஞசுவிடுங காலமதாய
கொஞச வயததவடடுககு கொழுநதெலலாம பிஞசுவிடும
பாதிப பிராயமவள பககமெலலாம பிஞசுபோலே
இருணடெழுநத சோலையிலே சிவநதெழுநத சூரியனபோல
குனறினமேற சநதிரனதான குதிததெழுநத பாவனைபோல
சுழததுத தசசனவன எழுதிவா விடடதுபோல
மேலநாடடுத தசசனவன விளைநதுவா விடடதுபோல
அஷடா பரணமெலலாம அலஙகாரஞ் செயதவளாய
படடு பளபளெனன பாடககால சோதிமினன
தெயவப பெணமணிபோல ஸ்ரீராமா வருகிறாரே
அழகு குலுஙகிடவும ஆனநதங கொஞசவேதான
உடலகுலுஙக மாயவனு மோடி வருகிறாரே
காடு செடிதாணடி கடுகியே வநதுவிடடாா
மதுரைத தெருவிலே வநதாரே யெமபெருமாள
† அககயாரே தஙகைமாரே ஆராடி தாயமாரே

* பூாககும = பூககும † அகக = அககா = அககாள

செககச செவலேயமமா சிறுவயது எனகணவன
பிததன வெறியனமமா பினததிக கிரிவானடி
வெறிபிடிதத மனனவனகாண வீதி திரிவானடி
அலலியலலி எனபானவன அநதகலியிலே பெணணேனபான
தணணீரகணட இடநதனிலே தனனை மறநதுரைபபான
எடடிநர ளாசசுதமமா எனகணவன வீதிவிடடு
ஆரோ தெரியாது அடககிவாக கொணடாரகள
(கண) கணவனைக காணாமற கலஙகித திரிகிறேனே
புருஷனைக காணாமற புலமபித திரிகிறேனே
அறிநதா லெனககுரையும சுககமாரோ யெனறழுதாள
மாது புலமபுவதை மதுரையுளளோர தாமகேடடார
தாதியாகள தோழியாகள தாமறிநது ஓடிவநதார
அலலிப பெருமாடடி அறிககையிடடார தாதியாகள
பூதத கிடஙகதனிற பொடடடைநத பாதகரை
(அவன) மாலையிடட தேவியாராம வநதா ரொருததியஙகே
வானதது ரமபையாமோ மயிலனையாய தேறறுகிறாள
கணவனைக காணோமெனறு கதறிப புலமபுகிறாள
சொலலி யழுகிறது துககப பெருநதுயரம
அவவாரததைதான கேடடு ஆரணஙகே சொலவாள
ஆரணஙகு யாதவரை அழைததுவா ருமெனறாள
ஓடடம நடையுமாக வோடிவநதார தாதியாகள
ஆரடி கனனியரே அழுது புலமபுவது
(எஙகள) ஆயசசியார முனனமிபபோ கவுதநதுமவரச சொனனாளகாண
அலலிப பெருமாளுககு அழைககிறாள வாருமெனறாள
ஏதுக கழைககினறாள இஙஙனெ மாதுமையே
எனறு நடநதாளே எநதிழையாள மாளிகைககு
வாசற படியேறும வாசலுந தானகடநது
அலலியாககு முனனேவநது ஆரணஙகு தெணடனிடடாள
தெணடனிடட கனனியரைத தேனமொழியு மேதுசொலவாள
எநதவூருஙகளுககு எஙகிருநது இஙகுவநதாய
ஏதுக கழுகினறாய எனககறியச சொலலுமெனறாள
எனனுடைய ஆயசசியரே யெனபாவங கேளுமமாள

தூரம வடககேயமமான துவாரகா புரிதேசம
திருமலை நாயககனபெறற சீரான பெணணிருவா
எனபேரு மெலலியாராணா என நனதா யலலியபபோரா
எனனைமணநது கூடடிவனதெனை நாளசெயமே மிசசைசெயதாணடான
பெணடிமேல பெணடிபலலோ கொணடுபாரோ பூமியிலே
அலலியாமே லாசையதாய ஆணழகன வெறியெடுதது
பிததம பிடிததவனபோல பினதொடரந திரிகிறேனே
கணணீரைக கணடாலே கலலுநே பதநதுருபபான
அலலியெனபான மெலலியெனபான அழுதழுது திரிகிறேனே
வீடுவாசல தஙகாமல வெளிபபடடுப போயவிடுவான
தேடித திரிகிறேனே சீரான மனனவனை
கணடு பிடிததவரைக கடடிபபொன கொணடுபோவேன
எடடுநா ளொருவாரம இருநதான மணமபிடிதது
மாதுமேல நினைவெடுததால மாளிகையில நிறததியான
பநதாடிப படடணததில பாவியொருதத பெணபிறநதேன
செலவக குலததனிலே சொரூபப பெணமுநதினா
அலலறப பிறநதுபோம அழைததானே பிரமநதவன
கதியைத தொலைபபேணடி காவேரி நீநதிடுவேன
விதியைத தொலைபபதறகு வெலலவரா தானறியேன
வடிவு மறகாவா மனனவரா யெனதனைவா
ஆரோ தெரியாது அடககிவசஙகொணடாரகள
எனபுருஷன தனனையமமா இனிககாணப போறேனோடி
எனறது தானகேடடு ஏதுசொலவா ளலலியமமாள
அலலியென றுபேரைககொணடு அவனிதனை யாணடேனே
எனபேரைச சொலலியவளை எடுதது மருநதுகளைததான
ஆகடியஞ சொனனதிலை அடைநதேன படஙகிலேதான
பாரிததியக காரனெனறால பழுதிலலை எனதனககு
ஆளைழைததுபபோநீ அனுபபிவிடச சொலலுகிறேன
ஆரடி தாதிகளே அலஙகாரத தோழிகளே
கிடஙகைத திறநதவனை கொபபனவே போகவிடும
அவவாரததை தானகேடடு அலஙகாரத தோழியாகள
ஓடடம நடையுமாக வோடிவநதார கிடஙகருகில

கிடங்கைத் திறந்தார்கள் கொப்பனவே விட்டுவிட்டார்
அப்போது தெய்வகன்னி ஆளன் முகம்பார்த்து
வாடா * குப்பானீ மக்கியழிவா னென்றுரைத்தாள்
அல்லிமெல்லி யென்றுசொல்லி ஆணழகன் தானவருவான்
எப்போ வருவாரோ என்னாசை தீருமென்பான்
மன்மத பாணமது மார்புருவிப் போகுதென்பான்
சித்தசன் தொட்டசரணை சிறமார் புருகுதென்பான்
† ஆறுருக்கு பாணமது மார்புருவிப் போகுதென்பான்
அஞ்சுருக்கு பாணமது நெஞ்சுருவிப் போகுதென்பான்
அர்ச்சுனரைக் கூட்டியே அரிராமர் போகலுற்றார்
மதுரையைத் தாண்டியே வந்தாரே கானகத்தில்
மாயன் பெருமாளும் மாயையாய்ப் போகலுற்றார்
ஆல மரத்தடியில் அரிராமர் பள்ளிகொண்டார்
கள்ளக் ‡ கொருக்கைவிட்டு ஈரிமால் தூங்குகிறார்
ஆய னருகாக அர்ச்சுனனும் வந்தினறார்
பாளந்தார் பாதங்களைப் பார்த்தீபன் பிடிக்கலுற்றான்
அலண்டு புரண்டதுபோல அரிராமர் கண்விழித்தார்
ஆணு லழகுமனு அருச்சுனரே கேட்டீரோ
காணாத சொற்பனத்தைக் கண்டேனநா னர்ச்சுனரே
என்னைத் தனியேவிட்டு எங்கேயோ போனதுவாய்
கானக் குறத்தியுமுன் கைபார்த்துச் சொன்னதுவாய்
வண்ண மருந்துனக்கு மலைக்குறத்தி தந்ததுவாய்
அம்மருந்தை நீவாங்கி அல்லிபுரம் போனதுவாய்
வண்ண மருந்தெடுத்து தண்ணீரி லுரைக்கக்கண்டேன்
§ அல்லியுட தாதிமார்கள் ஆயிரம்பேர் ஓடிவந்து
அர்ச்சுனரே புனையெடுத்து ஆற்றிலே போடக்கண்டேன்
தூக்கு மரந்தனிலே தோவிஜயா போடக்கண்டேன்
காளியம்மன் கோவிலிலே காவு கொடுக்கக்கண்டேன்
பூதக் கிடங்குதனில் போட்டடைக்கக் கண்டேனே

குப்பான் = கெட்டபான் = கெடுவான் = அழிப்பவன் † ஆறு + உருகு = ஆறுமுறை உருக்கி வார்த்த எஃகு ‡ கொருக்கை = குறட்டை

§ அல்லியுட = அல்லியுடை = அல்லியுடைய

ஆரோஒரு தெய்வகனனி அழைததுவாாக கணடேனபபா
எனனருகே வநதிருக்கக கணடேன கனவாக
எனனகாண மைததுனரே இபபடிக கனவுகணடேன
வாளவிஜயக கோமானும மாயனுககு எதுரைபபாா
பிதத முபபாநததிறை போதக கனவுகணமோ
அலலியாமேற சிநதையதது ஆசை மறககவிலலை
மாலையிடடு அலலியரை மருவி யணைவதெபபோ
கோபால மைததுனரே கூடடிவைபப துனபாாம
அபபோது மாயவரும அருசசுனன முகமபாாதது
ஏற முகமபாாதது எமபெருமாள எதுசொலவாா
பட்டுகுலலா குணடலமும பவுததிா மோதிரமும
படடுதடடி ஒடடியாணம பசசமபொனனுரு * சமுதாடும
தாமரைபபூச சலலடமும சநதிரகாநதி † தடடிகளும
உததிரசஞசம வலலவாடடும உததமனே யெஙகேயெனறாா
அஞசிப பயநதவனுய அருசசுனனும மேதுசொலவான
ஆயாபெரு மாளேநீா அனநதலகிததிரை போகையிலே
மாதினது படடணததை மதுரைபபாாபபோமெனறு
மாதுமேல தனனினைவாய வழிபிடிததுப போனேனயயா
வழியிலொருகுறததி வநதுகுறி சொனனுளபா
வணண மருநதுதநது தணணீரி லுரையுமெனறாா
மருநதுரைககும போதிலவா மனது உரையுமெனறாா
குளிகை கரையுமபோது குணமுநதிருமபுமெனறாா
மருநதும பலியாமல மாயவரே போசசுதயயா
நாலு மலைகளுககு நடுவிலவா குடிசையெனறாா
இராமககாள பொமமககாள இலடசுமநதா அவாபோாம
அஙகேவநது கேடடாலே ஆபரணந தருவோமெனறு
மருநதைக கொடுததுவிடடு வாஙகிபபோனு ளுடைமைகளை
(அவள) கொடுதத படியேதான குணமாசசே அருசசுனரே
சொனன படியாகச சேரநதாளோ அலலிநலலாள
ஒருலாபங கணடறியேன உழனறுநான வநதேனையா
பொமமககா பேசசொனனால நிமமகக நோநததையா

* சமுதாடு = ஒருவிதககததி † தடடி = கசசை

11

உடைமை பறிகொடுதது உழனறுநான வநதேனே
அவ்வாாதகைத தானகேடடு அரிராம ரே துசொலவாா
குறததி யிருபபிடததை கொறறவனே தேடியேபோய
உனனுடமை யுளளதெலலாம உததமனே வாஙகிவாருமட
கடுகியே வாஙகிவாருமட கடடழகா வெனறுரைததாா

அருச்சுனன் குறத்தியிடஞ் சென்று தான் கொடுத்ததை வாங்கினது

ஆயாது சொறகேடடு அருசசுனருந தானடநதாா
குறததியளைத தேடிககொண்டு கொபபனவே வருகிறரே
நாலு மலைநடுவே நலவிஜயன தேடிவநதான
இராமககா பொமமககா லடசுமககா வெனறழைததான
ஆயன பெருமாளும அநதகுறததி போலேவநதாா
ஆரடா தமபியரே அழைததது கருமமெனன
(நீ) கொடுதத மருநததனில குணமிலலை யாயசசியரே
தநத மருநததனிற சறறுமபல னிலலையடி
பொமமககா பேரைசசொனனால திமமககா நோநததடி
உன பேசசை நானகேட்டு உடைமைபடடு வநதேனடி
(நான) கொடுதத வுடைமைகளை கொபபனத தாருமெனறுன
எனவாாததை நீகேளிா இயலான தமபியரே
கடடழகா வுனனுடமை கடையிலே விறகபபோனேன
காசுக கடைதனிலே கணடதலை யாரிசேலை
கனனமிடடு வநதேனென்று கடடி யடிததாாகள
திருடிவநதே னெனறுசொலலித துணியும பறிததாாகள
அடியுதையும படடேனே அலைசசலபடடு வநதேனே
உடமை பறிகொடுதது உடுததின துணியிழநதேன
எஙகிருநது நானகொடுபபேன இனிய வுடமையது
அவவாாததை தானகேடடு அாசசுனனு மேதுசொலவான
உடமை கொடுககாமல உனனைவிடேன கடடுவசசி
மடியைப் பிடிததிழுததான மாயன குறததிதனை
குயயோ முறையோவெனறு கூவினு ளககுறததி
புறநீசல போலவேதான புறபபடடாா சிறுகுறததி

சிலலுபொல லெனறுசொலலி சிறுவராயக கூடினாகள
ஆளுககொரு குததுவைதது அடிததாரே அருசசுனனை
அருசசுனனா தரிததிருநத ஆபரண முளளதெலலாம
கொணடுவநது தநதாளே கொமபனையா ளநகுறததி
அலலியாககாயப பட்டகளை அருசசுனாககு போதுமையா
பெணணாலே பட்டகளை போதுமெனறா அருசசுனரும
அருசசுன ராஜனுநதான ஆயரிடம வநதுவிடடான
வாஙகிவநதே னெனறுசொலலி வணஙகியே தெணடனிடடான
அபபோது மாயவனா அருசசுனாககு எதுசொலவார
மாளிகைககுப போவதறகு மனமுணடோ அருசசுனரே
தருமா தவிபபாரே தமபிமாா புலமபுவாரே
காணுதே யுனனையசசி கலஙகித தவிபபாளே
வநதுநெடு நாளாசசே வாளவிஜயா இபபோது
பெண்ணாசை கொணடுநீ புலமபித தவிககிறாயே
மாதாமே லாசைகொணடு மயஙகுகிறாய அருசசுனரே
ஆணு லழகுமனனன அருசசுனனு மேதுரொலவான
எநதவித மாணாலும இளஙகொடியா ளலலியனை
தாலிகடடி வைபுமையா சுவாமி பெருமாளே
மாலையிட்டு வைபுமையா மாயன பெருமாளே
எனறு பணிநதானே இயலான வாளவிஜயன
ஆயன பெருமாளும அரிராமா எதுசொலவார
ஆணு லழகுமனனு அருசசுனரே நீரகேளும
ஆணடி வடிவாக அலலியினறன வாசலிலே
மடலூாநது வநதையாகில மாலையிட்டு தைநதிறனாடா
அபபடியே போயவருவேன ஆயா செலவருளும

அருசசுனன் ஆணடிவேஷங்கொண்டு மடலூாநதது

ஆயன பெருமாளும அரிராமா அபபொழுது
ஆணடியைப போலாக அருசசுனாககுச செலவுதநதாா
எனன வடிவெடுததாா இளவிசய ராசதுரை
தொணணூறும பததுஞ்சென்ற துவணட கிழவனைபபோல்

துமபைபபூ போலே துவணட கிழவனைபபோல
பணணைபபூ போலே பழுதத கிழவனைபபோல
நாணறபூ போலே நரைதத கிழவனைபபோல
தோலுமநரமபுகளும தொஙகிறறு கிழவனுககு
பழுதத பழமபோலே பாரததீபன வடிவெடுததான
காவிகா ஷாயமுடன கைதனிலே மாததிரையும
திருநீறுந தாமணிநது திரிகணட மாலையாறறி
ருததிராடசத தாவடமும ருததிராடச மாலைகளும
அனறுரிதத மானதோலும அழகான புலிததோலும
தொடட பிதியடியும தோளிலவைதத சினனாரியும
மாததிரை கோலபிரமபு மயிலகுசசு கமணடலமும
வேலாயுதஙகு சூலாயுதம விருதுகணட கோடாலி
கெவுரிநலல பாததிரமும கேதாரக கஙகணமும
திருவோடு பாததிரமும திருநீறு கோபிகளும
சஙகுசெய கணடிகையுந தரிததாரே பூஷணஙகள
சடையுமுடியுமாக நமபிரானைப போலானா
ஆதிசிவன போலாக அருசசுனனா வேஷஙகொணடார
கைலாச நாதனைப போல காணமபன வடிவெடுததார
வேஷஙகள பூணடானே வீராதி வீரனுநதான
அலலியரைப போலாக அமுது படமெழுதி
பாஙகியிலும நலலவளாம பவளதேனை நாயகியை
கூட வெழுதினாரங கோவிநத னபெருமாள
படததை மடிததவரும பாரததீபன கைகொடுததார
அலலியது வாசலிலே அஙகே படமவிரிதது
(அவள) உடுததியபாவாடை தனனில உருமுமபிசசைவாஙகி
வநதாயே யாபாரகில மாலையிடடு வைபபேனடா
போயவாரு மெனறுசொலலி பெருமாளனுபபிவைததார
வணணப படமெடுதது வாளவிசயன வழிநடநதான
தளளாடித தளளாடித தளளாநதுபெளள வழிநடநதான
தெறகுத தெருககடநது தேரோடும வீதிவிடடு
அலலி யரணமனையாம ஆசார வாசலவநதான
ஆரடி தாதியாரே அரணமனைககுப போகவேணடும

காசியி லிருநதலலோ இராமேசுரம போகவேணடும
பிசசைகேடக வநதேனமமா போக வழிவிடுஙகள
பொறகொடியாள வாசலிலே போயவருவே ஞயசசியெனறா
ஐயா பெரியவரே அறிவைப படைததவரே
தீரப படிததவரே தெளிவறிநத ஈஙகமரே
ஆணகாற றடியாது அலலியது கோடடையிலே
போறற பழுதுவரும போகாதே சாமியெனறன
ஆணடி பாதேசி ஐயமெனறு வநதவனை
வழியை மறிபபாரகள வையகததி லாருமிலலை
தொணணூறறு சென்றதமமா துவணட கிழவனபு
தோலு நரமபுகளுந தொஙகுதே எனதனககு
(எனனை) பாரததவாக ளெலலாரும பணிநதிடுவார தபபாது
போகச செலவுகொடும புணணியந தபபாது
தருமததி லேயமமா தாழவுவொரு நாளுமிலலை
போகச செலவுகொடும போயவருவே ஞயசசியெனறன
வாசற றடைகாரா வழிவிடடார சஙகமறகு
அவவாசல வாசலது அருசசுனனுந தாணடிவநதான
முததுசெமபொற படிவாசல மூனறுகடநது தானதாணடி
ஐநதாம படிததளததில அருசசுனனா வநதுவிடடார
புலியா சனமபோடடு பொறபடததை முனனேவைததார
ஆசனததின மேலிருநது அலலிபடந தானவிரிததான
மானசெவியும கணணிரணடும மறைததாரே மாயவனா
கணணிரணடும தெரியாமற காதிரணடும கேளாமல
அலலும பகலும அறுபது நாழிகையும
அறுபது நாழிகையும அலலிமெலலி யெனபாளோ
அலலிமேற சிநதையதாய அருசசுனன புலமபலுறறான
மருவி யணைவதறகு வருவாளோ அலலிகணபான
உனனாசை கொணடேனடி ஊராசை போமறநதேன
தாயாரை யானமறநதேன தமையனது போமறநதேன
தமபி தமையனமாரைச சகலரையும நானமறநதேன
உனனாசை கொணடுநான உழனறு திரிகிறணடி
மனமத பாணமது மாரபைப பிளககுதடி

சித்தசன விட்டகணை சிறமார புருகுதடி
காமன கணையாலே காதாஙகிப போகிறணடி
அஞசுருக்கு பாணமது நெஞசுருகிப போகுதடி
ஆறுருக்கு பாணமது மாரபுருகிப போகுதடி
மாரபோட்ட மாரபணைநதால மகாவிடாய தீருமடி
என்று தெளிநதிடுமோ எககாலஞ சென்றிடுமோ
அலலிமேற சிநதைபதாய அருச்சுனன புலமபுகிறன
அவவாசல காககினற ஆயிரந தோழியாகள
அவவாாத்தை தானகேட்டு அதிக விசாரஙகொணடார
(இது) என்னகா லககேடோ எதறிவோந தோழியரே
பாஙகியிலும நலலதொரு பவளசேனை தனனருகில
ஓட்டம நடையுமாக வோடிவநதார தாதியாகள
பவளசேனை பாத்ததிலே பணிநதவாகள ஏதுசொலவார
யாரோ ஒருகிழவன ஆணடிபர தேசியவன
பிச்சையென்று வநதானே போகவழி விட்டோமே
அஞசாஙகட்டு வாசலது அரணமனையில வநதாரகாண்
அலலியரைப போலாக அழகு படமெழுதி
உனனையுங கூடவே ஒருமையாய வைததெழுதி
வணணப படமவிரிதது வலலமையாய்ப படிககிறனே
அலலியாமே லாசையதாய அலைநது புலமபுகிறன
வாடியென்றும போடியென்றும வமபுதுமபு சொலலுகிறன
ஆகடியம பேசுகிறன அழுமபுகளுஞ செயபுகிறன
செயபுகிற வாாத்தையது செவிகேட்க முடியாது
இவவாாத்தை தானகேட்டு எதுசொலவாள பவளசேனை
அலலிப பெருமாளை அரகுமனையுங கூட்டவென்று
மாறுவேடங கொணடவனும மாளிகைவிட வநதவனகாண
ஆணடிபர தேசியானால அழுமபுகளுஞ சொலவானோ
எலலா மறிநதிடுவோம இபபோது தோழிகளே
ஓரைநது தாதிமாகள ஒருநிறமா எழுநதிருநதாகள
ஒருநிறமாயப பணிபூணடு ஒருநிறமாயப பட்டுடுத்தி
ஐநதுவிதத தட்டுகளை அலஙகார மாயெடுதது
பொன்னொரு தட்டிலேயும பூவொரு தட்டிலேயும

ஆபரணத தடடோடு ஆடையொரு தடடிலேயும
ஒனபது ரததினமும ஒருதடடில தானெடுதது
பணடார முனனாலே பாஙகியரே கொணடுபோஙகள
ஐயருககு முனனேவைதது அடிபணிநது தெணடனிடடு
ஐநதுபோ பெணகளிலே யாரவேணடுமெனறு சொலலுமெனறு
ஆடையும ஆபரணம ஆசையெனறு லெடுததுககொளளும
பெணகளமே லாசையெனறால பினனாலே வருவோமையா
ஐயரைக கேடபதறகு ஆரணஙகே போஙகளெனறாள
அககணமே தோழியாகள அதிவிரைவா யோடிவநது
ஐநதுபோ தோழியாக ளலஙகாரஞ செயதுகொணடார
ஐநதுவிதத தடடுகளில ஆபரண பூஷணமும
முததுகளும வஸதிரமும முனனாலே கொணடுவநதார
ஐயாது முனனேவைதது அடிபணிநது தெணடனிடடார
ஐயா பெரியவரே அடியோம சரணமெனறார
ஆயசிய ருனதனககு அனுபபிவைததார பூஷணஙகள
ஐநதுபே ருனதனககு அனுபபிவிததார சஙகமரே
ஆசையுளள பெணகளீர அழைததால வருவோமையா
இவவளவு ரததினததை யெடுததுககொளளுஞ சஙகமே
எனறநதப பெணகளுமே இரஙகியே தெணடனிடடார
ஆஞ லழுகுமனனன அருசசுனரு மேதுசொலவான
அலலிமேற சிநதைபதாய அலலிமெலலி யெனபானே
மருவி யணைவதறகு வருவாளோ அலலியெனபான
எபபோ வருவாளோ எனனுசை தீாநதிடுமோ
மனமத பாணமடி மாரபுருகிப போகுதடி
சிததசன விடடகணை சிறுமாரபுருகுதடி
காமன கணையாலே கணைதாஙகிப போசிறனடி
அலலியலலி யெனறுசொலலி அலைகிறுன சஙகமனும
கேட்டநதத தாதியருங கிலேசஙகொணடு தானடநதார
பவளசேனை தனனருகில பககததில வநதாாகள
ஆயசிஉனதன சொறபடியே ஐநதுபெணகள போனேமமமா
அலஙகாரந தனனுடனே ஆபரண முனபுவைததோம
ஏனெனறு கேடகவிலலை யேறமுகம பாககவிலலை

அலலிமேற சிநதையதாய அலலிகிருன சஙகமனும
வெகுநோம கினறேமே விருமபாதால வநதுவிடடோம
இவவாாததை தானகேடடா ளிளஙகொடியாள பவளசேனை
எணணாத வெணணமெலலாம எணணி யிளஙகொடியாள
ஐயமெனறு வநததொரு ஆணடிபா தேசியலல
(அவன) கடடின விருததுததுக கலியாணம பணணவநதான
தேவனெனறு நாமறியோம சிவராஜ ரெனறறியோம
தனமனதி லேயடககித தானடநதாள பவளசேனை
அலலிநலலாள பககமவநது ஆரணஙகு தெணடனிடடாள
ஏது பவளசேனை இநநோம வநததெனன
வோகக விருவிருகக வெணதுயிலுஞ சோாநதுவநதாய
உசசி யுருமததிலே உததமியே யெஙகுவநதாய
ஆயசியரே கேடடிலையோ ஆணடி அதிரயததை
நாடு சுகபபடடவே நாளாசசேசா ஆயசசியரே
உனககுவரும பாககியஙகள ஒருவருககுந தெரியாது
ஆதி சிவனைபபோலே ஆணடியிங கொருவாவநதாா
படடமபடிககும பணடாரம பரமசிவன போலேவநதாா
மாணிககச சொககலிஙகம வநதாறபோல காணுதமமா
சடையு முடியுமாகத தமபிரானபோற காணுதமமா
கணடு மறியேனமமா கலியுகததில நானறியேன
தோலு நரமபுகளுந தொஙகுதே கிழவனுககு
அஞசாஙகடடு வாசலிலே ஐயாவந திருககிறாா
தெரிசனை பணணேமாகில திருமபமா தோஷமினனை
பாாததால பசிதீரும பணடாா மானவரை
ஆயசசி யெழுநதிரமமா ஐயனைபபோயப பாாபபதறகு
எனறது தானகேடடு ஏதுசொலவா ளலலியரும
ஆணகாற றடியாதே அரணமனை வாசலிலே
ஆணடியிஙகே தானவருக அதிகாா மாசசுதடி
ஆணடி பரதேசி ஐயமெனறு வநதாலும
கொடுததனுபப லாகாதோ கொமபனையே யெனதோழி
எனனுடன சொலவானேன எழுநதிரு தாதியெனறாள
பாஙகியிலும நலலவளாம பவளசேனை யேதுசொலவாள

பிசசை கொடுககிறது பெருமையென று பாராதே
நலலோா பெரியவரை நடநதுபோயச சேவிததால
காசிககுப போவானேன காமந துலையாதோ
பெரியவரைச சேவிததாற பிழையொன றும வருவதிலலை
கைலாச நாதனைபபோற காணகிறது ஆயசசியரே
எனவாாததை தளளாதே யெழுநதிரு போவோமெனறாள
மகுடத துரைசசியவள வாழவரசி யேதுசொலவாள
ஆண்டியைப பாாபபதறகு அஞசுகிறு யெனதோழி
ஆணும பழமுமிலலை அரசுங கிழமுமிலலை
சுரைககாய பழமுமிலலை சொனன கிழவனிலலை
(எனனைக) கணடானே யாமாகில காமங கொளுததிவிடும
பரிகாசஞ சொனனாலே பாஙகியரே யெனனசெயவேன
வீரமணி வாளாலே வெடடி யெறிவேனெனறாள
அபபடி யாகுதமமா ஆயசசி யெழுநதிருஙகள
சிஙகா தனததைவிடடுத தேனமொழி தானெழுநது
படடுப பளபளெனன பாடககாற சோதிமினன
நெறறிசசுடடி சோதிமினன நீலவிழி மைதுலஙக
காலபீலி கலகலெனன கைவளையல கலகலெனன
முநதாணி சிலமபுரள மோதிரஙகள கலகலெனன
தோழியரைத தோளணிநது தோகை நடநதாளே
பாஙகிமாா தோழிமாா பககமே சூழநதுவர
வாசற படியேழு வாசலது தானகடநது
ஆணடி யிருககுமது அஞசாஙகடடு வாசலவநதாா
அலலி வருமபோது அருசசுன ரேதுசொலவாா
ஏனகாணு மலலியரே எபபோ மனமிரஙகும
எனறைககுக காணுவேன எனனாசை தீருமடி
மாரனவன எயதகணை மாறபைப பிளககுதடி
சிததசன தொடடகணை சிறுமாா புருககுதடி
மாலை யிடுவதெபபோ மருவி யிருபபதெபபோ
கூடி யிருபபதெபபோ குறையனைததுந தீாவதெபபோ
அலலி அலலி எனறுசொலலி அருசசுனன புலமபுகிறான
மருவி யிருபபதறகு வருவாளோ அலலியெனபான

கட்டழகி யலலியமமாள காதாரக கேட்டுவிட்டாள
உருககிய செமபொனது உதிரமபோற கணசிவநது
பிறநது வளாநதுநான பூமியாரம ஆணடேனே
நீனமுகனைக கொனறுநான நீலிபட்டம ஆணடேனே
வாடியெனறழைததவாகள வையகததி லாருமிலலை
அடியெனறழைததவாகள அவனியி லொருவரிலலை
ஆணடியது வாயாலே அலைசசலபட நாளாசசோ
எடுததுவா பெரியகததி இருதுணடம போடவெனறாள
எகுபெரிசை பெரியகததி எடுததுவா தாதியரே
பாஙகியிலும நலலதொரு பவளசேனை யேதுசொலவாள
பாணடிய பெருமாளே பதறாதே ஆயசியெனறாள
எழுதிவநத நறபடததை எடுததுவா தாதியெனறாள
அநதபடங கொணடுவநது ஆயசி யருகேவைததாா
கணணாடி யெதிரேவைதது கணடாள படததழகை
தனனழகும படமழகும சரியாகத தோனறிறறு
எனனழகும பாவையும எஙகேகண டெழுதினறோ
உநதிச சுழியழகும உரோமததின பேரழகும
மயிரழகும பாவையு மாயாவி யெஙகேகணடான
முகததின திருவழகும மூககெலி யெஙகேகணடான
கணணின விழியழகும * கழுசிறையா னெஙகேகணடான
பவளமபோ லென்னிதழும பலலழகு மெஙகேகண்டான
மாாபின வடிவழகும மசசமு மெஙகேகணடான
இடையழகுந தொடையழகும ஏஞதி எஙகேகணடான
ஆபரணந தனனழகும ஆடையும பேரழகும
வடிவழகு மொபபனையும மாபாவி யெஙகேகணடான
எனனை யெழுதிவநத தலலாம லெனதோழி
உனனையுங கூடவவன உடனே யெழுதிவநதான
எடுததுவா பெரியகததி இருதுணடம போடவெனறாள
பககச சதைகளெலலாம பதைககிறதே அலலியாககு
பாஙகியிலும நலலதொரு பவளசேனை யேதுசொலவாள
ஐயமாா பட்டதொரு அடைவுபோ லாகுமிது

* கழுசிறையான = கழுவில ஏறறததககவன

பாண்டியர்கள் பட்டதொரு படுகளம்போ லாகுமிது
ஆண்டியை வெட்டிவிட்டால் யாரார் தலைபோமோ
அந்தக் கதையெனக்கு ஆரணங்கே சொல்லுமென்றாள்

பவளசேனை பாண்டியர்களடைந்த துன்பத்தை அல்லியரசாணிக்குக் கதையாகக் கூறினது

வைகை பெருக்கெடுத்து மடுவெள்ளம் போகையிலே
யாராலும் வைகைதன்னை அடைக்க முடியாமல்
பாண்டிய ராசாக்கள் பகுந்துக்கரை போட்டாரே
ஆணாய்ப் பிறந்தவர்கள் அரைஞாண்கள் கட்டினபோ
பெண்ணாய்ப் பிறந்தவர்கள் புடவை யுடுத்தினபோ
அவரவர்க்கு ஒருபங்கு அளந்துக்கரை போட்டார்கள்
அவரவர்கள் பங்குக்கு அடைத்தார்கள் வைகைதன்னை
அதிலேயொரு பங்குதன்னை அன்றாடம் பிட்டுச்சுடும்
ஆயிரம் பிறைகண்ட ஔவைபோ லோர்கிழவி
அவளுக்கொருபங்கு அளந்துக்கரை போட்டார்கள்
பங்குக்கா ளில்லாமற் பாதவித்துத் தானழுதாள்
மண்ணுஞ் சுமக்கறியாள் மனஸ்தாபப் பட்டழுதாள்
வாணியக் கிழவியவள் மனத்துயர மாகையிலே
மாணிக்கச் சொக்கலிங்கம் மகாதேவர் தாமறிந்தார்
அட்டாளும் சொக்கலிங்கம் ஆதிசிவன் தானறிந்து
ஔவையார் மனத்துயரம் ஆயாசந் தீர்க்கவென்று
ஒட்டனைப் போலாக உலகளந்தார் மைத்துனரும்
கன்னங் கறுத்தவர்போற் நடுங்கி வடிவெடுத்தார்
தட்டுத் தலையில்வைத்து கெச்சக்கோலைக் கையிற்பிடித்து
மண்வெட்டி தோளில்வைத்து மகாதேவர் வருகிறாரே
மதுரைத் தெருவிலே வந்தாரே சொக்கலிங்கம்
அப்போது சொக்கலிங்கம் ஆதிசிவன் கூறிவாரார்
மண்ணாலே சுவர்வைப்பேன் வைப்பீரோ கூலியாளாய்
மண்ணெடுத்து ஆறடைப்பேன் வைப்பீரோ கூலியாளாய்
என்றது சொல்லிக்கொண்டு ஈசுவரனார் கூறிவாரார்
கூறிக்கூறி வந்தாரே கொப்பனவே வீதியெல்லாம்

ஔவையாா தனனருகில ஆதிசிவன வநதுவிடடாா
உறறஔவை யாருமபபோ ஒடடனுக கேதுசொலவாள
ஆராடா ஓடடாநீ ஆணழகா கேளுமெனறாள
அனறுடம பிடடுசுடடு அஙகாடி விறபேனடா
நூறறெருரு பிடடுசுடடால ஒருபிட டுகிருமடா
உதிரநததோா பிடடுனககு உததமனே யானதருவேன
மணணெடுதது ஆறறடைதது வருவாயோ மனனவனே
உதிரநதுபோகும பிடடுகளை பனனகரே யானதருவேன
சததியந தபபாமல தருவேனயான போடாவெனறாள
பிடடுககுலை கடடுமமமா போயடைதது வருவேனெனறாா
ஔவையாரும தானெழுநது அபபுடநி மூடடினாளே
பிடடுககுலை கடடினாளே போநதச சமைககலுறறாள
இருபது பிடடுசுடடு எடுததாளே கூனகிழவி
ஓடடம நடையுமாக ஓடிவநதாா சொககலிஙகம
காலா றடைததுவநதேன கனனி பசிககுதெனறாா
சுடடீரோ பிடடுகளைச சொலலும உதிரநததுணடோ
இருபது பிடடுசுடடேன எலலா முதிரநததடா
எனககெனறு எஙகிருநதாய படடிவான ஓடடாநீ
இநதாரு மெனறுசொலலி ஈநதுவிடடாள பிடடதனை
குறையடைதது வருவேனயான கொபபனவே பிடடுசுடும
புறககடையிற போவாராம புனனைமர நிழலிலவநதாா
கொணடுவநத பிடடுகளைக கொபபனவே உணடுவிடடாா
ஒருநாழி கைதரிதது ஓடிவநதாா சொககலிஙகம
அரையா றடைததுவநதேன ஆயசசி பசிககுதெனறாா
சுடடீரோ பிடடுகளதான சொலலும உதிரநததுணடோ
ஐமபது பிடடுசுடடேன அனைதது முதிரநததடா
இநதாரும அபபாவெனறு எடுததுக கொடுததுவிடடாள
வாஙகியநத பிடடுதனை வழிநடநதாா சொககலிஙகம
கொனறை மாததடியிற கொணடுவநது தானபொசிததாா
ஈரரை நாழிசெனறு எழுநதவரு மோடிவநதாா
மாாமேலும தோளமேலும மணவாாி போடடுககொணடாா
முககாலா றடைததுவநதேன மெததப பசிககுதடி

சுட்டீரோ பிடடுகளுஞ சொலலும உதிரநததுணடோ
நூறறொரு பிடடுகளுஞ சுடடாளே அககிழவி
ஒருபிட்டுத தானதவிர மறறபபிட டுதிரநதனவே
உதிரநதிருநத பிடடெலலாம உததமனா கைககொடுததாள
வாஙகியநதச சொககலிஙகம வழிநடநதார பொடடனவே
குருநத மாததருகே * கொபபெனவே வநதமாநதார
கொணடுவநத பிடடுகளைக கொபபனவே யுணடுவிடடார
தலைககுயரந தடடுவைததுச சஙகரனார பளளிகொணடார
ஆனநத நிததிரையும ஆதிசிவன போகிறாரே
ஒருபிடடு விறறாளே உததமியாள கூனகிழவி
நூறுபிடடு லாபமெலலாம நேருடனே கணடுகொணடாள
ஆறாயிரம பாணடியரும ஐயமார வநதாரகள
வைகைக கரையைபபாரதது வருகையிலே பாணடியரகள
கொஞசமாய ஜலமபெருககிக குறையாறு வருவதனை
கணடநதப பாணடியருங கடிதான கோபமுடன
ஆருதடா பஙகிதுதான அடைககாமற போனதெனன
எவருதடா பஙகிதுதான வநத நடைககவிலலை
பிடடுவிறகும வாணிசசியாம பொறகொடியாள பஙகிதுகாண
அநதக கிழவிதனனை யழைததோடி வாருமெனறார
ஆளபேருஞ சேவகரும அதிகமா யோடிவநதார
ஔவையாரைத தானுமஙகே யழைததுவநதா ராசாணடை
வநதுதெணடன பணணினளே வாழததுமைாப பாணடியாககு
வாடிநீ ஔவையாரே வாணியக கிழவியரே
அவரவா பஙகுகளை அடைததாரே வைகையிலே
உனபஙகை யடையாமற போனதெனன வுததமியே
ஆரோஒரு ஓடடனையா ஆறடைபபே னெனறுசொலலி
நூறுபிடடு வாஙகிததினறு நேரா யடைபபேனெனறான
பிட்டுதினற பாவியைததான பினபுவரக காணேனே
ஆறடைததா னெனறிருநதே னநீதம பணணிவிடடான
அவவாரததை தானகேடடு ஆறாயிரம பாணடியரும
ஆரடா சேவகரே அவனைப பிடியுமெனறார

* கொபபென — விரைவாக

தேடிப பிடியுமெனறாா சீரான ஒட்டனைததான
அபபோது சேவகாகள ஆராயநது தேடலுறறாா
கடையுங கடைததெருவுங கருமார வீதிகளும
மதுரைத தெருவுகளும வனஙகளுந தோபபுகளும
தேடி வருகிறாகள சீரான ஒட்டனைததான
மரததடியிற பளளிகொணட மனனவனைக கணடாாகள
கணடு பிடிததவாகள கடுகியே கூடடிவநதாா
பாணடிய ராசாககள பாாததவருங கோபமதாய
வாணிசசி கிழவியைநீ வகைமோசஞ செயதாயடா
ஆறடைபபே னெனறுசொலலி பிடடெலலாந தினறாயடா
மணணெடுததுப போடடுவைககை கரையடையு மெனறாாகள
தடடிலே மணவாரித தலைமேலே யெடுததுககொணடு
அடிமே லடிவைததுஅஞசி நடைநடகக
ஆணடவ னெனறு அறியாமற பாணடியாகள
பிடடுதினற மயககததினாற போகமன மிலலையடா
எனறுசொலலிப பாணடியனும ஈசுவரரைத தானடிததான
பாரப பிரமபாலே பாணடிய னடிததுவிடடான
அடிபபடடு சொககலிஙகம அமமணைப போடடுவிடடாா
ஆறு மடைததுவிடடாா அரூபியாயப போயமறைநதாா
அநத அடியலவோ அனைவருககும படடதுகாண
ஆறாயிரம பாணடியாககும அடிமுதுகிற படடதுவே
ஆறுமாதப பிணடததுககும அநதஅடி படடதுகாண
எறுமபுகடை யானைமுதல எணபதது நானகுலடசம
அததணட சீவனுககும அலலவாககும படடதமமாள
அபபடிபபோ லாகுமிது அலலியரே மிஞசாதே
கிழவனைக கொனறாலே கேடுவரு மெலலோாககும
ஆணடியைக கொனறாலே யாராா தலைபோமோ
பணடாரக கிழவனாலே பழிவநது நேருமமமா
(ஊன) கையாலே கொலலாதே கடடழகி சஙகமனே
கொலவாரை விடடுநீ கொலலவிடுஞ சஙகமனே

ஆண்டியைச சர்ப்பங்களாற் கொலல நினைததது

பாமபுகளைக கொணடுவநது பார விஷமேறறி
சாபபஙகளை விடடுநீ சஙகமரைக கொலலுமெனறுள
அவவாரததை தானகேடடு அலலிப பெருமாளும
ஆரடி தாதிகளே அலஙகாரத தோழிகளே
பாமபுப பிடாராகளைப பறநதோடி யழையுமெனறுள
ஓட்டம நடையுமாக வோடி யழையுமெனறுள
அவவாரததை தாமகேடடு ஆரணஙகு தோழிமாாகள
ஓட்டம நடையுமாக ஓடிவநதாா தாதியாகள
பாமபுப பிடாரபபெணணே பததினிமா ரானவரே
அல்லிப பெருமாளும அழைததோடி வாருமெனறுள
வாருஙக ளெனறுசொலலி வரவழைததாா தாதியாகள
அவவாரததை தானகேடடு அலஙகாரப பெணகளெலலாம
மகுடிக குழலூதி மாவிருது கடடினாாகள
பெடடியைத தோளிலவைததுப பெணகள வருகிறாாகள
வீதியும வீதிவிடடு மேலததெருவு மஙகடநது
அலலியமமாள வாசலிலே அனைவோரும வநதாாகள
மகுடத துரைசியாககு வநதுதெணடம பணணினாாகள
எஙகளை யழைததவகை யேதுக குறையுமெனறாா
உஙகளை யழைததததால ஒனறுமல குறையுமிலலை
காடடுககுப போஙகளடி கணணிபுறறு மருநதுவைதது
கருநாகஙு செநநாகஙு * காலகூட விஷஙகளெலலாம
மணணுளிப பாமபுகளும மலைவிரியன தாசிரியும
மடடிலலாப் பாமபுகளை வகைவகையாயப பிடிததுவநது
ஆணடியைக கொலவதறகு அதிவிரைவில வாருமெனறுள
உசிதஙகள வேணடுமடடும உஙகளுககு நானதருவேன
பாமபுப பிடாரபபெணகள பாஙகுடனே போகலுறறாா
அததுவானக கானகஙகள ஆரணியம வநதாாகள
புறறுககு மருநதுவைததாா பெருமபாமபு தானபிடிகக
மநதிரததைச சொலலிசசொலலி மகுடிககுழ லூதினாாகள

* காலகூடம = திருபபாறகடல கடைநதபோது சிவனுணட விஷம

புறநீசற போலாகப புறபபட்ட பாமபுகள்தான
கருநாகளு செநநாகங காலகூட பாமபுகளும
ஆடிவரும பாமபுகளும அமாநததே பெட்டியிலே
சீறிவரும பெருமபாமபு செநநாக முளளதெலலாம
மட்டிலலாப பாமபுகளும வகையுடனே தானபிடிததார
காவடியைத தோளிலவைததுக கடுகியே வருகிறாகள
விருதுகளைக கட்டிககொணடு வெகுமகிட யூதிஞாகள
காடு செடிதாணடி கடுகிவநதார தெனமதுரை
தெறகுத தெருககடநது தேரோடும வீதிவிட்டு
அலலியமமாள தனனுடைய அரணமனைககுள வநதாாகள
வாசற படியேழும வாசலகளுந தானகடநது
பததினிககுத தெணடனிட்டு பாமபுபெட்டி வைததாாகள
வகைககொரு பாமபாக மாதேநாம பிடிததுவநதோம
கொணடுவநதோ மெனறுசொலலிக ஒாமபனைமாா தெணடனிட
மகுடத துரைசசியவள மாதரு மேதுசொலவாள
ஆரடி தோழிகளே அலஙகாரத தாதிகளே
பாலும பழஙகளையும பாமபுகட்கு வையுமெனருள
அபினி மருநதுகளும அனபான சாராயம
முட்டை களையுடைதது முனனுலே வையுமெனறுள
கொணடுவநது வைததாாகள கொமபனைமாா பாமபுகட்கு
அததணட பாமபுகளும ஆகார முணகிறது
கணகள சிவநதனவே காநதாள மாயினவே
அவவலரிக கணகளெலலாம செவவலரி பூததனவே
பாமபுகளைப பாாததுவிட்டுப பததனியா ளேதுசொலவாள
அஙகயாகண ணமமையவள அருளாலே யானபிறநதேன
பட்டமுளு செஙகோலும பாதிகா டாளுகிறேன
வாடியெனறும போடியெனறும வமபுசொனனு ராருமிலலை
ஆணடியுட வாயாலே அலைசசல படுகிறேனே
சாதிகெட்ட ஆணடியிவன தாறுமாறும பேசுகிருன
(என) அஙக முருகிறதே ஆவிதண லாகிறதே
செலவங குலைகிறது சிநதைதனி லாகுதமமாள
ஆணடியைக கடிககவிட்டு அரைநொடியிற கொலலுமெனறுள

கும்பிட்டுத் தெண்டனிட்டாள் கோலவிழி யாய்சியரும்
அல்லி யுரைகேட்டு அத்தண்ட பாம்புகளும்
செந்நாக முள்ளதெல்லாஞ் சீறி யெழுந்தனவே
கருநாக முள்ளதெல்லாங் கதறி யெழுந்தனவே
இருதலைப் பாம்புகளும் எழும்பிவரு கின்றனவே
மூன்றுதலை நாகப்பாம்பு முடுகி வருகிறதே
ஐந்துதலை நாகந்தானும் அதிர்ந்து வருகிறதே
சீறிவரும் நாகமெல்லாம் தோவிசய னைப்பார்த்து
ஆடிவரும் பாம்பனைத்தும் அர்ச்சுனனைக் கண்டனவே
ஆணு லழகுமன்னன் அருச்சுன வீரியற்கு
முன்னழகும் பின்னழகும் முதுகிலே மச்சரேகை
பல்லிற் பாசவீணை பாதத்திற செந்தாமரை
மீசை முறுக்கழகும் விழிநல்ல பார்வைகளும்
அவரழகைக் கண்டவுடன் அருச்சுன னென்றறிந்து
நாககன்னி மாலையிட்ட நல்விசய ராசனல்லோ
தருமாது தம்பியர்ந் தன்னுசெயனு மாச்சுனாகாண
வெற்றி மதயானை வீமருக்குத் தம்பியாச்சே
மாயனது மைத்துனராம் வாளவிசய னிவாகாணும்
அல்லியரைக் கன்னமிட ஆண்டிகோல மானுரே
மாலையிட வேண்டுமென்று வடிவுகொண்டு வந்தாராகாண
மாப்பிள்ளையைக் கொல்லவென்று மருந்திட்டா ளல்லியரும்
கணவனைக் கொல்லவென்று கட்டழகி மருந்துவைத்தாள்
அல்லியின் சொற்கேட்டு அருச்சுனனைக் கொன்றுவிட்டால்
பொற்கொடியாள் நாககன்னி போதரசிறை யாவாளே
கைமோசம் வந்துவிடும் கன்னிசெய்த காரியங்கள்
செல்வ மருமகற்குச் செங்கானல் வீசுதென்று
வெய்யி லுரைக்குதென்று வெண்கானல் வீசுதென்று
ஐந்துதலை நாகம்வந்து அருச்சுனற்குக் குடைபிடிக்கும்
மூன்றுதலை நாகம்வந்து முடிமேற் குடைகவியும்
தோள்மேலே யேறுவதும் தும்பி பறப்பதுவும்
கீதங்கள் பாடுவதுங் கொண்டா னடிப்பதுவும்
அரும்பவனி கூத்துகளும் ஆடும் சிறுநாகம்

மகுடத துரைசசியவள மாதரும பாரததுவிட்டாள
பாமபு மயஙகவேதான பாவியவன மருநதுவைததான
வானஞ சுழலவதறகு மருநதுணடோ இவனிடததில
பூமி சுழலவதறகுப பொடியுணடோ இவனிடததில
மாதரை மயககவொரு மருநதறிய மாடடாளோ
ஆரடி தாதிகளே அலஙகாரத தோழிகளே
வெளளிப பிரமபாலே வீசுஙகள பாமபையெனறாள
பாரப பிரமபாலே பாமபை யடியுமெனறாள
தாதிமா ரோடிவநது சவுககெடுதது வீசலுறறா
மாறி யடிககலுறறா வனனவனனப பாமபுகளை
அபபோது சாபபமெலலாம அலலியரைப பாரததுரைககும
மாபபிளளையும நீயுமாக மணமுகூரததஞ செயதபினபு
அனனலூசல போடுகைககு அழைததால வருவோமோ
எனறநதப பாமபுகளதாம எகிறிப பறநதனவே
பாஙகியிலும நலலதொரு பவளசேனை நீகேளும
எநத விதததினாலே எனதோழி கொலவோமடி
ஆணடியைக கொலவதறகு ஆலோசனை சொலலுமெனறாள
ஆனாறகே ளாயசசியரே ஆலோசனை சொலலுகிறேன
நீபிறகக தவசுபணண நீதியுளள காடடானை
யானையை யழைததுவநது ஆனநத மேறறியபின
கொலல விடலாமே கொமபனையே சஙகமனை
அவவாரததை கேடடவுடன அலலியரு மனமகிழநது

யானையினால் ஆணடியைக்கொல்ல வகைதேடினது

ஆரடி தோழிகளே அலஙகாரத தாதிகளே
காடடானை தனனையிபபோ கடுகி யழைததுவாரும
ஆயசசியரே நீகேளும அடியோ மொருவாரததை
நீபிறககத தவசுபணண நீதியுளள யானையது
வெறிததுத திரிகிறதே வெஙகா னகநதனிலே
தனனிழலை யேபாரததுத தானமதம பொழிகிறது
கொமபினா லேமலையைக குததிக கிளபபிவிடும
மலைகளை பருவதஙகள மணணோடே போததெறியும

மணிதனைக கணடாலலலோ வாரி யறைநதுவிடும
மதபபடடுத திரியுதமமாள மாதாவே அநதயானை
எமமையும கணடதானால எடுததது அறைநதுவிடும
செதது மடிநதிடுவோம செலவழிநது போயவிடுவோம
போனேமே யாமாகிற பினனை பிழைபபதிலலை
இவவாரததை தானகேடடு ஏதுசொலவா ளலலியமமாள
கணையாழி மோதிரததைக கழறறிக கொடுததாளே
முததிரை மோதிரததை மொயககுழலே கொணடுசெனறு
யானையின முனனேவைதது அடிபணிநது தெணடனிடடு
(நீ) பெறறமக ளலலியமமாள புலமபி யழுகிறாளே
(உனனைப) பாரகக மனதாகிப பததினியா ளிருககிறாளே
அழைததோடி வாருமெனறு சொனனாளே யானைதனனை
கணையாழி கணடவுடன கடுகிவரும யானையெனறாள
ஓடடம நடையுமாக வோடுஙகள தாதியெனறாள
மததகஜந தானபிடிககும மாவெடடிப பெணகளவா
கணையாழி வாஙகிககொணடு கடுகி நடநதாரகள
தஙக ளரணமனையிற சடுதியிற போயநுழைநது
புததிர ரானவாககுப புததி மிகவுரைதது
யானையுந தானபிடிகக அதிகவனம போகிறோமே
சாவோம பிழைபபோமோ சாமிசெய லெபபடியோ
பிழைததுவநதோ மாமாகில பிளளைமுகம பாரககபபோறோம
இலலாமல போசசுதானால ஈசனபாதந சேருகிறோம
பிளளையைக கூடடிவநது பெரியோரகையி லொபபுவிதது
வாயககரிசி தானெடுதது மடியிலே கடடினாரகள
மதுரா புரிகடநது மலைகாணிற போகலுறறார
காடு செடிகளெலலாங கடுகியே தேடலுறறார
இருணட வனஙகளெலலாம எஙகெஙகும தேடலுறறார
மலையோரம படுததிருநத மதயானை கணடதுவே
யானையது பிளிறிககொணடு அகஙகார மாயெழுநது
தனனிழலைத தானபாரததுத தரையில நடககுமது
கொமபினா லேமலையைக குததிக கிளபபினது
கணடு பயநதாரகள கடடழகிப பெணகளவா

யானையைக் கண்டவுடன் அடிபணிந்து தெண்டனிட்டார்
கன்னியாழி முன்னேவைத்து கன்னியாக ளேதுசொல்வார்
அல்லிப் பெருமாளும் ஆரணங்கு நாயகியாள்
(நீ) தவசுபண்ணி பெற்றதொரு தையனல்லா ளல்லியரும்
(உன்னைக்) காண விருப்பமாகிக் கலங்கித் தவிக்கிறுளே
பாரக்க மனதாகிப் பதைத்துப் புலம்புகிறுள்
போசனமு முண்ணுமற் புலம்பித் தவிக்கிறுள்காண
உண்ணு ளுடுக்காளே ஒருபோதும் நீராடாள்
படுக்கை பொருந்தாளே பத்தினியா ளல்லியரும்
அழுதகண்ணு னுஞ் சிந்தையா யழைத்தோடி வாருமென்றுள்
(நீ) வாராமற் போவாயாஞல் மாண்டு மடிவேனென்றுள்
செத்து மடிந்துமவள் செல்வழிந்து போவேனென்றுள்
கடுகி வருகவென்று கட்டழுகி தெண்டனிட்டாள்
கேட்டந்த மதயானை கொச்சித்துத் தானவருமாம்
யானை வரும்போது ஆரணங்கு மாதாகளும்
தெற்குத தெருக்கடந்து தேரோடும் வீதிவிட்டு
அல்லியம்மாள் தன்னருகே ஆரணங்கு மோடிவந்தார்
யானை வருகுதென்று அடிபணிந்து தெண்டனிட்டார்
மருட்டத் துரைச்சியவள் மாதுகன்னி தானகேட்டு
கரும்புக் கழிவாங்கிக் கட்டுகட்டாய் வையுமென்றுள்
தென்னமட்டை வாழைப்பட்டை சீராக வையுமென்றுள்
பச்சரிசி தேங்காயும் பாங்கிகளே வையுமென்றுள்
ஐங்கலச் சாராயம் அறுகல மெட்டிக்கொட்டை
எழுகலச் சாராயம் எண்கல மெட்டிக்கொட்டை
கஞ்சா அபினிகளுங் கடுக்கக்கொண்டு வாருமென்றுள்
இடிபருந்து பாஷாணம் இளங்கொடியே வையுமென்றுள்
கொண்டுவந்து வைத்தார்கள் கொப்பன்னையாள் முன்னுலே
வாழ்மதுரைப் பட்டணத்தில் மதயானை வருகிறதாம்
யானை வருகுதென்று அம்மதுரைப் பட்டணத்தார்
மதுரைக் குடிபடைகள் மாளிகையிற் போயநுழைந்தார்
திடீ யொளிப்பார்கள் உத்தமாக ளெல்லோரும்
அப்போது மதயானை அகங்கார மதத்தகெனும்

தெற்குத தெருககடநது தேரோடும வீதிவிடடு
கடையுங கடைததெருவும கருமார வீதிவிடடு
அலலியமமாள தனனுடைய அரணமனையில வநததுவே
யானையைக கணடவுடன அலலியவ ளெழுநதிருநது
மதயானை முனனேவநது வணஙகியே தெணடனிடடாள
யானைககு முனபாக ஆகாரம வைததாரகள
வயிறார வுணடதுவே மயககம பெரிதாசசு
கணகள சிவநதனவே கனமயககங கொணடதுவே
அலலிப பெருமாளும அடிவணஙகி யேதுசொலவாள
நானபிறகக வேணடுமெனறு நலலதவஞ செயதீரே
(நீ) தவசுபணணிப பெறறமகள தடுமாறி நிறகிறேனே
(அனறு) ஏழு பிராயமதில எதிரததுவநத நீனமுகனை
வெடடித தலையெறிநது வீரபடடங கடடிககொணடேன
நீனமுகனைக கொனறபினபு நீலிபடடம ஆளுகிறேன
வாடிபெணணே யெனபவரகள வையகததி லாருமிலலை
அடியென றழைததவரகள அவனிதனில யாருமிலலை
ஆணடியுட வாயாலே அலைசசல படுகிறேனயான
சாதிகெடட பணடாரம தாறுமாறாயச சொலலுகிறான
செடபாதுஞ செபபுகிறான செனமம முருகுதமமாள
பொறுதது முடியவிலலை பெருமபாவி சொனனதெலலாம
கேடடு முடியவிலலை கெடுகாலன சொனனதெலலாம
செலவங குலைநதுதமமாள சீரழிநது நினறுவிடடேன
ஆணடிதனைக கொலவதறகு அழைபபிததே ஞயசசியரே
அலலியது வாரததைகேடடு அகமிகுநத கோபமதால
கணசிவநது காடடானை காளையரைக கொலவதறகு
துமபிககை மேலெடுததுச சுழறறி யறையவரும
முதுகிலே மசசரேகை முனனழகுங கணடதுதான
மசச வடிவுகணடு மயஙகிறறு யானையது
மசசரேகை படைததவரகள மணடலததில யாராகாணும
அருசசுன னொருவனலலால அவனியிலே யாருமிலலை
வாளவிஜய னலலாமல மணடலததில யாருமிலலை
தேவேநதிரன புததிரனகாண திருமாலின மைததுனனகாண

திரௌபதியை மாலையிடட தோவிஜய னிமொ காணுமட
அலலியரைக கனனமிட ஆணடிகோல மாகிவநதார
தையலரை மாலையிட சஙகமனை போலேவநதார
மாதுகனனி யலலியாககு வாயததமண வாளனலலோ
அலலியாககு எறறதொரு அழகு புருஷனிவன
மாபபிளளை சாவதறகு மருநதிடடாள மாபாவி
கணவனைக கொலவதறகுக கடுகிமருந திடடாளே
அலலி மொழிகேடடு அருசசுனனைக கொனறுவிடடால
ஆயன பெருமாளும அறிநதாற பழுதுவரும
வீமன அறிநதாலே வெகுமோசம நோநதுவிடும
அலலியாககு எறறதொரு ஆணைக கணவனலலோ
மகளாரை மாலையிட வையகததில யாருமிலலை
செலவ மருமகனறுன சீரழியக காரணமேன
அருமை மருமகனறுன அலைசசல படுவானேன
துமபிககை யாலேதான சுழறறி யெடுததுககொணடு
குமபஸ தலததிலவைதது கூததாடும யானையது
கணடாளே அலலியமமாள கடுகியே கோபமதாய
மதயானை தானமயஙக மருநதறிநதான பாவியிவன
காடடானைத தானமயஙகக கனமருந தறிநதவணடி
எனனை மயககவகை யிவனறிய மாடடானோ
ஆரடி தாதியரே அடியுஙகள யானைதனனை
மாறி யடியுமெனறுள மதயானை தனனையவள
அபபோது மததகஜம அலலியமமை பாரததுரைககும
மாபபிளளையு நீயுமாக மணககோலம வருமபோது
எனனை யழைததாலும வருவேனோ எநநிலையே
வேணடி யழைததாலும வருவேனோ மெலலியரே
எனறு நடநததது இருணட வனஙகளுககு
மதயானை போனபினபு மாயவனு மேதுசெயவார
மான்செவியுங கணகளையும மாயன தெரியவைததார
கணணுங தெரிகிறதே காதிரணடுங கேடகிறதே
அலலிப பெருமாளுட ஆரணஙகு மேதுசொலவாள
பாஙகியிலும நலலவளே பவளசேனை நாயகியே

இநதக் கிழவனைநான எனனசெயவேன ஆயசசியெனறுள
செலவங குலையுதடி சேடியரே யெனனசெயவேன
பாஙகியிலும நலலவளாம பவளசேனை யேதுசொலவாள
பாணடிய பெருமாளே பதறுதே சறறேநிலலு
அறிநது நானவநது ஆயசசியரே சொலலுகிறேன
தெரிநது நானவநது செயபுகிறே னுஙகளுககு
என்று பவளசேனை எழுநது வருகிறுளே
சஙகம னருகிலவநது தையலரு மேதுசொலவாள
ஐயா பெரியவரே அறிவைப படைததவரே
தீரப படிததவரே தெளிவறிநத சஙகமரே
புதிதாய்த தபசுபணணி புததிமிகக கறறவரே
எஙகிருநது வநதீகாண இஙகே புலமபுகிறீா
ஏது வகையாக இஙகேவநதீா சொலலுமையா
ஆாகாணும ஆய்ச்சியரே அருகிலவநது கேடகிறது
மலலிகாாச சுனமிருநது வநதே னிநதவழியால
துஙகபதரி கோதாவிரி துயயகிருஷண நதியுடனே
கஙகை சரசுவதியுங காசிநீாதத மாடிவநதேன
பாராத ஸதலஙகளிலலை பணியாத கோவிலிலலை
முழுகாத தீாததமிலலை மிதியாத வனஙகளிலலை
புணணிய தீாததமாடி ராமேசுவரம போகிறேனே
மதுரை நகரமவநது வைகைநீா தத மாடினேனயான
பிடடுககு மணசுமநத பிததரையும பணிநதேனமமா
நூறுபததுஞ் செனறதமமா நோககுவா யெனவயது
தோலும நரமபுகளுந தொஙகுதுபா ரெனதனககு
இபபோதோ பினனைதானே இனனமரை நாழிகையோ
எபபோதோ எனசடலம இறபபது நானறியேன
அலலிய பெருமாளும அரசாளும நாயகியாள
கனனிகை யெனறுாகள கடடழகி மாதரைததான
பததினியா ளெனறிவளை பலபோகள சொனனுாகள
ஆகையி னுலேதான ஆரணஙகைத தேடிவநதேன
(எஙகள்) முபபாடடன நாளையிலே தைததபழஞ் சோளியிது
அடசய பாததிரநதான அடிபபேற லாசசுதமமா

சோளிககுப பழஞசேலை கேடகவநதேன சுநதரியே
உடுததுக கிழிநதிருககும உளளாடை யொருமுழநதான
(எனககு) தையலா கையாலே தநதாலே போறேனமமா
அவ்வாரததை தானகேடடு ஆரணஙகு வநதுவிட்டாள
அலலியாககுத தெணடனிடடு ஆரணஙகு ஏதுசொலவாள
மகுடத துரைசசியாககு மனககோபம கொணடதுதான
ஐயா பெரியவாமே லாயாச பட்டீரே
(அவா) முபபாட்டன் நாளையிலே தைததபழஞ சோளியது
அட்சய பாததிரநதான அடிபபீறல கொணடதனால
சோளிகைககும பழஞசேலை கேட்கிறா சுநதரியே
பிச்சை கொடுததனுபபும போயவிடுவா சாமியெனறாள
அவவாரததை தானகேடடு அரசுதுரை நாயகியாள
அறுபது முழபபுடவை அழகான பசசைவடம
எடுததுக கொடுஙகளடி யிடிவிழுவான பாவியறகு
நசசுநசசு எனகிறது நரைககிழவன போராட்டம
எபபோ தொலைவானோ எடுததுபபோயக கொடுஙகளெனறாள
ஓட்டம நடையுமாக ஓடிவநதாா தாதியாகள
பசசைவடங கொணடுசென்று பணடாரம முனபுவைததாா
ஐயா பெரியவரே அறிவைப படைததவரே
சோளிககுப பழஞசேலை சுநதரியைக கேடடீரே
முப்பது முழபபுடவை முனனாலே வைததோமே
ஆரடி யாயசசியரே ஆரணஙகே நீகேளும
இபபடிககு வேணடுமாகில எனககுக கிடையாதோ
நாட்டிலே நானகுலடசம நமககுக கொடுபபாாகள
பததினியாள கட்டினதோா பாவாடை உளளாடை
உளளாடைச சேலையிலே யொருமுழம வேணடுமெனறாா
அவவாரததை தானகேடடு அலலியருங கோபமதாய
இபபடிககுப பிசசைகேடடா ரிவவுலகந தனனிலுண்டோ
பாங்கியிலும நலலதொரு பவளசேனை ஏதுசொலவாள
ஆயசசியரே யுனதனககு அதனற பழுதுமிலலை
கொடுபபதி னாலேயமமாள குறைவொனறும வருவதிலலை
அழுககில மசஙகியுளள ஆடைதநதால சேதமெனன

கொடுக்காமற் போனாலவன கொஞசததிற போவதிலலை
சனியன் துலையவேண்டுஞ சறறே கொடுததுவிடும
அபபடிககு நான்கொடுததால ஆணடியவன போவானோ
கேட்டுவா தாதியரே கொபபனவே ஆணடிதனனை
பாஙகியிலும நலலவளாம பவளசேனை யோடிவநதாள
ஐயா பெரியவரே அறிவைப படைததவரே
தீரப படிததவரே தெளிவறிநத சஙகமரே
உளளாடை சீலையது ஒருமுழந தநதாககால
போறீரோ பெரியவரே புணணியரே சஙகமரே
ஆனறகேள ஆயசசியரே அதிலு மொருவயணம
ஏநதிழை பிசசைதநதா லிருகையால வாஙகிககொளவேன
தேனமொழியாள கைததலததைத நீணடியே நானபிடிதது
அள்ளியே நீறிடுவேன ஆனநத மாரியாககு
இருகையினால வாஙகியநத யேநதிழையாள தரிககவேணடும
உலகததி லுளளபடி உததமியே தபபாது
அவ்வாரததை தானகேட்டு ஆரணஙகு தாதியராம
மகுடத துரைசசியாககு வநதவளுந தெணடனிடடாள
ஆசசியரே நீரகேளும அடியே னொருவாரததை
ஐயருககுப பிசசையது ஆரணஙகு தநதபினபு
(உன) கைததலததைத தானபிடிததுக கடுகியே நீறிடுவார
வாஙகித தரிததுககொணடால வாழததியவா போய்விடுவார
உலகததி லுளளபடி உனககுக குறைவுமிலலை
தலையி லெழுததிதுவோ தையலரே எனதோழி
உடுததிய சேலையது உளளாடை தானகிழிததாள
இநதாருஞ சாமியெனறு ஈநதாளே அலலியமமாள
வாஙகியநதச் சஙகமனும வாழவரசி முகமபாரதது
அளளியே நீறுமிடடார ஆரணஙகு கைததலததில
பததினியை வாழததியேதான பலலொளிவைக காடடினாரே
அடிவான மினனலைபபோல அலலியாககுத தோறறியது
கணடு மயஙகிவிடடாள கடடழகி சோபமானாள
கடடழக னருசசுனனும காறறுயப பறநதானே
தெறகுத தெருககடநது சீரான காடடிலவநதானே

மாயன இருபபிடததில வநதுவிட்டா னருசசுனனும
அலலியது வாசலிலே அதிசயஙக ளுளளதெலலாம
மாயனுடன சொலலிககொணடு மனஸதாபப படடானே
மாலை தரிபபதெபபோ மனககுறை தீாவதெபபோ
கூடியிருபப தெபபோ குறைகளெலலாந தீாவதெபபோ
மனமத பாணமது மாாபுருகிப போகுதெனறுன
அபபோது அலலியரு மவளசோபந தீாநதெழுநது
ஆரடி தோழியரே ஆயிரமபோ வாருமடி
ஆணடியைத தானபிடிததது அதிவிரைவில வாருமடி
ஆணடியைக கொணடுவாரும ஆககினை செயயவேணடும
பாஙகியிலும நலலதொரு பவளசேனை யேதுசொலவாள
சநதிரனே சூரியனே சதுாமுகப பிரமனதானே
ஆதிபா மேசுவாாதாம ஆணடியைபபோல வநதாரோ
எஙகேயென்று தேடுவது இயலான சஙகமரை
போனாலும போறுனவன போவோ மரணமனையில
அலலியரைக கூடடிககொணடு அரணமனையிற போனாாகள
மாளிகை வாசலது மணடபமபோயச சோநதாாகள

கிருஷ்ணபகவான் பாமபுபபிடாரனைப்போலவும் அருசசுனன் பாம்பாகவும வடிவங்கொணடு வந்தது

அபபோது பெருமாளும ஆயசென்ன வடிவுகொணடாா
பாமபுப பிடாரனைபபோற பாரளநதாா வடிவெடுததாா
தொணணூறும பததுஞசென்ற துவணட கிழவரைபபோல
பணணைபபூ வைபபோலே பழுதத கிழவராவா
பததுவிதப பாமபுகளைப பாரளநதா ருணடுபணணாா
வாளவிஜய னருசசுனரை மாணிககப பாமபாககி
போாவிஜய ராசாவைப பெடடியிலே தாமடககி
முப்பது விருதுகட்டி முரன * மகடிக குழலெடுதது
பாமபுபெடடிக காவடியைப பாரளநதாா தோளிலவைதது
மகடிக குழ லூதி வருகிறு ரெமபெருமாள

* மகடி = பாமபாடடிகள முதலியோா ஊதும ஒருவிதச சுரை அலலது மூஙகிறகுழல

அல்லி யவள்பிறநத அழகான பொய்கையிடம
ஆல மரததடியில அரிராமா வநதமாநதார
நடுககாட் டிடைசசியாகள நா னூறு கனனியாகள
பாறகுடஙகள தாமெடுததுப பததினிககுக கொணடுவநதார
காராம பசுமபா லுங கபரணஙகள கட்டிவைததார
ஆல மாநிழலில அலலவரும வநதமாநதார
பெணணரசி மாதரெலலாம பிடாரனைக கணடாரகள
ஐயா பெரியவரே அழகான பிடாரரேநீர
எநதவூா எநதநாடு எஙகிருநது வநதீரையா
ஊரேது பேரேது உததமரே சொலலுமெனறார
கொஙகு மலையாளம கொசசிதேச மெஙகளது
பாமபு பிடிககிறது பவனியாடி வைபபோமெனறார
ஆறறகே ளையாவே அடியோ மொருவாாததை
எனனெனன பாமபுவிதம எடுததுமெள்ள ஆடடுமெனறா
பசியா யிருககுதமமா பாமபுக ளாடாது
ஐநதுநா ளாசசுதமமா ஆகாரந தானபொசிததது
போஜனஙக ளிலலாதே † புயஙகஙகள ஆடாதமமா
பாலது குடிததாலே பசியது தீாநதபினபு
அபபோது விளையாடும அழகான பாமபிதுதான

பாற்குடங்களைத்திறுமுள்ள பாலையெலலாம் பாமபு, உண்டது

அவ்வாாததை தாமகேடடு ஆரணஙகு மாதரெலலாம
கொஞசமபால ஊற றுகிறோம குடிபபிபு மையாவெனறா
கணபாரககக குடியாது கடடழகி யிபபாமபு
பககந திரைவளைததுப பாறகுடததை முனனே வைததால
உணடு பசியாறும உததமியே யிபபாமபு
அததணட பெணகளெலலாம அவவாாததை தானகேட்டு
பாறகுட முளளதெலலாம பாலதிறநது வைததாாகள
சுறறிலுந திரைபோடடு சீரான பாமபைவிடடார
பககந திரைபிடிதது பாமபுதனை யுளளேவிடடார
ஆணு ழைகமனனன அருச்சுன வீரியனும

† புயங்கங்கள = பாமபுகள.

பாலைக் குடிததுவிட்டுப பானை யுருட்டிவிட்டான
திரையெடுததுப பாரததாாகள திகிலடைநதாா பெணகளெல்லாம
ஐயகோ தெயவமென அடிததுககொணடாாரடிவயிறறில
பாவி கெடுததாயே பாலெல்லாம போசசுதடா
இததனை பாலையது எபபடிக குடிதததடா
அலலி யறிநதாலே ஆககினைகள செய்வாளே
* தாமணி போட்டிடுவாள தலையைத தறிபபாளே
கொலல நினைபபாளே குடிகேடு வநதிடுமே
ஆரடா பாதகனே அறிவுகெட்ட பாமபாட்டீ
கொஞசமபால குடிககுமெனறு குடமெல்லாம வைததாயே
நரைததலையை நாயபிடுஙக கிழததலைககுக கேடுவர
எமமைக கெடுததாயே எமபாவங கொணடாயே
என்று புலமபியல்லோ இளஙகொடிமா ரெல்லவரும
அழுதகணணுஞ சிநதையுமாய ஆரணஙகு போகலுறறாா
அலலியமமாள தனவாசல அரணமனைபோயச சோநதாாகள
அலலியாககு முனனேவநது அடிபணிநது தெணடனிட்டாா
ஆயசசியரே எனதாயே அதிசயததை நீாகேளும
மதுரா புரியருகே வைகைக கரையோரம
ஆல மரததடியில அஙகே யொருகிழவன
பாமபுப பிடாரனவன பாருலகில யானறியேன
பததுவிதப பாமபுகளிற பஞசரததினப பாமபதுதான
சநதிரனைப போலேதான தளுமபுதே யெனனுயசசி
சூரியனைப போலே துலஙகுதே யெனனுய்சசி
வேரிற பவளமது மினனுகிற காநதியைபபோல
மினனற கொடிபோலே விளஙகுகிற தபபாமபு
பசியா யிருககிறது பாலவாாததுப போஙகளெனறான
பாறகுடததைக கீழிறககிப பாலவாாககக வநதோமமமா
கணணாலே பாாததாககால காணடிபபால குடியாது
திரைபோட்டு வைததாலே சீராய்ப பொசிககுமெனறான

* தாமணி = கயிறு, இதுவே, கழுததுக கயிறு எனறு வழஙகுகிறது முறகாலததில இநது அரசாகள, குறறவாளிகளைக கழுததிற கயிறு கட்டி ஒரே காலததில வெட்டுவது வழககம

பக்கந் திரைபோட்டு பாறகுடததை வைததோமமமா
அததனை பாலையுநதான அபபாமபு உணடதமமா
பாலைக குடிததுவிடடுப பானையை யுருட்டினது
இவவாாததை தானகேட்டு ஏதுசொலவாள அலலியமமாள
இநத வதிசயததை யெஙகு மறியேணடி

அல்லியரசாணி பாமபுபபிடாரனை வரவழைக்கச சொன்னது

அரவ மதைபபாாபபோம அழைபுஙகள பிடாரனையும
அநதக கிழவனையும அழைததோடி வாருமெனறாள
அவவாாததை தானகேட்டு அலஙகாரத தாதிகளும
ஓட்டம நடையுமாக ஓடிவநதாா தாதிகளும
ஐயா கிழவனுரே ஆய்சசி யழைககிறாளகாண
பாமபுததை யாட்டிவைததாற பாககியஙகள தநதிடுவாள
வேணடுமெனற திரவியஙகள மெலலியுந தானகொடுபபாள
வாருமையா வெனறுசொலலி வருநதினாா தாதியாகள
அபபோது பிடாரனவன அரிராமா தானெழுநது
காவடியைத தோளிலவைததுக கடுகி வழிநடநதான
மகடிக குழலூதி வநதுவிடடான தெனமதுரை
கடையுங கடைததெருவுங கருமாா வீதிவிடடு
அஙகாடி வீதிகளும அரணமனைத தெருககடநது
அலலியின தனகோட்டை அரணமனை போயபுகுநதான
வாசற படியேழும வாசலும தானகடநது
சிஙகா தனநதனககு முனபாக வநதுநினறான
உததமியைக கணடவனு மொதுஙகியே தெணடனிட்டான
வநது பணிநதவனும வணங்கியே நிறகலுறறான
ஐயா பிடாரனேநீ அபபாமபை யாடடுமெனறாள
வணணவிதப பாமபெடுதது வகைவகையா யாடலுறறான்
ஆடாத கூததுகளை ஆட்டிவைததான பிடாரனவன
ஐயா கிழவனுரே அனபான பிடாரனேநீா
வேரிற பவளமபோல மினனுகிற பெட்டியிலே
சந்தா வெளிசசமபோலே தளுமபுகிற பெட்டியிலே

சூரிய வெளிச்சமபோலே துலஙகுகிற பெட்டியிலே
என்னபாம பிருக்கிறது எடுததுநீ யாட்டுமென்றுள
ஆயச்சியரே நீர்கேளும அடியே ஞொருவார்ததை
என்னோடே தானபிறநத எனககிளைய தஙகையவள
தஙகை வளாககிறது சுயவான பாமபிதுகாண
மாநதபபாம பெடுததாலும அநதபபாம பெடுககமாட்டேன
பெண்டுகளைக கண்டாலே பிரியமுட ஞோடி வரும
மாாமேலுந தோளமேலும மடிமேலும புரண்டாடும
தோளினமீ தேறுமது துமபி பறககுமது
மாாபினமே லேறுமது மடியிலி ருககுமது
முகததோடே முகமணைநது முததங கொடுககுமது
மாாபினமே லேறியது மருவிவிளை யாடுமது
கீதஙகள பாடுமது கொண்டா ணடிககுமது
ஆடாத கூததுகளும அருமபவனி யாடுமது
வெட்டும பிளவெடுததது பெருததனவே வாயிலிடும
வெறறிலைச சுருளொடுதது மெநதெனவே தானகொடுககும
பஞசாதனப பாமபிதுதான பததினியே நானெடுககேன
உனனையே கண்டாலே ஓடிவநது மடியிலேறும
இநதபபாமபை நானெடுககேன என்றனே பிடாரனவன
ஆறறகே ளாயாவே அனபான பிடாரநீ
அபபெரிய பாமபினது அதிசயததைப பாாககவேண்டும
சறறே யெடுததுவிடு சநதேகப படவேண்டாம
உததமனே வேண்டுமென்று * வுசசிதஙகள யானதருவேன்
மெததத வருநதினளே மெலலிநலலா ளலலியரும
அபபோது பிடாரனவன அபபாமபைத தானெடுததான
பெட்டி திறககையிலே பேரான வாளவிழியன

அருச்சுனன் பாமபாருக்கொண்டு அலலியரசாணியை மருவினது

அலலி மடிமேலே அருசசுன னேறினனும
மாாமேலுந தோளினமேலும மருவிவிளை யாடுகிறுன

* உசிதஙகள = வெகுமதி

முகத்தோடே முகமவைதது முததம கொடுககிறானே
போதும பெருமாளே போயவாரு மெனறுசொனனானே
மாயனைக் கணகாட்டி வழிபிடிததுப போஙகளெனறான
துமபி பறக்கிறதுஞ சோரநதுவிளை யாடுவதும
கொண்டா னடிககிறதுங கூததுக ளாடுவதும
வெற்றிலை பாககெடுதது மெலலக கொடுபபதுவும
பாரதது மகிழநதாளே பததினியா ளலலியமமாள
கணடு மகிழநதாளே கடடழகி யலலியமமாள
ஐயா பிடாரனாரே அனபான மனனவரே
இனறிரவு எனறனிடம இருககடடு மிபபாமபு
நாளைககு இஙகுவநது வாஙகிபபோம பாமபையெனறாள
அவவாரததை கேடடவனும அனபுட னேதுசொலவான
எனனுடைய தஙகையவள இனபமுளள நாயகியாள
பஞசணை மெததையிலே படுததிருககும போதையிலே
கூடப படுததுககொணடு குலாவுகிற பாமபிதுகாண
பககம பிரிநததிலலை பததினியாள தஙகையவள
காணாமற போனாககால கலஙகித தவிபபாளே
பாராமற போனாககால படுககை பொருநதாளே
உணணாள குளியாளே உறககஙகள வாராது
அலலவென றனனிடத்தில ஆயசிநான விடடுபபோனால
பாமபு கரைநதுபோகும பததினியே யெனனசெயவேன
அரைபபலங குறைநதிடுமே ஆயசசியரே யிபபாமபு
கரைநது உருகினாலுங கனகந தருவேனே
தராசு நிறையாக நிறுததுபபோம பாமபையெனறாள
அபபடியே சமமதிததான ஆயன பிடாரனவன
எடுததுத தராசிலவைதது எடைகணடு தானகொடுததான
பாலும பழவகையும பசியாமல வையுமெனறான
நாளை வருகிறேனென நாயகமே போறேனிபபோ
பாஷையி னாலேயவன பாரததிப னேதுசொலவான
எடடுநாள போனபினபு இஙகேவா மைததுனரே
இநத விசுவாசம எனககுத தெரியுமெனறான
போஙகாணு மெனறுசொலலிப போயவிஜயன தெணடனிடடான

பாமபைக கொடுததுவிடடுப பாராளநதார போயமறைநதார
பாலும பழவகையும பாமபுககு வைததாரகள
பாரததீப னருசசுனனும பரியாறித தானிருநதான
அநதிகாலம வநததனால ஆதிததன போயமறைநதான
ஆதிததன் போயமறைய அல்லியமமா ளேதுசெயதாள
அநதி யனுஷ்டானம அணைததுங கடனகழிததது
செபதபஙக ளெலலாமுஞ செயதுகொணடு அலலியமமாள
சொககரைப பூசைசெய்து செவியிலே பூசசொருகி
போஜன சாலையிலே போயபபுகுநதா ளலலியமமாள
சாககரைபபாற போஜனமும சகல விதககறியும
உணடு பரியாறி உததமியாள கைககழுவி
பஞசணை மெததையதது படுககையறை சோடியெனறுள
தோழிமா ரணைவோருந திடுககென றெழுநதிருநது
கணமூன றுடையதொரு கனவயிரக கடடிலிடடு
மெததை விரிததததறகு மேலே யணைகோலி
காமபரிநத ஐஙகலபபூ கட்டிலின மேலபரபபி
தஙகத தலையணையும சாருமணைத திணடுகளும
ஒருகு தலையணையும ஒயயாரத திணடுகளும
அருகு தலையணையும அலஙகாரம பணணினாரகள
அததா புனுகுகளும அளளித தெளிததாரகள
கதமபகஸ் தூரிகளும கரைததுத தெளிததாரகள
சநதனமும பனனீரும சவவாதுந தானதெளிததார
சநதனத தூளோடு சாமபிராணிப புகைகொடுததார
குததுவிளககுதனைக கொழுநதுபட வேறறினாரகள
மாடஙகள தோறுமஙகே மணிவிளககை யேறறினாரகள
சனனலிலே பனிநீரைச சாடிஞ் செததிசையும
பஞசணை மெததையணடை தமபல வடடிலவைததார
முததுசுடட சுணணமபு மோரஙகி வெறறிலையும
ஆரஙகிப பாககுகளும அழகுமஞசள வெறறிலையும
காசசாக களிபபாககுங கமமாறு வெறறிலையும
வாகாயச சுருளமடிதது மாணிககத தட்டிலவைததார
கிணணிப பசுமபாலும கெணடிகையில தீததமவைததார

சோடித்தோ மாய்சசியெனறு தோழியருந தெணடனிட்டாா
பாமபெடுதது மடியிலவைதது பததினியாள தானடநதாள்
பஞசணை மெததையிலே படுககைதனிற போயிருநதாள
மாணிககக கதவடைதது வயிரததாழ பூட்டினளே
அததணட தாதிகளும அஙகஙகே பளளிகொணடாா
பஞசாதனப பாமபையுமதன பககததில வைததுககொணடாள
போஜனஙக ளுணடுமவள பளளிகொணடாள மலரணையில
அபபோது அாசசுனனும ஆயனைத தானினைநது
மாயன பெருமானை மனதிலே தானினைநது
(என) சொபந தெளியவேணடும ஸ்ரீராமா தயவுசெயயும
காம விகாரமது களைதீர வேணடுமெனறன

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் மூதேவியை யழைத்து அல்லியின் மேல் பிரவேசிக்கச் செயதது

அருசசுனன தனதுயாம அறிநதாரே எமபெருமாள
சீதேவி முனபிறநத திருவினையாள மூதேவி
மூதேவி நாயகியை முகிலவணணா தானழைதது
மகுடத துரைசசியாககு மாறுத நிததிரையாய
விடிநது மொருஜாமம மெததமெதத நிததிரையாய
அநநதலநிததிரை கொளளுமெனறு அனுபபினா மாயவனா
வநது நிறைநதாளே வளமபெரிய மூதேவி
ஆநநதந தெளியாமல அசைநதுநிததிரை போகவுறறள
பாமபு வடிவுவிட்டு பாாததீப னருசசுனனும
எபபோதும போலாக இளவிஜயன ரூபமாகி
பாமனும பாாவதியும மருவிய பாவனைபோல
சிவனுடனே பாாவதியாள சோநதிருநத பாவனைபோல
தெனனாரி ராமருககுச சீதைவநது வாயததது போல
கநதருடன வளளியமமை கலநதிருநத பாவனைபோல
சாரையுஞ சாபபநதானும சருவிமய லானதுபோல
மானுங கலையுடனே மருவி யணைநததுபோல
கூடி மருவினனே குஙகுமபபூ மெததையிலே
கண்ணாடி மேலேதான கடுகுருணட நாழியது
மலலிகைபபூ மேலேறி வணடுறைநதாற போலாக

மருவி யணைநதானே மகாவிடாய தீரநதானே
ஆறாத சோபமெலலாம ஆறறினு னருசசுனனும
தீராத சோபமெலலாம தீாததா னருசசுனனும
மஙகையரைப புலகியே மருவினு னருசசுனனும
வெளளி முளைககுமபோது விடிககோடடான கூவுமபோது
பாமபு வடிவெடுததுப பககம படுததிருநதான
எபபோதும பாமபதுபோல எழிலவிஜயன வீறறிருநதான
பொழுது விடிநதவுடன பொறகொடிமாா கணவிழிததாா
தோழிமாா தாதியாகள திடுககிட டெழுநதிருநதாா
அலலிப பெருமாளுமே அசைநது நிததிரை போகிறுளே
கொமபனையைத தோழியாகள கூவி யெழுபபினாாகள
தடடி யெழுபபினாாகள தாமக குழலாளை
பொடடெனக கணவிழிததுப பொறகொடி தானெழுநதாள
அலைகுலையத தலைகுலைய ஆடை கலைநதிருகக
கதவைத திறநதாளே கடடழகி யலலியமமாள
பாஙகியாகள தனனைசசூழ பவளமேனி வநதுவிடடாள
அலலிப பெருமாளை ஆரணஙகைத தானபாாததாள
உறறுறறுப பாாததவளும உததமியை கேடகலுறறுள
ஒருநாளு மிலலாத உசசிதஙகள காணுதமமா
வாரி முடிததகலை மயிருங கலைநததெனன
கோதி முடிததகலை கூநதல கலைநததெனன
மஞச ளழிநததெனன மாாபழிநது போனதெனன
பொடடுக கலைநததெனன பூவழிநது போனதெனன
கணணிலிடட மைகளெலலாங கரையவநத காரணமேன
கோவைப பழமபோலே * குமரிய செவவுதடுமே
குமரிய செவவுதடு கோதி யிருபபானேன
படுககை கலைவானேன பஞசணை கலைவானேன
காமபரிநத ஐஙகலபூ கசஙகி நசுஙகுவதேன
மஙகையரே யுனதனககு வாடடமவநத வாறேது
அலலிப பெருமாளும ஆரணஙகு மேதுசொலவாள
பிடாரனவன சொனனவாாததை பொயயலல தாதியரே

---

* குமரிய = அழியா அழகுளள

மணிதருடன கூடியே மருவின பாமபிதுகாண
பஞசணை மெத்தையிலே பக்கத்தில வைத்திருந்தேன
என்னவிளை யாடினதோ இளஙகொடியே நானறியேன
(என்று) முததின மிதியடியை தொட்டு நடந்தசைந்தாள
பூஙகா வனமபுகுந்து புனலகஙகை நீராடி
பாளைகொணடு பலவிளககி ஓலைகொணடு நாவழிந்து
கனனி யிளஙகொடியாள கமலமுகஞ சுத்திசெய்து
வாயுமடல லுகளும மதிமுகமுஞ சுத்திசெயது
சிவனுக கருளெனறு திருநீறணிக காப்பணிந்து
சிஙகார மெத்தையினமேல தேனமொழியும வந்தமர்ந்தாள
ஆரடி தாதிகளே அலஙகாரத தோழிகளே
பாமபுககுப பாலவாரததுப பழஙகளும வையுமெனறாள
கொணடுவந்து வைத்தாரகள குடமநிறைந்த பாலதனை
பஞசரதனப பாமபதுதான பாலைக குடித்ததுவே
அபபோது பெருமாளும ஆயரவா தாமெழுந்து
பிடாரனைப போலாகப பெருமாளும வந்துவிட்டார
வாசலும வாசலது படியேறுந தானகடந்து
அலலியாககு முனனேவந்து அடிபணிந்து தெணடனிட்டார
ஆயசசியரே நீரகேளும அடியேன ஒருவார்ததை
இபபாமபு இலலாமல எனனுடைய தஙகையவள
அழுதகணணுஞ சிநதையுமாய அமுதுணணா மாட்டாமல
கணணீரை விட்டவளுங கலஙகி யழுதாளே
கேளாத வாரததையெலலாம கேட்டேனே உனனாலே
உனனாலே பட்டகளை உததமியே போதுமமமா
எனனுடைய பாமபிதுதான எததனை கரைநதுபோசசோ
எவவளவு * நோநதுபோசசோ எடுததுவா நிறுததுபபோமெனறார
கொணடுவந்து நிறுததாரகள கொபபெனத தராசதனில
பாரங குறைநததனால பாமபுதட டேறியது
அரைவாசி கரைநததமமா அழகான பாமபிதுதான
இனனமிரணடு நாளிருநதால இஙகேதான சாகுமமமா
அறியாமல விட்டுபபோனேன அனததமவா லாசசுதமமா

* நோநதுபோதல = மெலிதல.

கொஞச எடைககெடையாயக கொணடுவாரும ரததினததை
மாணிக்க வயிரஙகளை வைததுளடை கடடிவிடடாள
பாமபெடுததுப பெடடியிலே பாரளநதாா வைததபினபு

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் அருசசுனனுகிய பாம்பை யெடுத்துப்போனது

போகிறே னயசசியெனறு போயநடநதான பிடாரனவன
கோடடை கடநதவருங கொததளமுந தானதாணடி
தெறகுத தெருககடநது தேரோடும வீதிவிடடு
ஆரணியந தனனிலே அரிராமா வநதுவிடடாா
ஆணு லழகுமனனன அருசசுன னேதுசொலவான
வாழவரசி யலலியரை மாலை யிடுவதெபபோ
தாலி தரிபபதெபபோ சாமி பெருமாளே
கடடின விருதறுததுக கலியாணஞ செயவதெபபோ
எனறு தெளியுமோ எககாலஞ செனறிடுமோ
அலலிமேற சிநதையதாய அலைகிறுன அாசசுனனும

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் மறுபடியும மிருகஙகளை உண்டுபண்ணினது

அனறுபோய மறறுநாள அரிராம ரேதுசெயதாா
மாய மிருகஙகளை வனததிலே யுணடுபணணுா
காடடானை சிஙகஙகளும காடிபுலி யாளிகளும
ஏனங கடமைபகளும இயலான மிருகஙகளும
புளளிமான முளளமபனறி புனுகுபூனை முயலகளுடன
மயிலுங குயிலினமும வணணவணணப பக்ஷிகளும
அனநதமா மிருகமெலலாம அரிராம ருணடுபணணுா
மதுரைக குடிபபடைகள வனததிலவா அஞசுகிறுா
கணடவரை எதிர்ககிறது காடடானை சிஙகஙகளும
ஓடிப பதுஙகியே ஒளிபபாாகள சனஙகளெலலாம
அழுது புலமபியே அலலியணடை ஓடிவநதாா
அழுதகணணுஞ சிநதையுமாய அனநதமபோ புலமபுகிறுா
இததனைநாள பிழைததோமே இடுககமிலலா திருநதோமே
எனனகுறை செயதோமோ எஙகளை மிருகமது

நணணித தூரததுதமமா நாடடைனத தூங கரடிபுலி
எநதவி தமவாழநது இடுககமிலலா மறைநதிழைபபோம
மிருநதபனறி மானினமும விமமித தூரததுதமமா
வேறெருரு தேசததிலே வேலைசெய தூயவோமெனறால
மிருநத விலஙகுகளால வேதனைக ளாகுதமமா
மறறொரு தேசததிலே மறைநது பிழைபபோமெனறா
மதுரையி லுளளசனம வலசைகுடி போவோமெனறா
அவவாாததை தானகேடடு அலஙகாரந தாதியாகள
அலலியமமாள தஙகளுககு அறிககையிடடா ரோடிவநது
மகுடத துரைசசியவள வாாததைதபது கேடடவுடன
வேடடையாடும பெணடுகளை விரைநதழைதது வாருமெனறுள
குறவா மறவாகளைக கூடடிவாருந தாதியெனறுள
விலலியப பெணடுகளை வேடடைக கழையுமெனறுள
கிளிமொழியாள தனவாாததை கேடடநதத தாதியாகள
ஓடடம நடையுமாக ஓடியே தேடிவாரார
கடையுங கடைததெருவுங கடநதநதத தோழியாகள
வேடடையாடும பெணடுகளை விரைநதுபோய அழைததாாகள
வேடடைககு வருவோமெனறு மெலலியாகள வருகிறாாகள
காலிற செருபபுகளும தோலிலே குலலாவும
கையிலே சிலலாகரும எடுததாாகள கனனியாகள
சுணடுவிலலும உணடைவிலலும இருதோளில வைததாாகள
பனறிகுததும பலலயஙகள * பாஙகுகளும தாமெடுததா
கததியுங கேடயமுங கையி லெடுததாாகள
பலலயஙகள மானவலையும பாஙகுகளுந தாமெடுததா
சிறறுணடை சுணடுவிலலும சிஙகாணி விலலெடுததா
வேடபெணக ளுளளவாகள விருதுகடடி வருகிறாாகள
வெளளித தமுககடிதது வெணகலககொம பூதிவாரார
பொனனின தமுககடிததுப புறபபடடாா வேடபெணகள
வேட டைநாயுஞ சஙகிலியும விருதுகடடி வருகிறாாகள
கருநாயுஞ சஙகிலியும கழுததிலிடடு வருகிறாாகள
அலலியமமாள வீதியிலே அனைவோரும வநதுநினறா

* பாஙகு = பிசசுவா = வாஙகு.

அலலியமமாள மறுபடியும இரணடாந தடவை வேடடைககுப் போகிறது

ஐயாயிரந தோழியாகள அடஙகலும பயணமெனறுள
பலலககைச சோடியெனறுள பததினியா ளலலியரும
கனகதணடி கொணடுவநது கனனியா முனனே வைததார
பாணடிய பெருமாளும பலலககி லேறினாளே
ஏறினாள கனகதணடி எடுததார கொடிவிருது
ஆயிரம கனனியாகள அசுவததி லேறினாரகள
பாராசாரிப புரவியொனறு பஞசகலி யாணியது
தேசி யெனுமபுரவி சீவரதனக குதிரையொனறு
விடுகுதிரை தமமுடனே மெலலியாகள கொணடுவநதார
யானைமேறு பேரிகைதான அடிபடுதே குமுகுமெனறு
வெணகலப பேரிகைகள விருது முழஙகிறதே
முழஙகிறதே மேளமெலலாம முமமண டலமசைய
மதுரைத தெருககளெலலாம மணது ளெழுமபியது
மதுரைத தெருககடநது வனகாடடில வருகிறாரகள
காடு செடிபுகுநது கனவேடடை யாடுகிறார
கனகதணடி விடடிறஙகி கடடழகி யலலியமமாள
ஏறினாள புரவியினமேல எடுததாளே யமபுவிலலு
தடடினாள புரவிதனனைச சாரிவிடடாள கானகததில
வளைததாளே விலலதனை வாஙகிவிடடாள அஸதிரஙகள
இழுததுவிடடாள பாணஙகளை இமய கிரிநடுஙக
தொடடாளே விலலதனைச சொரிநதாளே பாணஙகளை
காடடானை சிஙகஙகளை கணடு துரததலுறறாள
புலிகள கரடிகளைப போடுகிறாள பாணஙகளால
கலைமானும பனறிகளைக கணட கணட மிருகஙகளை
மடடிலலா மிருகஙகளை வதைசெயது போடடிடுவாள
புளளிமான தனனைககணடு போடடா ளிரணடுதுணடாய
மதயானை மிருகஙகளை மணடிபோடடுக கொலலுகிறாள
அநேக மிருகஙகளை அதமாககிப போடுகிறாள
மாயன பெருமாளும மலைசோகி யேதுசெயதார
அநத வனநதனிலே அதிகஜல மிலலாமல

தணணீர கிடையாமல சாமியவ ருணடிபணணா
அலலிப பெருமாட்டு அதிகதாக முணடிபணணா
தணணீரக களையலவோ தாகவிடா யாகிறது
நெஞசுலாநது போகிறதே நினைவுதடுமபிப போகிறதே
உணணுககுந தொணடையது உலாநதுலாநது போகிறதே
காதை யடைககிறதே களையாய வருகிறதே
தணணீரக களையாலே தானவிழுநதாள பூமியிலே

அர்ச்சுனன் காரிபபிராமணனுமாயவநது அலலியாக்கு தாகதீரததம வாரததது

காணடிப னாரசசுனனதான காரிபபி ராமணனபோல
காரிபபி ராமணனபோல கடுகி வடிவெடுததான
தொணணூறும பததுஞசெனற துவணட கிழவனைபபோல
நாணறபபூ போலமயிரு நரைதத கிழவனுக
காசிநலல தீரததமது காவடியை நதோளிலவைதது
மூரசசைபோல விழுநதாளே மொயகுழலா ளலலியமமாள
அநத வழியாக அரசசுனனும தானவநதான
பிராமணனைக கணடாரகள பொறகொடி மார தோழியாகள
ஐயா பெரியவரே அழகான வேதியரே
மெததப பெரியவரே மேலநாட்டு வேதியரே
பாருலகை யாளுமொரு பததினியா ளலலியமமாள
தணணீரக களையாகிச சாயநது விழுநதாளே
தாக விடாயபிடிதது தணணீரசசோப மானாளே
காதை யடைததவளும களைதது விழுநதாளே
காசிதீரததம வாருமையா களைதநா தெளியவெனறா
புணணியமாயப போகுதையா பிராமணரே தீரததமவாரும
எனறது கேட்டுமவன இறககினான காவடியை
திறநதானே காவடியைத தீரததககுபபி தானெடுததான
மாது களைதெளிய வாரககலுறறான தீரததமதை
தாகந தெளிவதறகுத தணணீருந தானகொடுததான
களைகள தெளிநதாளே கடடழகி யலலியமமாள
கடுகியநத அருசசுனனும காவடியைத தோளிலவைதது
காறறாயப பறநதானே காரியமா லருகிலவநதான

மாயன பெருமாளே வாாததையொனறு நீாகேளுமம
களைபட டிருநதாளே கனனிநலலா ளலலியருமம
தணணீரை யானகொடுததுத தாகவிடாய தீாததுவநதேன
மாலை தரிபபதெபபோ மணமுகூாததஞ செயவதெபபோ
தாலி தரிபபதெபபோ சாமி பெருமாளே
எனறு தெளிநதிடுமோ எககாலஞ செனறிடுமோ
அலலிமேற சிநதைவைதது அலைகிறா னாசசுனனுமம
மாதுமேற சிநதைகொணடு மயஙகுகிறா னாசசுனனுமம
மாயன பெருமாளுமம மலைராம ரெனனசெயதாா

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும் அர்ச்சுனனும் மாறு வேடங்கொண்டு தண்ணீர்ப்பந்தல் வைத்தது

அததுவான கானகததில ஆரணியந தனனிலேதான
தணணீாபபநதல போடுகிறாா சாமி பெருமாளுமம
முனனாலே வெநநீருமம மோருகளுமம வைததாராமம
கொளளுததணணீா வைததாராமம குளிாநதசலமம வைததாராமம
தணணீாபபநதல வைததபினபு சாமியெனன வடிவெடுததாா
தெயவபபி ராமணததி சிறுபெண வடிவெடுததாா
காயககுமம பிராயமவள கனனிகடடுங காலமவள
பூககுமம பிராயமவள பிஞசிவிடுங காலமவள
கொஞசமம வயதவடடுக கொழுநதெலலாமம பிஞசுகணடாய
சாலையிலே சநதிரனைச சாயததுப பிடிதததுபோல
சோலையிலே சநதிரனைச சுறறிப பிடிதததுபோல
ஈழததுத தசசனவன எழுதிவா விடடதுபோல
மேலநாடடுத தசசனவன விளைநதுவா விடடதுபோல
வேரிற பவளமது மினனுகிற காநதியைபபோல
மினனற கொடிபோலே மேகவணணாா வடிவெடுததாா
அழகு குலுஙகிறது ஆனநதங கொஞசுறது
வடிவு குலுஙகிறது மாணிககமம கொஞசுறது
இநத விதமாக எமபெருமாள வடிவெடுததாா
அாசசுன ராசததுரை அவனெனன வடிவானான
தொணணூறுமம பததுஞசெனற துவணட கிழவனனை
பணணைபபூ பூததததுபோல பழுதத கிழவனனை

நாணறபூ பூததது போல நரைதத கிழவனுனை
தோலும நரமபுகளுந தொஙகிறது கிழவனுககு
ஒருகணணு நொளளைககணணு ஒருபககங கோணலவாயாம
ஒருகாலு நொணடிககாலாம ஒருகையுங கோணறகையாம
இநத விதமாக இளவிஜயன வடிவெடுததான
தணணீரபபநத லுளளாகத தானிருநதான வேதியனபோல
பிடிசெமபு கைபபிடிதது பிராமணததி முனனிருநதாள
அலலிப பெருமாளும அனநதமான சேனைகளும
அததுவான கானகததில அநதவழி வருகிறாரகள
பிருநதவேடடை யாடிவிடடு வெளிபபடடு வருகிறாரகள
தணணீரபபநதல வழியாகத தையலரு முனனேவநதாள
கணடாரகள தணணீரபபநதல கனனியுளளே வநதாளாம
வநது இறஙகினாரகள மகாசேனை யுளளதெலலாம
அததணட ஜனஙகளுநதாம அலலவருந தாகமுணடார
தணணீரக கனைகளுமே தாகந தெளிநதாரகள
அலலிப பெருமாடகு ஆசனமும போடடாரகள
ஆசனததின மேலாக அமாநதாளே யலலிகலலாள
பிராமணக கனனியரைப பெணணரசைத தானபாாதது
யாாகாணும மாதரசே யலஙகாரப பெணணரசே
எநதவூ ரெநததேசம எஙகிருநது வநதீாகாண
அததுவான கானகததில யாரவைததார தணணீரபபநதல
இநத வனததினிலே எவா வைததார தணணீரபபநதல
பிராமணப பாவையவள பெணணரசி யேதுசொலவாள
(என) பாவம பெரிதுகணடா பததினியே யெனனசெயவேன
தெயவலோகம வாழகினற தெயவப பிராமணததி
(நான) வாழும பெருமைகளும மகிழசசிகளு மெததவுணடு
ஆணடி பரதேசி அமுதுககு வநதாரகள
அளளிப பதரைபபிடடு அரியாயம பணணதோஷம
சாணி திரடடிவநது சாணஙகள போடடதோஷம
ஆதிசிவன சநநிதிமுன அமுகாய வளாநததுகாண
மகாதேவா சநநிதிமுன மலையாய வளாநததுகாண
சாணி மலையததுதான சமாததாய வளாநததுகாண

பிட்டுத் திருநாட்குப புறபபட்டார மகாதேவா
முபபதது முககோடி முனிவாகளுந தேவாகளும
வானவரு மிநதிரரும மகாதேவா தாமமுதலாய
கைலாயஞ சுறறிககொணடு கடவுள வருமபோது
சாணி மலையததனைச சஙகரனு கணடுவிடடார
எனனாலே வநததொரு இடறததைத தாமறிநதார
பொலலாத சாபமிடடுப பூமியிலே போஙகளெனறா
சாபந தொலைவதறகுத தணணீரபபநதல வைததேனமமா
அணணனிலலை தமபியிலலை அரிய மனிதரிலலை
தாய்வீட்டுச செனஙகளிலலை * தாபரிகக மனிதரிலலை
மாமிவீட்டுச செனஙகளிலலை மறறும மனிதரிலலை
தாஙகி நுழைவதறகு தாழவார மிலலையமமா
எட்டி நுழைவதறகு † இறவான மிலலையமமா
வாவென றழைபபதறகு மனித ரொருவரிலலை
தோலும நரமபுகளும தொஙகுகிற கிழவனுககு
மாளுங கிழவனுககு மாலையிட்டே னெனறுயசசி
இநதக கிழபபிணமும இறநது மடியவிலலை
பாவந தொலையவிலலை பததினியே யெனனசெயவேன
ஏவல பணிகள்செயது எஙகாகிலுமபிழைபபேன
அவ்வார்ததைத தானகேட்டு அலலியமமா ளேதுசொலவாள
என்தனககுத தோழியாகி எனனருகில நீயிருநதால
சகலமான பாககியமுஞ சமபததுந தருவேனெனறுள
கூட வருவாயோ கொமபனையே யெனறழைததாள
எபபடி வருவேனமமா இளமையிலே யுனபிறகே
லட்சுமி நோனபதுதான நாளை வருகுதமமா
விரதநோனபு தானமுடிய வேணடுமெனறன தாயாரே
எனறைக்கு முனனடிமை யாக விருககிறேனயான
மகுடத துரைசசியவள மாதரு மேதுசொலவாள
என்த னரணமனையில உனதனது நோனபுதனனை
குறையாமற செய்து வைபபேன கொமபனையே யெனறுயசசி
வேணடுமெனற சாமானகள மெலலியரே நானதருவேன

* தாபரிகக = காபபாறற † இறவானம = இறபபு = தாழவாரம.

வாருமமமா எனறுசொலலி வருநதி யழைததாளே
இநத முடததையுமநா னெஙகுவிடடு வருவேனமமா
* டோலியி லேபோட்டு தூககிவரச சொலலுமெனறாள
பலலககின மேலே பததினியா ளேறினளாம
கிழவனைத தூககிவநது டோலியிலே போடடாரகள
தோழிமாா தாதியாகள தூககி யெடுததாரகள
காடு செடிகளதாணடி கடுகி வருகிறாரகள
ஆறு சுனைதாணடி அதிக வனஙகடநது
மதுராபுரி படடணததில மகிழசசியுடன வநதாரகள
தெறகுத தெருககடநது தேரோடும வீதிவிடடு
மாளிகை வாசலிலே வநதாளே அலலியமமாள
கனகதணடி விடடிறஙகி கனனியரும போகலுறறாள
இநதக கிழபபிணததை இவவாசல வையுமெனறாள
ஐநதாஙகடடு வாசலிலே ஆரியனை வையுமெனறாள
அபபோது பிராமணததி அரிராம ரேதுசொலவாா
தனியேவிடடுப போவதறகுத தரிககுமோ வெனமனது
முடவனை விடடுவிட முறையலல வெனதனககு
அவராலே யெனனகுறறம ஆயசசி வரடடுமெனறாள
அலலிப பெருமாளும அரணமனைபிற போயபபுகுநதாள
முததுசெமபொன வாசலது மூனறுகடடுந தானகடநது
ஆசார வாசலது அரணமனையிற போயசசோநதாள
அநதி யனுஷ்டானம அனைததுங கடனகழிததாள
போஜன சாலையிலே புகுநதாளே மாதுகனனி
பிராமணக கனனியாககும பினனையவள புருஷனுககும
† அமுதுபடி காயகறியும அவாககுக கொடுஙகளெனறாள
அநதிகால மானதிலல ஆகிததன போயமறைநதான
போஜனஙக ளுணடபினபு பூமவையமா பளளிகொணடாா
மறறுநாட காலையிலே வானிரவி வநதுதிததான
திஙகட கிழமையது தெசமி புநபூசம
அனறைத தினததிலே அரிராம ரேதுசொலவாா
அலலிப பெருமாளே அரசுதுரை நாயகமே

* டோலி = சிறுபலலககு † அமுதுபடி = பசசாிசி

எனவிரதம முடியவேணடும இனறுநோனபு தீரவேணடும
சாலுங கரகஙகளும தையலரே வேணடுமமமா
பரியமுளள சாமானைப பிராமணததி வாஙகிககொணடாள

அருசசுனன் அலலியமமாளைச சூதாகத தாலிகட்டி விருதறுததுபபோனது

பநதறகால நாட்டியே பநத லலஙகரிததார
பசசோலைப பநதலது பாஙகா யலஙகரிததார
நிலததை மெழுகியே நிலககோல மிட்டாரகள
சாலுங கரகஙகளும சதுராய நிறுததினாரகள
* பாலிகை வைததாரகள பாஙகாய முளைதெளிததார
அரசாணிக காலநாட்டி அமமி குழவிவைததார
அநதிகால மானதிலை அததிதன போயமறைநதான
ஆயிரம பெருவிளககு அஙஙனமே ஏறறிவைததார
குததுவிளககுகளும குடவிளககு மேறறிவைததார
மாட விளககுகளும மணிவிளககும ஏறறிவைததார
மாயன பெருமாளும மலைராம ரேதுசெயதார
அததணட தோழிகடகும அலலிப பெருமாடடுககும
மயககததை யுணடுபணணா மாயன பெருமாளும
மூதேவி தனையழைதது முகததில நிறையுமெனறா
வநது நிறைநதாளே வாடையிட்டாள மூதேவி
சுறறி நிறைநதாளே சூழநதாளே மூதேவி
சொரணைதபபித தோழியாரகள சோரநது படுததாரகள்
அபபோது பெருமாளும அருசசுனனைத தானழைதது
ஓமம வளாததுமெனறா உலகளநத பெருமாளும
வேதஙகள தபபாமல வேளவி வளாததினனே
ஆயன பெருமாளும அருளாள ரேதுசெய்தார
தேவேநதர பகவானைச சிநதையிலே தானினைததார
அருசசுன ராசனிவன அலலியை மணபபதறகு
மணமுகூாததஞ செய்வதறகு மஙகிலியம வேணடுமையா
யானைத தலைபோலே அழகான மஙகிலியம

*பாலிகை — முளைகிளமபிய விததுகள நிரமபிய கரகம.

துமபிககை போலதிரு மஙகிலி யசசரடும
மாயத திருநீறும வரவனுபப வேணடுமெனறா
இநதிரு மபபோது இருதயததிற றுமறிநது
உளள மகிழநதவராய உடபாபிரா ணிநதிரும
யானைத தலைபோலே அழகுதிரு மஙகிலியம
துமபிககை போலதிரு மஙகிலி யசசரடும
மாயத திருநீறும மகிழசசியுடன தாமெடுதது
தூதனகை யிறகொடுதது சுவாமியின கைககொடெனறா
வாஙகிவநது தூதனவன மாயவனா கைககொடுததான
ஆய ரவாவாஙகி அருசசுனன கைககொடுததார
லககினந தபபாமல நலவிசயன கைககொடுததார
* தாரா பலனயாரததுத தரியுமெனறா மஙகிலியம
மாயனது பாதமலா வணஙகியநத அருசசுனனும
ஈசுவரைய பாரவதியை இருதயததில தானினைநது
பிடடுககு மணசுமநத பெமமானைத தானினைநது
தேவேநதிரனதனையுஞ சிநதையிலே தானினைநது
அலலிப பெருமாளாம ஆரணஙகு தனகழுததில
சிவசிவா வெனறுசொலலி தோவிசயன கடடலுறறான
அரகரா வெனறுசொலலி அழுததினை மஙகிலியம
பிரமமுடி மூனறுமுடி போடடானே அருசசுனனும
ஈசுவரனா வெணணீறறை இடடானே நெறறியிலே
மாயன பெருமாளுடம வரமெனன கொடுததாராம
(இநத) மஙகிலியந தனனையவள வாளகொண டறுததாலும
கோடாலி யாலேயிவள கொததிப பிளநதாலும
ரமபததைப பூடடியவள நலமா யறுததாலும
கததிகொண டறுததாலுங கடடழிஙகி மஙகிலியம
அறும விருககவெனறு அகூஷய வரஙகொடுததார
மாயத திருநீறும மநதிரிததுப போடடுவிடடார
அருசசுனனைக கூடடிககொணடு அரிராமா தாநடநதார
பததுசசுறறு கோடடைகளும பாரததீபன தாணடிவநதான
மஞசட கொடிகளையும மகுடநலல தோரணமும

* தாராபலன = நகூஷததிரபலன

பொமமைத் தலைகளையும பூதநலல விருதுகளுடம
அலலிக கொடிவிருதை அறுததெறிநதா னருசசுனனும
முசசுகொடடா கொடிவிருதை முனைவீர னறுததெறிநதான

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும் அருச்சுனனும் தருமாபுரம் வந்து சேர்ந்தது

வீராதி வீமனதமபி விசயன வெளியானை
மாயனுந தானுமாக வழிநடநது போனாாகள
மதுரா புரிகடநது வனமா வனஙகடநது
காடு செடிதாணடி கரியமலை தானதாணடி
ஆறு சுனைதாணடி அதிக வனநதாணடி
பொலலா வனநதாணடி போயசசேர்நதாா தருமாபுரம
மாளிகை வாசலிலே வநதுசோநதா ாிருவருமாய்
பொறகோழி கூவியலலோ பொழுது விடிநததுகாண
சுககலா தேவிபுததிான சூரியனும வநதுதிததான
அருணனுடன தேரேறி ஆதிததன வநதுதிததான
தோழியருந தாதியரும தூககம விழிததாாகள
அததணட தோழியரும அனைவோருங கணவிழிததாா
பாஙகியிலும நலலதொரு பவளசேனை கணவிழிததாள
அலலிப பெருமாளின அருகாக வநதாாகள
தட்டி யெழுபபினாாகள தாமக குழலாளை
பொடடெனக கணவிழிததாள பொறகொடி அலலியரும

அலலியரசாணி மங்கிலியததைக்கண்டு பரிதவிக்கிறது

கழுததிலே மஙகிலியம கணடாளே அலலியமமாள
அததணட தோழிகளும அனைவோரும பாாததாாகள
மிடாபபோலே தாலியது முனமாாபில தொஙகிறதே
கடுக இடிவிழுநதாள கடடழகி யலலியமமாள
பாாததுப பதஙகொலைநதாள பததினியா ளலலியமமாள
இஙகிருநத பாாபபாததி எஙகுபோனாள பாருமெனறாள
தேடிப பிடிததுநீஙகள சீககிரமாய வாருமெனறாள

எஙகெங்கும தேடினாரகள இனியவிட மாராய்நதார
தேடி யலைநதாரகள திசையெடடும கணடதிலலை
வாடி யலைநதாரகள வநதுசொனனா தாதியரகள
தேடி யலைநதோமெனறார திசையெடடும காணோமெனறார
வாடி யலைநதோமெனறு வநதுசொனனா ரலலியணடை
எணணாத வெணணமெணணி இடிவிழுநதா ளலலியமமாள
கததி யெடுததாடி கடுக அறுககவெனறாள
கததிகொண டறுததாளே காரிகையா ளலலியமமாள
கததிகொண டறுததாலும கததி மடியுதஙகே
ரமபங்கொண டறுததாலும நாலுதுணடா யாகுதஙகே
வாளகொண டறுததாலும வாளு மொடியுதஙகே
மெததவி சாரமிடடு மெலலி புலமபலுறறாள
கட்டின விருதறுததுத தாலிதனைக கடடினதார
யாரெனறு நானறிவேன ஆரணஙகே பவளசேனை
எவரெனறு நானறிவேன எலப பசுஙகிளியே
ஆறாயிரம பாணடியனை அழைததோடி வாருமெனறாள
பொனனினமலை நாடாளும பேரெடுதத அணணனையும
அழைததோடி வாருமெனறு அனுபபினாள தாதியனை
ஓடடம பெருநடையாய ஓடினா தாதியரகள
ஆறாயிரம பாணடியரகள அனைவருககுஞ செயதிசொனனா
மாதுகனனி யலலியாககு மஙகிலியந தரிததாரகள
கட்டின விருதுகளைக கழிதது யறுததாரகள
அலலிப பெருமாளும அழைததோடி வாருமெனறாள
வாருஙக ளையாவெனறு வருநதி யழைததாரகள
அவவாரததை தாஙகேடடு ஆறாயிரம பாணடியரகள
மனது துயரமதாய வநதாரகள பாணடியரகள
அலைகுலையத தலைகுலைய அரைப *புடவை நழுகிவிட
அலலியமமாள வாசலுககு அனைவோருமே வநதாரகள
மகளாரைத தாமபாரதது வாயிறெறிநது புலமபினாரகள
ஐயோ மகளேயுனனை அநநீதம பணணனவனா
யானைத தலைபோல அழகான மஙகிலியம

* புடவை = வஸதிரம.

மிடாபபோலே தாலியைததான முனமாாபில கடடினதாா
இதுஎனன காரணமோ வெனறழுதாா பாணடியாகள
கணணீரை விடடாாகள கதறிப புலமபுகிறாா
மகுடத துரைசசியவள வாயதிறநது தேதுசொலவாள
வயிறறிற பிறநததிலலே வனகொடுமை செயததிலலே
குடலிற பிறநததிலலே குலககொடுமை செயததிலலே
அஙகயறகண கிருபையாலே அலலியிலே பெணபிறநதேன
சொககா கிருபையாலே தாமரையிற பெணபிறநதேன
ஏழு பிராயததிலே எதிாததுவநத சீனமுகனே
வெடடித துணிததுநான வீரபபடடங கடடிககொணடேன
பனனிரணடு பிராயமடடும பாருலகை யாணடேனே
கொளள வருவாாககுக குறடா கொடுபபேனெனறேன
ஆளவருஞ சமபநதியை யடிபபேனெனறேன சேருபநதால
கலியாண மெனறவரைக கணணைப பிடுஙகிடுவேன
எனறு விருதுகடடி எலலையர சாணடேனே
பொமமை விருதுகளும பூததலே கடடினேனே
முசசுகொடடா தெருவிறகடடி முடிசூடடி யாணடேனே
காண வருவாரும கைகடடி நிறபாரும
எதிரிக ளிலலாமல எலலையர சாணடேனே
அடியென றழைததவாகள அவனியி லொருவரிலலே
வாடிபெணணே எனறவாகள வையகத திலாருமிலலே
மதிககும படியாக மணடலததை யாணடேனே
கடடின விருதறுததுத தாலியைக கடடினவா
ஆரோ தெரியாது அநநீதம பணணினாரே
அநதரததில வாழகினற கநதருவ ரெனறறியேன
மணடலதது ராசாககள மநதிரிக ளெனறறியேன
திககெடடை யாளுகினற துரைகளெனறு நானறியேன
பானையைபபோல தாலிகடடிப பறையனமகன போனானே
மிடாவைபபோல தாலிதொஙக முடிசூடடி யாளவேனோ
கணடாா சிரிபபாரே கவியுகததா ரேசுவாரே
பாாததாா நகைபபாரே பரிகாசம பணணுவாரே
சறறு மதியாரே தரணிதனி லுளளவாகள

நான்செதது மடிந்திடுவேன செலவழிநது போயவிடுவேன்
மாண்டு மடிநதிடுவேன மணணி லிருபபதிலலை
வல்ல பிராணனைத்தான் கலலோடே மோதிடுவேன
சாவேன கெடுவேனே சமுததிரததிற போயவிழுவேன
என்று-முடடினாள தானோடே முகததி லறைநதுகொணடாள
மாரபி லறைநதுகொணடு மணமேற புரணடாளே

பாண்டியர்கள் அல்லியரசாணிக்கு மனத்தேறுதல் சொல்லுதல்

ஆறு யிரவரும ஐயனமா ரேதுசொலவார
அஞசாதே யெமமகளே ஆலோசனை சொலலுகிறோம
கடடின தாலியைநீ கடுக அறுகதெறிநது
விருதெடுததுக் கடடிககொணடு வெறறியுடன ஆளுமெனறார
அவவாரததை தானகேட்டு அலலியமமா ளேதுசொலவாள
கத்திகொண டறுததாலும கததி மடிகிறதே
வாளகொண்டு வெடடினாலும வாளு மொடிநதிடுதே
ரமபஙகொண் டறுததாலும ரமப மொடிநதிடுதே
படடிமாடு போலாகப பறையன்மகன கடடினானே
கழுததுமிக நோகுதையா கடடினதோர தாலியினால
எடுக்க முடியவில்லை என்னசெய்வேன ஐயாவே
யாரெனறு நானறிவேன் ஐயாவே சொலலுமெனறாள
கண்டு பிடிபபதறகுக கருத்தெனககுச சொலலுமென்றாள
அறிநதேனே யாமானால ஐநதுதுணடாயப போடடிடுவேன
தெரிநதேனே யாமானால சீவனவதை செயதிடுவேன
வநத வரலாறறை மகளேநீ சொலலுமெனறார
இஙகே நடநததொரு இயறகைபதைச சொலலுமென்றார
ஆனாறகே ளையாவே அதிசயததைச சொலலுகிறேன்
* பாரிவேடடை போனேனையா பார வனநதனிலே
யாரோ வொருவனவன் அமபு பொறுக்கிததநதான
பார்ததேனே யாமாகிற பாணததாற போடடிடுவேன

* பாரிவேட்டை=வேட்டை.

அறிநதேனே யாமாகில அமபுக ளைரகொடுபபேன்
காலும பிடிததானே கதையெனககுச சொனனானே
அவனமுகததை நாணபாரதது ஆயுத மெடுததேனே
ஓடடம பிடிததானே ஓடிவிடடான பாவிமகன
மறறொரு நாளையிலே மதுரையிலே யொருவனவன்
பயிததியக் காரனைபபோற பவளகடடித திருககுளததில
வணண மருநதெடுதது தண்ணீரி லுரைததானே
வமபுதுமபுஞ சொலலிக்கொண்டு மருநதை யவனுரைததான
அவனைப பிடிததுவநது ஆககினைகள செயவதறகு
ஆற்று மணலதனில அவனைப புரடடுமெனறேன
அதனாலுஞ சாகவிலலை அருமபாவி யானவனறான
தூககு மரநதனிலே துஷ்டனைப போடுமெனறேன
போடடப்போன தாதியவள பலியானாள செஙகமலம
காளியமமன கோவிலிலே கடுகிபலி போடுமெனறேன
அககாளி செலலியமமன ஆணபலி வேணடெனனறாள
பூததக கிடஙகிலே போடடவனைக கொலலவைததேன
பூதஙக ளுளளவெலலாம போதபபணி செய்தவையா
அதனாலுஞ சாகவிலலை அருமபாவி யானவனதான்
எவளோ சிறுகனனி இநதரமபை போலேவநதாள
தண்கணவ னெனறுசொலலித தனிததுப புலமபிவநதாள்
அவனைத துரததிவிடடேன அவளழைததுப போனாளே
ஆணடியைப போலொருவன அழகான படமெழுதி
எனனைபபோல படமெழுதி இஙகே மடலூரநதான
சொலலாத வாரததைசொலலிச சோளிககுச சேலைகேடடான
கொடுததாலே யலலாது கொடுமபாவி போகேனெனறான
பாமபுகளை விடடேனே பாவியைக கொலலுகைககு
யானையை மதமேறறி ஆணடியைக கொலலவிடடேன்
எதனாலுஞ சாகாமல இருநதான மகாபாவி
மறறொருநாள பிடாரனவன வகைவகையாய்ப பாமபெடுதது
காவடியைத தோளிலவைததுக கடுகியிஙகே வநதானே
கூததுக ளாடடினானே கொணடா னடிககவைததான

துமபி பறக்கவைததான தோளமீதி லேறறிவைததான்
பாடாத பாமபுகளைப பாடவைததான வாசலிலே
ஆடாத பாமபுகளை ஆடடிவைததான வாசலிலே
மறறொரு நாளையிலே வனததிறகு வேடடைபோனேன
தணணீாக களையாலே தாகவிடாயப படடுவிடடேன
காசிப பிராமணனபோல கனதீாததம வாாததுணடு
வனவேடடை யாடியபின மாளிகைககு வருமபோது
தணணீாபபநதல போடடிருநதாள சதுாான பிராமணததி
பாதேசி யெனறழுதாள பரிதாபப படடேனே
மாளிகை வாசலுககு மயிலனையைக கூடடிவநதேன
லடசிமி நோனபொனறு நடததினாள பாவியவள
கலியாணச சடஙகுபோலே கலசம நிறுததினாள
வேளவி வளாததியவள வேதஙக ளோதினாள
பாாததி ருநதேனே பணணின நோனபுகளை
கணடி ருநதேனே கணணுறஙகித தூஙகிவிடடேன
பாாபபானைப போலிருநத பாவியவன கடடிவிடடான
கழுததிலுந தாலிகடடி கனவிருநது மறுததுவிடடான
யாரென றறிவேனயான ஐயாவே சொலலுமெனறாள
ஆரு மிரவாகளும ஆலோசனை யேதுசொலவாா
தேவனே எனறாலே ஜெயிகக முடியாது
மணடலதது ராஜாவெனறால மாதே யறிநதிடலாம
சீமைசீமை ராஜருககுந திருமுக மெழுதிவிடும
ஆதிசிவன தனனுடைய அழகான கோவிலிலே
அஙகயறகண ணமமைவாழும ஆலயததின முனபாக
மாணிககச சொககலிஙகம மகாதேவா சநநிதிமுன
கோவிற கெதிராகக கொபபரையில நெயகாசசி
சததியம பணணசசொனனால சறறு மறிநதிடலாம
மணடலததுக கணககெழுதும மதியுளள மநதிரியை
ராயசச சமாதெழுதும நனமையுளள மநதிரியை
ஊாககணககப பிளளைகளை உததமாாத தானழைதது

இராசாக்களுக்குத் திருமுகமெழுதி அனுப்புதல்

சீமைசீமை ராஜருககுத திருமுக மெழுதுமெனறா
என்னவெனறு ஓலைகளை எழுதி முடிபபதெனறா
அஙக மவநதிவஙகம அருணந தருமாபுரி
மாடம குருநாடு வஙகாளம வீமாபுரி
கிராடங கலிஙகமுடன கோளம விஜயபுரி
மகதம விதறபபுரி மசச மயோததிபுரி
குலிநதந துவாரபுரி கோசலங காஞபுரி
புலிநதங காஸமீரம பொடமீளங காநதாரம
சிநதிலா டஙகாசம திராவிடம காமபோஜம
குநதளம நேபாளம கூரசசரம பாஞசாலம
தெஙகணஞ சவவீரம சிஙகளம கனனுடம
கொஙகணஞ சூரசேனம குருகுமக தஞசீனம
கொசசி மலையாளம குடகு சகஞசோழம
அசசி அளகாபுரி யவனம நிடதபுரி
சோனகம யாழபபாணந துளுவமாந திரஙகருசம
ஆனைகுநதி யததிபுரம ஆரியமும மாளவமும
பலலவமும சாலவமும பபபரமுங கேகயமும
எலலாததே சததாரககும எழுதுஙக ளோலையிபபோ
தேசதேச ராஜருககுத திருமுக மெழுதுமெனறா
மதுரா புரியாணட வாழவரசி யலலியமமாள
சொகக ரருளாலே சுநதரியாள தானபிறநதாள
அஙகயறகண ணருளாலே அலலியருந தானபிறநதாள
ஏழு பிராயததிலே எதிாததுவநத நீனமுகனை
வெடடித தலைதுணிதது வீரபபடடங கடடினவள
பனனிரணடு பிராயமடடும பாருலகை யாணடகனனி
விருதுகொடி கடடிவைதது மேதினியை யாணடவளகாண
ஆறுயிரம பாணடியாககு அரிய துரைமகளகாண
அலலி யவளகழுததில ஆரோ தெரியாது
தேனமொழியாள தனகழுததில திருடடுததாலி கடடினனே

கழுததிலே தாலிகட்டி கட்டின விருதறுததான
இனனவ னெனறுசொலலி யெனககுத தெரியாது
சீமையி லுளளதொரு துரைகளமே லெனதனககு
சநதேகந தோன்றுவதால சகலதேச மனனாகளும
சீமைசீமை ராஜாககள சீககிரம வரவேணடும
எலலை யரசாளும இராஜாகக ளிஙகேவநது
கழுததிலை தாலியது கடடவிலலை யெனறுசொலலி
நலல துரைகளெலலாம நமபிககை செயயவேணடும
வநத திருமுகததை மனனாகணடு வாராவிடடால
கோடடையை நானிடிதது கொடடைமுததை நடுவேனே
அரணமனையை நானிடிதது ஆமணககு விதைததிடுவேன
ஆண்பெண சிறையாக அடஙகலும நானபிடிபபேன
வெடடித தலைபிளபபேன வீரசொரககளு சோததிடுவேன
ஓலைகணட நாழிகைககு ஒருகணததில வாருமெனறு
எழுதுமெனறுள ஓலையது இளஙகொடியா ளலலியமமாள
அவவாரததை தானகேடடு அனபான மநதிரியும
சேமக குருததோலை சீககிரமாயத தானெடுததார
ஈழப பனையோலை இருபககங காமபரிநது
தாளிப பனையோலை தலைபககங காமபரிநது
வாரிய ஓலையிலே வககணைகள தானெழுதி
* செநதிரிககம போடடு சீலமுததிரையும வைதது
அலலிமுன பாகவநது அடிபணிநது தெணடனிடடார
ஆரடா ஜெடடி மலலா ஆயிரமபே ரெழுநதிருஙகள
சீமையில ராஜருககுச சுருளோலை கொணடுபோஙகள
மலல ரெழுநதிருநது வாஙகிறு ரோலைதனனை
காலால நடவாமல காறறுயப பறநதாரகள
மதுரை கடநதாரகள வனஙகள புகுநதாரே
காடு செடிதாணடி கரியமலை தானகடநது
சீமைசீமை ராஜருககுத திருமுகந தநதாரகள்
ஓலைச சுருளவிரிதது உததமாகள தாமபடிததார

* செநதிரிககம—ஓலைத திருமுகததுககுமேல ஓலைமூடி.

அதிலிருநத மாமமெலலாம அனைதது மறிநதுகொணடார்
நாமும வருவோமஙகாண ராஜாததி சொறபடிககே
நமபிககை தானகொடுதது நலமுடனே வருவோமெனறார
தருமா புரமாளுந தருமருககு ஓலைதநதார
சநதன வடிவழகா தருமரவ ரேதுசொலவார
சீககணக கரையழைததுச சுருளோலை படியுமெனறார
அபபோது கணககபபிளளை அபபாயச சுருளவிரிதது
படிததாக ளோலைதனனைப பாரவநதார கேடடுவிடடார
சநதன வடிவழகா தருமரது கேடடுவிடடார
நாமும வருகிறோம ராஜாததி கொலுவுககெனறார
மாயன பெருமாடகு வநததே ஓலையது
ஓலை யதுபடிதது உலகளநத எமபெருமாள
நாமும வருகிறோம நடவுஙகள தூதரெனறார
சீமைசீமை ராசருககுச செபபிவநதார தூதரவா
காடு செடிதாணடி கடுகிவநதார தூதரவா
அலலியின முனனேவநது அடிபணிநது தெணடனிடடார்
சீமைசீமை ராஜருககுச செபபிவநதோம ஆயசசியெனறார
மணடலதது ராஜாககள மகிழசசியுடன வருகிறாகள
திககெடடடை யாணடதொரு துரைகளெலலாம வருகிறாகள்
சநதன வடிவழகா தருமரவ ரேதுசொனனார
ஆரடா தூதுவரே அகஙகார மலலாகளே
மாயன பெருமானை வரவழைதது வாருமெனறார
ஓடடம நடையுமாக வோடிவநதார தூதுவாகள
மாயன பெருமாடகு வநதுதெணடன பணணினாரகள
சநதன வடிவழகா தருமருமமை யழைககசசொனனார
கூடடி வரசசொனனார கோபால சுவாமியெனறார
அபபோது பெருமாளும அனபுடனே தானெழுநதார
தாரகனை எசசரிததார சாமிரதம வேணடுமெனறார
கொணடுவநதான தாரகனும கொபபனவே சிததரதம
ஏறினார தேரமேலே எமபெருமா ளாணடவரும
காடு செடிதாணடி கடுகிவநதார தருமாபுரம

கோபுர வாசலண்டை கோபாலா தேரிறங்கி
மாயன் பெருமாளும மாளிகையில வநதுவிட்டார
தாணி யளநதமாயன தருமருககுத தெணடனிட்டார
சிஙகா தனமபோட்டு ஸ்ரீராமா வீற்றிரெனறார
இட்டசிங காதனததில எமபெருமான வீற்றிருநதார
எனனை யழைததததறகு ஏது கருமமெனறார
தருமா புரமாளும தருமாவ ரேதுசொலவார
மதுராபுரி யாளுகினற வாழவரசி யலலியவள
காணாதே மஙகிலியம கட்டியே போனாராம
திக்கெட்டை யாண்டதொரு தேசதேச ராஜருககும
சுருளோலை யெழுதியவள தூதாவசம அனுபபிவைததாள
நமபிககை செய்துபோக நமககோலை வநததையா
அரசசனனும நீருமாய ஆரணியம போனீரோ
காசியாததிரை போனபோது களவுசெயது வநததுணடோ
தறிதலைப பட்டிமகன தாழவுசெய்து வநததுணடோ
குறறஙக ளுணடானால கோபாலா சொலலுமெனறார
அருசசுனன தனனாலே அழுமபுணடோ சொலலுமெனறார
(நான) ஒகக நடநதேனோ ஒனறு மறியேனே
கூட நடநதேனே கொலைகளவு ஒனறறியேன
அழுமபுக ளுணடானால *அறமைநதா சொலலுவேனகாண
எனதனககு மோலையொனறு எழுதிவரவிட்டாள காண
நானுமிதோ போகிறேனே நனமதுரைப பட்டணததே
வீட்டுக கொருவருநதான் வேலவேநதே போகவேணடும
ஐவருககுள ளேஒருவா யாரேனும வாருமெனறார
யாரை யழைததுபபோறீர அரிராமா சொலலுமெனறார
வெறறி மதயானை வீமனைக கொணடுபோறேன
நமபிககை தநதுவிட்டு நாமவருவோம ராஜமனனு
போயவாரு மெனறுசொலலிப புணணியனார் செலவுதநதார

* அறமைநதன = அறம + மைநதன = தரும குமாரன = தருமராஜன.

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும் வீமராசனும் மதுரைக்குப் போகுதல்

வெறறி மதயானை வீம னெழுநதிருநது
சநதரகாநதித தடடி கடடித தாமரைபபூச சுஙகுவிடடு
அமபுவிலலுங கைபிடிதது அமபறுத தூணிகடடி
தேரின்மே லேறினனே திககுசெயங கொணடவீமன்
மாயன பெருமாளும மசசுரத மீதேறி
இருவரு மாகவேதாம இரதமேறி வருகிறரே
தருமா புரஙகடநது வீமா புரநதாணடி
காடு செடிதாணடி கரியமலை தானதாணடி
ஆறு சுனைதாணடி அதிகவனந தானதாணடி
வனமா வனநதாணடி வநதுவிடடார தெனமதுரை
மணடலததது ராஜரெலலாம வநதார மணிபுரததில
முடியோடே முடிநெருஙக முடிமனனா வநதுவிடடார
வயிரம இழைததிருககும மகுடமுடி நெருஙகுதஙகே
எலலையுளள ராஜரெலலாம யாவாகளும வநதமாநதார
ஆறு பிரவருடன அலலியருந தாமறிநதார
மகுடத துரைசசியவள மயிலனையா ளேதுசொலவாள
மாணிககச் சொககலிஙகம் மகாதேவா கோவிலணடை
கோபுர வாசலணடை கொபபரையை வையுமெனறாள
ஆயிரககல நெய்வாரதது அககினியை மூடடுமெனறாள
பாதாளக் குழிபறிததுப பாஙகான பளளமவெடடி
இருபபுநலல கொபபரையை யெடுததுவநது வைததார்கள
ஆயிரக்கல நெய்வாரதது அககினியை மூடடினாரகள
நெய்யைக கொதிககவைதது நேரிழைகருச செயதிசொனனா
பதினகல நெலலெடுததுப பாஙகியரே வையுமெனறாள
அமபாரம போடுமெனறாள ஆணடவனா சநநிதிமுன்
சமபாவும கார்நெலலும அமபாரம போடடாரகள
மகுடத துரைசசியாக்கு மணியா சனமபோடடார
ஆறு பிரவாகளும அலலியருந தாமெழுநதார
ஆலயந தன்னருகே வநதாரே யாவர்களும

கோபுர வாசலண்டை கொப்பெனவே வந்தார்கள்
மகுடத் துரைசியவள் வந்தமர்ந்தா ளாசனத்தில்
வந்தவந்த ராஜாக்கள் மறுபக்கம் வீற்றிருந்தார்
அல்லிப் பெருமாளும் ஆரணங்கு மேதுசொல்வாள்
கேளுங்கள் ராஜாக்களே கீர்த்திபெற்ற மன்னர்களே
ஆலவாய்ச் சொக்கலிங்கம் ஐயா கிருபையினால்
அங்கயற்கண் ணம்மை அவள் அம்பாள் செயலாலே
அல்லியிலே யின்மேலே ஆரணங்கு பெண்பிறந்தேன்
வயிற்றிற் பிறந்ததில்லை வன்கொடுமை செய்ததில்லை
குடலிற் பிறந்ததில்லை குலக்கொடுமை செய்ததில்லை
ஓடுகிற நீர்தனில் உள்ளேமணற் சேறுமுண்டு
அடிக்கிற காற்றதனில் அலைகாற்றில் துரும்புமுண்டு
காலகால கண்டருக்குக் கண்டத்திற் கறுப்புமுண்டு
சந்திரற்கு மச்சமுண்டு சற்றே கறுப்புமுண்டு
[1] குண்டுமணிக் காணுலும் கொஞ்சங் கறுப்புமுண்டு
மயிரே கறுப்பொழிய மற்றைக் கறுப்புமில்லை
புருவங் கறுப்பொழிய பின்னைக் கறுப்புமில்லை
மாசிலாப் பெண்பிறந்தேன் மீனாக்ஷி கிருபையினால்
ஏழு பிராயத்திலே எதிர்த்துவந்த சீனமுகனை
வெட்டித் தலைதுணித்து வீரபட்டங் கட்டிக்கொண்டேன்
பன்னிரண்டு பிராயமட்டும் பாருலகை யாண்டிருந்தேன்
அடியென் றழைத்தவர்கள் அவனிதனில் யாருமில்லை
வாடியென் றழைத்தவர்கள் வையகத்தில் யாருமில்லை
வம்புதும்புஞ் சொன்னவர்கள் மண்டலத்தி லாருமில்லை
ஆரோ தெரியாது அநியாயம் பண்ணினார்கள்
காணுமல் மங்கிலியங் கட்டினு னென்கழுத்தில்
இன்னு னினியானென்று எனக்குத் தெரியாது
ஆகையினாலேதான் அழைப்பித்தே னுங்களைநான்
நானறியே னென்றுசொல்லி நம்பிக்கை தந்திடுங்கள்
கொதிக்கிற நெய்தனிலே கொப்பெனவே கைதோய்த்து

[1] குண்டுமணி=குன்றிமணி.

அம்பார நெலலதனில அள்ளி நிமிட்டிடுஙகள்
அலலாதே போனுககால அவளை விடுவதிலலை
கைகளது கொபபுளிககக கணடேனே யாமானால
வெட்டித தலைபிளபபேன வீரசொககளு சேரததிடுவேன
நாகலோகம போனாலும நானவளை விடுவதிலலை
ஆகாயம போனாலும அமபாற பிடிததிடுவேன
வானததிற பறநதாலும வலைகட்டி நானபிடிபபேன்
பாதாளம போனாலும பாணைததாற கொனறிடுவேன்
விட்டுவிடு வேனெனறு சறறுமன மெணணவேணடாம
சததியததைச செயதுநீஙகள தயவுடனே போய்விடுஙகள்
என்ற-அவவாரததை தானகேட்டு அஙகிருநத ராசரெலலாம
சுறறியிருநத ராசாககள துரையாந துரைகளெலலாம
எழுநதாரக ளசசபையில ஏதுசொலவார மனனவர்கள
அனனநடை மாதரசே ஆரணஙகு நாயகமே
பாருலகை யாளபவளே பாணடியன தன்மகளே
செஙகோல முடிசூட்டித துரைததனம செய்பவளே
உன்-னாறியோம போறியோம ஒருசெயதி நாமறியோம
மஙகிலியந தொட்டதனைக தரிததவகை நாமறியோம
அறிநதோமே யாமாகில அழுமபுவரு மெஙகளுககு
என்றே-அககினிககு எதிராக அனைவோரும வநதுநினறார
மகுடமுடி ராஜாககள வநதவர்கள தாமெழுநது
அககினிக்கு முனனாலே அநநெயக கிடாரமுனனே
இருகையைக கூபபியவா ஏதுசொலவார ராசாகளும
ஐயன பிடாரிகளே ஆகாய தூதககைகளே
அநதர தேவதையே சநதிர சூரியரே
இநதிரா பிரமாவே கநதாவா இருடிகளே
ஆலவாயச சொககலிஙகம அஙகயறகண ணுயகியே
மாணிககச சொககலிஙகம மகாதேவா ஆணடவரே
ஏது மறியோமே எபபாவ மொனறறியோம
ஏது மறியோமெனறு இருகையைத தானெடுதது
காய்கிற நெய்தனிலே கையைத துவைததாரகள

அமபார நெலலதனில அளளி நிமிடடினாரகள
ஒவவொரு ராஜாவாயச சோதனை தநதாரகள
அமபார நெலலையெலலாம அடஙகலும நிமிடடிவிடடார
மாயன பெருமாளும வநதுசததியம பணணினாரே
வெறறி மதயானை வீமாசன தானெழுநதான
நெயககிடாரம தனனருகே நோய வருகையிலே
அககினியாய் வீசுகுது அருகிலவர வொணணாமல
செநதணலாயப பறறுதஙகே சேரவர வொணணாமல
வெநது கருகிறதே வீமாசன தேகமெலலாம
முன்னிடட காலையவன பினனிடடு வாஙகிககொணடு
மாயன பெருமாளே மைததுனரே களளழகா
எனனபாவம யானறியேன ஏதுவினை யெனறறியேன
சேரவர வொணணாமல செநதணலாய வீசுதுகாண
அருகிலவர வொணணாமல அககினியாய வீசுதுகாண
எனன புதுமையிது எமபெருமா ளெனறுகேடடான
ஆயன பெருமாளும யாரை நினைககலுறறார
அககினி பகவானை ஆயனார தாமதொழுதார
ஒருநனறி செய்தவரை உளளததில வைககவேணடும
அககினி பகவானே அருசசுனனு முனதனககு
எததனை சகாயஞசெயதான எலலா மறநதாயோ
மாளுகினற வுனனையவன வாளவிஜயன காததானே
அநதச சகாயமது அருசசுனனமேல வைககவேணடும
பெணடுடைய ராசனவன பெணணரசை மாலையிடடான
உனதனககுக கோபமெனன உறுததுவானேன செநதணலே
கோபததை வையாதே குளிரநததணணீர போலிருபபாய
எனறு தொழுதாரே எமபெருமாள அககினியை
ஆயரது சொறகேடடு அககினிதேவ ரபபோது
குளிரநத சலமபோலக கொபபனவே நினறுவிடடார
பினன ராயரவா வீமன முகமபாரதது
வாராய் மதவீமா வாரததையொன்று நீகேளாய்
மாதினுககு மஙகிலியம மதவீமா தரிததுணடோ
செய்ததே யுணடானல சேரவர வொணணாது

கலககஙக ளுணடானால கடடழகா தூரகிலலு
மனதிற கபடுகளும வஞசனைக ளிலலையெனறால
ராஜாககள போலேநீ நமபிககை செயயுமெனறா

வீமராசன் நெய்யைக் குடிததுவிட்டு கொப்பரையை உருட்டிவிடடது.

மறுபடியும வீமராஜ மனனவன தானுமவநது
கொதிககிற நெயயருகே கொபபெனவே நினறுகொணடு
மணககிற நெயயதனை மதவீமன பாரததுவிடடான
தூககினான கொபபரையைத துரிதமாய நெயயையெலலாம
குடிததா னரைககணததில கொபபரையை யுருடடிவிடடு
வெறறி மதயானை வீமனவன வநதுவிடடான
மாய னுடனாக வழிபிடிததுத தானடநதான
மதுரைத தெருககடநது வனமா வனஙகடநது
காடு செடிதாணடி கரியமலை தானதாணடி
ஆறு சுனைதாணடி அதிக வனஙகடநது
தருமாபுரி படடணததில தாரவேநதா வநதுவிடடார
அலலிப பெருமாளும ஆரணஙகு மேதுசொலவாள
இததனை பேரகளிலே யெவனைத திருடனெனபோம
அநநதஙகோடி ராஜரிலே யாரைத திருடனெனபோம
சததியஞ செயதாரே தாணியுளள ராஜாககள
நெயயிலே கைதோயததுத நெலலை நிமிடடினாகள
சோதனை காடடிவிடடுத துரைகளெலலாம போகலையோ
அனைவோரைப போலாக அவனுஙகை தோயககவேணும
கொதிககிற நெயயதனைக குடிகக விதிமுறையோ
திருடருககுத தெயவமுணடோ சூதருககு நேசமுணடோ
வானஞ சுழலவதறகு மருநதுணடோ அவனிடததில
பூமி சுழல்வதறகுப பொடியுணடோ அவனிடததில
வணணை மருநதெடுததுத தணணீரி லுரைததானே
வபபுதுபபுப பேசியவன வாயபபழுதுஞ சொலலலையோ
ஆறறிலே தானபுரடடி அவனையும கொலலுமெனறேன

அவனுடைய மநதிரமும ஆறறைக தடுககலையோ
தூககிலே போடடவனை தோழியரே கொலலுமெனறேன
தாதியரைக கொனறுவிடடான தநதிர விததையினால
காளியமமை கோவிலிலே காவு கொடுககெனனறேன
வடவாசல செலவியரை வாயததடை கடடிவிடடான
பணடாரம போலேவநது [1]படகபடிததான வாசலிலே
வமபுகளும துமபுகளும வாயபபழுது சொனனனே
அரவததை விடடுநான ஆணடியைக கொலலுமெனறேன
பாமபுததை கடடினனே பாதக னவனும
யானையை மகமேறறி ஆணடியைக கொலலுமெனறேன
யானததை கடடினனே அருமபாவி யானவனும
வேதியனைப போலவநது வேளவி வளாததினனே
மறையவனைப போலவநது மஙகிலியந தரிததானே
நெயயைக குடிககவகை நினைவறிய மாடடாளே
மலையாள விததைகளும மநதிரமுங கறறபாவி
எநதவூா ராஜாவோ எனககறியச சொலலுமெனறாள
தருமா புரமாளுந தருமாதமபி யெனறுசொனனா
நெயயைக குடிததவனதான நீதியுளள வீமராஜன
வெறறி மதமுடைய வீமசேன னெனறுசொனனா

அலலியரசாணி பஞ்சபாண்டவரோடு சண்டைக்கு வருகிறது.

அவவாாததை தானகேடடு அலலிப பெருமாளும
எடடிப பழமபோலே இருகணணுந தானசிவநது
உருககிய செமபொனனும உதிரமுமபோல கணசிவநது
தருமா புரமெலலாந தவிடுபொடி யாயிடிதது
தஙகமதிற கோபுரததைத தரையோடே சாயததிடுவேன
ஆமணககும பருததியுமாய அடா விதைததிடுவேன
ஆணபெண சிறையாக அடஙகலும யானபிடிபபேன
தணடு பயணமெனறு தனிபேரி போடுமெனறாள்
வெடடியானைத தானழைதது வீரமுரசறையுமெனறாள்

[1] படகம - தமபடடம.

ஆறுயிரம பாண்டியர்கள அடஙகலும பயணமெனறுள
இனறுவெளிக கூடாரம இயலுடனே போடுமென்றுள
சணடாவை நாடடுமெனறுள தமுககை யடியுமெனறுள
அபபோது சாமபவனும யானையின மீதேறி
அடிததான பறையோசை அமமதுரை தானதிர
மதுரைப படைகளெலலாம வாருஙக ளெனறுசொலலி
ஆயுதஙகள கட்டிககொணடு அனைவோரும வாருமெனறு
அடிதத பறையோசை அமமதுரை நகாகேடக
மதுரைப படைகளுடன பகாசனஙக ளுளளவரும
எணணுனகு ஆயுததததை யெடுததரையிற கடடிககொணடார
அதிரதருஞ சமரதரும அததராத ரானவரும
கலிஙகா தெலுஙகாகளும கனனடிய ரானவரும
ஈழதது வஙகணரும இளநாடடுச சோனகரும
ஆரியரும வீரியரும ஆனமலை துளுவாகளும
உடையவருஞ சூதகரும ஒடடியரும பபபரரும
குறவா மறவாகளும குசசிலிய ரானவரும
வனனியா துலுககாகளும மராடடிய ரானவரும
வேடாகளும விலலியரும வேணசன முளளவரும
படடயஞ சூரிகளும பாரியவில சமுதாடு
நிமிசா பெரியலகு நேரிசமாய பெரியகததி
குலிசமுஞ சூலிசமுங குணடுதுப பாககிகளும
மணவெடடி கோடாலி வலலயம இருபபுலககை
வாளுகளும வேலுகளும வளைதடியுஞ சககரமும
கணடகோ டாலிகளும கவுணடுககல உருணடைகளும
சிஙகாணி பூசசுவிலலும சேனைவித ஆயுதமும
ரமபமும பாசஙகளும நாலெடடு ஆயுதமும
எணணுனகு ஆயுததததை யெடுததரையிற கடடினார்கள்
ஆயுதஙகள கடடிககொணடு அநேகசனம பயணமானா
சட்டைதமான வச்ரகபாய் தரிததாரக ளெலலவரும

* சாமபு=பறை, சாமபு + அன=சாமபவன=பறையடிபபோன= பறையன

சண்டைக்கு முஸ்தீபாய்ச் சமாத்தமெல்லாம் வருகிறார்கள்
வந்து நிறைந்தார்கள் வளம்பெரிய சேனையெல்லாம்
யானைகளோ ஆறுலட்சம் அசுவங்க ளேழுலட்சம்
ஒட்டகங்கள் பத்துலட்சம் ஒன்றாகக் கூட்டினார்கள்
கார்மேகம் போலாகக் கறுத்தானைக் கூட்டங்களும்
வானத்து மேகம்போல மதயானைக் கூட்டங்களும்
செவ்வானம் போலாகச் சிவந்த புரவிகளும்
வந்து நிறைந்தனவே வளம்பெரிய அல்லியணை
பொன்னினமலை நாடாளும் புகழ்பெரிய அண்ணாலகளை
அண்ணாலேத் தானழைத்து அம்மதுரை யாளுமென்றாள்
வென்று செயமடைந்து விருதுகட்டி வருமளவும்
செயித்து வருமளவுந் தென்மதுரை யாளுமென்றாள்
முத்துப் படிந்துறையும் மூப்பிமார் பட்டடையும்
யானைப் படிந்துறையும் யாவும் பதனமென்றாள்
பவளம் படிந்துறையும் பட்டணமும் பத்திரங்காண்
கப்பற் படிந்துறையுங் கடற்சேரங்கும் பத்திரங்காண்
செயித்து வருமளவுஞ் சீமதுரை யாளுமென்றாள்
பயணம் பயணமென்றாள் பயணபேரி யடியுமென்றாள்
அம்பெடுத்து வில்லெடுத்து அம்பறாத் தூணிகட்டி
எல்லாரும் பயணமென்று ஏறினாள் தேர்மேலே
வானத்து மீன்போலே மணிரதங்கள் வருகிறவே
ஆறு யிரந்தேரும் அணிஅணியாயப் போகிறவே
சொக்கலிங்கந் துணையென்று தேரை நடத்தினளே
அச்சு கிறுகிறென்னும் யானைநெடுந் தேரசையும்
வண்டில் கிறிச்சியிடும் மதயானை கோஷமிடும்
குதிரை கனைத்துவர கோடிமன்னர் சத்தமிட
வெயிலுக் கெடுத்தார்கள் வெள்ளைநல்ல கூடாரம்
கானலுக் கெடுத்தார்கள் கறுப்புநல்ல கூடாரம்
பனிகளுக் கெடுத்தார்கள் பட்டுநல்ல கூடாரம்

---

* சமுதாடு = ஒருவிதக்கத்தி, நேரிசம் = எறிகின்ற ஆயுதம்; வச்சிராயுதம்; சூலிசம் = சூலம், ஓராயுதம்

கறுப்பு [1]நிசான் சிவப்புநிசான் கலந்து பறக்கிறதே
அலலிக கொடிவிருது அசைகிறது தேரமேலே
மஞசட கொடிபறக்க மகாதோ ரணமசைய
வருகிறதே மூலபலம மணணிலிடங கொளளாதே
ஆறறுமணல போலே அடுக்கிட்டுச சேனைவரும
மீனகுஞசின குழுவைபபோல வேண செனஙகளவரும
காட்டுக களாபபூவும காளாணும முளைததது போல
சுறறிக குடைபிடிததார சூரியனும தோறறோட
பககங குடைபிடிததார பகவானைக காணாமல
செநதூ ளெழுமபினதே சூரியனைக கபபினதே
கருநதூ ளெழுமபினதே கதிரோனைக கபபினதே
அடிபபடுதே பேரிகைதான அநதாருந தானதிர
யானைமேல பேரிகையாம குதிரையினமேல [2]டஙகாவாம
ஒட்டகமேல [3]நகபத்து ஓசை யெழுமபினதே
வெணகலப பேரிகைகள விருது முழஙகிறதே
பாஞசசனயம தேவதநதம பலவிருதுந தானமுழஙக
சசசரிகை வீணைகளும தாககி முரசறைய
ஒறறைவால சஙகுதான ஊதிபறே யுலகதிர
வருகிறதே மூலபலம டணணுமவிணணுந தானதிர
மதுரா புரியைவிட்டு வனகாட்டிற போகலுறறார
காடு செடிதாணடி கரியமலை தானகடநது
ஆறு சுனைதாணடி அதிக வனஙகடநது
வேஙகை யடாநதவனம வெணகளாப பூததவனம
தேகாஙகு பெருததவனம கொனறைகளாப பூததவனம
அணடாகண டறியாத தணட வனஙகடநது
அலலியமமாள தருமாபுரி அடுததாள தளததுடனே
பட்டணததைச சுறறியெஙகும பாளையஙகள சூழநதனவே
பஞசவாணக கூடாரம பலதிசையும போட்டாரகள

1 நிசான (இநதுஸதானி) = கொடி
2 டஙகா = ஒருகடபறை 3 நகபத = (இநதுஸதானி) வாததியம்

1 முததிரிக்கை போட்டாளே முடிமன்ன ராசாததி
2 சணடாவை நடடாரகள தமுககடிததாா பாளையததில
சணடையின பேரிகையைத தானடிததாா பாளையததில
அடிபடுதே ரணபேரி அடிவானத திடிபோலே
கோடைகாலத திடிபோலே குமுறுதே ரணபேரிகை
செவவானத திடிபோலே சேர முழஙகிறதே
சததத தொனிகளெலலாம தருமராசா கேடடுவிடடார
காணுமல மஙகிலியம கடடிஞ ரவளகழுததில
பொயசசத தியமபணணிப புகழவீமன வநதுவிடடான
ஆகையிஞற சணடைசெயய அநேகதளங கூடடிவநதாள
சணடைபணணி வெலிககசசொலலும சாமாதய ராஜாவை
வநதாலே யாசசுது வாராம லிருநதாககால
நாளை-கோடடை தனையிடிததது கொததளமுந தானிடிபபோம
தஙகமதிற கோபுரததைத தரையோடே சாயததிடுவோம
ஆமணககும பருததிகளும அடா விதைததிடுவோம
ஆணபெண சிறையாக அடஙகலும பிடிததிடுவோம
கடுகி வரசசொலலும கடடழக ராஜாகளை
எனற-அவவாாததை தானகேடடு அலஙகாரத தூதுவனும
சநதன வடிவழகா தருமாாணடை வநதுவிடடான
வணஙகி நமஸ்கரிதது மநதிரியு மேதுசொலவான
மதுரா புரியாளும வாழவரசி யலலிககு
காணுமல மஙகிலியம கடடிஞ ரவளகழுததில
பொயசசத தியமபணணிப புகழவீமா வநதாராம
ஆகையிஞலேதான அலலிதளம கூடடிவநதாள
சணடைககு வநதாலே அலலாது தாரவேநதே
கோடடையை யிடிததுவிடுக 3 கொமமையழிப பேனெனருள
சணடைககு வரசசொனனாள தருமலிஙக ராஜாவே
எனறு சரணமிடடான இயலான மநதிரியும
தகக புகழுடைய தருமராவா தானகேடடு
மாயனபெருமாளின மதிமுகததைத தாமபாாதது

1 முததிரிககை - முறறுகை 2 சணடா - கொடி
3 கொமமை - கொததளம

19

தைய விளஙகொடிக்குச சததியஞ செய்யவென்று
தெனமதுரை போனீரே சேதியெனன சொலலுமெனறார்
அஙகே நடநததொரு அதிசயததைச சொலலுமெனறார
[1] மறலிமைநதா தருமருககு மாயவனு மேதுசொலவார
மணடலதது ராஜாககள வநதுசததியம பணணினாகள
வெறறி மதயானை வீமராஜ னேதுசெய்தான
கொதிககிற நெய்தனிலே கொபபெணணே கைதுவைதது
சததியததைச செய்யாமல தாமஙகள வாழுமாபன
கொதிககிற நெயயிருநத கொபபரையைத தானெடுதது
நெய்யைக குடிததுவிடடு நிமிஷ முருடடிவிடடான
மதபபடட வீமனசெய்த வனமையினா லிபபோது
சணடைககு வநதாளே சாமாததிய முளளகனனி
சணடைககு வநதவளைச சறறுமவிட லாகாது
சணடை களைசசெயது சமாததறிய வேணுமெனறார
வநதசணடை விடலாமோ வளமபெரிய தருமரேநீ
பினனுக கிடைநதாலே பெணணரசி விடுவாளோ
வெனறு செயிககவேணடும வீரபடடஞ சூடடவேணடும
எனற-இவவாரததை கேடடவுடன எமனமைநத னேதுசொலவார
யாரை யனுபபிவைபபோம அமாசெயது வருவதறகு
எவரை யனுபபிவைபபோம எமபெருமாள சொலலுமெனறார
நகுல சகாதேவ ராஜாககள தஙகளையும
வெறறி மதயானை வீமனையு மனுபபுமெனறார
கூட வெகுசனததைக கூடடி யனுபபுமெனறார
நானுஙகூடப போகிறேனகாண ராஜாவே அஞசாதீர
வெனறு செயமாகி வெளிபபடடு வருவேனெனறார
மனதுக கிசைநதபடி மாயனே செயயுமெனறார

பாண்டவர் அல்லியரசாணியோடு சண்டை செயய வருதல்.

தருமாது சேனைகளே சகலசெனம வாருமென்றார
இனறு வெளிக்கூடாரம இயலுடனே போடுமெனறார

---

1 மறலிமைநதா - எமனுடையகுமாரா

அலலி பஞசபாணடவரோடு யுததஞசெயதல

சண்டைபேரி யடியுமெனறா சண்டாவை நாட்டுமென்றா
பாளையங்க ளுளளவெலலாம பயணபேரி யடியுமெனறா
ஆடா தோபபாகா அலஙகரிநத தேரையெனறா
தோபபாகன தானுமவநது தேரை யலஙகரிததான
ஆறுவண்டி நூறுசட்டம அழகான குததுககாலகள
குததுககால சொபபனிட்டு கொடிஙகைத திரைவளைதது
கும்ப கலசமது கொடிஙகை யலஙகரிநது
தேரை யலஙகரிததுத தோபபாகன கொண்டுவநதான
அலஙகாரச சேலையிலை அலஙகாரம பண்ணினார
நாலுபககஞ சாலாகளும நவரதன தோரணமும
கண்ணாடிச சலவிகட்டிக கவரிமான சுஙகுவிட்டு
[1] ஐநதுகொதது ஆராயச்சி அநநதமணி கட்டினார
நவகண்ட வீரமணி நானகுபககங கட்டினாரே
மாவிலைத தோரணமும வாழைமரங கட்டினாகள
நானகு புரவிகளை நனறாயக குளிபபாட்டி
நானகுகால வண்டயமாம நடுககழுததிற கொலுசுகளாங
முனனாலே சுட்டிகளும பினனாலே குசசுகளும
மாணிககக கடிவாளம வாயிற கொடுததானே
நானகு குதிரைகளை நனறா யலஙகரிததான
தேரிலே கட்டினானே வீரான புரவிதனனை
சாயநதிருநது சண்டைசெயயச சாருமணை போட்டானே
குனிநதிருநது சண்டைசெயயக கூட்டமே மேடையிட்டான
ஒஞசரிததுச சண்டைசெயய ஒருகுதலை யணைகளிட்டான
சநதனப பொட்டுமிட்டு சாமபிராணித தூபமிட்டான
தேரை யலஙகரிததுத தோபபாக னோட்டிவநதான
அலஙகரிததே னெனறுசொலலி அடிபணிநது தெண்டனிட்டான
வெறறி மதயானை வீமராசன தானெழுநதான
நகுல சகாதேவ ராசா ரெழுநதிருநதார
ஆயா பெருமாளும அரிராமா தாமெழுநதார

1 ஐநதுகொதது ஆராயச்சி - வளைநதகாம பொனறில ஐநதுமணிகள கொததாயிருபபன.

வாகுவல யநதோளில மகுட மணிமுடியில
வாளுகளும கததிகளும வலதுகையில தானணிநதார
அமபுவிலலுந தாமெடுததார அமபறாத தூணிவைததார
சடடைதமான வசரகபாய தாமணிநதா ராசாகளும
சிறுஉருணடை சுணடுவிலலும சிஙகாணிப பூசசுவிலலும
கணடகோடாலிகளும கவணகலலும சககரமும
வசசிர கதையணிநதான மதவீம ராசனவன
தணடா யுதமெடுததான சததிவேல தாமெடுததான
சணடைககு முஸதீபாயச சமாததன வெளியானான
அருசசுன னதுவறிநது ஆயாணடை யோடி வநதான
மாயன பெருமாளை மலரடியில யானசரணம
அலலி யவளோடே அமருககுப போகிறீரோ
அவளமேலே யமபுபடடால ஆவி யுருகிவிடும
சீவ னழிநதிடுவேன செலவழிந நா போவேனெனறான
மாணடு மடிநதிடுவேன மாதருககுப பாணமபடடால
எநதவித மானாலும இடடுவர வேணடுமையா
பொறகொடி மாதரசைப பிடிததுவநது சேருமையா
நலலது அருசசுனனே நமககுத தெரியவரும
எநதவித மானாலும இடடுவநது சேரககிறேனபோ
உன-மனதுக கிசைநதபடி மனனவனே செயகிறேனபோ
எனறது சொனனாரே எமபெருமாள ஆணடவரும
அபபோது அருசசுனனும ஆணழகன தானெழுநது
வெறறி மதயானை வீமனணடை யோடிவநதான
மதகரியான வீமனுககு வணஙகி நமஸகரிததான
அணணா மதவீமா அடியே னொருவாரததை
அலலி யவளமேலே அமருககுப போறீரோ
அணணா அவளமேலே அமபு தொடககாதீர
விலலிதனை செயயவேணடாம மெலலியநத அலலியைத்
தநதிர மாயபபிடிதது தமையனே கொணடுவாரும
எனறு தொழுதானே எழிலவிசய னருசசுனனும
அபபோது வீமராசன ஆணழகன ஏதுசொலவான

நல்லது தமபியரே நமககுத தெரியவரும
எனறுசொலலி மதவீமன ஏறினன தேரமேலே
ஏறவே தேரமேலே எடுததார நெடுஙகுடையை
முததுக குடைகளெங்கும முழுவயிர நறகுடையும
படடுக குடைகளெங்கும பலதிசையுந தானபிடிததார
கிருஷ்ணரது தேரமேலே கெருடக கொடி பறகக
வீமரது தேரமேலே வீரசிஙகக கொடிபறகக
நகுலரது தேரமேலே நாகக கொடி பறகக
சகாதேவன தேரமேலே சாஸதிரக கொடிபறகக
அசசு கிறுகிறெனனும யானைநெடுந தேரையும
வணடில கிறிசசியிடட மதயானை கோஷடமிடட
குதிரை கனைததுவாக கோடிமனனா சததமிட
யானைசேனை பரிவாரம அடஙகலும வருகிறதே
செநதூ ளெழுமபுவது சூரியனைக கபபுறது
கருநதூ ளெழுமபுவது கதிரோனைக கபபுறது
மணதூ ளெழுமபுவது மணடலததைக கபபுறது
அடிபடுதே ராயபேரி அநககாந தானதிர
வெணகலப பேரிகைதான விருது முழஙகிறது
சணடைசணடை யெனறதிரநது சணடைபேரி யடிபடுதே
வெறறிவெறறி யெனறுசொலலி வெறறிநகா ரடிபடுதே
ரணஙகள ரணஙகளெனறு ரணபேரியடி படுதே
கோடைகாலத திடி போலே குமுறுதே ரணபேரி
அடிவானத திடிபோலே அடிபடுதே ரணபேரி
அணடங கிடுகிடெனன அடிபடுதே ரணபேரி
மணதூளுஞ செநதூளும மணடலததைக கபபினவே
வருகிற சனஙகளெலலாம மடடு மிதஙகளிலலை
படடணததைத தானகடநது பாளையம வருகிறதே
யூகம பிரிததாரகள யுததஙகள செயயவெனறு
வநது முனதொடுததார வளமபெரிய சேனையெலலாம
இருதாததுப பாளையஙகள எடடி நெருஙகினவே
[1] உததி பிரிததாரகள யுததமும பணணுகிறார

1 உததி - இசைவானவகுபபு

விலவளைதது நாரிபூடடி வேணபாணந தொடுததாரகள
சரமேற சரமபொழிநதார சாமாததிய முளளவாகள
அதிரதரும சமாதரும சமரதரும அதிரதரும
கலிஙகா தெலுஙகாகளும தெலுங்கா கலிஙகாகளும
கனனடியா வனனியாகள வனனியாகள கனனடியா
சததிரியா முகதிரியா முததிரியா சததிரியா
யானையோடு யானைநதாகக அசுவததோடு அசுவநதாகக
ஒடடகமும ஒடடகமும ஒனறாகப போாசெயயும
ஒருவருக கொருவராக யுததஙகள பணணுகிறா
எடடிறறே நலலசணடை எழுபபிறறே ரணபேரி
மூளகிறதே நலலசணடை முழஙகிறதே ரணபேரி
வநது முனைதொடுததாள வாழவரசி யலலியமமாள
வெறறிமதயானை வீமராசன தான பாாதது
வநது வளைநதானே வலலிடிபோல தேரதிருபபி
தேரைத திருபபிககொணடான செஙகையில விலலெடுததான
விலவளைதது நாரிபூடடி விலலைக [1]குணத தொனிசெயது
அமபு தொடுததானே அலலியவள மேலாக
வாரிப பொழிநதானே வளமபெரிய அஸதிரததை
வாயுவாஸ திரஙகளுடன வருணாஸ திரஙகளுடன
இமையாஸ திரஙகளொடு இநதிராஸ திரஙகளுநதான
சூரியனது அஸதிரமாம சுபபிரமணியா அஸதிரமாம
ராமசசநதிரா அஸதிரமாம லக்ஷமண ராஸதிரமாம
மூடுபனி போலாக மூடுகிவிடடான பாணமது
பாணமவரும வேகநதனைப பாாகக முடியாது
சரவருஷம போலாகச சரமேற சாநதொடுததான
கணடாளே அலலியமமாள கணகள சிவநதாளே
சீறி யெரிபறநது சிஙகததைப போறகுமபி
கழுததிலே மஙகிலியங கடடினது ஆராடாசொல
திருடடுப பயலேயுன சிவன பறிததிடுவேன
சணடிப பயலேயுன சமாததை யழிபபேனபாா

[1] குணம தொனி - குணததொனி - விலலின கயிறறோசை.

என்சமர்த்தஞ் சேவகமும் இப்போ தெரியுமடா
அல்லி பெயரைச்சொன்னாலே அழுதபிள்ளை வாயமூடும்
அல்லி பெயரைச்சொன்னாலே அண்டாண்டம் கிடுகிடென்னும்
அல்லி பெயரைச்சொன்னாலே கலங்கிடுபவங் கூத்தாடும்
அரைநாழிக கொள்ளையிலே அந்தகனூர் சேர்த்திடுவேன
என்று-தேரைத் திருப்பினாள் செங்கையிலே விலலெடுத்தாள
பம்பரம் போலாகப பார்ரதந்திருப்பி
சக்கரந் திகிரிபோலே சமாத்துடனே தேர்திருப்பி
விலவளைத்து நாரிபூட்டி விட்டாள சரபாணம
தொட்டாளே விலலதனை தொடுத்தாளே சரபாணம
விட்டாள சரபாணம மேகங்கள தாமமறைய
ஆகாய முள்ளதெல்லாம அமபாலே பந்தலிட்டாள
அமபு வருமவிதங்கள ஆறறமுடியாது
பாணம வருமவிதங்கள பாரக்கமுடியாது
கார்த்திகை மாதத்திலே கனத்தமழை வந்ததுபோல
ஐபபசி மாதத்திலே அடாநதமழை வந்ததுபோல
சோனை மழைபோலே சொரிகிறாள பாணங்களை
அக்கினி அஸதிரங்கள அனந்தம பொழிகிறாளே
நெலலிப பழமபோலே நெருங்கிறதே கொபபுளங்கள
அருநெல்லிப பழமபோலே அஸதமெல்லாங கொபபுளிக்க
நான்குநாள மட்டாக நலலசணடை பண்ணுகிறார
தனமேலவரும பாணமெல்லாம சங்கரிபபான வீமாசன
ஒருவர்விட்ட பாணமது ஒருவர் விலக்கிக்கொணடார
இருவர்சமானமாக இனியசண்டை பண்ணுகிறார
வீமனவிடும பாணத்தினாலே வெகுசனங்கள மாளுகிற
யானையினமே விருநதத்துரை அறுநது விழுகிறார
குதிரையினமே விருநதத்துரை கொக்கரித்து விழுகிறார
ஒட்டகமே விருநதத்துரை ஓலமிட்டு விழுகிறார்கள
அம்மாடி யென்றுசொல்லி அறுநது விழுவார்கள
தென்னங்காய போலாகச் சேனைதலை யுருளவிட்டான
பனங்காய்கள போலாகப பறிதெறிவான வேணதலை

அறுந்த தலைகளெல்லாம் [1] அம்மானை யாடுதங்கே
பெட்டியும் பேழைபோலே பெலிகொடுத்த தலைகள்போலே
சட்டிகள் பானைபோலே தலைகள் உருளவிட்டான்
அம்மாடி யென்றுசொல்லி அநேகந் தலையறுந்தும்
கால்கள் அற்றுப் போய்விடவே கைகள் அற்றுப் போய்விடவே
ஈரல் குடல்சரிந்து இருந்நிலத்தில் விழுவாரும்
பணிக்குடல்கள் தான்சரிந்து மண்ணில் விழுவாரும்
நிலம்பூசணிப் போலாக நிலத்தில் நசுங்கலுற்றார்
சாகிற உண்டிபோலே தரையில் நசுங்கலுற்றார்
செத்த சனங்களென்றால் செப்ப முடியாது
அல்லியின்றன் பாளையங்கள் அலைந்தலைந்து ஓடிறவே
சண்டைபண்ண மாட்டாமல் சலம்பண்ணி ஓடலுற்றார்
ஆயுதத்தைத் தூரவைத்து அருகேசலாம் பண்ணுவாராம்
பண்டார மென்பாராம் பரதேசி யென்பாராம்
நாமத்தைக் காட்டுவாராம் நான்தாத னென்பாராம்
பூணூலைக் காட்டுவாராம் பிராமண னென்பாராம்
பிச்சை யிரந்துண்ணப் புறப்பட்டோ மென்பாராம்
ஆயுதத்தைத் தூரவைத்து அருகேசலாம் பண்ணி
ஐயகோ தெய்வமென்று அலைகிறவே பாளையங்கள்
வடுகரெல்லாம் நீரென்பார் வண்டமிழர் தண்ணீரென்பார்
துலுக்கரெல்லாம் பாணியென்று சொல்லிப் புலம்புகிறார்
தண்ணீர் தண்ணீரென்று தவித்துப் புலம்புகிறார்
மாப்பளவு ரத்தாறு வழியவிட்டான் வீமசேனன்
பிடாரியது கோவிலிலே பலிகொடுக்கும் கடாக்களைப்போல
அம்மையார் கோவிலிலே ஆடுவெட்டு பாவனைபோல
துள்ளுகிற தலைகளெல்லாம் செருக்களங்கள் கொள்ளவில்லை
ரத்தாறு யோடினதே ரணமுண்டங் கொக்கரிக்க
இந்த விதமாக இனியபோர் செய்வதிலே
தேவாதி தேவரெல்லாரும் செப்புவா ரோர்வார்த்தை
ராமாது சண்டை யென்பார் ராவணன் சண்டை யென்பார்

[1] அம்மானை - இது மகளிர் விளையாட்டில் ஒன்று

அல்லி கிருஷ்ணனுடன் யுத்தஞ் செய்தல்

சூரபத்மா சண்டைஎன்பார் சுப்பிரமணியர் சண்டைஎன்பார்
வீரபத்ரன் தன்னோடு வேளவிதக்கன் சண்டைஎன்பார்
வீமனைப்போற சண்டைசெய்வார் யாருமில்லை மேதினியில்
வெற்றி மதயானை வீமனவன் பின்னிடையான்
நான்குநாள் மட்டுமவன் நல்லசண்டை பண்ணுகிறான்
அல்லி பெருமாளும் [1]ஆக்கிரமித்துப் பறகடித்து
ஆலவாய்ச் சொக்கரென்னும் ஆண்டவரைத் தானினைந்து
திவ்வியாஸ் திரமதனைத் தூபமிட்டுத் தானெடுத்தாள்
மந்திர தூபமிட்டு வீமன்மேல் ஏவிவிட்டாள்
மாரப்பளவு வாங்கியே தோளப்பிளக்கத் தொடுத்துவிட்டாள்
அது-மேலிட்டு வருகிறதே வீமனது தோள்மேலே
வாயில் நெருப்பெரிய வந்து விழுந்ததுவே
தேரு முடைந்ததே செம்புரவி செத்ததே
போட்டசட்டை வச்ரகப்பாய் பொடிபொடியாய்ப் போச்சுதே
சட்டைதமான வச்ரகப்பாய் தவிடுபொடி யாச்சுதே
சரீரங்களுள்ளதெல்லாம் சல்லடைக்கண்ணாச்சுதே
மானங் குலைந்தானே மதகரியான வீமசேனன்
விழுந்து எழுந்தவனும் வெட்கங்கெட்டோடிவிட்டான்

ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் யுத்தம்

மாயன் பெருமாளும் மலைராமா கண்டுவிட்டார்
கைமோசம் வந்ததென்று கரியமால் தேர்திருப்பி
வந்துமே சண்டைசெய்தார் மயிலனையாள் முன்னாலே
பம்பரம்போல தேர்திருப்பிப் பாணந் தொடுத்துவிட்டார்
அல்லி பெருமாளும் ஆக்கிரமித்துப் பறகடித்து
சொக்கரைத் தானினைந்து தொட்டாள் நெடும்பாணம்
இருவ ரிரதங்களும் இருநிலத்தில் தாம்சுழல
விட்டாள் சரபாணம் மேகவண்ணன் தேர்மேலே
வாயுவாஸ் திரங்களவை வருணாஸ் திரங்களவை
வச்சிர பாணமதை வாரிச் சரம்பொழிந்தாள்

1 ஆக்கிரமித்து=கோபித்து

ஒன்றல்ல இரண்டல்ல ஒருகோடி பாணமிட்டாள்
சூரியனைத் தானமறைத்தாள் தொடுத்தகவித பாணந்தன்னால்
ஆகாய முள்ளதெல்லாம் அம்பாலே பந்தலிட்டாள்
பெருமாளும் அல்லியரும் பிரியாத சண்டைபண்ணார்
மாளுஞ் செனங்களென்றால் மட்டு மிதங்களில்லை
செத்த செனங்களென்றால் செப்ப முடியாது
ஐயகோ தெய்வமென்று அலறுதே பாளையங்கள்
யானைமே லுள்ளவர்கள் அபயமிட்டு மண்ணைக்கவ்வ
குதிரைமே லுள்ளவர்கள் கொக்கரித்து மண்ணைக்கவ்வ
ஒட்டகமே லுள்ளவர்கள் ஓலமிட்டுக் கீழ்புரள
யானைத் தலைகளவை அபயமிட்டுக் கீழ்புரள
குதிரைத் தலைகளவை கொக்கரித்துத் தானவிழவே
ஒட்டகத்தின் தலைகளவை ஓலமிட்டுக் கீழ்புரள
இந்த விதமாக இனியசண்டை பண்ணுகிறார்
அலைகடல் சத்தம்போலே அபயமிட்டார் வெகுசனங்கள்
கூக்குர லிடுகிறவே கூட்டமிடும் பாளையங்கள்
அபயம் சிவாவென்று அலைகிறவே வெகுசனங்கள்
வடுகரெல்லாம் நீரென்பார் வண்டமிழர் தண்ணீரென்பார்
துலுக்கரெல்லாம் பாணியென்று துடி துடித்துக் கூவுகிறார்
தண்ணீர்த் தண்ணீ ரென்றுசொல்லித் தவிக்கிறவே பாளையங்கள்
அப்போது அல்லியம்மாள் அதிகமான கோபந்தாய்
வசிர பாணந்தன்னை மந்திர தாபமிட்டு
மாயாது தோமேலே வலிந்து இழுத்துவிட்டாள்
இந்திர னஸ்திரமாம் இடிபகவா னஸ்திரமாம்
ராமசந்திரன் அஸ்திரமாம் நாராயணன் அஸ்திரமாம்
அக்கினியின் அஸ்திரமாம் அனந்தம் பொழிகிறாளே
ஒன்றல்ல இரண்டல்ல ஒருகோடி பாணமிட்டாள்
வாரிப் பொழிந்தாளே வரம்பெற்ற அஸ்திரங்கள்
எடுத்துப் பொழிந்தாளே எழுலட்சம் பாணங்களை
விழித்தகண் சிமிட்டாமல் பொழிந்தாள் ஒருசாமம்
பாதாள மூடுருவப் பாணந் தொடுத்தாளே

அல்லி நகுலனுடன் யுத்தஞ் செய்தல்

ஆயன் சரீரமெல்லாம அஙகம பிளககடிததாள
மாயன சரீரமெல்லாம ரததமய மாககிவிடடாள
சலலடைக கணபோலே சரீரமெல்லாந துளைததுவிடடாள
மயிருக கொருபாணம மஙகைநலலாள தானகொடுததாள
விலபிடிதத கைகளெலலாம மெததச சிவநதனவே
கைகளும சோரநதிடவே கனனியருமபாணமவிடடாள
ஆகாய தேவரெலலாம அலலியரைப புகழநதாரகள
இநதப படியாக இடரசெயயும வேளையிலே
இவனே வெகுபாரம எனறு மனதிலெணணி
இடிபாண மொனறை யெடுததாளே யலலியரசாள
மாபளவு வாஙகியே தோளபிளககத தொடுததுவிடடாள
வாயில நெருபபெரிய வநது விழுநததுகாண
தேரு மொடிநததே செமபுரவி நாலுமபோய
சடடைதமான வசரகபாய தவிடு பொடியாகியது
செஙகையில விலலழிநது தேகசடடை தானழிநது
பாததியா யோடுகிறா பாரளநதா ரெமபெருமாள
கைமோசம வநததெனறு கரியமாலோடிவிடடார

சகாதேவன யுததம.

கணடான சகாதேவன கரியமாலோடுவதை
தேரைத திருபபினன செஙகையிலே விலலெடுததான
வநது வளைநதானே வலலிடிபோல சகாதேவன
பேரிகை யடிபடவே போயெதிரததான அலலியுடன
சணடைபேரிகையறைநது சமாததுடனே வநதெதிரததான
கணடாளே அலலியவள கணணிரணடுந தாமசிவகக
ஒருபாணம விடடாளே உலகமெலலாந தானதிர
பேரிகையைக கிழிததாளே பெரியடமா தானகிழிததாள
இடிக கிடிதததுபோல இளையோனதன தேருடைததாள்
வசசிர பாணமவிடடு மாரைபபதத லாயககிழிததாள
விழுநதா னெழுநதிருநதான வெடகஙகெடடு ஓடிவிடடான

சகாதேவன் அல்லியைப் புலிக்கூண்டு செய்து அதில் பிடித்தது.

ஏநத விததததினாலே இவளைச செயிததிடலாம
அடஙகாத நீலிதனனை அடககுமவழி யெபபடிதான
எனறது தானினைநது இனபச சகாதேவன
உளளஙகை சாஸதிரததை உததியுடன தானபாாததான
பாதாள அஞசனததைப பாாததான சகாதேவன
பததுசசுறறு புலிககூணடைப பாஙகுடன கொணடுவநது
சூதுபணணி யலலியரைப [1]போணி லடைககவேணடும
இலலாமற போனுககால இவளைச செயிககமாடடோம
இவளகையால மாளுவது எலலவருமநிசசயநதான
எனறு-சாஸதிரததைத தானபாாததுத தளாநதான சகாதேவன
[2] செருககளததை விடடவனும சீககிரமாயப போகலுறறான
மாளிகையில போயசசோநதான மனனன சகாதேவன
விசுவபிரமா தசசாகளை விரைநதோடி யழையுமெனறான
அபபோது காவலாகள அழைததோடி வநதாாகள
ஆயிரந தசசாகளை அழைததுவநது விடடாாகள
வநது பணிநதாாகள மனனனசகா தேவனைததாம
எமமை யழைததபணி யாதெனறு கேடடாாகள
நிமிஷமரை நாழிகையில நிருமியபீா புலிககூணடு
ஒருபககம பாாததாலே உசசிததோ போலிருகக
மறுபககம பாாததாலே மசசுவீடு போலாக
மறறொரு பககமது வளமபெரிய கோடடையதாய்
பததுசசுறறுக கோடடையதாயப பககங கதவுவைதது
வாசலுககு வாசலது வசசிரததாள போடடுவைதது
சாவியுஞ சஙகிலியுந தாழபபாளும வையுமெனறான
ஆயிரந தசசாகளும அககணமே சொபபனிடடாா
நிமிஷமரை நாழிகையில நிருமிததாா விசுவபிரமா

---

[1] போனி - பொறி   [2] செருககளம - யுததகளம

சோடிதநேதா மெனறுசொலலித தொழுதவாகள போனாகள
அபபோது சகாதேவன அககணமே தானெழுநது
தேரைத திருபபுகிற சூதனைத தானழைததது
குதிரை யலஙகரிததுக கூணடிமேல க டடுமெனறான
சாததிரக கொடிவிருதைதச சமாததுடனே கடடுமெனறான
அபபோது பாகனவன அதிசூரித முடனெழுநது
பாராசாரி குதிரைகளைப பாஙகா யலஙகரிததுக
கூணடுக கழகாகக குதிரைகளைக கடடினனே
சாஸ்திரக கொடிவிருதைதச சமாததுடனே கடடினனே
அஙகே சகாதேவன அமபுவிலலுஙகைபபிடிதது
ஏறினன கூணடதனில எடுததடிததா பேரிகையை
திறவுகோல கைபபிடிததுச சூதனவ னேறினனே
கூணடைத திருபபியே கொணடுபோனன பாளையததை
செயமபெறற சகாதேவன செஙகையிலே விலலெடுததான
சணடைசணடை யெனறுசொலலி சணடைபேரி யடிபபடுது
வெறறிவெறறி யெனறுசொலலி வெறறிகா ரடிபபடுது
ரணஙகள ரணஙகளெனறு ரணபேரி யடிபபடுது
கணடாளே அலலியமமாள காறறைபபோல தேர்திருபபி
வநது வளைநதாளே வலலிடிபோல விலவளைததாள
மடடுதே நலலசணடை மழாபுதே ரணபேரி
மூளுதே நலலசணடை முழஙகுறதே ரணபேரி
விடடாள சரபாணம மேனியெலலாந தானமறைய
ஒருவா விடுமபாணம ஒருவா விலககிககொளவாா
இருவா விடுமபாணம இருவா விலககிககொளவாா
ஆததசநதர பாணமதி லலலியொரு பாணமவிடடாள
சகாதேவன விலமுறிய சமாததுடனே பாணமவிடடாள
வேகாள மாகவநது விலலை முறிததததது
விலலு முறிநதிடவே வேநதன சகாதேவன
வாளகே டகமெடுதது மணணிற குதிததானே
கணடாளே அலலியமமாள கடுகியவள கோபமதாய்
கேடயமும வாளெடுததுக கொசசிததுக கீழகுதிததாள

முனகநது பினகாது முபபத திரணடுகநது
இநதாசால விததையினால எழுமபிவநதான சகாதேவன
அபபோது அலலியவள ஆரணஙகு மேதுசெயவாள
கரணஙகளை போடுகிறாள கைலாகு பணணுகிறாள
கருடபாசசல தாவெடுததுக கடுகவே பாயுகிறாள
புலியும புலியுமாயப போயெதிரதத பாவனைபோல
யானையும யானையுமாயச சீறி யெழுநததுபோல
கொககரிதது ஆவளியிடடுக கொறறவனும பாயுகிறான
துளளுமான குடடியைபபோல துளளுகிறா ளலலியமமாள
ஓடி யொளிபபவனபோல உபாயமாயச சகாதேவன
கூணடிற குதிககதானே கொபபெனவே சகாதேவன
ஓடிபபோறா னெனறெணணி உததமியா ளலலியமமாள
கூடக குதிததாளே கூணடிலே பாயநதாளே
முனவாசற புகுநதவனும பினவாச லோடலுறறான
அவவாசற பாயநதாளே அலலிமலா நாயகியாள
மூனறுமவாசறபுகுநது நாலாமவாசல ஓடலுறறான
அவவாச லிறபுகுநது அலலியமமாள தேடுகிறாள
எஙகுபோனான களளனெனறு இளஙகொடி தேடுகிறாள
ஐநதாவது வாசலிலே அலலியமமாள தானபுகுநதாள
அவவாசற கதவடைதது அருநதாழபபாள பூடடினானே
சநதனக கதவடைததுத தாழபபாளும பூடடிவிடடான
ஐநதுவாசற கதவடைதது ஆணழகன வெளியானான
அகபபடடா ளலலியெனறு அடியுமெனறான செயபேரி
செயஙகள செயஙகளெனறு செயபேரி போடுமெனறான
அகபபடடா ளலலியெனறு அடிபடுதே ரணபேரி
சிககினா ளலலியெனறு சினனஙக ளூதுகிறார
அததணட போகளுமே எலலோருங கேடடுவிடடார
சநதோஷப படடாரகள தருமராஜன சேனையெலலாம
தபபிமீநத சனஙகளெலலாம தனிமதுரை யோடிவிடடார்
தேனமொழியாள சேனையது தெனமதுரை யோடினதே
அபபோ சகாதேவன ஆனநதமாய வருகிறானே

கூண்டைத திருப்பியவன கொணடுவநதான பட்டணததில்
அருசசுனன தனனருகே அடி பணிநது தெணடனிட்டான
தெணடனிட்ட சகாதேவன சொலலுவா னெநவாரததை
அலலியுடன சணடைபணண அமருககுப போனபோது
அகஙகாரப பெணபுலிதான அகபபட்ட தெனகையில
வேஙகைப புலிதனையே விடுகூணடி லடைததுவநதேன
மதுரா புரியாணட வாழவரசி யலலியரை
தேரேறிச சணடைசெய்தது தாரைமகளைக கொணடுவநதேன
அவவாரததை தானகேட்டு அருசசுனன மனமகிழநதான
சநதோஷப பட்டானே [1]தாமஙகள வாழமாரபன
அன்னநடை துரோபதையாம ஆரணஙகைத தானழைத்து
நாக மடநதையரை நறுநுதலைத தானழைகது
சேரவள நஙகையவள சுபததிரையைத தானழைகது
நானசெய்த காரியததை நாயகமே நீகேளாய
மாயவருமம யானுமாக வனவாசம போனபோது
தீரததயாததிரை போகையிலே செய்தபிழை நீகேளாய
ஆதி சிவனையுநான அடிவணஙக வேணடுமெனறு
மதுரா புரியிலே மாணிககச சொககலிஙகம
பிடுககு மணசுமநத பிததரைக காணவெனறு
மதுரைககுப போகினற வழியிலே யஙகொருவன
அழுதகணணுஞ சிநதையுமாய அஙகு புலமபிநினறானை
ஏதுக கழுகினறாய எனறவனை நானகேட்டேன
மதுரா புரியாளும வாழவரசி யலலியாககு
அனறுட முதலெடுதது அளபபாளும நேரிழைககு
படிமுததுக குறைநதெதனறு பாரில விழுநதழுதான
அலலி யரசாணி அரசுநிலை யாளகிறதும
அவளபிறநத வணமை யதுவிபரஞ சொலலுமெனறேன
ஆறாயிரம பாணடியாகள அரிய தவஞசெயததுவும
அகிலாணட சொககலிஙகம அஙகயறகண கிருபையினால
அலலி யிலைமேலே அவளபிறநத வணமைகளும
ஏழு பிராயததிலே எதிாநதுவநத நீனமுகனை

[1] தாமஙகள - மாலைகள

வெட்டித் தலைதுணித்து வீரபட்டம் கட்டினதும்
கொள்ளவரு மாப்பிள்ளைக்குக் குறட்டா கொடுப்பேனென்றாள்
சேரவரு மாப்பிள்ளைக்குச் சேறுபந்து தருவேனென்றாள்
ஆளவருஞ் சம்பந்தியை அடிப்பேனென்றாள் சேறுபந்தால்
முச்சுகொட்டா தெருவிற்கட்டி மொய்குழலா ளாண்டிருந்தாள்
இவ்வார்த்தை நான்கேட்டு என்மனது தாளாமல்
கட்டினவிருத்தத்துக் கலியாணஞ் செய்யவேண்டும்
என்று மனதிலெண்ணி எட்டுநாள் காத்திருந்தேன்
பத்தினியா ளல்லியவள் பார்வேட்டை வந்தாளே
பெண்வேஷம் போட்டலவோ பின்னே தொடர்ந்தேனே
வரிபுரவி மேலேறி மானவேட்டை யாடையிலே
ஆனந்த மாரியாக்கு அம்பு பொறுக்கித்தந்தேன்
வேட்டைக ளாடிவிட்டு மெத்தக் களைத்தவளும்
ஆலமரத்தடியில் அங்கே படுத்தாளே
கால்லும் பிடித்தேனே கதையொன்று சொன்னேனே
அடையாளங் காட்டவென்று ஆழி கழற்றிவந்தேன்
மற்றநாள் குறத்தியிடம் மருந்துக் குளிகைகொண்டு
பித்தம் பிடித்ததனை பெருமையித்தியங் கொண்டவன்போல
அல்லியது பட்டணத்தில் அழகு திருக்குளத்தில்
வண்ண மருந்தெடுத்து வளம்பாடி யானுரைத்தேன்
அவள்தாதி மாரைவிட்டு ஆற்றிற புரட்டுமென்றாள்
அதனாலுஞ் சாகாமல் அல்லிதனை வாயிருந்தேன்
தூக்கு மரந்தனிலே தோகையரும் போடுமென்றாள்
உபாயமாய்ச் செங்கமல உத்தமியைக் கொன்றுவிட்டேன்
காளியம்மன் கோவிலிலே காவுபோடச் சொன்னாளே
பூதக் கிடங்கதனில் போட்டடைக்கச் சொன்னாளே
பூதம் பணிமாறப் பிழைத்திருந்தே னவ்விடத்தில்
மாயனொரு பெண்ணாகி வரவழைத்துக் கொண்டுவந்தார்
ஆண்டியைப்போல வடிவெடுத்து அல்லிதலை வாசலிலே
வண்ண மடலெடுத்து மாதுபிச்சை வாங்கிவந்தேன்
மாயன் பிடாரனா வண்ணவிதப் பாம்பானேன்

பாமபுருவாயப போயிருநது படுககையில தூஙகினேனே
பொறகொடி மாதினுககுப புததிரனுண டாககிவைததேன
வேறுவித வேஷஙகொணடு மறறுநாள வடிவெடுததோம
பெருமாளநத மாயவனூ பிராமணப பெணணுனூ
நான்-மெததக் கிழவனைபபோல வேதியனுய வேஷஙகொணடேன
ஆரணிய மானகாட்டில அஙகுதணணீரப பநதலவைததோம
அவவேஷந தனனுடனே அரண்மனையிற போயிருநதோம
தேவேநதிரனை நோககிச செயதேனனை பெருநதவசு
யானைத தலைபோலே அழகான மஙகிலியம
தும்பிககை போலாகத திருமஙகிலியச சரடும
கொடுததனுபப வேணுமெனக கொபபெனத தவசுசெயதேன
தேவேநதிரபகவான சிததமிரஙகி யெனமேல
மாயகைத திருநீறும மஙகிலியந தநதுவிடடார
மாலைப பசுஙகிளிக்கு மஙகிலியந தரிததுவிடடேன
யாரு மறியாமல அககணமே நானெழுநது
கட்டின விருதறுததுக கடுகியே வநதுவிடடேன
நானகுமாதங கர்பபநதான நடககுதநத மாதினுககு
இன்னவ னெனறுசொலலி எனனை யறியமாட்டாள
கழுததிலே மஙகிலியம கட்டினவனைத தெரியாமல
தாணியுள்ள ராசாகளைச சததியம பணணவெனறு
மணடலதது ராசாகளை வாவெனறு தானழைததாள
செயதனைக காயசசியவள கைததனைத துவையுமெனறுள
மண்டலதது ராசரெலலாம வநதுசததியஞ செயதாாகள
வெறறி மதயானை வீமன குடிததுவிடடான
ஆகையி னுலேயவள அமருககு இங்கேவநதாள
தரும முடியழகன சகாதேவன பிடிததுவநதான
புலிககூண்டி லேயடைததுப பூவைபைக கொணடுவநதான
இநத வயணமெலலாம ஏநதிழைககு நேருரைதது
நமபிககை வாஙகியே நாயகியை வெளிவிடுஙகள
கோபஙக ளாறறியநதக கொமபனையாள நாயகியை
மனந்தேறச சொலலுஙகள மாலையிடப பாருங்கள

சத்தியத்தைச் செய்தபின்பு தையலரை விட்டுவிடும்
ஆயுதத்தை வாங்கியபின் அப்புறத்தில் விட்டுவிடும்
என்றது சொல்லியே எழில்விஜய னனுப்பிவைத்தான்

துரோபதை முதலானவர்கள் அல்லியரசாணியை மாலையிடச்செய்தது.

அப்படியே யாகவென்று அன்னநடை மாதர்களாம்
துரோபதை நாககன்னி சுபத்திரை வருகிறார்கள்
மந்தாரக் குந்தியம்மாள் மற்றுமுள்ளோர் வருகிறார்கள்
வாசலும் வாசலது படியேழுந் தான்கடந்து
புலிக்கூண்டு தன்னருகே போய்ச்சேர்ந்தார் மாதரெல்லாம்
தோரா வடிவழகி துரோபதையாள் ளேதுசொல்வாள்
ஆரடி யம்மாளே அழகான கூண்டிலேதான்
இப்பெரிய கூண்டிலேதான் இருக்கிறவள் யாரோதான்
வாயைத் திறந்துநீ வந்தவகை சொல்லுமென்றாள்
மகுடத் துரைச்சியவள் வாய்திறந் தேதுசொல்வாள்
என்னசெய்வே னய்ச்சியரே என்தலை விதிப்பயனோ
யாருக்கு மடங்காமல் அரசுநிலை செய்திருந்தேன்
பெண்சன்ம மெடுத்ததுதான் போதுமம்மா என்தனக்கு
ஒருவர்-வயிற்றிற் பிறந்ததில்லை வன்கொடுமை செய்ததில்லை
குடலிற் பிறந்ததில்லைக் குலக்கொடுமை செய்ததில்லை
ஓடுகிற தண்ணீரில் உள்ளேமணற் சேறுமுண்டு
அடிக்கிற காற்றதனில் அலைகாற்றில் துரும்புமுண்டு
காலகால கண்டருக்குக் கண்டத்திற் கறுப்புமுண்டு
[1] குண்டுமணிக் காணுலுங் கொஞ்சங் கறுப்புமுண்டு
என்-மயிரே கறுப்பொழிய மற்றக் கறுப்பில்லை
புருவங் கறுப்பொழியப் பின்னைக் கறுப்பில்லை
ஆறுயிரம் பாண்டியர்கள் அரியதவஞ் செய்தார்கள்
மாளுவோ மென்றுசொல்லி மலைமேற் றவமிருந்தார்
மாளாதீ ரென்றுநான் மலரிலே பெண்பிறந்தேன்

[1] குண்டுமணி=குன்றிமணி.

அலலி யிலைமேலே ஆயசசியரோ யானபிறநதேன
ஏழு பிராயததிலே யெதிரததுவநத நீனமுகனை
வெடடித தலைபிளநது வீரபடடஞ சூடடிககொணடேன
நீனமுகனைக கொனறுநான நீலிபடடங கடடினேனே
அலலி யரசாணடு இருநதேனமமா இககாலம
கொளளவரும மாபபிளளைககுக கூபடா கொடுபபேனெனறேனமா
சேரவரு மாபபிளைககுச சேறுபநது தருவேனெனறேன
ஆளவருஞ சமபநதியை அடிபபேனெனறேன சேறுபநதால
பொமமை விருதுகடடிப பூமியர சாணடிருநதேன
எவனோ திருடடுபபயல எனகழுததில மஙகிலியம
தெரியாமற கடடினனே தனிவிருதை யறுததுவிடடான
அறிநது பிடிககவென று அனைவரையும யானழைததேன
நெயதனைக காயசசியே கைதனைத துவையுமெனறேன
காயநததொரு நெய்தனிலே கையைத துவைககாமல
நெயதனைக குடிததுவிடடான நிரூடனவனும
சணடைககு வநதவிடததில சபாததுகளைக காடடாமல
எனனைமோசஞ செயதவனும இககூணடி லடைததுவிடடான
சரியாக நிறகவேணடுஞ சணடைகளைச செயயவேணடும
எதிரே யிருநதலவோ எனசமாததைப பாரககவேணடும
எனனைமோசஞ செயதலவோ இககூணடி லடைததானே
வெளியே விடசசொலலும வீரியததைக காடடுகிறேன
இநத மொழிகேடடு வநதுசொலவாள துரோபதையாள
கழுததிலே மஙகிலியங கடடின வணமையெலலாம
அநத அதிசயததை ஆரணஙகே சொலலுகிறேன
காடடிலே வேடடையாடிக கடுகிநீ வருமபோது
பெணவேஷம போடடுனதன பினனே தொடரலையோ
அமபு பொறுககலையோ ஆரணஙகே யுனதனககு
காலும பிடிககலையோ கதையொனறு சொலலலையோ
பிததம பிடிததவாபோற பெருமருநது கையெடுதது
வணண மருநதெடுததுத தணணீரி லுரைககலையோ
அலலிப பெருமாளேநீ அதிகோபங கொணடலவோ

ஆறறிலே போடடுநீ அவரை அமிழததலையோ
தூககிலே போடுமெனறாய் துயய பசுஙகிளியே
காளியமமன கோவிலிலே காவு கொடுககசசொன்னாய்
பூதக கிடஙகிலே போடடு அடையுமெனறாய
மறறுநாள தெயவகனனி மணவாள னெனறழுது
தனபுருஷ னெனறுசொலலித தானழைததுப போகலையோ
ஆணடியரைப போலேவநது அலலியுனதன வாசலிலே
மடலூரநது உனதனது வாசலவந திருககுமபோது
பாமபுகளை விடடதனறு பண்டாரததைக கொலலுமெனறாய
யானையை விடடுநீ ஆணடியைக கொலலுமெனறாய
பாமபுப பிடாரனைபபோற பததினியே வரவிலலையோ
பாமபாக வேஷஙகொணடுன பளளியறை யடையலையோ
நாலுமாசங காபபமலலோ நாயகிநீ யிபபோது
பாரபபானைப போலேவநது பணிமாலை சூடடலையோ
தாலி தரிததவாதான தருமாதமபி யருசசுனாகாண
உனனைத-தாலிகடடி வநததுதான சமாததெனறு பாராதே
அலலி யிலைமேலே அதிசயமாய உதிததுவும
மெததப பெரிதெனறு மெலலியேநீ பாராதே
நான-அககினியிற பெணபிறநத அதிசயததை நீகேளும
வயிறறிற பிறநததிலலை வனகொடுமை செயததிலலை
குடலிற பிறநததிலலைக குலககொடுமை செயததிலலை
சநதிரறகு மசசமுணடு சறறே கறுபபுமுணடு
எனககு-மயிரோ கறுபபொழிய மறறைக கறுபபுமிலலை
புருவங கறுபபொழிய பினனைக கறுபபுமிலலை
மாசிலலாப பெணபிறநதேன வளருகினறே னககினியில
நெருபபிற பிறநதேனே நீலப பசுஙகிளியே
பாஞசால னெககியததில பிறநதேன பதிவிரதை
மநதிரகிரி மேடையிலே மசசறையிற பெண்பிறநதேன
அருசசுனனை மாலையிட அககினியிற பெணபிறநதேன
அரககுமாளிகையில ஐவ ரிறநதாரெனறு
சொலலும பிறந்ததுகாண துயரஙகொணடான் எனதகப்பன

ஐவ ரிறநதாரெனறு ஆயாசப படடிருநதான
யானை-மீறி வளாநதேனே மெலலிமஙகை யானேனே
போத வளாநதேனே பிளளைபெறும நாளானேன
எனனைக - கொளளவே வநதவாகள கோடான கோடியுணடு
மாலையிட வநதவாகள படடு மிதஙகளிலலை
அபபோது அருசசுனரும அனெறாரு பாாபபானாய
குஷ்டரோகி போலாகக கொறறவனும வேஷஙகொணடு
பாஞசாலன பநதலிலே பாாபபானபோல வநதிருநதாா
அபபோது எனதகபபன ஆலோசனை யேதுசொலவாா
விலலை வளைததவாககு மெலலியாளைத தருவெனெனறாா
அவவாாததை தானகேடடு அரசுமுடி ராஜாககள
மணடலதது ராஜாககள வநதலலோ விலவளைததாா
திககரசை யாணடதொரு துரைகளெலலாம விலவளைததாா
தேசதது ராஜாககள சிலையை வளைததாாகள
வானவாகோ னிநதிரனும வநது சிலைவளைததான
விணணுலக ராசாவும விலலை வளைககவிலலை
தேசதது ராசாககள சிலையை வளைககவிலலை
அரசுமுடி ராசாககள அவவில வளைககவிலலை
திககரசு ராசாககள சிலையை வளைககவிலலை
வெடகஙகள கெடடாரே வேநதாநத ராசாககள
யாராலு முடியவிலலை அவவில வளைபபதறகு
வநதவநத ராசாககள மானஙகுலைநதாாகள
அபபோது உனபுருஷன அருசசுன ராசதுரை
பாாபபானைப போலிருநத பாாததீபன தானெழுநது
தேவாதி தேவாமெசசத துரைகளெலலாம பாாததிருகக
விஷ்ணுவும பிரமாவும வியாதது நடுஙகிடவே
அணடாணடந தானதிர அவவில வளைததாரே
நீரபாாதது மீனெய்தாா நிததிலஞசோ பூமுடியாா
எனனைமாலை யிடடாரே எழிலவிஜய ரருசசுனரும
எனககொரு குறைவுமுணடோ எனனுடைய தஙகையரே
எனறுரைதத மொழிகேடடு ஏதுசொலவாள நாககனனி

அலலியரே [1]அபபியரே அதிசயததை நீரகேளும
நான-இநத வுலகமலல இநநாடடு மனுஷியலல
நாகலோகம பெணபிறநத நாககனனி நானலலவோ
ஊருமொரு மாணிககமாம பேருமொரு மாணிககமாம
மாணிககந தனனாலே வடிவுடைய பொறபாவை
எனனைவநது மாலையிடடார இயலான வுனபுருஷர
நான-எனன குறையாக இருககிறேனடி அபபியரே
இவவாரததை தானகேடடு எழுநதாள சுபதரையும
பூவிற பிறநதவளே பொறகொடியே நீரகேளும
மகுடத துரைசசியரே வாரததை யொனறு நீரகேளும
ஆயரது தஙகையாகாண அமமான மகளலலவோ
எனனைச சிறையெடுகக இயலான வுனபுருஷர
சநநியாசி வேஷஙகொணடு தாவிசயா வநதிருநதார
மாயப பொடிமருநதை மயககததைதத தூவிவிடடார
எனனைச சிறைபிடிதது இடடுவநதா ருனபுருஷர
நான-எனன குறைவாக இருககிறேனடி அபபியரே
அருசசுனரைப பாரததாலே ஆவல தெளியாதோ
மீசை முறுககழகா விழியிற கறுபபழகா
நாவிலே நக்ஷததிரம நயனவிழிப பாரவைகளும
தோளில துளசிமாலை தொபபுளிலே அமிரதகலசம
பலவிற பாசவிணை பாததிற செநதாமரை
முதுகிலே மசசரேகை முழஙகாலில முததுமணி
அழகிலே மதனரடி அரிவையாககு மணவாளா
அருசசுனரைப பாரததாலே அருஙகளைகள தீரநதுவிடும
அவவாரததை தானகேடடு அலலியவ ளேதுசொலவாள
அழகுவேணடு மெனறுசொலலி யாரடி காததிருநதார
மாபபிளளை வேணடுமெனறு மயஙகினவ ராரடிதான
கணவனை வேணடுமெனறு காததிருநதா ராரடிதான
வேணடுமென றிருநதாலலலோ விஜயனை வேணடுவது
இராசாககள தமமைபபோல யானும மகுடஞசூடடி

---

1 அபபி = அககாள.

மாணிக்கக் கிரீடமது மகுடஞ் சிரசிலிட்டு
கத்திகட்டிச் சேனைகளைக் கன்னியரே ஆளலையோ
எதிர்த்தவரைச் சங்கரித்து எல்லையர சாளலையோ
மண்ணாண்ட ராசாத்தி மனையாட்டி யாயிருந்தால்
பூமியாண்ட ராசாத்திப் பெண்சாதி யாயிருந்தால்
கண்டார் நகையாரோ கலியுகத்தா ரேசாரோ
பார்த்தார் நகையாரோ பாருலக மேசாதோ
இவ்வார்த்தை தான்கேட்டு ஏதுசொல்வாள் பாஞ்சாலி
மகுடத் துரைச்சியரே வார்த்தையொன்று நீர்கேளும்
தலையி லெழுதியதைத் தள்ளிவைப்பார் யாருமில்லை
ஏட்டி லெழுதியதை எடுத்தெறிவார் யாருமில்லை
அன்றெழுதும் ஆதிசிவன் அழித்தெழுதப் போவதில்லை
கதியைத் தொலைக்கலாம் காவேரி நீந்திடலாம்
விதியைத் தொலைப்பதற்கு வேறுவிதம் நாமறியோம்
கழுத்திலே தாலியது கட்டி யிருக்கையிலே
வயிற்றிலே பிள்ளையது வந்து இருக்கையிலே
ஆயாசப் படுவதனால் அநியாயக்குப் பேச்சாகும்
தாணியுள்ளோர் கேட்டாலே சற்றே நகைப்பார்கள்
மாலை தரித்ததுநீ மணமுகூர்த்தம் செய்யவேண்டும்
எப்போதும் போலேநீ இராச்சியம் போய்ச்சேர்வாய்
மதுரா புரியென்னும் மண்டலத்தை யாண்டிருப்பாய்
எந்நாளும் போலேநீ எல்லையர சாண்டிருப்பாய்
என்றுரைத்த திதுகேட்டு அல்லியம்மா ளேதுசொல்வாள்
நல்லது ஆயச்சியரே நம்மை வெளியேவிடும்
மெல்லியா மனதின்படி விவகாரம் பேசிடுவோம்
கூண்டி லடைத்தென்னை விவகாரம் பேசுவதேன்
விழியெதிரே நிற்கவேண்டும் விவகாரம் பேசவேண்டும்
வெளியே விடுங்களென்றாள் மெல்லி யிளங்கொடியாள்
அவ்வார்த்தை தான்கேட்டு அன்னநடை துரோபதையாள்
தோகை மயிலாளும் துரோபதையு மேதுசொல்வாள்
கையி லிருக்குமவளை கன்னியே விட்டுவிடு

சதகிரா யுதக்கைதநீ ஜன்னலிலே வீசிவிடு
எனவாாதகைத தளளிவிடடு யாதொனறும பேசவேண்டாம
நமபிககை தநதாலே நானவிடுவேன வெளியேதான
சதகியந தநதாலே தையலுன்னை விடுவேனமமா
எனறுசொனன உரைகேடடு அலலியுஞ சமமதிதது
அபபடியே யாகவெனறு ஆரணஙகு மேதுசொலவாள
சொககா திருவாணை ஸ்ரீராமா தமமாணை
ஆதிசிவன றனனுணை ஆறு பிரவாணை
அஙகயறகண் ணமமையொடு அலாமேலு மஙகையாணை
ஆகாய வாணியமமை ஐயன பிடாரிகளும
சநதிரா சூரியருஞ சமஸதமான தேவதைமேல
ஈசுவரரும ஈசுவரியும இருடியர்மே லாணையெனறாள
இநதிரரும பிரமாவும எலலாமே லாணையெனறாள
சதகியந தவறுவேனென றெணணுதே தையலேநீ
காலம புரணடாலும கலியுகம பொயததாலும
சநதிரா சூரியாகள தெறகுவடக காணுலும
சதகியந தவறுவேனென றெணணுதே தையலேநீ
கதவைத திறநதலவோ கடுக விடுவாயெனறாள
அபபோ துரோபதையாள ஆரணஙகு மேதுசொலவாள
சகாதேவ ராசாவைச சடுதியில தானழைதது
கதவைத திறநதுமபபோ கனனிகை விடுஙகளெனறாள
அபபோது சகாதேவன அனபுடனே தானெழுநது
தநதிர வுபாயததினுற சாததுங கதவுதனனை
எடடித திறநதானே இயலான பொறகதவை
சூததிர மாகவேதான திறநதுவிடடான கதவுதனனை
மினன லொளிபோலே வெளிபபடடா ளலலியமமாள
சநதிரனைப போலே தளுமபுகிறுள தோகைநலலாள
குனறினமேற சநதிரனும குதிததெழுநத பாவனைபோல
மகுடத துரைசசியவள வநதாள வெளியாக
மூடு சிவிகைவைததார முனனாலே அலலியாககு
ஏறினுள சிவிகைதனி லெடுததார்கள் தாதியாகள

அந்தப் புரத்தினிலே ஆரணங்கைக் கொண்டுசென்றார்
பத்தாங்கட் டாணமனையிற் பத்தினியைக் கொண்டுசென்றார்
சிவிகைதனை விட்டிறங்கிச் சென்றாளே மாளிகையில்
கெண்டியிற் றீர்த்தமது கொண்டுவந்து முன்புவைத்தார்
கைகாலுஞ் சுத்திபண்ணிக் கனிவாயைக் கொப்பளித்து
அமுதுண்ணு மண்டபத்தில் ஆரணங்கு போய்ச்சேர்ந்தாள்
பந்திப்பாய் மேலாகப் பாங்குடனே வந்தமர்ந்தாள்
வாழை யிலைபோட்டு வரிசையுடன் நீர்தெளித்து
மல்லிகை [1]மொக்குபோலே மாற்றுவெள்ளி நிறம்போலே
போசனமும் பாயசமும் பொரிக்கறியும் வைத்தார்கள்
பத்து வகைக்கறியும் பதினெட்டு பச்சடியும்
சாக்கரைப்பால் போசனமும் முப்பழமும் பாயசமும்
உண்டு புசித்தார்கள் உரிமையுட னெல்லவரும்
கைகா லலம்பினார்கள் கனிவாய்கள் சுத்திசெய்தார்
மற்றுமொரு மண்டபத்தில் வந்தமர்ந்தா ரெல்லவரும்
சந்தன புஷ்பமுடன் தாம்பூலந் தான்கொடுத்தார்
வாங்கித் தரித்தவர்கள் மண்டபத்திற் கொலுவிருந்தார்
அன்னநடை துரோபதையை அருச்சுனரும் தாமழைத்தார்
கல்யாண முகூர்த்தமது கடுகிநாள் வையுமென்றார்
ஓலை யெழுதியே ஊருக்க னுப்புமென்றாள்
ஆறாயிரம் பாண்டியர்கள் அனைவோர்க்கு மோலையது
எழுதி யனுப்புமென்றாள் இன்பத் துரோபதையாள்

கல்யாண ஓலையெழுதி இராசராசருக்கு அனுப்புதல்.

அவ்வார்த்தை கேட்டு அருச்சுனனும் மனமகிழ்ந்து
அண்ணல்தருமராயருக்கு அறிக்கையிட்டா னருச்சுனனும்
மாயன் பெருமாளும் மற்றுமுள்ளோர் யோசனையாய்
சாஸ்திரி பிராமணரைச் சடுதியிலே தாமழைத்து
ஊர்க்கணக்கப் பிள்ளைகளை உத்தமரை வரவழைத்து

1 மொக்கு = மொட்டு

சீமைக கணக்கரைச சீருடனே தாமழைதது
திஙகட கிழமையிலே தசமிநலல முகூரததமவைதது
அலலியாககும அருசசுனறகும அழகு முகூரததமவைதது
ஆறாயிரம பாணடியாகள அனைவோரும வாருமெனறு
எழுதுமெனறு ஓலையது இனபமுடன தாமலிஙகம
அபபோது கணககபபிளளை அனபுடனே ஓலைகொணடு
ஏழுப பனையோலை இருபககம காமபரிநது
தாளிப பனையோலை தலைபககங காமபரிநது
வாரிய வோலையிலே மஞசளை மேறபூசி
ஆறாயிரம பாணடியாகள ஐயனமாா தஙகளுககும
வககணை யாகவேதான வைதது எழுதினாாகள
எழுதிய ஓலைதனை யெடுததுச சுருளமடிதது
செநதிரிககம போடடுத திருவடிககீழ் வைததாாகள
நமஸகார மெனறுசொலலி நடநதாா கணககாகளும
ஓலை தனையெடுதது உததமனாா தருமலிஙகம
காறறி லதிகமான கடுநதூதா தமையழைதது
மலையுடனே தலைகொடுககும மனனவரைத தாமழைதது
ஓலைகொணடு போமெனறாா உததமனாா தருமலிஙகம
இநதிர புரநதாணடி இயலான காடுவிடடு
காடு மலைதாணடிக கரியமலை தானகடநது
ஆறு சுனைதாணடி அதிக வனஙகடநது
குனறு மலைதாணடிக கொபபெனவே தூதாடகள
மதுராபுரி படடணததில வநதுவிடடாா தூதாடகள
பாணடிய ராசாமுனனே பாஙகுடனே ஓலைவைததாா
ஆறாயிரம பாணடியாகள ஐயனமாா முனபுவைததாா
சாஷடாஙக மாகவே சரணமிடடாா தூதாடகள
ஓலை தனைபபடிதது உததமாகள தாமுமெததச
சநதோஷப படடாாகள தாமமுடி ராசாககள
நாமும வருவோமெனறாா நலலதொரு பநதலுககு
ஆறா யிரவராம ஐயனமாா பயணமானாா
பொன்னினமலை நாடாளும போரவழுதி யாாகூட

மறறுமுளள ராசாககள மனனா பயணமானா
யானை பரிவாரம அடஙகலும பயணமானா
துரியோதன ராசனுககுச சுருளோலை வநததுகாண
துருபத தேசனுககுச சுருளோலை வநததுகாண
மாததிர தேசனுககு வநததே ஓலையது
மணடலதது ராசருககு வநதிதத ஓலைகளதாம
கலயாண வோலைதனனைக கணட வுடனுகச
சகலமான ராசாககளும சநதோஷமாய வருகிறாரகள
திககெடடை யாணடதொரு துரைகளெலலாம வருகிறாரகள
மணடலததை யாணடவரகள வருகிறாரக ளபபோது
முழஙகின மேளஙகள முமமணடலந தாமதிர
செநதா ளெழுமபுவது சூரியனைக கபபினதே
கருநதா ளெழுமபுவது சநதிரனைக கபபினதே
முததைப பிளநதாரகள மூனறுஙகால நடடாரகள
பவளம பிளநதாரகள பநதறகால நடடாரகள
வெளளியாற காலநிறுததி வெறறிலையாற பநதலிடடு
மூஙகிற பிளநதாரகள [1]முசசூடும பநதலிடடார
கருமபாலே காலநிறுததி அருமபாலே பநதலிடடார
ராகருப பிளநதாரகள எஙகெஙகும பநதலிடடார
பசசோலைப பநதலது பதிநதாரகள எததிசையும
வணணிமாங கமுகுமாம வாசலெலலாம நாடடினாரகள
தெனனைப பலாமாமுந தெருவெலலாம நாடடினாரகள
வாழை மரஙகளவை வாசலெலலாம நாடடினாரகள
மாவிலைத தோரணமும வாசலெஙகுங கடடினாரகள
எஙகெஙகுஞ சாலாகளாம எததிசையுந தோரணமாம
கணணாடி சலலிகடடிக கவரிமான குசசுகடடி
பஞசவாணக கிளிகளதமமைப பநதலிலே தூககிகடடி
அனனமு மயிலினமும அழகுபெறக கடடினாரகள
சனனலிலே பனிநீரைச சாடினா ரெததிசையும
நிலககோல மிடடாரகள நிலமெலலாம பூததெளிததார

[1] முசசூடும = முழுவதும

அததா புழுககளை யள்ளித தெளிததார்கள்
படடோதனப பாயபோடடாா பநதலுக குளளாகச
சாாத தலையணையுஞ சகலாத துத திணடுமவைததார்
அநதச சமயததில அநநதஙகோடி ாாசாககள
வருகிற துரைகளெனறல மடடு மிதஙகளிலலை
வாகனஙகள விடடிறஙகி வநதாா துரைகளெலலாம
சநதன வடி வழகா தருமருககே தெணடனிடடாா
பநதலில வநதமாநதாா பாஙகுளள ாாசாககள
அததணட பெணடுகளும அனைவரும சிவிகை விடடு
அநதப புாததிலே அனைவரும போயச சோநதாா
சாஸதிரி பிராமணாகள சகலபேரும வநதமாநதாா
செஙகெலலைக கீழபாபபிச சேஷ மணை போடடு
மணயறைப பநதலுககு மாபபிளளையைக கூடடி வநதாா

அல்லியரசாணியை அருச்சுனன் மாலையிடுதல.

மாபபிளளையும பெண்ணுமாக வநதமாநதாா பநதலிலே
சேஷ மணை மேலே சிருடனே வநதமாநதாா
செஙகெல லரிசிகொணடு தெறகுநோககிப பொஙகலிடடாா
நாவிதன வநதுநினறன நலலமணப பநதலிலே
பாலால முகநதுடை ததான பததுவிரல நகஙகளைநதான
பணிசெய்வன சஙகூதப பாாததீபா குடைகவிகக
சஙகீத மேளஙகள சபையில முழஙகிநிறக
வெறறிசசங கூதிஞாகள விருதுமேள மடிபடவே
சிககுக கழிததாாகள சீாா யிருவருக்கும
முனனூறு பிராமணபபெண் மூனறு நலஙகுசெய்தார்
ஐநநூறு பிராமணபபெண் ஐநது நலஙகுசெய்தாா
எழுநூறு பிராமணபபெண ஏழு நலஙகுசெயதாா
மஞசனச சாலையிலே மஞசனீ ாாடடிவைததாா
தீாததஙக ளாடினாா தரும புடியாரும
சீாதுவட்டி யுலாததினாகள நிலஙகிள்ளிக காப்புமிட்டார்

ஈரத துகிலகளைநது இழைசேரநத படடுததி
நனைதத துகிலகளைநது நாகததளிர படடுததி
மாபபிளளையைப பெணணுடனே மணடபததிற கூடடிவநதார
அலஙகாரம பணணலுறறார அழகர இருவரையும
எழில விஜயராஜரை எபபடி யலஙகரிததார
கோதி முடிததாரகள கொணடைமுடி போடடாரகள
உசசிககொணடை போடடாரகள உருமாலை கடடினாரகள
வணணத தலைபபாகை மனனனுககுத தாமதரிததார
முததுக கடுககனைது முகபபழகாயக காதிலிடடு
முததுததுராயக கலிஙகததுராய முனனெறறி பிறமசொருகி
ஒடடுக கடுககனது உலகம விலைபெறுமே
பசசைககல லாலமுருகு பதிததாரக ளருசசுனறகு
வசசிரக கடுககனுடன மாணிககக கடுககனிடடார
கணட சரஙகளொடு கனவுதர சஞசமுடன
மோகன மாலையென முததுச சரபபளியும
ஐநதாம பிறைபோலே அடுககடுககாய மாரபதககம
சிஙக முககடகம சிரான பாஜிபநது
அரைநாண காபிறுகளும ஐநதுவிரல மோதிரமும
நீடடிவைககுங காலகளுககு நெறிஞசிபபூச சலலடமாம
மணடியிடுங காலகளுககு மாதளமபூச சலலடமாம
சநதிரகாநதித தடடிகடடித தாமரைபபூச சுஙகுவிடடுப
பூவிழைதத அஙகிகளும பூடடி யலஙகரிததார
பொனனிழைதத படடாடை போடடாரகள வலலவாடடு
சிவசிவா வெனறுசொலலித திருநீறறுக காபபணிநது
சநதனப பொடடுமிடடார தருமா தமபி அருசசுனாககு
மலலிகை மாலைதனனை மாரபி லணிநதாரகள
அருசசுனரைச சோடிததார அழகுபெறத தோழரெலலாம
ஆயிரம பெணகளவர அலலியரைச சோடிபபார
சமபஙகி யெணணெயகொணடு தடவி மயிராறறி
சீவி மயிராறறிச சிமிளகொணடை போடடாரகள
ஒவவொரு மயிரதனககும ஒவவொரு பொனனிதழாம

பூவிதழும பொனனிதழும பூடடி யலஙகரிததார
கடடி முடிததகொணடை காதினகீழச சோதிமினன
சுறறி முடிததகொணடைச சூரியனைப போலிருககும
பொனனுயிரம பெறறதொரு வனனசவுரி யுடசொருகி
ஆணமயிலைப பெணமயிலை அணடையிலே கோததாரகள
சநதிரனைச சூரியனைத தானும பிறைபணிநது
பககததிற கோததாரகள பலவியாழ வாழபிறையும
பவலீடு மயிலீடு பககப புகடிகளும
அழகுகொபபு சொருகுவாளி அனனவாளி புனனைவாளி
பசசைககல முருகுகளும பதிததாரகள அலலியாககு
மூககுததி சிநதாககு முருகுமேற காதுகளில
நாகரீகக [1]காறையது நடுககழுததில பூஷணமாம
ஒறறைச சரடுகளாம ஒருபுறமாம பொறசரிகை
இரடடைச சரடுகளாம இருபுறமாம பொறசரிகை
முதது வடஙகளுடன மோகன மாலைகளாம
வடடச [2]சரபபணியாம மாநிறைநத தாழவடமாம
ஐநது விரலகளுககும அழுததிய மோதிரமாம
பதது விரலகளுககும பதிநதகலை யாழிகளாம
பாடகந தணடைகளாம பருஞசிலமபுக காலாழி
காலாழி கலலணையாம பீலாழி பிலலணையாம
அஷடா பரணமெலலாம அலஙகாரம பணணினாரகள
சோடிததோ மெனறுசொலலித தோழியரகள தெணடனிடடார
அருசசுனனை அலலியனை அழைததுவநதார பநதலிலே
மணவறையின மேலாக வநதமாநதா ரிருவருமாய
அரசாணி நாடடினாரகள அமமிக குழவிவைததார
சாலுங கரகஙகளும சடடமுடன வைததாரகள
அமமி வலமாக அரசாணி முனபாக
குதது விளககுகளுங குடவிளககு முனபாக
பாரததீப னருசசுனனாமுன பாலி யெதிராக

1 காறை = கணடசரம
2 சரபபணி = கழுததிலணியும பொறசஙகிலி.

ஓமப புகையதனில உடனிருநது வேதஞசொலல
ஆயிரம பிராமணாகள அருகிருநது வேதஞசொலல
காபபரிசி தானவழஙகிக கஙகணந தரிததாாகள
ஆயிரம பாணடியாகள ஐயமாா தாமெழுநதாா
மஞசளுடன நெலவிவிதை மாவுங கழுநூலும
தாலியுங கூறைகளும தநதாரே பாணடியாகள
காலுககு மிஞசியிடடாா கைககுககணை யாழியிடடாா
காலைக கழுவியே கனனியைத தானமிடடாா
தநதேன உனககீநதேன தாரைநீா பிடியுமெனறாா
ஈநதேன உனககீநதேன இஷடநீா பிடியுமெனறாா
தாரைநீா வாாததாாகள தநதுவிடடாா பெணணாசை
மாவுங கழுநூலும மஞசளுடன அரிசிகளும
அததணட பிராமணாகள அஸதமிடடாா மஙகிலியம
மணடலதது ராஜாககள மனனவாகள அஸதமிடடாா
ஆறுயிரம பாணடியாகள அலலவரும அஸ்தமிடடாா
மாயன பெருமாளும மலைராமா அஸ்தமிடடாா
அரகரா வெனறுசொலலி அழுததுகிறான மஙகிலியம
சிவசிவா வெனறுசொலலித தோவிஜயன கடடுறறான
மாது தலைகுனிய மனனன தரிககுறறான
பிரமமுடி மூனறுமுடி போடடானே புணணியவான
தேவதுநதுமி முழஙகித தேவாபூ மாரிபெயதாா
சஙகீத மேளமது சபையில முழஙகியது
அடிபடுதே ராஜபேரி அநநகரந தானதிர
முபபதது முககோடி முனிவருந தேவரெலலாம
ஆகாய வீதியிலே அருசசுனனை வாழததினாாகள
முபபுரததைத தானெரிதத முககணணா வாழததினரே
அருசசுனாககும அலலியாககும அகஷதை யெறிநதுவிடடாா
அரசாணி சுறறினாாகள அமமி மிதிததாாகள
அபபோது அருசசுனனும அலலிப பெருமாளும
அருநததி பூசைபணணி அளளிப பொரியிறைததாா
கணையாழி மாறறினாா கடடழக ரிருவருமாய்

மாலைதனை மாற்றினார்கள் வந்தமாந்தரிருவருமாய்
அத்தண்ட ராஜாக்களும் அள்ளியே சேஷையிட்டார்
வந்திருந்த ராசாக்கள் வருந்தியே சேஷையிட்டார்
ஆறு யிரவர்களும் ஐயன்மார் சேஷையிட்டார்
சேஷை தரித்தபின்பு சீருடனே மொய்யுமிட்டார்
மகுடமுடி ராசாக்கள் வந்தவர்கள் மொய்யுமிட்டார்
காப்பரிசி தானவழங்கிக் கங்கணம் அவிழ்த்தார்கள்
அனைவரையும் தெண்டனிட்டு அரண்மனையி னுட்புகுந்தார்
பாலியப் பாய்மேலே பாங்குடனே போய்ச்சேர்ந்தார்
பாலும் பழங்களுண்டு பசியாறி வீற்றிருந்தார்
அந்தமண்டப பந்தலிலே அழகான தருமலிங்கம்
பொய்ப்பாக்கும் வெற்றிலையும் முடிமன்ன ராசருக்கு
சந்தன புஷ்பங்களும் தாம்பூலம் வழங்கினாரே
ஆரியர் பிராமணர்க்கும் அதிதிபர தேசிகட்கும்
பலதானங் கொடுத்தார்கள் பார்ப்பார்க ளெல்லவர்க்கும்
தானதர்ம முள்ளதெல்லாம் தருமர் வழங்கினாரே
பலதானம் வாங்கிவந்த பார்ப்பாரும் போனார்கள்
மண்டலத்து ராசாக்கள் வந்திருந்த துரைகளெல்லாம்
போசனச் சாலையிலே போய்ப்புகுந்தா ரெல்லாரும்
பந்திப்பாய் போட்டார்கள் பாங்குடனே வந்தமர்ந்தார்
வாழை யிலைபோட்டு வரிசையுடன் நீர்தெளித்தார்
அப்பமுடன் தோசைகளும் அதிரசமும் எள்ளுருண்டை
முப்பழமும் சர்க்கரையும் முடிமன்னர் வைத்தார்கள்
புத்துருக்கு நெய்வார்த்துப் போசன முண்ணுமென்றார்
அத்தளிகை யுண்டபின்பு மறுதளிகை முன்னேவைத்தார்
மல்லிகை மொக்குபோலே மாற்று வெள்ளி நிறம்போலே
போசனம் பாலித்தார்கள் பொரிக்கறியும் வைத்தார்கள்
பத்து விதக்கறியும் பதினெட்டுப் பச்சடியும்
பொன்போல பருப்புவைத்துப் புத்துருக்கு நெய்சொரிந்தார்
அத்தளிகை யுண்டபின்பு மறுதளிகை வைத்தார்கள்
இளந்தோய்ச்சல் தயிருமிட்டார் எலுமிச்சங் காயுமிட்டார்

போசனஙக ளுண்டபின்புப பொடியிடுக கைதிமிறி
கைகாலுஞ சுததிபணணிக கனிவாயுங கொபபுளிததாா
மணவறைப பநதலிலே வநதமாநதாா துரைகளெலலாம
சமபநதத தாமபூலந தடடோடே வழஙகினாாகள்
உறவின்முறைத தாமபூலம உததமாகள வழஙகினாாகள
யானை யலஙகரிதது அருசசுனாககுக கொணடுவநதாா
ஏறினு ரிருவருமாய எடுததாா நெடுஙகுடைகள
சண்டாா பறககவிடடாா தனிபே ரிகையடிததாா
யானையின்மேல பேரிகையாம குதிரையினமேல டஙகாவாம
ஒடடகமேல நகாரடிககும ஓசை முழுஙகவேதான
சங்கீத மேளமது சபையில முழஙகவேதான
எக்காளச் சினனஙகளும எழிலபெறவே யூதிவா
பாஞசசனனியம தேவதததம பலவாத தியமுழஙக
சாமரஙகள சஙகுசினனம தனிககாளம ஊதிவா
பகலவததி மததாபபுப படடபபகல போறபிடிததாா
புருசு வெடிபாணம போத முழஙகியதே
நக்ஷததிர பாணமது நனறுய முழஙகியதே
ஆடாத கூததுக்களும அருமபவனி நாடகமும
கேளிககை தனனுடனே கீததிமனன ரருசசுனருமா
நானகுதெரு வூர்கோலம நனறுய் வருகிறுரே
தணணீா தெளிபபாாகள சாமபிராணி போடுவாாகள
வாழைமரங கமுகுமரம வாசலெலலாம நாடடுவாாகள
தெனனை பலாமரஙகள தெருவெஙகும நாடடுவாாகள
திலகககோல மிடுவாாகள நிலமெலலாம பூததெளிபபாா
ஊாகோல மாகியவா உததமாகள வநதாாகள
ஆலஞ சுழறறினாாகள அருசசுனாககும அலலியாககும
திருஷ்டிகள் சுறறிவநது தெருவிலே கொடடுவாாகள
வாகனஙகள விடடிறஙகி மணடபததிற போயபபுகுநதாா
பாலும பழஙகளுணடு பசியாறி வீறறிருநதாா
ஐநதுநாள் சென்றபின்பு அததணட ராசாககள
அவரவர் மாளிகைககு அனைவோரும் போகவென்று
தருமர் செலவதனுல் தானடந்தார் மாளிகைக்கு

பாண்டியரும் அல்லியும் விடைபெற்று மதுரைக்கு வந்தது.

ஆறு யிரவரும ஐயனமாா முதலாக
மூடுசிவி கையிலே மெலலியளை வைததுககொண்டு
காலாளுஞ சேவகருங கடுகிய பயணமானா
தருமா செலவதிறை சநதோஷ மாயெழுநது
யானைகளுஞ சேனைகளும யாவாகளு மாகவேதாம
மேள முழுஙகிவா முடிமனனா போகிறாாகள
மதுராபுரி படடணததில வநதாாக ளெலலவரும
நானகுதெருக கோலமவநது நாயகிபோயச சேர்நதாளே
மணடபததுக குளளாக வநதமாநதா ரெலலாரும
அபபோது அலலியரும அரசுகுண மானாளே

அல்லியரசாணி பாலகனைப் பெற்றது.

ஓராநதான மாதமது ஒருதிஙகட கிழமையிலே
இரணடாநதான மாதமது இரணடுதிஙகள நாளாசசு
மூனறாநதான மாதமது முததுககொஙகை முகஙகறுதது
நானகாநதான மாததிலே நனமசககை யானாளே
ஐநதாநதான மாததிலே அடிவயிறு கனததிடவே
ஆறாநதான மாததிலே அஙகமெலலாந தஙகநிறம
ஏழாநதான மாததிலே இசைசநதசீ மநதஞசெயதாா
எடடாநதான மாததிலே இளைபபுந தவிபபானாள
ஒனபதாம மாததிலே உடமபெஙகும நோகுதெனறாள
பததாநதான மாததிலே பாலகனைப பெறறெடுததாள
பபுர வாகனெனறு பாணடியாகள பெயருமிடடாா
மாணிககத தொடடியிலே வளருகிறா னிநதிரனும
சொகக ரருளாலே சுகமாக வாழநதிருநதாா
பாரிலுளள ஆடவரும பாலகரும மஙகையரும
ஆரியரும் மறறோரும யாவாகளும இககதையைப
படிககும பலனுகப பலநனமையு மடைநது

ஆல்போல தழைதது அறுகுபோல வேரூனறி
பாலபோல ருசிக்கய பாரிலமிகத தானவாழி
மூஙகிலபோல அனனைசுறறம முசியாமல தானவாழி
ஓங்கிய நாலவேத முயிரபலவுந தாமவாழி

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மாதவத தோாகள வாழக மறறுளள தேவா வாழக
வேதமும வாழக வீர சைவாகள தாமும வாழக
ஆதுலா முனிவா வாழக அருநதவ ருஷிகள வாழக
பூதலம வாழக விநதப புவியுளோா வாழகத தானே

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்

இபபெருங கதையை யுரைததவா படிததோா
ரெழுதினோா பொருளவிரித திசைநதோா
செபபரு மனபாற கேடடுளோா ரிதனைபோ
செபபினோா தீமையிற றீாநதே
ஙபபெருஞ சிறபபு மைநதரும வாழவு
மிசைநததீாக காயுளு மெயதி
ஒபபருங கதியி னிலைபெற விளஙகி
யுமபரும புகழவாழ குவரே

அல்லியரசாணிமாலை
முற்றிற்று

அல்லியரசாணிமாலையின்

அரும்பத விளக்க அகராதி

அ

அகம் - இறுமாப்பு.
அக்குமணி - சங்கு.
அங்காடிக்கூடை - கடைவீதியில் பண்டங்கள் வைத்திருக்கும் கூடை
அசுவம் - குதிரை.
அஸ்திரம் - அம்பு.
அஞ்சனம் - மை
அட்சயபாத்திரம் - பிச்சையெடுக்கும் பாத்திரம்
அட்டாளும் - உண்டுபெண்ணணிஆளும்
அணங்கு - தெய்வப்பெண்
அண்டர் - தேவர்
அதிரதர் - முழுத்தேரரசர்
அந்தகன் - யமன்
அந்தணர் - பிராமணர்
அப்பிங்கனம் - அப்பியங்கனம் - எண்ணெய் ஸ்நானம்
அமர் - சண்டை, யுத்தம்
அரதேசி - உள்ளூரான்
அரப்பு - அரைப்பு - இலுப்பைப் புண்ணாக்கு
அரவம் - பாம்பு
அரன் - சிவன்.
அரிக்குட்டி - சிங்கக்குட்டி
அரிவை - பெண்
அருகு - சமீபம்
அர்த்தரதர் - ஒருவகைத்தேர்வீரர்
அழிம்பு - அழிவு
அழும்பு - அழிம்பு
அனந்தல் - நித்திரை, தூக்கம்.
அனல் - நெருப்பு.

ஆ

ஆகடியம் - அநியாயம்.
ஆகிடும்பு - ஆகடியம்
ஆக்கிரமித்து - கோபித்து.
ஆக்கினை - தண்டனை.
ஆங்காரம் - அகங்காரம் - கர்வம்
ஆதரி - காப்பாற்று
ஆதித்தன் - சூரியன்
ஆலயம் - கோயில்

இ

இடர் - துன்பம்
இடுக்கம் - துன்பம்
இணை - இரண்டு
இயம்பு - சொல்
இரணமுரசு - போர்முரசு
இருநிலம் - விசாலமான பூமி
இன்பம் - சந்தோஷம்

ஈ

ஈழம் - இலங்கை.

ஏ

ஏகாந்தம் - தனிமை
ஏறுதி - நாவிதன்

உ

உகந்த - பிரியமான
உச்சிதம் - வெகுமதி
உந்திச்சுழி - கொப்பூழ்.
உய்வோம் - பிழைப்போம்
உருமம் - மத்தியானம்

ஔ

ஔவை - கிழவி

க

கணை - அம்பு
கண்டிகை - உருத்திராட்சம்
கதம்பம் - வாசனைப்பொடி
கதிரோன் - சூரியன்
கமண்டலம் - கெண்டிகை, சுரைக்குடுக்கை
கமலம் - தாமரை
கழுது - பாக்குமரம்
கரம் - கை
கருமம் - வேலை
களிகூர்ந்து - சந்தோஷித்து.

கனகதண்டி - தஙகபபலலககு
கனி - பழம

கா

காண்டீபன் - அாசசுனன
காந்தி - பிரகாசம
காலகண்டர் - சிவபெருமான.
காலன் - யமன
கானகம் - காடு
கானம்மை - ஞானமையாள

கி

கின்னரி - வீணை

கு

குழூ - கூடடம
குளிகை - மாததிரை

கூ

கூடல் - மதுரை.

கொ

கொக்குமணி - ஒருவகை முதது
கொண்டாணடித்தல் ஒருவகை விளையாடடு
கொப்பென - விரைவாக, சீககிர மாக.
கொசவணம் - கொய்சகம - விடுந தலைபபு
கொற்றவன் - அரசன

கோ

கோகிலம் - குயில
கோமான் - அரசன

ச

சங்கமர் - சிவனடியார.
சடலம் - உடமபு
சதி - ம
சதுர்முகன் - பிரமா.
சமரதர் - ஒருவகைத தோ வீரா
சமுதாடு - ஒருவிதககததி
சம்பிரங்கள் - சமபிரமஙகள - சந தோஷககொணடாடடம
சரம் - அமபு
சருவி - கொஞசி
சல்லி - தொஙகல
சன்னதம் - ஆவேசம.

சா

சாகரம் - சமுததிரம்.
சாம்புவன் - பறையன

சி

சித்தசன் - மன்மதன
சிந்தை - மனம

சு

சுங்கு - மடிப்பு

செ

செந்திரிக்கம் - ஓலைததிருமுகத துககுமேலமூடி
செருக்களம் - யுததபூமி.
செவி - காது

சே

சேநபந்து - சோபநது - சவுககு'
சேனைவிதம் - அநேகவிதம.
சோங்கு - ஒருவகைக கபபல.
சோபம் - சோாவு, களைபபு
சோளி - பிசசைககாரன பை

சோ

சோனைமழை - பெருமழை.

த

தட்டி - கசசை
தரணி - பூமி
தரணிபதி - அரசன
தனஞ்சயன் - அாசசுனன
தனிமதுரை - ஒபபறற மதுரை

தா

தாமக்குழல் - பூமாலை அணிநத கூந தல
தாமணி - கயிறு
தாரகன் - தோசசாரதி

தி

திங்கள - சநதிரன.
திருநீறு - விபூதி

து

துகில் - வஸதிரம
துணையடி - இரணடு பாதஙகள
தும்பி - வணடு
துயய - பரிசுததமான
துரவு - கிணறு
துரிதம் - வேகம

தொ

தொழுதல் - வணஙகுதல
தொழுவம் - மாடடுககொட்டில.

தோ

தோழன் - சிநேகிதன
நடபாவி - வழிகிணறு
நடடணை - பரிகாசம, வேடிககை
நண்ணி - நெருஙகி
நயனம் - கண.

நா

நான்முகன் - பிரமா.

நி
நிகழ்த்துதல் - சொலலுதல
நீ
நீர்முட்டை - நீரககுமிழி
நீளு - (தெலுஙகு) தணணீா
ப
படுகளம் - யுததபூமி.
பட்டடை - தானியககளஞசியம
பணிதல - வணஙகுதல
பண்டு - பழம
பதாதி - வாகனமிலலாதவா
பரி - குதிரை
பரிமளித்தல் - வாசனைவீசுதல
பருவதம் - பாவதம - மலை
பல்லவம் - கொமபு
பவுத்திரம் - மோதிரம்
பன்னுதல் - சொலலுதல
பா
பாட்டை - வழி
பார - பெரிய
பாரளந்தார் - கிருஷணா
பார் பூமி
பார்த்தன் - அாசசுனன
பாலீசர் - கபாலீசா - சிவன
பானி - (துலுககு) தணணீா
பானு - சூரியன்
பி
பிடாரன் பாமபாட்டி
பிராயம் - வயது
பு
புகல் - சொல
புயங்கம் - பாமபு
பூ
பூஷணம் - பாமபு
ம
மகடி - ஒருவகை ஊதுகுழல
மசங்குதல் - கசஙகுதல
மஞ்சன் - மகன
மடல் - பனைமடடைககஙகு.
மடிதல் - சாதல
மடை - வாயககால
மணம் - கலியாணம, வாசனை
மண்டலம் - பூமி.
மத்தகஜம் - மதஙகொணடயானை
மதி - புததி, சநதிரன
மதுரம் - இனிபபு
மறலி - யமன
மறலிமைந்தன் - வீமன
மறையவன் - பிராமணன
மா
மாசு - குறறம
மாரன் - மனமதன
மீ
மிஞ்சி - காலமோதிரம
மு
முகந்து - மொணடு
முகில்வண்ணர் - மேகநிறததா, கிருஷணா
முஸ்தீபு - தயாா
மே
மேனி - உடமபு
வ
வரன் - சிவன
வருஷித்தல் - (மழை) பெயதல
வலசைவாங்கிப்போதல் - கூட்டத தோடே எடுபடடுபபோதல.
வல்லவி - சகதியுளளவள
வல்லியம் புலி
வளவன் - சோழன
வன்மை - கொடுமை
வா
வானவர்கோன் - தேவாகளுக்கு அரசன, இநதிரன
வி
விடாய - தாகம.
விடுதி - வீடு.
விஜயன் - அாசசுனன
விந்தை - ஆசசரியம.
விமலர் - சிவன
விருதி - ஜெயம
விலங்கு - மிருகம
விளம்புதல் - சொலலுதல
வெ
வெங்கானல் - கொடிய சூரிய கிரணம
வே
வேதியர் - பிராமணா
வேஷ்டை - களைபபு
வேழம் - யானை
வேள்வி - யாகம